Tarkan©

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

GÜMÜŞ EYER

Birinci Bölüm

TURKUVAZ KİTAP

Tarkan©

GÜMÜŞ EYER

I

– YAZAN VE ÇİZEN –
SEZGİN BURAK

TURKUVAZ
KİTAP

Tarkan serüvenlerinde Sezgin Burak'ın kullandığı özgün yazım ve dile sadık kalınmıştır.

© Sezgin Burak / Turkuvaz Kitapçılık Yayıncılık A. Ş. (2009)

Her hakkı saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayınevi: Barbaros Bulvarı, No: 153, Cam Han, Kat: 8 34349 Beşiktaş / İstanbul
Tel: 0212 354 30 00 Faks: 0212 288 50 67
www.turkuvazkitap.com.tr

GENEL YAYIN YÖNETMENİ İlknur Özdemir

KAPAK VE RENKLENDİRME Selim Sarı
GRAFİK Mahmut Hakan Güngör

1. BASIM Ağustos 2010, İstanbul
GENEL YAYIN 307 *ÇİZGİ ROMAN* 6
ISBN 978-605-5596-70-5
BASILDIĞI YER Turkuvaz Matbaacılık Yay. A.Ş. (0216) 585 90 00

Turkuvaz Kitap bir TURKUVAZ MEDYA GRUBU kuruluşudur.

SEZGİN BURAK (1935-1978)

Türk ve Avrupa basınında değerli eserler veren Sezgin Burak 1935 yılında Adapazarı'nda doğdu. İlk karikatürleri ilkokul çağlarında *Doğan Kardeş* dergisinde yayınlandı. Profesyonel anlamda ilk eserlerini D.G.S.A.'nın (İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin) Resim Bölümü'ne girdiği 1952 senesinde üretmeye başladı. Akbaba'da karikatürler, *Ayda Bir, Yirminci Asır, Bütün Dünya* ve *Hafta* mecmualarında resimler ve illüstrasyonlar çizdi. D.G.S.A.'dan 1957 yılında Süsleme Sanatları (Grafik ve İç Dekorasyon) bölümündeki yüksek öğrenimini tamamlayarak mezun oldu. Aynı yıl, Cumhuriyet gazetesinde Fakir Baykurt'un YILANLARIN ÖCÜ isimli eserini resimledi. 1958'de Cumhuriyet gazetesinde karikatürist olarak çalışmaya başladı ve iki yıl süreyle gazetenin günlük siyasi karikatürlerini çizdi. Aynı zamanda çeşitli tiyatrolar için sahne dekorları da hazırlayan sanatçı yine Cumhuriyet gazetesinde Yaşar Kemal'in ALAGEYİK isimli romanını resimlendirdi. SES ve HAYAT mecmualarında yayınlanan roman ve hikâye dizileri için hazırladığı illüstrasyonların yanı sıra kitap kapakları ve İstanbul Reklam için sinema reklamları da hazırlayan sanatçı, 1964 yılında BİZİMKİLER (HÜDAVERDİ) adlı sevilen bant karikatür tipini yarattı. Bu eseri uzun yıllar günlük olarak Hürriyet gazetesinde yayınlandı. Sanatçı 1965 yılında İtalya'nın Milano şehrinde ünlü sanat ajansı STUDIO D'AMI'de bir süre çalıştı. EL-COUGAR isimli western kahramanını yarattı. İtalyan bir ressamla beraber KOLOSSO adlı bir çizgi kahramanı resimledi. 1966'da Avrupa Reklam Yarışması'nda hazırladığı iki reklam afişi ile ülkesi adına birincilik ödülleri kazandı. Aynı yıl, en ünlü eseri olan çizgiroman kahramanı TARKAN'ı yarattı. TARKAN, ilk olarak 14 Nisan 1967'de HÜRRİYET gazetesinde günlük olarak yayınlanmaya başladı. TARKAN'ın maceraları daha sonra beyazperdeye de aktarılarak seri halinde beş film çevrildi. Sezgin Burak, 1968-1969 yılları arasında Yaşar KEMAL'in ünlü romanı İNCE MEMED'i (1.ve 2.bölüm), bunu takiben de 1970'de AĞRI DAĞI EFSANESİ romanlarını resimlendirdi. 1976 yılında ÇOBAN ÇANTASI adlı çizgi kahramanını yarattı. Son olarak çeşitli akrilik ve yağlıboya tablo çalışmaları da yapan sanatçı TARKAN'ın son macerası olan MİLANO'YA GİDEN YOL'u tamamlayamadan 1978 yılında hayata veda etti.

Tarkan

GÜMÜŞ EYER (I.Bölüm)

"TARKAN'ın DOĞUŞU"

YAZAN ve ÇİZEN
Sezgin Burak

TARKAN'ın Babası
Kumandan ALTAR

Büyücü GOŞHA

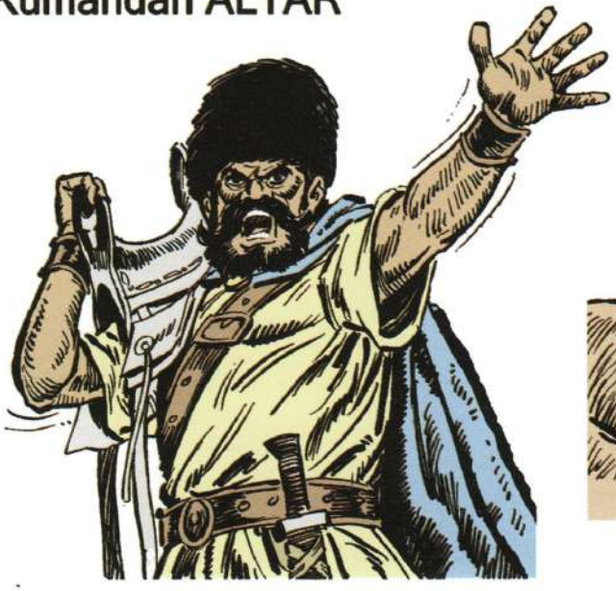

Alan Beyi KOSTOK

TARKAN'ın Ağabeyi TAN
ve ERKA

Büyük Türk Hun İmparatorluğu batıya doğru müthiş bir çığ gibi genişlerken önüne çıkan ülkeleri bir hamlede kaplıyor, imparatorluğun bünyesine katıyordu. Bunlardan biri de, tepeleri karla kaplı yüksek Kafkas dağlarının eteklerinden Hazar denizi kıyılarına kadar uzanan geniş Alan ülkesiydi. Alanlar kısa zamanda Türk idaresine girmişlerdi. Ancak, bu geniş toprakların yönetimi oldukça güçtü...
Birbirlerinden uzak küçük uç karakolları ülkenin kontrolünü ellerinde tutmaya çalışıyorlardı. Soylu yiğit ALTAR'ın kumanda ettiği, kafkasların yeşil eteklerinde kurulu küçük kale de bunlardan biriydi.
Bir gün..
KUMANDANA HABER VERİN! ÜÇ ATLI KALEYE DOĞRU GELİYOR!
GÜZELLİĞİNİ ÖVÜP BİTİREMEDİĞİN ŞU GENCİ GÖRMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM KOSTOK.
MERAK ETME AZ SONRA KALEYE GİRECEĞİZ!..

ONU GÖRÜNCE, SİZİ BURALARA KADAR GETİRDİĞİM İÇİN NE KADAR HAKLI OLDUĞUMU ANLAYACAKSINIZ PRENSES.
İŞTE... DOSTUM ALTAR BİZİ AĞIRLAMAK İÇİN KAPIYI AÇTIRIYOR!...
GÖKSİN BURUK
DOSTUM ALTAR HA!... ONA ÖYLE BİR OYUN EDECEĞİM Kİ... KAPIYI AÇMAKLA NE BÜYÜK BİR HATA YAPTIĞINI..
ANLAYAMAYACAK BİLE...
Kostok ve Prenses dediği kadın arkalarında bir süvari olduğu halde açılan kale kapısından içeriye girdiler...

Küçük kafile kaleye girince atlarını kumandanın karargâhına doğru sürdü.
ŞURAYA BAKIN!. KOSTOK YANINDA SARIŞIN BİR KADINLA GELMİŞ!
BU HERİFİ GÖRÜNCE ŞEYTAN GÖRMÜŞ GİBİ OLUYORUM. KUMANDANIN YERİNDE OLSAM ONA KALEDEN İÇERİYE ADIM ATTIRMAZDIM.

Kostok, kumandan Altarın kendilerini karşılamak için karargâhın önüne çıktığını görünce sırıtarak yanındaki kadına doğru eğilip fısıldadı.
GÖRÜYORSUN Kİ BANA SONSUZ GÜVENİ VAR. MÜMKÜN OLDUĞU KADAR ONU ŞÜPHELENDİRMEMEYE ÇALIŞMALIYIZ PRENSES!..

OOO!. DOSTUMUZ ALAN BEYİ BİZİ ZİYARETE GELMİŞ!.. HOŞ GELDİN KOSTOK!..
SEZGİN BURAK

HOŞ BULDUK YİĞİT KUMANDAN ALTAR!.. SENİ BÜTÜN ALANLAR ADINA SELAMLARIM!..
GÖKBİN BURAK.
Kostok saygıyla eğilip, yanında at üzerinde dimdik duran sarışın kadını Altar'a takdim etti.
SİZE DAĞLIK BÖLGEDE YAŞAYAN BİR AKATZİR PRENSESİ, ASİL GOŞHA'YI TAKDİM ETMEKLE ŞEREF DUYARIM!. HER ZAMAN KARAKTERLERİNİN YÜCELİĞİNİ, CENGÂVERLİKLERİNİ, KONUKSEVERLİKLERİNİ ÖVÜP BİTİREMEDİĞİM TÜRKLERİ YAKINDAN GÖRMEK İSTEDİLER!. BEN DE BUNA EN İYİ ÖRNEK OLARAK DOSTUM YİĞİT ALTAR SİZİ SEÇTİM!..

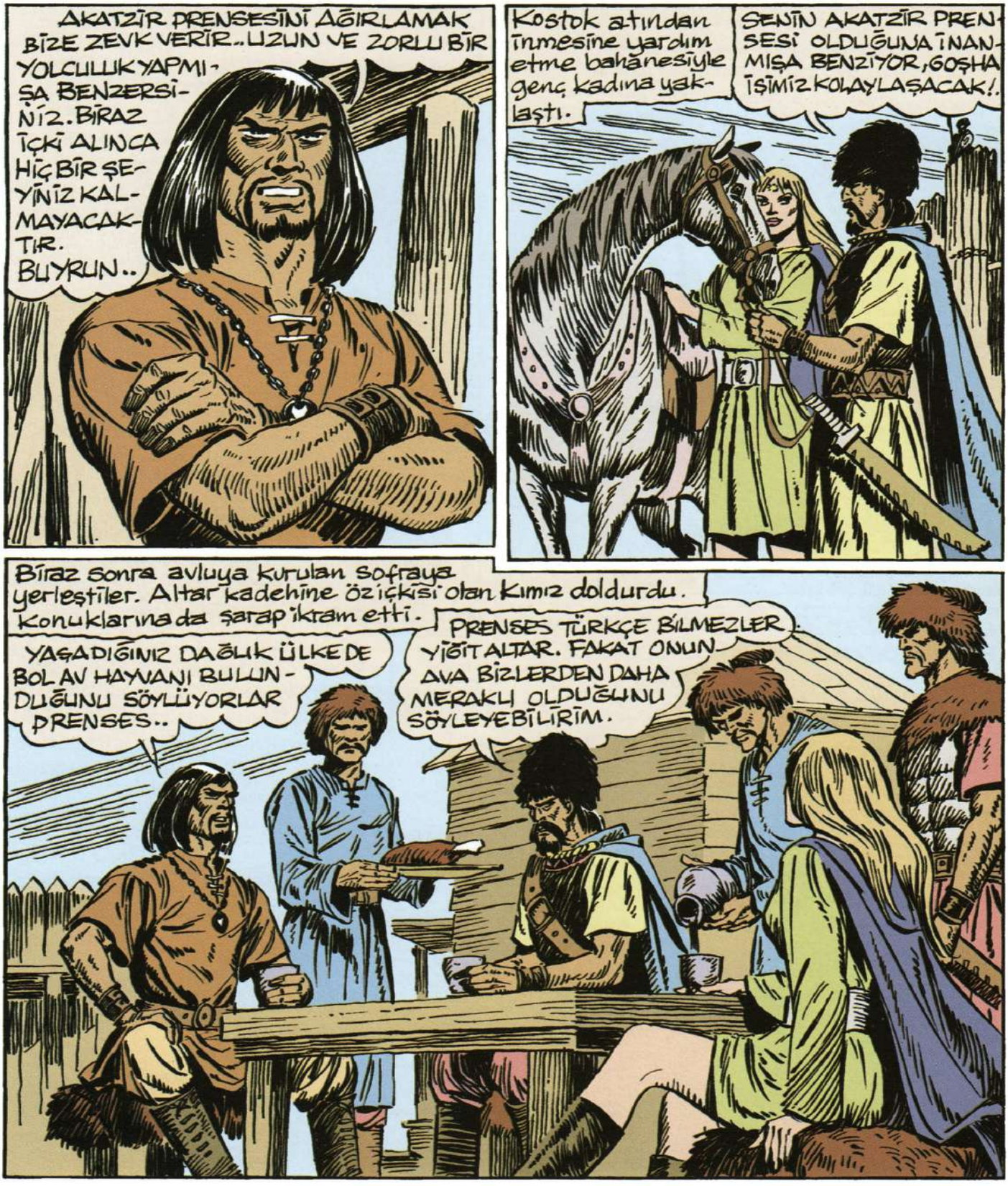
AKATZİR PRENSESİNİ AĞIRLAMAK BİZE ZEVK VERİR.. UZUN VE ZORLU BİR YOLCULUK YAPMIŞA BENZERSİNİZ. BİRAZ İÇKİ ALINCA HİÇBİR ŞEYİNİZ KALMAYACAKTIR. BUYRUN..
Kostok atından inmesine yardım etme bahanesiyle genç kadına yaklaştı.
SENİN AKATZİR PRENSESİ OLDUĞUNA İNANMIŞA BENZİYOR, GOŞHA İŞİMİZ KOLAYLAŞACAK!.
Biraz sonra avluya kurulan sofraya yerleştiler. Altar kadehine özüçkisi olan kımız doldurdu. Konuklarına da şarap ikram etti.
YAŞADIĞINIZ DAĞLIK ÜLKEDE BOL AV HAYVANI BULUNDUĞUNU SÖYLÜYORLAR PRENSES..
PRENSES TÜRKÇE BİLMEZLER. YİĞİT ALTAR. FAKAT ONUN AVA BİZLERDEN DAHA MERAKLI OLDUĞUNU SÖYLEYEBİLİRİM.

Şarşın Goşha, çam ağacından yapılmış içi şarap dolu kadehi kaldırdı. Mavi gözlerinde birini arayan, soran bir ifade vardı. Çakmak gibi yanıp sönen gözleri, Kostok'un çiğ bakışlarıyla karşılaştı..
Alanlı onun ne demek istediğini anlamıştı. Bir an süren ölü sessizliğini Kostok'un iğrenç sesi bozdu.
AVDAN BAHSEDİNCE AKLIMA OĞLUNUZ YİĞİT TAN GELDİ.. ONU EPEYDİR GÖRMEDİM. HERHALDE ŞİMDİ KOCABİR...
.. EVET, DOSTUM!. OĞLUM TAN YAMAN BİR SAVAŞÇI OLDU. İKİ GÜNDÜR DE TEK BAŞINA AV PEŞİNDE KOŞUYOR..
HAH.. İŞTE GELDİ..
TAN!...
Altar, Kostok'un sualini cevaplandırırken kale kapısında bir karışıklık, bir gürültü oldu. Altar kapıya doğru dönerek sevinçle haykırdı.
GELDİ!.
ONU NİHAYET GÖREBİLECEĞİM!..

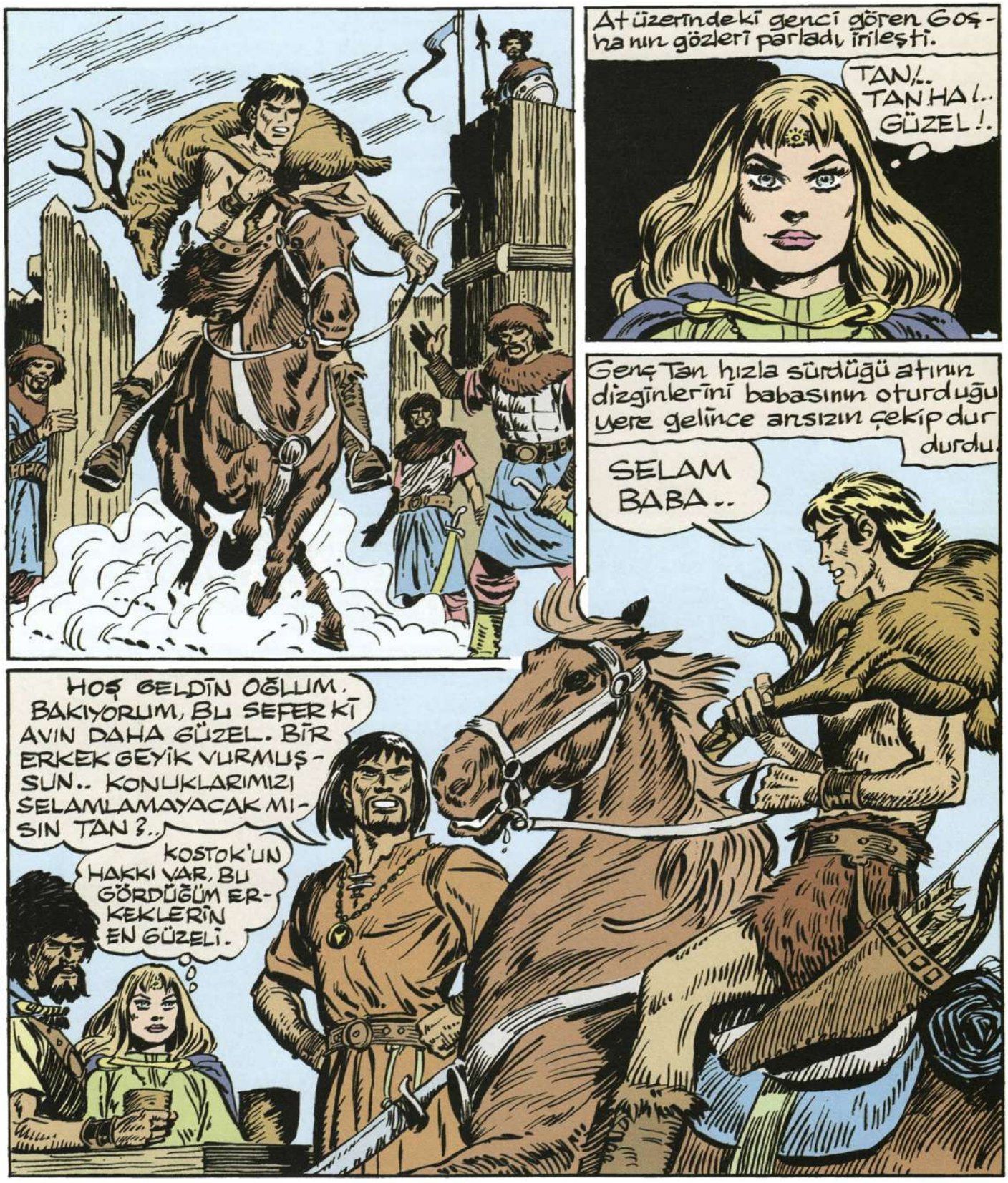
At üzerindeki genci gören Goşha nın gözleri parladı, irileşti.
TAN!.. TANHA!.. GÜZEL!.
Genç Tan hızla sürdüğü atının dizginlerini babasının oturduğu yere gelince ansızın çekip durdu.
SELAM BABA..
HOŞ GELDİN OĞLUM. BAKIYORUM, BU SEFERKİ AVIN DAHA GÜZEL. BİR ERKEK GEYİK VURMUŞSUN.. KONUKLARIMIZI SELAMLAMAYACAKMISIN TAN?..
KOSTOK'UN HAKKI VAR, BU GÖRDÜĞÜM ERKEKLERİN EN GÜZELİ.

Genç Tan, at üzerinden konukları selamladı.
ŞU KOSTOK DENİLEN ALAN BEYİNİN NE İŞİ VAR BURADA?!..
FAKAT!.. YA BU KADIN KİM?.. HELE BU GÖZLER!.. TANRIM BAKIŞLARIMI ONDAN AYIRAMIYORUM!..
Goşha, başını hafifçe eğerek Tan'ı selamına karşılık verdi. Sonra da kirpikleri dahi oynamayan mavi gözlerini ona dikti..
Tan, sırtında avladığı geyik olduğu halde, atından dimdik indi. Ve gözlerini kadının gözlerinden ayırmadan ilerledi..
NE OLUYOR BİZİM OĞLANA?!.. DUR HELE, BAKALIM NE YAPACAK!.. ..KADINA DOĞRU GİDİYOR..
TAMAM!.. TESİRİM ALTINA ALDIM ONU! YAKLAŞ!.. YAKLAŞ, GÜZEL DELİKANLI..
GEDGİN BURAK

Tan, gelip Goşha'nın karşısına dikildi. Dudaklarında hafif bir tebessüm vardı. Gözleri kadının mavi gözlerinden ayrılmıyordu..
..Ve omuzlarında taşıdığı geyiği masadakilerin şaşkın bakışları arasında Goşha'nın tam önüne indirdi
ALIN!.. BUNU SİZE HEDİYE EDİYORUM..
Bu sırada genç ve güzel bir kız merakla olanları seyrediyordu.
TANRIM!.. TAN BUNU BANA YAPAMAZ!.. NASIL OLUYOR DA AVI O KADINA VERİYOR?!..
..GİDERKEN BU AVA SENİN İÇİN ÇIKIYORUM DEMİŞTİ.. ŞİMDİ DE KADIN AYAĞA KALKTI. TAN'A YAKLAŞIYOR..

Ayağa kalkan Goşha boynunda taşıdığı parlak bir taştan yapılmış kolyeyi çıkarıp Tan'a yaklaştı.
BU KOLYEYİ BOYNUNA GEÇİRİNCE ARTIK BENİM OLACAKSIN TAN!..
Tan gözlerini bir türlü karşısındaki mavi gözlerden ayıramıyordu. Kadının ince parmaklarının uzanıp kolyeyi boynuna taktığının farkında bile olmadı. Ancak, Goşha..
..Bakışlarını ondan ayırınca Tan kendine gelip, göğsünde asılı duran kolyeyi farketti.
NERDEYSE, BİZİM OĞLAN SENİN PRENSESE İYİCE ABAYI YAKACAK, KOSTOK. BANA KALIRSA BU SELAMLAŞMA BİRAZ UZADI GALİBA!.
TAN'IN DAVRANIŞI ONU ÇOK MEMNUN ETTİ ALTAR. PRENSES DE KARŞILIK OLARAK ONA SADECE KOLYESİNİ VERDİ!..
BU KIYMETLİ HEDİYENİZİ HİÇ BOYNUMDAN ÇIKARMAYACAĞIM PRENSES ONA BAKTIKÇA HEP SİZİ HATIRLAYACAĞIM..

Kadının, Tanın boynuna kolyeyi taktığını gören..
OLAMAZ... OLAMAZ... TANRIM BUNA DAHA FAZLA DAYANAMAYACAĞIM.
genç kızın gözlerinde iri yaş taneleri belirdi.
S.B
Genç kız hıçkırarak gizlendiği yerden uzaklaşırken Altar onu gördü.
BİR AĞLAYAN VAR!.. NE?.. BU ERKA!..
Masa başında oturan Altar birden ayağa kalktı..
BU İŞİ ÇOK UZATTIN, TAN!..
NİŞANLIN ERKA, DEMİNDEN BERİ SUNDURMANIN ALTINDA SENİ BEKLİYORDU.
OH!.. ERKA! AMAN TANRIM.. ONU NASIL DA UNUTTUM.
EYVAH!.. ALTAR ŞÜPHELENDİ GALİBA..

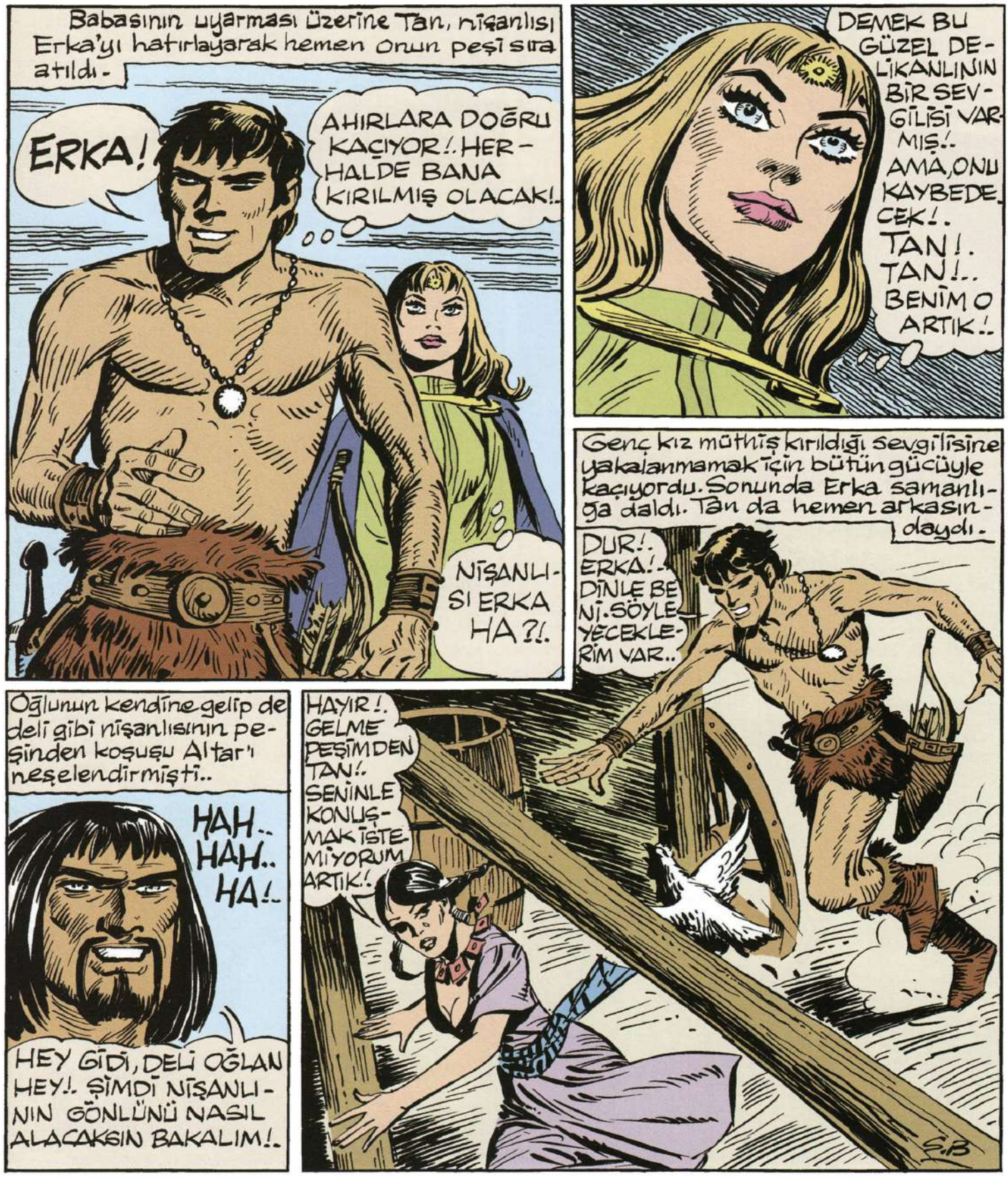
Babasının uyarması üzerine Tan, nişanlısı Erka'yı hatırlayarak hemen onun peşi sıra atıldı.
ERKA!
AHIRLARA DOĞRU KAÇIYOR!. HERHALDE BANA KIRILMIŞ OLACAK!.
NİŞANLISI ERKA HA?!.
DEMEK BU GÜZEL DELİKANLININ BİR SEVGİLİSİ VARMIŞ!. AMA, ONU KAYBEDECEK!. TAN!. TAN!.. BENİM O ARTIK!..
Genç kız müthiş kırıldığı sevgilisine yakalanmamak için bütün gücüyle kaçıyordu. Sonunda Erka samanlığa daldı. Tan da hemen arkasındaydı.
DUR!. ERKA!. DİNLE BENİ. SÖYLEYECEKLERİM VAR..
HAYIR!. GELME PEŞİMDEN TAN!. SENİNLE KONUŞMAK İSTEMİYORUM ARTIK!.
Oğlunun kendine gelip de deli gibi nişanlısının peşinden koşuşu Altar'ı neşelendirmişti..
HAH.. HAH.. HA!..
HEY GİDİ, DELİ OĞLAN HEY!. ŞİMDİ NİŞANLININ GÖNLÜNÜ NASIL ALACAKSIN BAKALIM!.
S.B

Tan hızla atılıp genç kızı belinden yaka ladı..
DUR DİYORUM SANA ERKA!.
OH!. BIRAK BENİ SENİNLE KONUŞMAK...
İkisi birden yumuşak samanların içine yuvarlandılar.
--İSTEMİYORUM!..
AY!
Kız hırsla doğrulup kaçmak istedi.
BIRAK BENİ, GİT O KADINLA KONUŞ!..
DELİRDİNMİ SEN ERKA?!

Tan nişanlısına laf anlatmanın imkânsız olduğunu görünce, onu susturmanın en güzel yolunu buldu..
ERKA!..
HAYIR SENİ DİNLEMİ.. OH!..
TAN!.. SEVGİLİM, SENİ ÇOK KISKANIYORUM. ELİMDE DEĞİL BU.. HADİ, ÇIKAR O KADININ VERDİĞİ KOLYEYİ BOYNUNDAN TAN!..
KOLYEYİ ÇIKARMAYACAĞINA SÖZ VERDİN!.. HA?!..
PEKİ, AVA ÇIKARKEN DÖNÜŞTE BANA BİR GEYİK GETİRECEĞİNE SÖZ VERMEMİŞMİYDİN?..
FAKAT ERKA!.. BUNU ÇIKARMAYACAĞIMA DAİR ONA SÖZ VERDİM.. HEMDE BABAM ALTAR'IN YANINDA SÖZ VERDİM!..
EVET!.. SANA BİR GEYİK GETİRECEKTİM!.. FAKAT, GEYİĞİ BEN NE YAPTIM?!.. NERDE GEYİK?..
ONA VERDİN, TAN!..

EVET, TAN. BENİM İÇİN AVLADIĞIN GEYİĞİ ONA VERDİN. NASIL YAPTIN BUNU?..
ONA VERDİĞİMİN FARKINDA BİLE DEĞİLİM, İNAN ERKA. GÜNLERCE SENİN İÇİN DAĞDAN DAĞA PEŞİNDEN KOŞTUĞUM AVI, BİLEREK BAŞKASINA NASIL VEREBİLİRİM, İMKÂN VARMI?!
ÖYLEYSE TAN.. ŞİMDİ BENİ SEVDİĞİNİ İSPAT ETMEK İSTİYORSAN..
HAYDİ GİT. ONU BANA GETİR HA, OLUR MU, HAYDİ TAN!..
Tan uzandıkları samanların üzerinden birden ayağa kalktı.
ONU GETİRİNCE SANA KARŞI HİÇ BİR KIRGINLIĞIM KALMAYACAK TAN.
PEKİ ERKA. SEN BENİ BURADA BEKLE..
Tan, Erkanın yanından ayrıldı. İçini tufaf bir korku, bir tereddüt kaplamıştı. Elleri boynundaki kolyeye gitti. Birden kadının gözlerini hatırladı.
İŞTE ORADA. OTURUYORLAR. PRENSESİN ARKASI BANA DÖNÜK. GEYİK DE ÖNÜNDE DURUYOR. FAKAT!..

Tan, onların birden masadan kalktıklarını gördü.

GİDİYORLAR!..

KALKMAKTA ACELE ETTİNİZ. OĞLUMUN GETİRDİĞİ AVLA BU AKŞAM PRENSESİN ŞEREFİNE BİR ŞÖLEN VERMEK İSTERDİM.

İLTİFATINIZA TEŞEKKÜR EDERİZ YİĞİT ALTAR. FAKAT PRENSESİN YOLU ÇOK UZUN. HEMEN HAREKET EDERSEK ÇOK İYİ OLACAK!..

SEDGİN BURAK

BAŞKA BİR ZAMAN TEKRAR GELİR, ŞÖLEN YAPMAK İÇİN BERABERCE AVA ÇIKARIZ. BENİM İÇİN SİZİNLE AVLANMAK BÜYÜK BİR ZEVK OLUYOR, YİĞİT ALTAR!..

Bu sırada Gosha'nın gözleri arka tarafta dikilen Tan'a ilişti..

SENİ BEKLEYECEĞİM TAN! SENİ BEKLEYECEĞİM!...

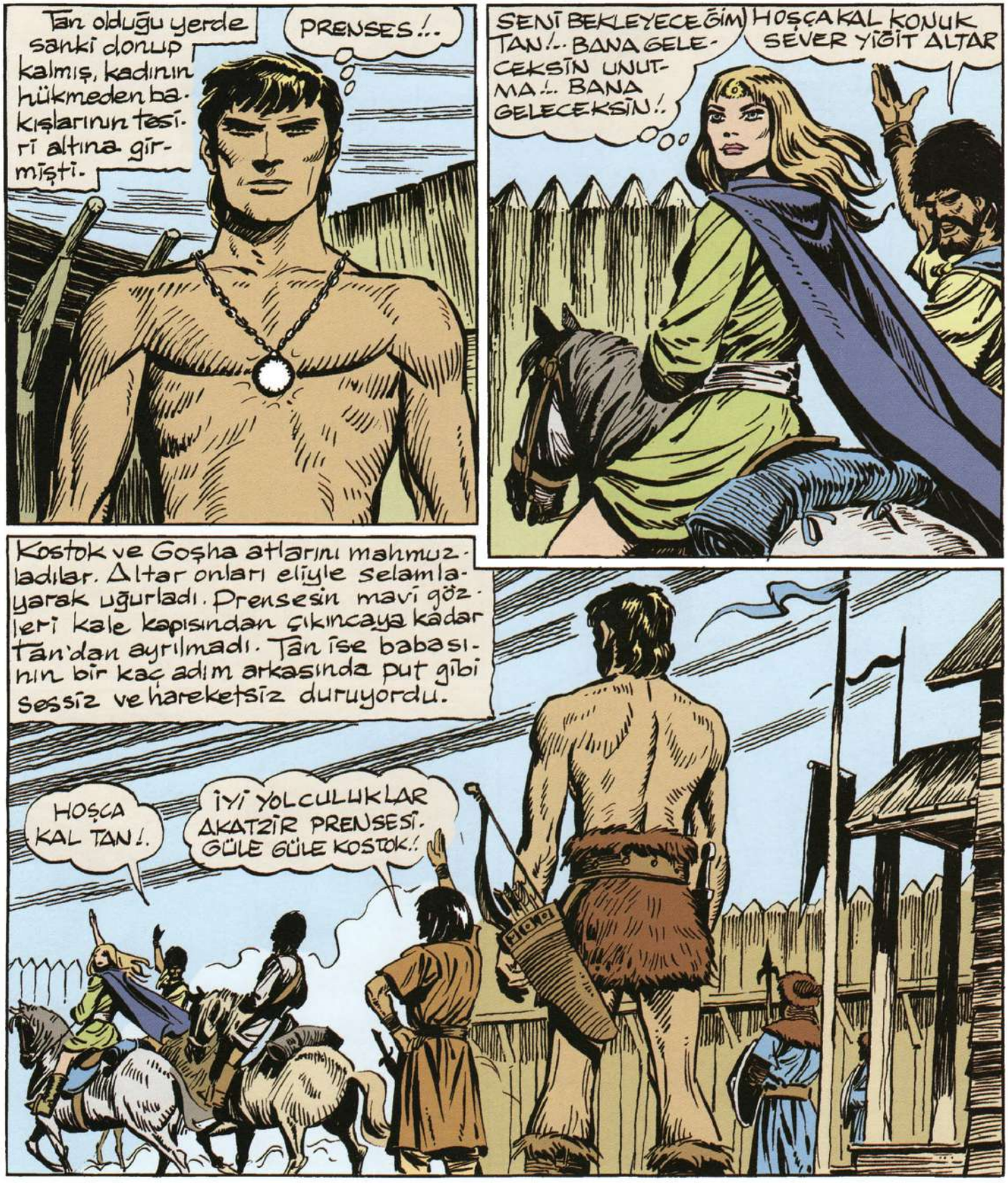
Tan olduğu yerde sanki donup kalmış, kadının hükmeden bakışlarının tesiri altına girmişti.
PRENSES!..
SENİ BEKLEYECEĞİM TAN!.. BANA GELECEKSİN UNUTMA!.. BANA GELECEKSİN!.
HOŞÇAKAL KONUK SEVER YİĞİT ALTAR
Kostok ve Goşha atlarını mahmuzladılar. Altar onları eliyle selamlayarak uğurladı. Prensesin mavi gözleri kale kapısından çıkıncaya kadar Tan'dan ayrılmadı. Tan ise babasının bir kaç adım arkasında put gibi sessiz ve hareketsiz duruyordu.
HOŞÇA KAL TAN!.
İYİ YOLCULUKLAR AKATZİR PRENSESİ. GÜLE GÜLE KOSTOK!.

Erka, Tan'ın geri dönmediğini görünce merakla samanlıktan dışarıya çıktı..
TAN!.. İŞTE ORADA.. MEYDANIN ORTASINDA DURUYOR.
Tan, olduğu yerde sanki çakılı kalmıştı. Ve hâlâ prensesin kaybolduğu yöne doğru bakıyordu.
KONUKLARDA GİTMİŞ.. FAKAT, TAN NEDEN HİÇ KIPIRDAMIYOR?.
TAN!.. SEVGİLİM..
HI!.
SEN MİSİN, ERKA?..
EVET, TAN FAKAT BANA NEDEN ÖYLE BAKIYORSUN?..

KAFAM ÇOK KARIŞIK ERKA!..
BUNDA BİR İŞ VARTAN, HÂLÂ O KADININ GİTTİĞİ YÖNDEN GÖZLERİNİ AYIRAMIYOR!..

Altar karargâhının merdivenlerinde durmuş onları seyrediyordu.
BİZİM OĞLANIN BU GÜN TUHAFLIĞI ÜZERİNDE, ÇOK DURGUNLAŞTI.

Bir kaç saat sonra Alan beyi Kostok ve Goşha kaleden epey uzaklaşmışlardı.
ARTIK BURADA AYRILABİLİRİZ KOSTOK. BU GÜNKÜ ZİYARETTEN ÇOK MEMNUN KALDIM!..
MEMNUN OLDUĞUNUZA SEVİNDİM PRENSES. HER ZAMAN İÇİN EMRİNİZDEYİM.

BUNU SÖYLEMENE LÜZUM YOK KOSTOK. HİÇ BİR ZAMAN EMRİMDEN ÇIKAMAYACAĞINI GAYET İYİ BİLİYORSUN!

Goşha'nın tehdit eden bakışları karşısında dehşetle ürperen kostok bıyıklarının ucuna kadar titrediğini hissetti.
PRENSES!.. SİZE OLAN BAĞLILIĞIMDAN SÜPHENİZ OLMASIN!.. İSTEDİĞİNİZ HERŞEYİ YAPMAYA HAZIRIM.
ŞİMDİLİK BAŞKA BİR ŞEY İSTEDİĞİM YOK. SADECE, TAN'IN BANA GELMESİNİ BEKLEYECEĞİM!. ANLIYORMUSUN ONUN GELMESİNİ BEKLEYECEĞİM!..
DEH!.
Goşha birden atını mahmuzlayıp ileriye atıldı. Ay tepelerin üzerinde yavaş yavaş yükselmeye başlamıştı.
BÜYÜCÜ GOŞHA!.
ONUN ELİNE DÜŞENİN VAY HALİNE!. SENİ FELAKET BEKLİYOR, DOSTUM ALTAR!.. HAH HA!..
Kostok ve yardımcısı, Büyücü Goşha'nın azsonra ağaçların koyu yeşil gölgeleri arasına dalıp kayboldugunu gördüler..

Kostok ve adamı uzaklaşan büyücü Goşha'nın aksi yönünde atlarını mahmuzladılar.
İSTEDİĞİM OLDU. GOŞHA TAN'I TESİRİ ALTINA ALDI!...
O gece döşeğine uzanan Tan'ın gözlerine bir damla uyku girmiyordu. Sarışın Goşha gözlerinin önünden gitmiyordu. Uzun zaman uzandığı yerde öylece kaldı.
Bir ara kalkıp dışarıya çıktığının bile farkında olmadı.
Arasıra Goşha'nın verdiği kolyeyi avuçlarının arasına alıyor. Bu parlak taşa uzun uzun bakıyordu.
...sonra başını kaldırıyor gözleri uzak bir noktaya dikiliyordu. Öyleki arkasına takılan bir gölgenin farkında bile değildi.

Tan, yattığı yerden çıkıp, karargâhın önünden ağır adımlarla geçti. Kale duvarlarına doğru yürüdü. Tan sağına soluna hiç bakmadan yürüyordu..
Merdivenleri ağır ağır aşıp yukarıya çıktı.
Tan, ellerini kalaslara dayadı. Gözleri gene uzaklara sabit bir noktaya çakılı kaldı.. Batı yönünden esen serin bir rüzgâr Tan'ın saçlarını yalıyor, küçük uç karakolunun üzerinden dalgalanarak geçiyordu. Aradan uzun bir zaman geçtiği halde Tan olduğu yerde gene hareketsiz duruyordu.
Nihayet, tekrar merdivenleri indi ve ağır ağır gene aynı sessizlikle ilerleyip odasına girdi.
Tan'ın peşindeki gölge, babası Altar'dan başkası değildi.
ODASINA GİRDİ.. FAKAT TAN NEDEN BU KADAR DÜŞÜNCELİ VE DALGIN. BENİM PEŞİNDE OLDUĞUMU BİLE FARKETMEDİ. HALBUKİ...

Aradan günler geçtikçe Tan daha çok durgunlaşıyordu. Artık, kale içinde sanki hiç bir şey onu alâkadar etmiyordu. Gene bir sabah, yaşıtları olan kalenin diğer yiğitleri hergün yaptıkları bıçak oyunlarına dalmışlardı.

HEY SUTAY, ŞU BİZİM TAN'IN HALİNE NE DERSİN? HİÇ KİMSEYLE KONUŞTUĞU YOK.

SANKİ BİZİ GÖRMÜYORMUŞ GİBİ. BENCE KUMANDAN ALTAR'IN ONU BAŞGÖZ ETMESİ LÂZIM.

HA?!.
Tan kendine seslenildiğini duyunca geriye döndü.. Karşısında kalenin en iyi bıçak kullanan adamı, arkadaşı Sutay duruyordu.
HEY!.. BIRAK DALGA GEÇMEYİ!.. BIÇAĞINI ÇEK DİYORUM SANA!.

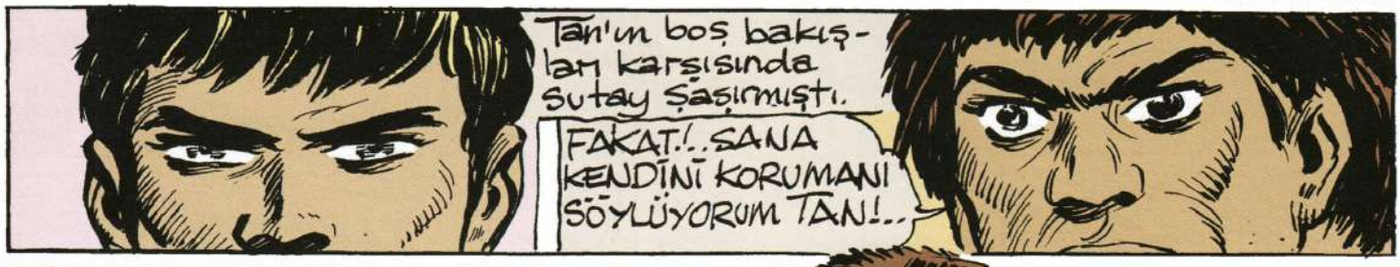
Tan'ın boş bakışları karşısında Sutay şaşırmıştı.
FAKAT!.. SANA KENDİNİ KORUMANI SÖYLÜYORUM TAN!..

Tan gözlerini ayırmadan bir heykel sessizliğiyle arkadaşına elindeki bıçağa doğru ilerliyordu..
FAKAT!.. FAKAT!.. TAN BİLİYORSUN Kİ BIÇAĞINI ÇEKMEK ZORUNDASIN!. BU BÖYLE TAN!.
DUR YAKLAŞMA TAN!.

Epeydir bakışları oğlunun üzerinde olan kumandan Altar karargâhının önünde durmuş bu enteresan bıçak oyununu heyecanla izliyordu.
TAN BIÇAKSIZ OLARAK SUTAY'IN ÜZERİNE YÜRÜYOR. AMA, NEDEN BIÇAĞINA DAVRANMIYOR?
BEN DE BUNU MERAK EDİYORUM, MUNCUK. OYUNUN KURALI GEREĞİNCE BIÇAĞINA DAVRANMASI LÂZIM, YOKSA!..
Sutay, elinde bıçağı Tanın yaklaşmaması için yalvarıyor, geri çekiliyordu..
DUR TAN!.. BU BANA HAKARET OLUR!.. BENİMLE BIÇAKSIZ DÖVÜŞEMEZSİN DUR!..
Tan sanki Sutay'ın yalvaran sesini hiç duymuyor, gittikçe bıçağa daha çok yaklaşıyordu. Nihayet Sutay arkasındaki avluya dayanınca durmak zorunda kaldı..
DUR, DİYORUM TAN.. YAKLAŞMA!.. YOKSA!.. BIÇAĞI SAPLAMAK ZORUNDA KALACAĞIM!..
Tan hala boş bakışlarla ilerliyordu.. Ve Sutay haykırarak bıçağını salladı..

Son derece heyecanlanıp neyapacağını kestiremeyen Sutay'ın şuursuzca savurduğu bıçak Tan'ın göğsünü sıyırarak koltukaltından geçti.
HI!...
O anda, Tan aldığı hafif yaranın acısıyla kendine geldi..
Ve... Çelik gibi pençesiyle Sutay'ın bileğine yapışıp ikinci bir hamleyi önledi..
..Sonra da onu bileklerinden tutup havalandırdı.
DEMEK, BENİ ÖLDÜRECEKTİN ÖYLEMİ?!.
Tan, şaşkınlık içinde havada çırpınan Sutay'ı olanca gücüyle gerideki avluya savurdu
HIH
AH!
KÜT!..

Sutay'ın avlunun kalın odunları üzerine düşüşü çok şiddetli olmuştu. Sutay müthiş can acısıyla bir AH çekmiş, sonra öylece hareketsiz kalmıştı.

Dövüşün sonunu büyük bir merakla bekleyen Altar oğlunun Sutay'ın bıçağından kurtulduğunu görünce sevinmişti.
TAN KURTARDI KENDİNİ!. AMA NASIL OLUYOR DA BU OĞLAN BÖYLESİNE DALGIN OLUYOR.. FAKAT, SUTAY HALÂ DOĞRULAMADIĞINA GÖRE BELİ KIRILMIŞ OLACAK!. MUNCUK ONA YARDIM ET!

Erka da olanları görmüş merakla Tan'a koşmuştu.
YARALIMISIN TAN?..
MÜHİM DEĞİL ERKA SUTAY'IN BIÇAĞI UFAK BİR SIYRIK AÇTI.

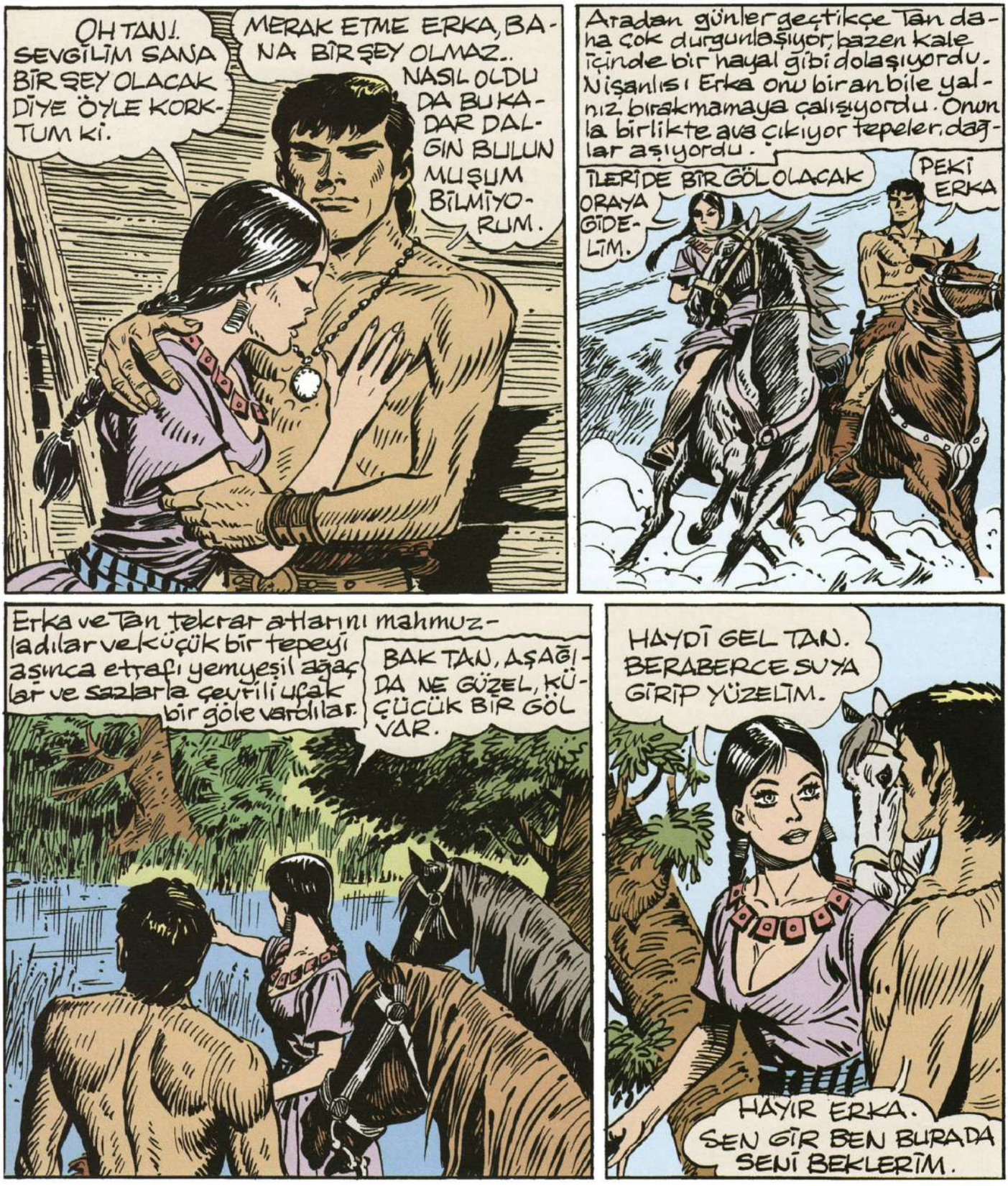
OH TAN! SEVGİLİM SANA BİR ŞEY OLACAK DİYE ÖYLE KORKTUM ki.
MERAK ETME ERKA, BANA BİR ŞEY OLMAZ.. NASIL OLDU DA BU KADAR DALGIN BULUNMUŞUM BİLMİYORUM.
Aradan günler geçtikçe Tan daha çok durgunlaşıyor, bazen kale içinde bir hayal gibi dolaşıyordu. Nişanlısı Erka onu bir an bile yalnız bırakmamaya çalışıyordu. Onunla birlikte ava çıkıyor tepeler, dağlar aşıyordu.
İLERİDE BİR GÖL OLACAK ORAYA GİDELİM.
PEKİ ERKA
Erka ve Tan tekrar atlarını mahmuzladılar ve küçük bir tepeyi aşınca etrafı yemyeşil ağaçlar ve sazlarla çevrili ufak bir göle vardılar.
BAK TAN, AŞAĞIDA NE GÜZEL, KÜÇÜCÜK BİR GÖL VAR.
HAYDİ GEL TAN. BERABERCE SUYA GİRİP YÜZELİM.
HAYIR ERKA. SEN GİR BEN BURADA SENİ BEKLERİM.

Erka, hemen bir ağacın ardında elbiselerini çıkardı. Ve sazları aralayarak..
..Güzel vücudunu gölün serin sularına bıraktı. Sazlar arasından bir kaç yaban ördeği kanat çırparak..

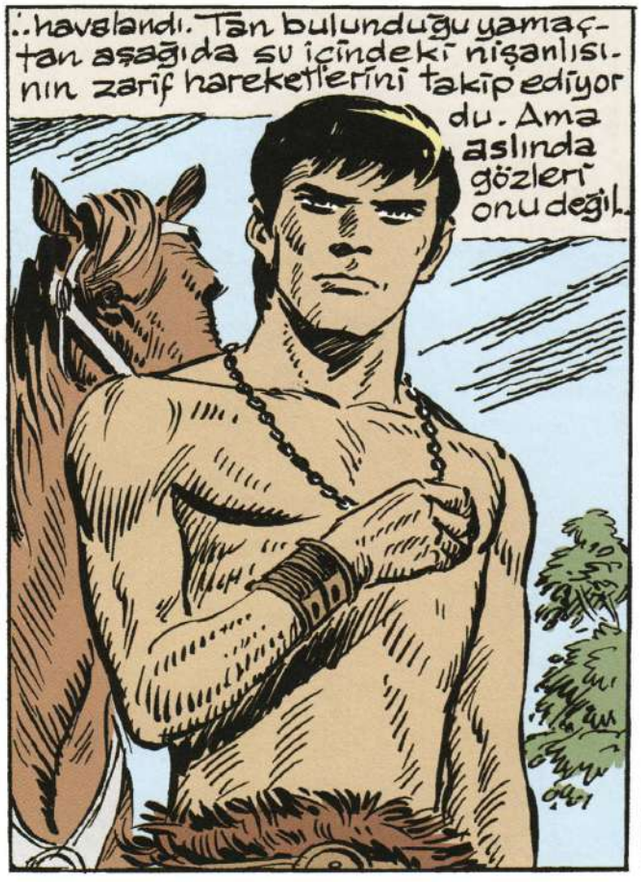
..havalandı. Tan bulunduğu yamaçtan aşağıda su içindeki nişanlısının zarif hareketlerini takip ediyordu. Ama aslında gözleri onu değil..

..Kafasından bir türlü çıkmayan o sarışın kadını görüyordu. Elleri gene boynunda asılı duran kolyeye gitti. Gözleri, parmakları arasına aldığı bu parlak taşa daldı.
Az sonra kolyenin mavi parlak taşı gittikçe daha çok parlamaya..
PRENSES!

..Üzerinde bir takım çizgiler oluşmaya başlamıştı..

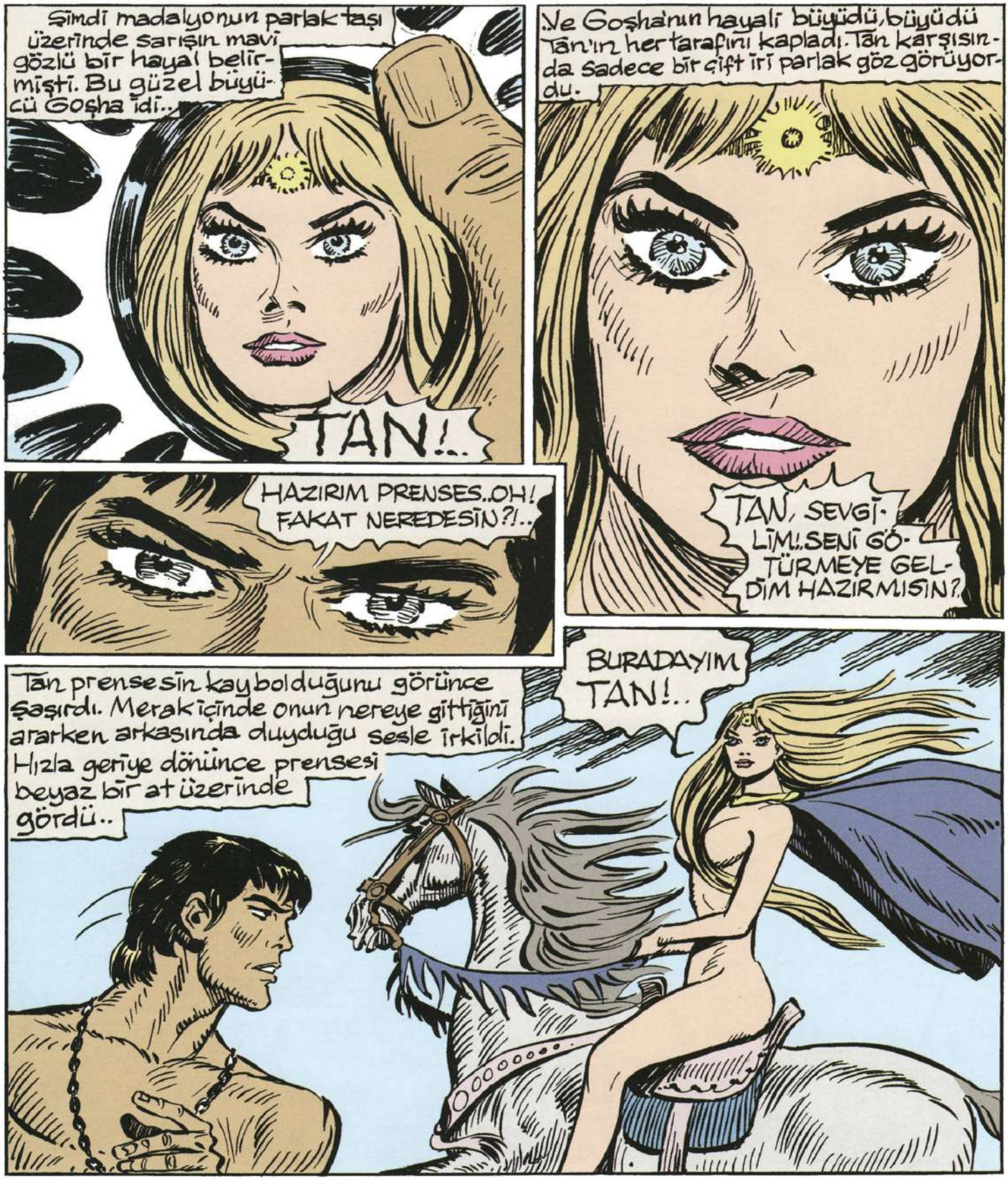
Şimdi madalyonun parlak taşı üzerinde sarışın mavi gözlü bir hayal belirmişti. Bu güzel büyücü Goşha idi..
TAN!..
Ve Goşha'nın hayali büyüdü, büyüdü Tan'ın her tarafını kapladı. Tan karşısında sadece bir çift iri parlak göz görüyordu.
TAN, SEVGİLİM!.. SENİ GÖTÜRMEYE GELDİM HAZIRMISIN?
HAZIRIM PRENSES..OH! FAKAT NEREDESİN?!..
Tan prensesin kaybolduğunu görünce şaşırdı. Merak içinde onun nereye gittiğini ararken arkasında duyduğu sesle irkildi.
Hızla geriye dönünce prensesi beyaz bir at üzerinde gördü..
BURADAYIM TAN!..

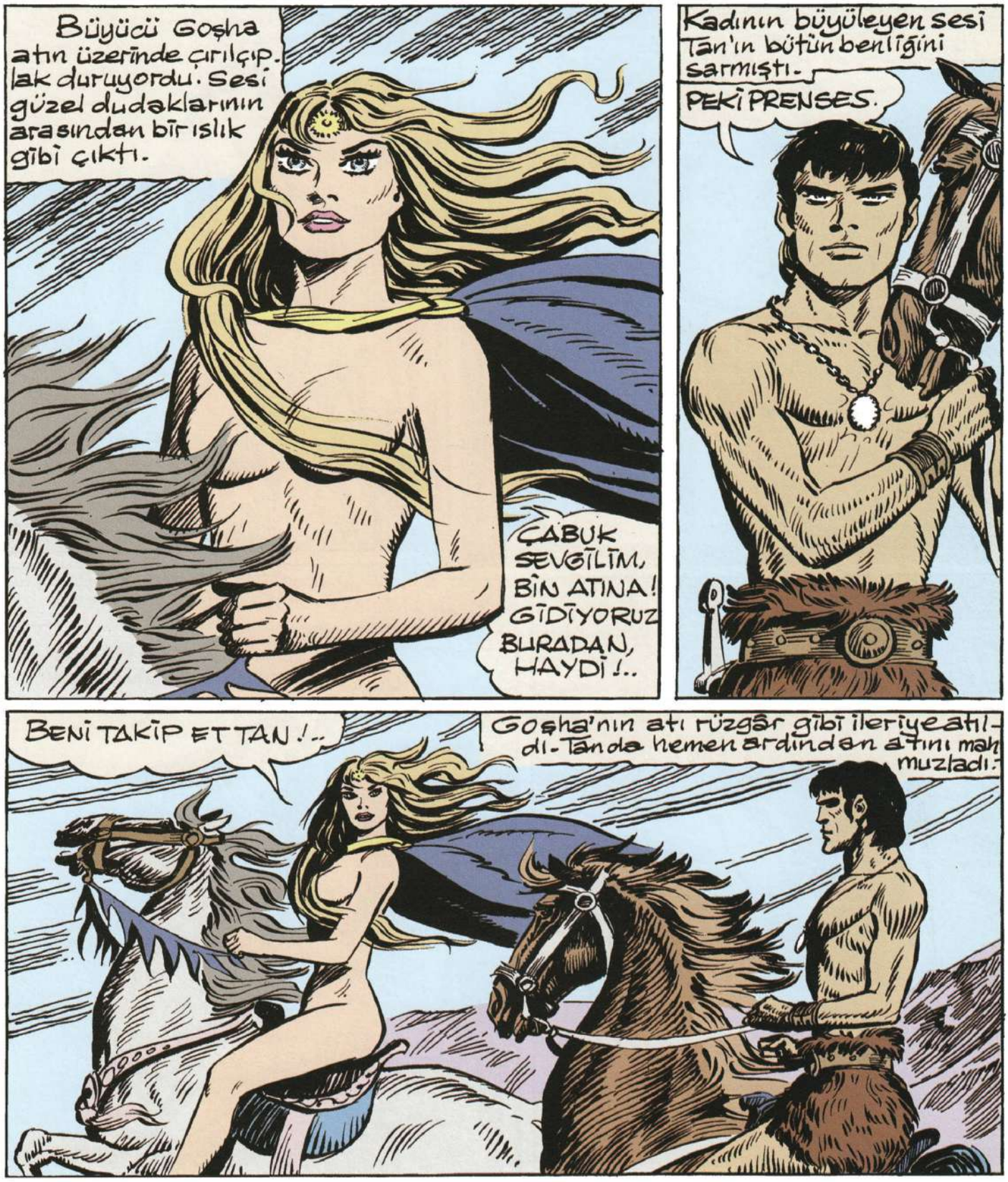
Büyücü Goşha atın üzerinde çırılçıplak duruyordu. Sesi güzel dudaklarının arasından bir ıslık gibi çıktı.
ÇABUK SEVGİLİM, BİN ATINA! GİDİYORUZ BURADAN, HAYDİ!..
Kadının büyüleyen sesi Tan'ın bütün benliğini sarmıştı.
PEKİ PRENSES.
BENİ TAKİP ET TAN!..
Goşha'nın atı rüzgâr gibi ileriye atıldı. Tan da hemen ardından atını mahmuzladı.

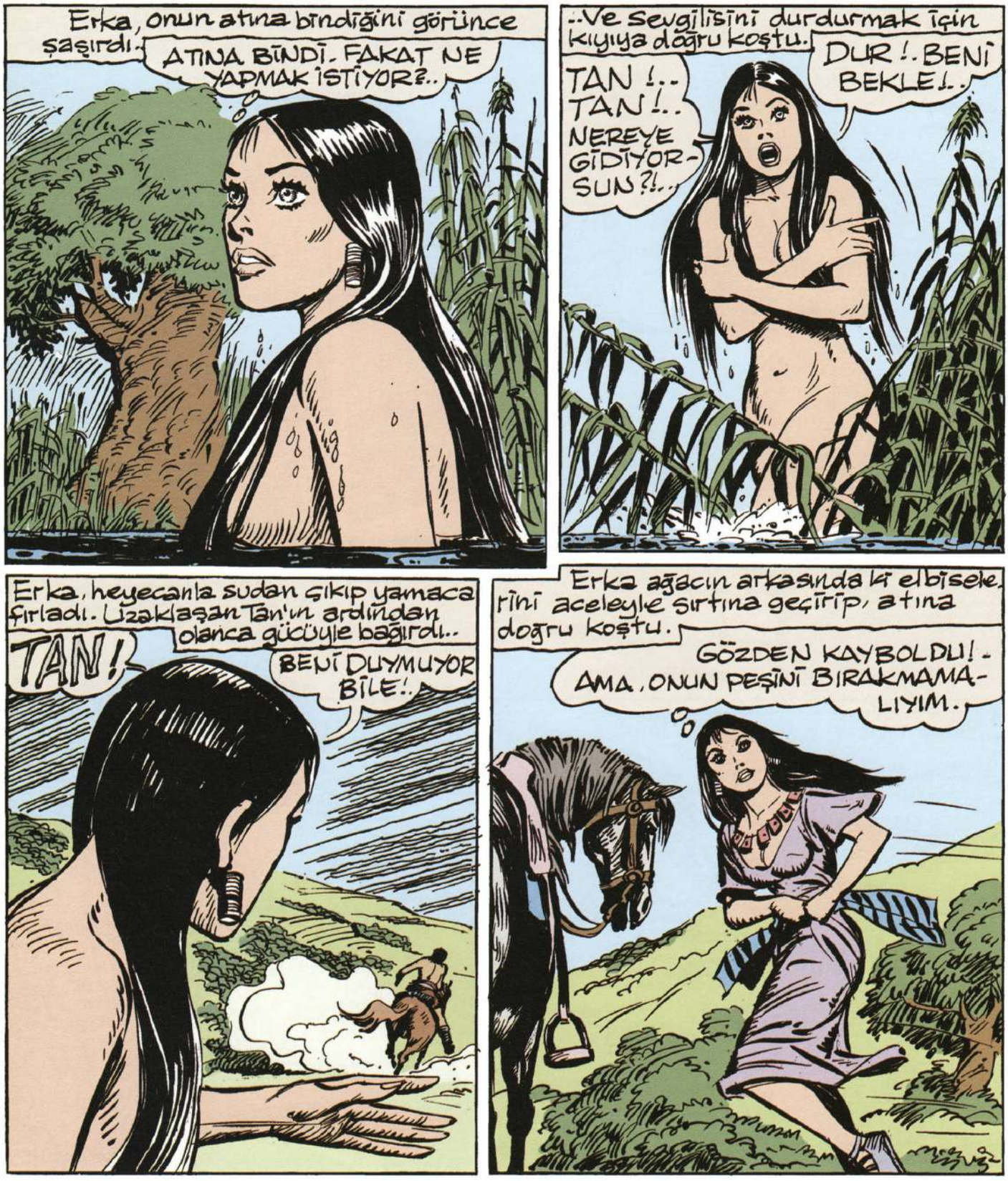
Erka, onun atına bindiğini görünce şaşırdı.
ATINA BİNDİ. FAKAT NE YAPMAK İSTİYOR?..
..Ve sevgilisini durdurmak için kıyıya doğru koştu.
TAN!.. TAN!.. NEREYE GİDİYORSUN?!..
DUR!. BENİ BEKLE!..
Erka, heyecanla sudan çıkıp yamaca fırladı. Uzaklaşan Tan'ın ardından olanca gücüyle bağırdı..
TAN!
BENİ DUYMUYOR BİLE!.
Erka ağacın arkasındaki elbiselerini aceleyle sırtına geçirip, atına doğru koştu.
GÖZDEN KAYBOLDU!. AMA, ONUN PEŞİNİ BIRAKMAMALIYIM.

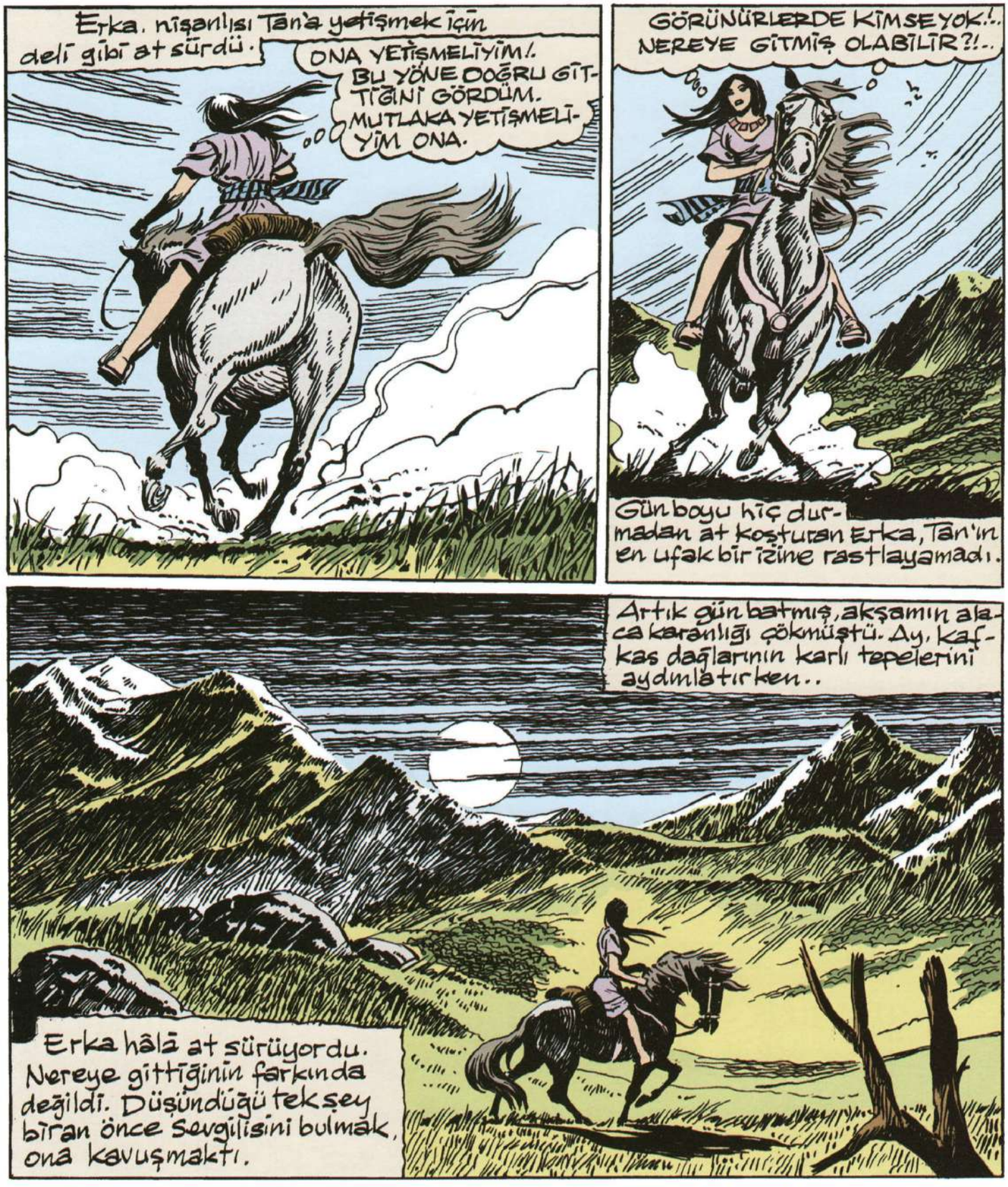
Erka, nişanlısı Tan'a yetişmek için deli gibi at sürdü.
ONA YETİŞMELİYİM!. BU YÖNE DOĞRU GİTTİĞİNİ GÖRDÜM. MUTLAKA YETİŞMELİYİM ONA.
GÖRÜNÜRLERDE KİMSE YOK!.. NEREYE GİTMİŞ OLABİLİR?!..
Gün boyu hiç durmadan at koşturan Erka, Tan'ın en ufak bir izine rastlayamadı.
Artık gün batmış, akşamın alacakaranlığı çökmüştü. Ay, Kafkas dağlarının karlı tepelerini aydınlatırken..
Erka hâlâ at sürüyordu. Nereye gittiğinin farkında değildi. Düşündüğü tek şey biran önce sevgilisini bulmak, ona kavuşmaktı.

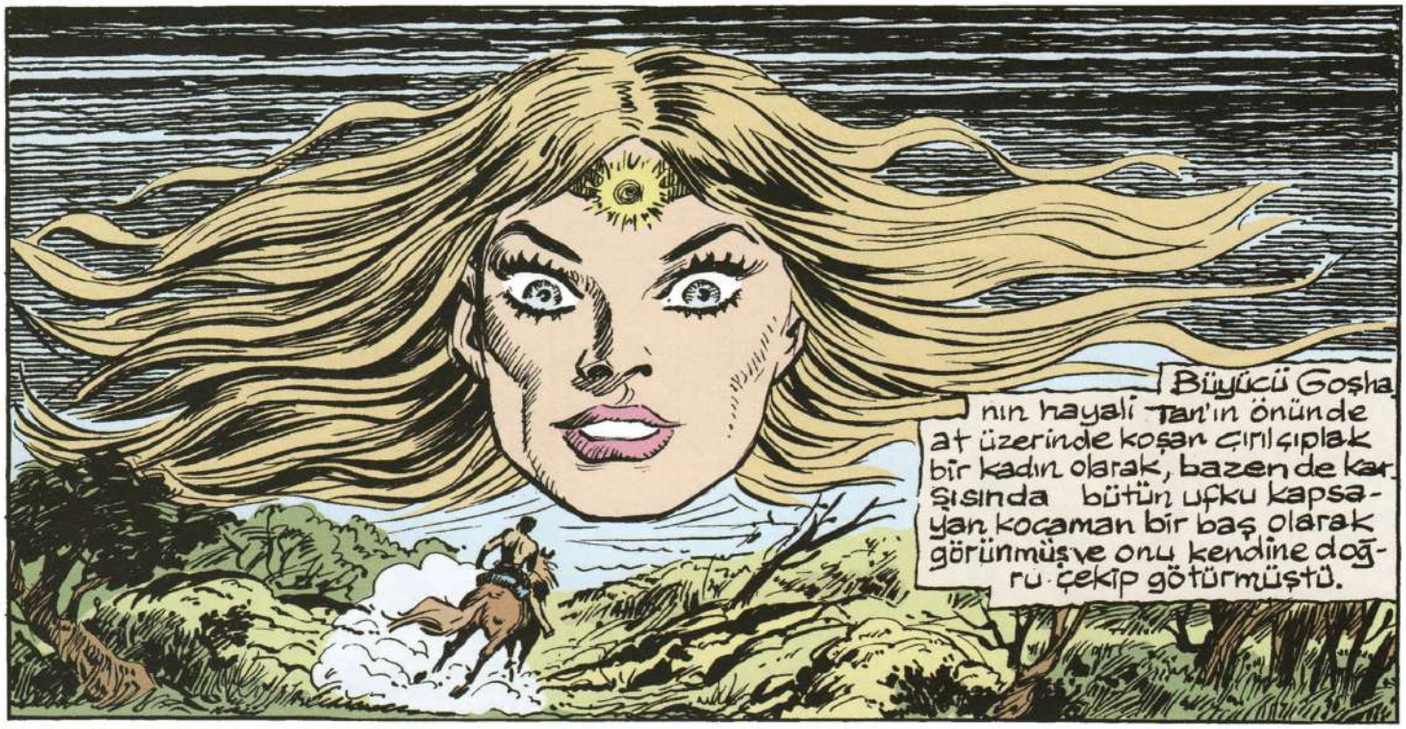
Büyücü Gosha nın hayali Tan'ın önünde at üzerinde koşan çırılçıplak bir kadın olarak, bazen de karşısında bütün ufku kapsayan koçaman bir baş olarak görünmüş ve onu kendine doğru çekip götürmüştü.

Aradan günler geçti, Tan ve nişanlısı güzel Erka bir daha kaleye dönmediler. Başta Kumandan Altar olmak üzere bütün kale endişe ve telaş içindeydi. Altar, canı gibi sevdiği yiğit oğlunun başına bir felaket gelmiş olabileceğini bir türlü düşünmek istemiyordu. Çünkü Tan'ın tekbaşına ava çıkıp da günler sonra döndüğünü biliyordu. Onları aramak için yola saldığı güçlü yiğitlerin hepsi de ellerî boş döndüler.
HİÇ BİR İZE RASTLAMADIK KUMANDAN ALTAR.
TANRIM!. İÇİMİ KEMİREN ENDİŞE DOĞRUMU?. YOKSA BAŞLARINA BİR FELAKET Mİ GELDİ?!.

Oğlunun kayboluşundan beri geçen on gün içinde koca Altar yıkılıp çökmüştü. Sanki dağlar yarılmış Tan ve Erka içine girip kaybolmuşlardı. Bunca yıl emek verip güçlü bir yiğit olarak yetiştirdiği oğlunu böylesine kaybetmek ona çok ağır geliyordu.
..FAKAT, GENE DE TANRIDAN ÜMİT KESMEMELİYİM..

Kumandan Altar etrafındakilerin endişe dolu bakışları arasında kalenin geniş avlusunu bir aşağı bir yukarı dolandı. Bir ara eli çenesinde olduğu yerde çakılı kaldı..
..BU HİÇ AKLIMA GELMEMİŞTİ!..

Sonra, karargâhın önünde, hareketlerini merakla izleyen yüzbaşı Muncuk'un yanına vardı, omuzundan tuttu.
MUNCUK, ATLAR HAZIR OLSUN!.. HEMEN YOLA ÇIKIYORUZ.

Altar ve en güvendiği adamı yüzbaşı Muncuk, az sonra kale kapısından çıkıp atlarını mahmuzladılar.

Hiç konuşmadan uçsuz bucaksız ovalarda yıldırım gibi at sürüyorlardı. Yüzbaşı Muncuk, kumandan Altar'ın ne yapmak istediğini, nereye gittiklerini bir türlü kestiremiyordu.
Bir ara ona yetişip, yanyana at sürdükleri sırada bu merakından kurtulmak istedi..
NEREYE GİTTİĞİMİZİ SÖYLEMEDİNİZ, KUMANDAN. SAKIN BENİ YANLIŞ ANLAMAYIN SİZİNLE KOCA BİR ORDUYA KARŞI SAVAŞABİLİRİM.
SABRET, MUNCUK. BİRAZ SONRA ANLARSIN.!
Altar'ın cevabı Muncuk için yeterli olmamıştı. Bütün gün güneş altında at koşturdular. Ortalık kararıp, Asya gecelerinin serin rüzgârı esmeye başladığı sırada, ay ışığı altında gümüş gibi parlayan nehre yaklaştıkları an Muncuk nereye gittiklerini anlamıştı.
SUYU GEÇİNCE ALANLARIN YAŞADIĞI TOPRAKLAR BAŞLIYOR.
EVET MUNCUK!. ALANLARI, DOSTUMUZ KOSTOK'U ZİYARETE GİDİYORUZ!.

Altar ve Muncuk atlarını önlerindeki suya vurdular. Bu sırada nehrin karşı tarafında ağaçaraltında duran bir Alan süvarisi onları gördü.
Ve atını çevirip ağaçlar arasında hızla kayboldu..
HEMEN KOSTOK'A HABER VERMELİYİM.
Az sonra da bir Alan köyünden içeriye dört nala daldı.
KOSTOK !.. GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR YANINDA BİR ADAMLA NEHRİ GEÇTİ BURAYA GELİYOR !..

İki genç Alan dilberinin arasında oturan Kostok adamının getirdiği haber üzerine dehşetle ayağa fırladı.
NE?! NE DİYORSUN, GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR SUYU GEÇİP BURAYA GELİYORHA!.
Fakat, Kostok'un dehşeti bir anda sadist bir kahkahaya döndü. İgrenç sesi uzun süre küçük odayı çınlattı.
HAH HAA
HAAA!
Sonrada yüzü birden ciddileşti. Gözlerinde nefret kıvılcımları parladı.
OĞLUNU ARIYOR. AMA ONU BİR DAHA HİÇ GÖREMEYECEK.
Kostok hemen kapının önüne fırlayıp, kılıcını beline taktı. Adamları bir anda beylerinin etrafına toplandılar.
ONU ŞANINA UYGUN BİR ŞEKİLDE KARŞILAYALIM!.
İŞTE GELİYORLAR!.

Kumandan Altar arkasında Muncuk olduğu halde gümüş eyerinin üzerinde dimdik oturmuş, ağır ağır köyün içinde Kostokun evine doğru ilerledi. Etrafa dizilmiş olan Alanlılar onun hareketlerini endişe ile izliyorlardı.

Altar, gelip kapıda bekleyen Alan beyi Kostok'un karşısında durdu. Kostok onu saygıyla selamladı. Fakat Altar'ın duruşunu değiştirmemesi ve selamına karşılık vermeyişi Kostok'un içine bir ürperti düşürmüştü..

DOSTUMUZ YİĞİT ALTAR'I ARAMIZDA GÖRMEK BİZİM İÇİN ŞEREFLERİN EN BÜYÜĞÜDÜR!.. BUYRUN İSTİRAHAT EDİN!.
ATINA BİN KOSTOK! SENİNLE ŞÖYLE KÜÇÜK BİR SEYAHAT YAPACAĞIZ!.

Altar'ın bu pervasızca konuşması karşısında bütün Alanlılar dona kaldılar. Arkada dikilen iriyarı bir Alanlı Altar'ın üzerine doğru yürümek istedi..

DUR!.. OĞLU TAN'IN KAYBOLMASINDAN SONRA DOSTUMUZ YİĞİT ALTAR'IN SİNİRLERİ BOZULMUŞ OLACAK!.

OĞLUN GENÇ TAN'IN KAYBOLUŞUNA BİZDE ÜZÜLDÜK YİĞİT ALTAR!. FAKAT ELİMİZDEN GELEN YARDIMI YAPMAYA HAZIR OLDUĞUMUZU BİLMELİSİN!.

Altar oturduğu gümüş kakmalı eyer üzerinden kayarcasına indi..

ZEKİ VE ANLAYIŞLI BİR ADAMSIN KOSTOK!. YALNIZ...

..ve sözünün sonunu getirmeden Kostok ve adamlarına doğru yürüdü..

Altar'ın emin adımlarla yavaş yavaş üzerlerine doğru yürüdüğünü gören Kostok ve adamlarının yüzleri değişti merak ve heyecanla beklemeye başladılar.
FAKAT, ALTAR NE YAPMAK İSTİYOR?! BANA DOĞRU GELİYOR.
Altar onlara iyice yaklaşınca birden Kostok'un yanındaki İri yarı Alanlıya döndü.
Ve suratına elinin tersiyle müthiş bir tokat patlattı.
ŞAK!
İri yarı Alanlının bir an ayakları yerden kesildi. Adamın tokatı yemesiyle kendini yerde bulması bir oldu. Afallayan Alanlı kafasını silkip doğruldu.

İri yarı Alanlı yediği tokatın tesiri geçince gerideki kalaslara dayanarak dizleri üstüne doğruldu.
VAY GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR, VAY!..
Altar elleri belinde karşısında dikiliyordu.
ANLAŞILAN TOKATI BİRAZ HAFİF KAÇIRDIM!
Danalar gibi soluyan Alanlı birden hırsla Altarın üzerine fırladı..
SENİ PARÇALAYA..
OAG!..
Fakat, yana çekilen Altarın bir el kesmesi ensesine indi..

Darbeyi ense köküne yiyen dev yapılı adam yüz üstü yere kapaklandı. Sonra biran kalkmak için çabaladı. Fakat tekrar sırt üstü serildi kaldı.
HAYDİ BAKALIM DAHA BAŞKA ENSESİ KAŞINAN VARSA ÇIKSIN ORTAYA!..
İki yarı arkadaşlarının bir çırpıda yere uzandığını gören diğer Alanlılardan hiç bir ses çıkmadı.
Bu sefer Altar, Alan beyi Kostok'a döndü
ŞİMDİ BİN ATINA KOSTOK!. GİDİYORUZ!.
Alan beyi Kostok gümüş eyerli Altar'ın emrine ister istemez boyun eyip atına bindi. Alanlıların şaşkın bakışları arasında köyden çıktılar.

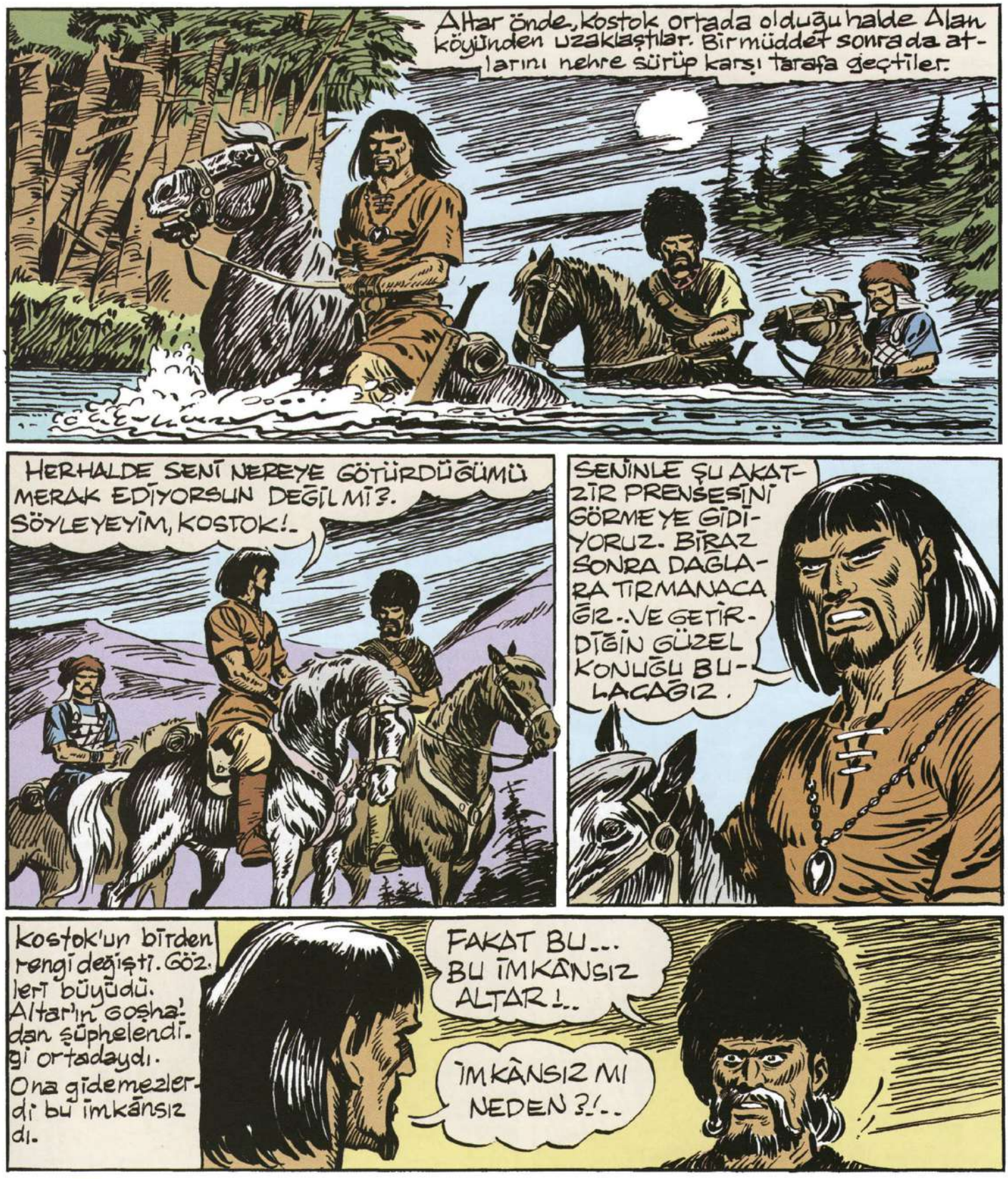
Altar önde, Kostok ortada olduğu halde Alan köyünden uzaklaştılar. Bir müddet sonra da atlarını nehre sürüp karşı tarafa geçtiler.
HERHALDE SENİ NEREYE GÖTÜRDÜĞÜMÜ MERAK EDİYORSUN DEĞİL Mİ?. SÖYLEYEYİM, KOSTOK!..
SENİNLE ŞU AKATZİR PRENSESİNİ GÖRMEYE GİDİYORUZ. BİRAZ SONRA DAĞLARA TIRMANACAĞIZ.. VE GETİRDİĞİN GÜZEL KONUĞU BULACAĞIZ.
Kostok'un birden rengi değişti. Gözleri büyüdü. Altar'ın coşhadan şüphelendiği ortadaydı. Ona gidemezlerdi bu imkânsızdı.
FAKAT BU... BU İMKÂNSIZ ALTAR!..
İMKÂNSIZ MI NEDEN?!..

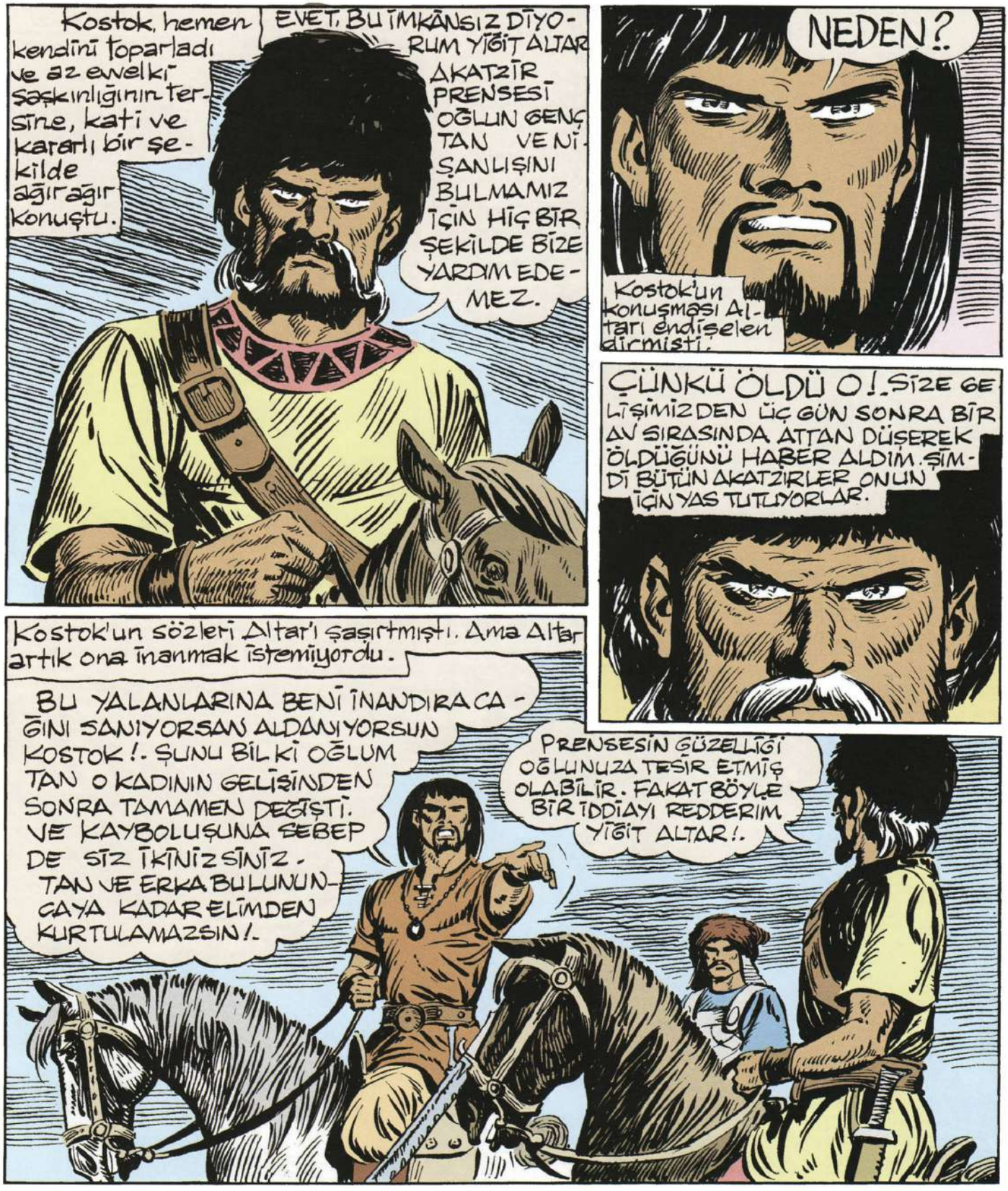
Kostok, hemen kendini toparladı ve az evvelki şaşkınlığının tersine, kati ve kararlı bir şekilde ağır ağır konuştu.
EVET, BU İMKÂNSIZ DİYORUM YİĞİT ALTAR AKATZİR PRENSESİ OĞLUN GENÇTAN VE NİŞANLISINI BULMAMIZ İÇİN HİÇ BİR ŞEKİLDE BİZE YARDIM EDEMEZ.
NEDEN?
Kostok'un konuşması Altarı endişelendirmişti.
ÇÜNKÜ ÖLDÜ O!. SİZE GELİŞİMİZDEN ÜÇ GÜN SONRA BİR AV SIRASINDA ATTAN DÜŞEREK ÖLDÜĞÜNÜ HABER ALDIM. ŞİMDİ BÜTÜN AKATZİRLER ONUN İÇİN YAS TUTUYORLAR.
Kostok'un sözleri Altar'ı şaşırtmıştı. Ama Altar artık ona inanmak istemiyordu.
BU YALANLARINA BENİ İNANDIRACAĞINI SANIYORSAN ALDANIYORSUN KOSTOK!. ŞUNU BİL Kİ OĞLUM TAN O KADININ GELİŞİNDEN SONRA TAMAMEN DEĞİŞTİ. VE KAYBOLUŞUNA SEBEP DE SİZ İKİNİZSİNİZ. TAN VE ERKA BULUNUNCAYA KADAR ELİMDEN KURTULAMAZSIN!.
PRENSESİN GÜZELLİĞİ OĞLUNUZA TESİR ETMİŞ OLABİLİR. FAKAT BÖYLE BİR İDDİAYI REDDERİM YİĞİT ALTAR!.

SÖYLEDİKLERİNİN DOĞRU OLUP OLMADIĞINI GİDİP YERİNDE ÖĞRENECEĞİZ. ANLAYACAĞIN ELİMDEN KOLAY KURTULAMAYACAKSIN KOSTOK HAZRETLERİ. HAYDİ, ŞİMDİ DÜŞ ÖNÜME!
SEZGİN BURAK
Kostok Altar'ın emrine çaresiz uymak zorundaydı.
ONU İNANDIRMAK ZOR OLACAK. NASIL OLDUDA GOŞHA'DAN ŞÜPHELENDİ.
Kostok önde, dik yamaçlardan kıvrılarak yüksek dağlara doğru tırmanmaya başladılar.

Gittikçe daha yüksekler tırmanmaya başladılar. Ortalık yavaş yavaş aydınlanmaya başlamıştı.
Ortada giden Altar çok yakınında duyduğu bir hışırtı ile dikkat kesildi..
DUR HELE!..
..Ve hemen atını yamaç aşağı sürdü.
MUHAKKAK ORADA BİRİ VAR!..

Altar bir hamlede atıyla dik yamaçtan aşağıya inip sık ağaçlar arasına daldı.
HAH, TŞTE ORADA!
Az sonra da kalın çam ağaçlarından birinin ardından bir gölgenin bağırarak kaçtığını gördü. Hemen peşi sıra atını mahmuzladı.
ŞİMDİ YAKALARIM ONU!.

Gerçektende Altarın önünden kaçan genç bir kadındı ve çığlıklar atarak koşuyordu.
BİR KADIN BU!. HEM DE VAHŞİ HAYVANLAR GİBİ BAĞIRAN BİR KADIN! ŞİMDİ YETİŞİP NE BİÇİM BİRŞEY OLDUĞUNU ANLARIZ!.
Orman içinde uzun süren bir kovalamadan sonra, nihayet Altar kadına iyice yaşlaştı. Ve atın üzerinden kuvvetli pençesini atarak onu yakaladı..
YİEEEE
YAAAAAHH!..
ERKA!

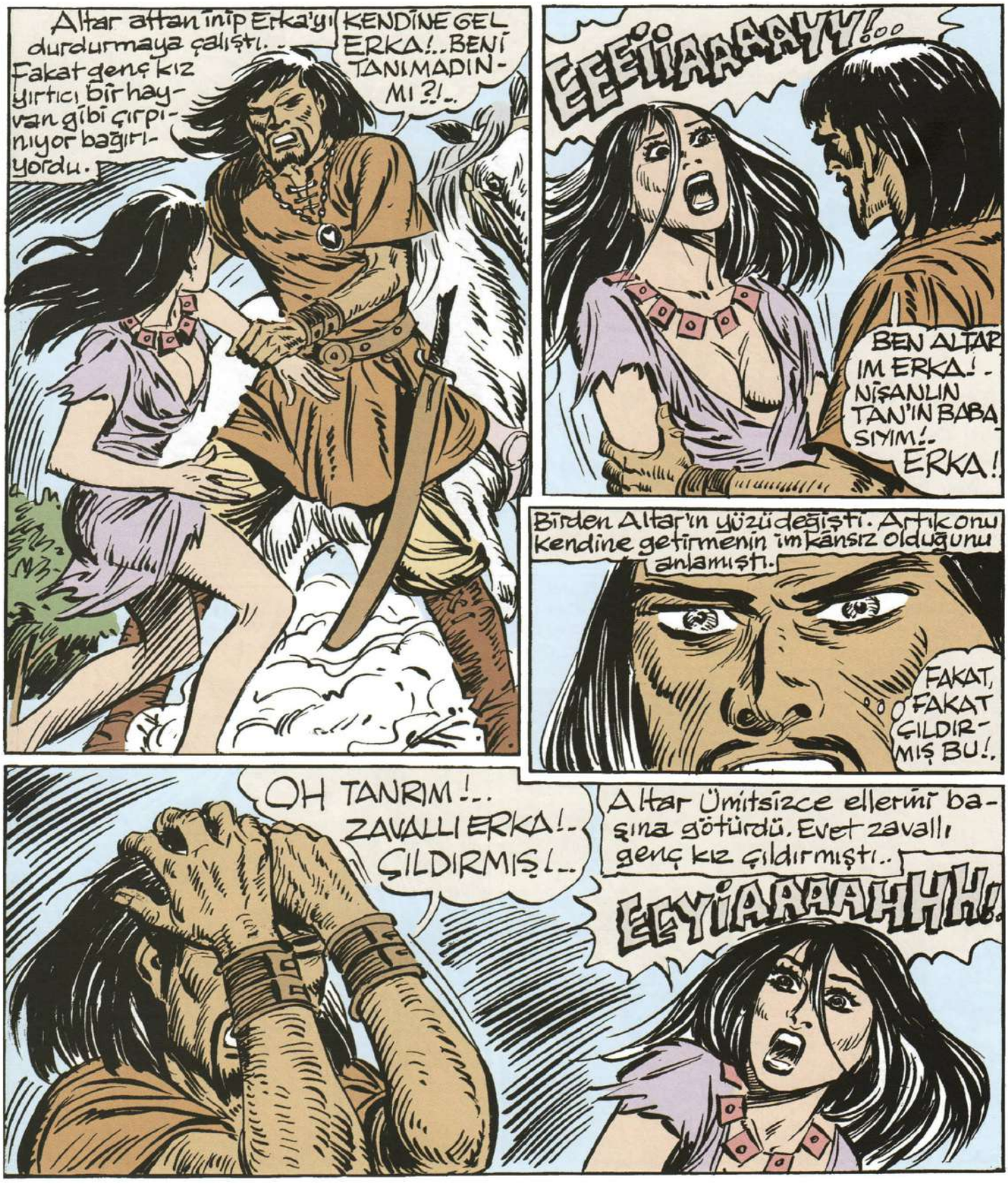
Altar attan inip Erka'yı durdurmaya çalıştı.. Fakat genç kız yırtıcı bir hayvan gibi çırpınıyor bağırıyordu.
KENDİNE GEL ERKA!.. BENİ TANIMADINMI?!..
EEEİİAAAAYY!...
BEN ALTARIM ERKA!.. NİŞANLIN TAN'IN BABASIYIM!.. ERKA!
Birden Altar'ın yüzü değişti. Artık onu kendine getirmenin imkânsız olduğunu anlamıştı.
FAKAT, FAKAT ÇILDIRMIŞ BU!..
OH TANRIM!.. ZAVALLI ERKA!.. ÇILDIRMIŞ!..
Altar ümitsizce ellerini başına götürdü. Evet zavallı genç kız çıldırmıştı..
EEYİAAAAHHH!

Kızın bu hali koca Altar'ı yıkmıştı. Ellerini gözlerinden çekince Erka'nın gene bağırarak kaçtığını gördü.
ERKA!.. DUR KIZIM KAÇMA!..
TANRIM!.. YOKSA OĞLUM TAN DA MI BU HALE GELDİ!..

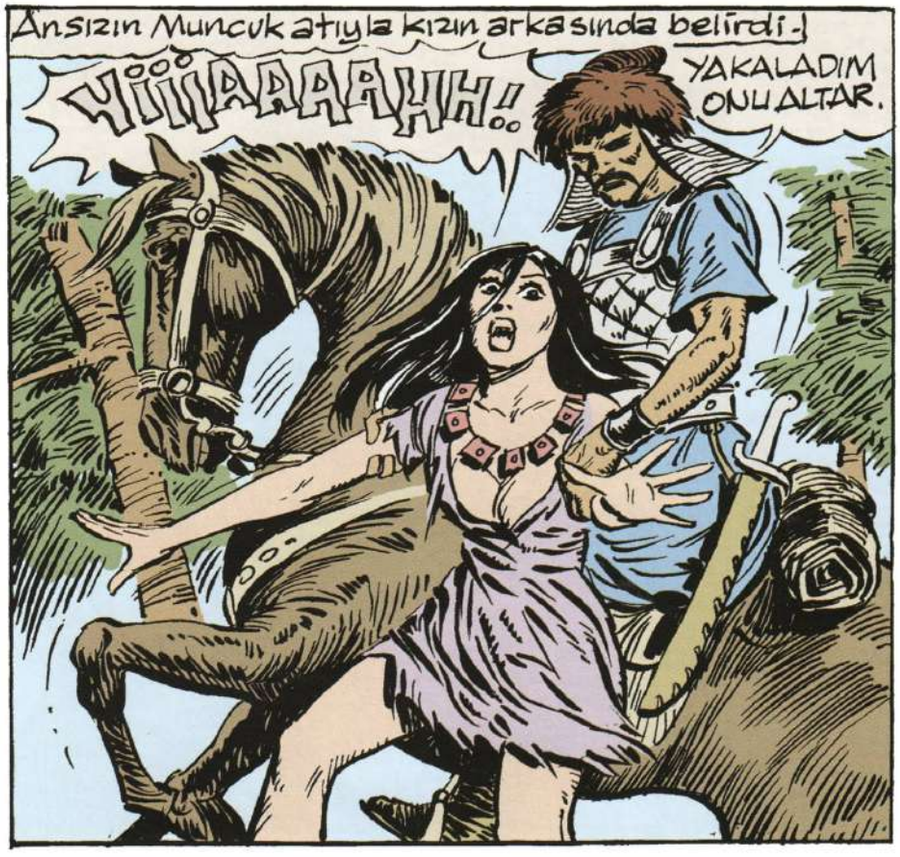
Ansızın Muncuk atıyla kızın arkasında belirdi.
YİİİAAAAHH!!
YAKALADIM ONU ALTAR.

MUNCUK, ÇILDIRMIŞ BU ZAVALLI. BIRAKMA ONU!
TANIN DA AYNI AKIBETE UĞRAMASINDAN KORKUYORUM, MUNCUK!.

Bu sırada Alanbeyi Kostok da yanlarına gelmişti.
DİNLE BENİ GÜMÜŞ EYERLİ DOSTUM ALTAR!..
GÖRÜYORSUN Kİ AKATZİR PRENSESİNİN BU İŞTE ROLÜ YOK. BU ZAVALLI KIZI CİNLER ÇARPMIŞ. BU DAĞLARIN TEKİN OLMADIĞINI SÖYLERLER!..
ŞİMDİ BANA KARŞI HAKSIZLIK ETTİĞİNİ, BENDEN VE PRENSESTEN ŞÜPHELENMEKLE BÜYÜK BİR HATA ETTİĞİNİ ANLADIN DEĞİL Mİ?!..
Altar Kostok un sözlerini nefretle dinledi ve...
Birden atılıp yakasına yapışarak onu atından aşağı çekti..
SUS KÖPEK! SENİNLE HESABIMIZ HENÜZ BİTMEDİ!

Altar hırsla Kostok'u çekip atından aldı. Öfkesinden hiç bir şey görmüyordu.
FAKAT, ALTAR!..
GEL BAKALIM SÖYLE, İTSOYU!.. YALANLARINLA KARIN DOYURACAĞINI SANIYORSUN HA!. O SARIŞIN YILANI BİLE BİLE KALEME GETİRDİN!.
SEZGİN BURAK
O NUN ÖLDÜĞÜ DE YALAN, HEPSİ YALAN. SÖYLE DOMUZ, BERABERCE BANA OYUN OYNADINIZ DEĞİL Mİ?!.. AL KÖPEK!. BU OĞLUM TAN İÇİN!.
KÜT
AL!.BU DA ŞU ZAVALLI KIZ ERKA İÇİN!.
KÜT

İki yumrukta yere devirdiği Kostok'tan hırsını alamayan Altar..
LEŞİNİ SEREÇEĞİM KOSTOK!..
Peşpeşe tekmelerini indirmeye başladı. Fakat..
Çabuk yenilecek bir adam olmayan Kostok birden Altar'ın çizmesini kavradı ve hızla onu çevirip attı.
UH!..
BU O KADAR KOLAY DEĞİL!..
Az ileriye düşen Altar, Kostok'un kılıcını sıyırıp doğrulduğunu gördü.
HAYDİ, ŞİMDİ NE YAPACAKSIN BAKALIM GÜMÜŞ EYERLİ KAHRAMAN!

VAY KÖPEK!. DEMEK BANA KILIÇ ÇEKECEK KADAR CESARETİN VAR ÖYLEMİ?.
EVET!.. HEM-DE NASIL!.. DUANI YAP ALTAR!-
HAH HAH HA!..
BUNU BEKLE-MİYORDUN DEĞİLMİ?! HAH HAH HA!..
Kostok, Altar'ın doğrulup kılıcını çekmesine meydan vermeden müthiş bir hamle yaptı. Altar büyük bir çeviklikle yana fırlarken tekmesini Kostok-un karnına yapıştırdı.
AL!
UH

Kostok Altar'ın tekmesini karnına yi-yince iki büklüm olup çömeldi. Kendini toparlayıp tekrar kılıcına yapış-mak istediği anda da..
VAY DOMUZ! DUR HELE SEN!..
Altar'ın tekmesi ensesinde patladı.
UH
AL BU SANA YETER KOSTOK!
Kostok yüzü koyun kapaklandı kaldı.
ONDAN ŞÜPHELEN MEKTE HAKLIYMIŞIM. BÜTÜN NEFRETİNİ KUSARAK ÜZERİME SALDIRDI. ARTIK BEN DEN ÇEKECEĞİN VAR ALAN BEYİ KOSTOK!
Altar kızı tutan yüzbaşı Muncuk'a döndü.
HAYDİ MUNCUK ERKA'YI AL VE KALEYE DÖN!.. BENDE KOSTOK'LA YOLA DEVAM EDECEĞİM

Yüzbaşı Muncuk, eyerinin arkasında duran yamçıyı çıkarıp Erka'ya sardı, ve üzerinden iple iyice bağladı. Ve kucaklayıp atına bindirdi.
EEEİİİYAAAAHH
ZAVALLI ERKA.. ONUN BU HALİNE DAYANAMIYORUM.
Sonrada bir sıçrayışta eyere atlayıp atı mahmuzladı.
KENDİNE DİKKAT ET KUMANDAN ALTAR YOLUN AÇIK OLSUN
Muncuk kızla beraber uzaklaşırken Altar yavaş yavaş kendine gelmeye başlayan Kostok'un yanına geldi.
HAYDİ BAKALIM KOSTOK!. KALK ŞİMDİ AYAĞA!..
YOKSA KALKACAK GÜCÜN KALMADIMI HA?!.
HI?

Altar büyük bir hırsla, doğrulmaya çabalayan Kostok'un uzun saçlarından kavrayıp ayağa kaldırdı.
KALK DEDİM SANA DOMUZ!.
UH!
Kostok kurtulmak için debelendiyse de fayda etmedi. Altar çelik gibi parmaklarını Kostok'un bileklerine geçirip geriye büktü ve iki elini de arkadan sıkıca bağladı.
HİÇ BOŞUNA UĞRAŞMA SENİ ELİMDEN AZRAİL GELSE ALAMAZ ARTIK KOSTOK!.
Altar, Kostok'un bileklerine bağladığı uzun ipin bir ucunu da gümüş eyerine taktı.
HAYDİ BAKALIM ESKİ DOST!. ŞİMDİ YOLA ÇIKABİLİRİZ.

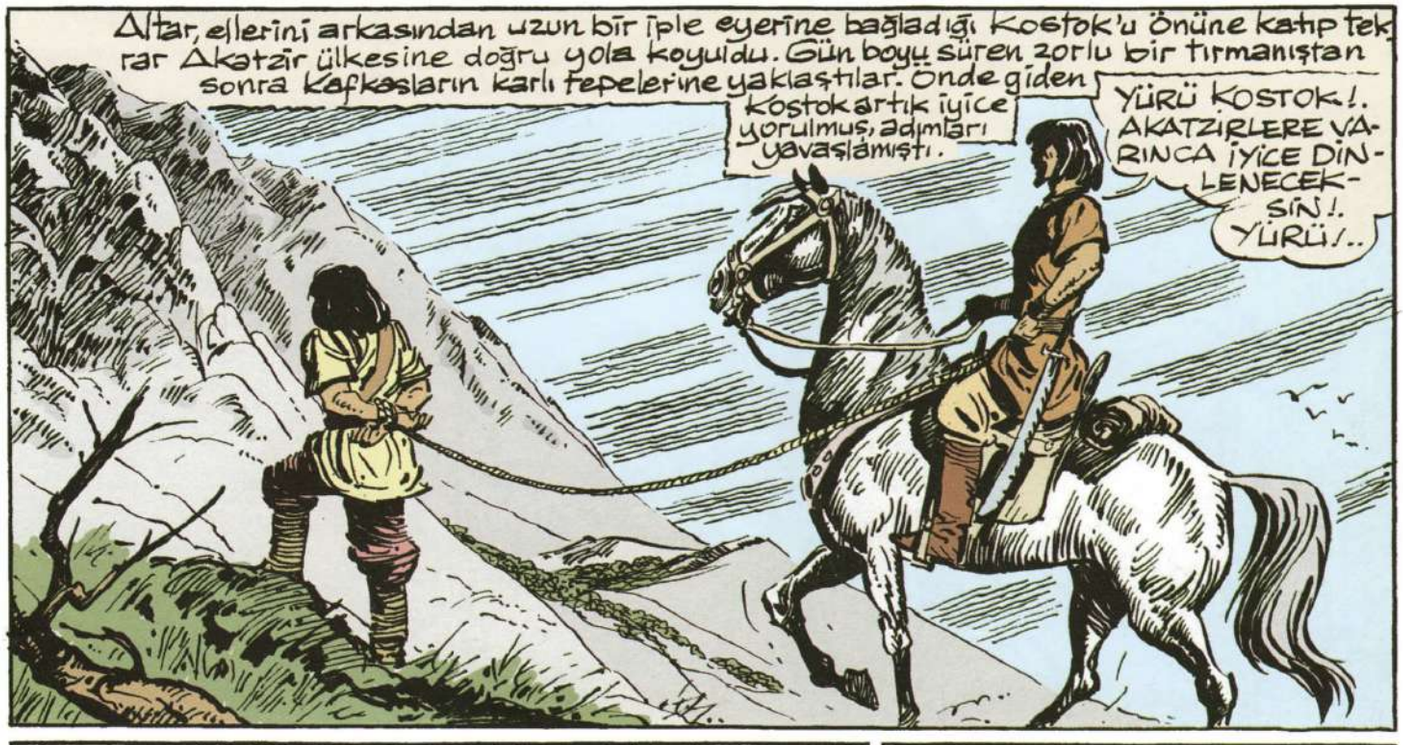
Altar, ellerini arkasından uzun bir iple eyerine bağladığı Kostok'u önüne katıp tekrar Akatair ülkesine doğru yola koyuldu. Gün boyu süren zorlu bir tırmanıştan sonra Kafkasların karlı tepelerine yaklaştılar. Önde giden Kostok artık iyice yorulmuş, adımları yavaşlamıştı.
YÜRÜ KOSTOK!. AKATZIRLERE VARINCA İYİCE DİNLENECEKSİN!. YÜRÜ!..

Altar'ın emirlerine rağmen, Kostok arada bir duruyor, derin derin nefes alarak yorgunluğunu çıkarmaya çalışıyor
ONU AKATZIRLERE GÖTÜRÜRSEM PRENSES HİKAYESİNİN BİR UYDURMA OLDUĞUNU ANLAYACAK. BÜYÜCÜ GOŞHANIN YERİNİ DE ÖĞRENMEMESİ GEREK, ONUN LÂNETİNE UĞRAMAK İSTEMİYORUM.
NE O, YOKSA YORULDUN MU?!. HAYDİ DURMA KOSTOK YÜRÜ!..

Bu sırada etraftaki yüksek kayalardan birinde iri bir geyik, çok yakınında hissettiği tehlike ile dikkat kesilmişti.

ONA BİR OYUN OYNAYIP ELİNDEN KURTULMAYA ÇALIŞMALIYIM... AMA, YA BAŞARAMAZSAM!.. NE OLURSA OLSUN ŞANSIMI DENEMEKTEN BAŞKA ÇAREM YOK!.. YALNIZ BİRAZ DAHA SABRETMELİYİM.

KOSTOK'UN GENE ŞEYTANCA PLÂNLAR KURDUĞUNDAN EMİNİM. BANA OYUN OYNAMAYA KALKARSA BU SEFER ONU ACIMADAN EŞEK CENNETİNE GÖNDERİRİM!.

GEZGİN BURAK

Kamayı göğsüne yiyen geyik aşağıya, kayalar arasındaki yumuşak karlar üzerine düştü.
Bıcağı ustalıkla atan onbeş yaşında bir Akatzir gencîidi..
İŞTE BU DA İKİNCİ Sİ. GÖRÜYORSUN BENİM BIÇAĞIM ASLA HEDEFİNİ ŞAŞMAZ.
YAŞSA, BESLEN BU DAĞLARDA SENİN ÜSTÜNE BIÇAK KULLANAN YOK.
BAK ŞU BOYNUZLARA, DÖRT YAŞINDA KOCA BİR GEYİK BU. BU GÜN İYİ AVLANDIK. HAYDİ HEMEN KÖYE DÖNELİM. YOKSA BÜYÜKLERİMİZDEN AZAR İŞİTİRİZ.
Yorgun bacaklarla kayaları tırmanan Kostok birden olduğu yere çakıldı. İri mavi gözleri sevinçle parladı.
NE?! GÖZLERİME İNANAMIYORUM. ŞU KARŞIDAKİLER EVET.!

Kostok, birden geriye döndü ve korkunç kahkahalar atmaya başladı. İğrenç sesi yüksek kayalar arasında yankılar yaptı.
HAH HAH HAH HAHA!
HAHAHAHAHA
HAHAHAHA!
?!
Onun böyle ansızın değişmesi Altar'ı şaşırtmıştı.
NE OLDU BU KÖPEĞE BÖYLE ?!..
DEMEK AZRAİL GELSE BENİ ELİNDEN ALAMAZ HA!..
ŞURAYA BAK ALTAR!..
Altar, Kostok'un başıyla gösterdiği yöne bakınca, yandaki yüksek kayanın üzerinde duran üç Alan atlısı gördü.

Altar yolunu kesen bu Alan atlılarını tanımıştı.
ŞU ORTADAKİ DÜN AKŞAM ALAN KÖYÜNDE BANA KAFA TUTAN AYI OLACAK!..
KARŞIMDA SADECE ÜÇ KİŞİ VAR..HAYDİ OĞLUM ALTAR!. ZEVKLİ BİR UĞRAŞA HAZIR OL!..
HAH HA HAA
Kostok iğrenç sesiyle gülmesine devam ediyordu.
DEMEK AZRAİL GELSE HA?!..
HAH HAA
Ortada duran iri yarı Alanlı birden elini havaya kaldırıp hızla aşağı indirdi.
O anda büyük kayanın sağ tarafından yalın kılıç bir Alanlının ortaya fırladığını gören Altar düşmanlarının çokluk olduğunu anlamakta gecikmedi.
HAYT!

Altar, kayanın arkasından fırlayan Alanlının saldırısını karşılamak için kılıcını çektiği an..
HAYT!!
Ortadaki adamın ikinci bir el işareti ile, bu kez büyük kayanın solundan başka bir Alanlı nara atarak ortaya çıktı.
Birinci Alanlı atını büyükbir hırsla Altar'ın atının üzerine sürdü.
SIKI DUR ALTAR!
ÖLÜM!
GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR'A ÖLÜM!

Altar, hızla üzerine bindirmek isteyen Alanlıdan atını kurtarmaya çalışırken kılıçıyla adamın öldürücü darbesini karşıladı.
AL!
ÇAT!
BOŞUNA UĞRAŞIYORSUN ALTAR!.. ADAMLARIMDAN KURTULAMAYACAKSIN
HAH.. HA!..
HAH İŞTE BUNDAN KURTULDUM.. HAH HAA!.
Altar'ın atının tersine çarpan Alanlının atı hızını alamayıp yokuş aşağı tökezlenirken diğer Alanlı beylerinin ellerini bağlayan ipi bir vuruşta Altar'dan ayırdı.
BU ARTIK KENDİNİ DOĞRULTAMAZ!. SIRA ÖBÜRÜNDE!.

AH!.
Altar'ın atına çarpa-rak yokuş aşağı giden Alanlının atı takla atarken, beylerini bağlayan ipi kesen diğer Alanlı hemen Altar'a saldırdı..
Fakat, onu hazırlıklı bekleyen Altar ters bir kılıç darbesiyle gövdesini baştan aşağıya kadar yardı.
HAHH!
Kostok iki adamının da birarda eridiğini görünce korkuyla bağırdı.
HEY! NE BEKLİYORSUNUZ, ATILIN!.

Altar, kayanın ucundan iki atlının daha saldırıya geçtiğini gördü.
BUNLAR DÜŞÜNDÜĞÜMDEN DE ÇOKLUK ÇIKTILAR!..
HAHYT
..Fakat öbür uçtanda üç Alanlı nara atarak meydana fırlayınca..
Altar artık kurtulmanın biraz zor olduğunu anlamıştı.
SARIN ETRAFINI, KAÇIRMAYIN!.. HAYDİ BİZ DE İNİP HÜCUMA GEÇELİM!..
KAÇMAYA ÇALIŞACAĞIMI SANIYORSANIZ ALDANIYORSUNUZ. GELİN KÖPEKLER!
SEZGİN BURAK

HEY, ONU CANLI İSTİYORUM!.. ANLIYOR MUSUNUZ?!.. O CANLI OLARAK LAZIM BANA!..
Kostok, hücuma geçen adamlarının arasında, durmadan bağırıyordu..
ONUN BÖYLE ÇABUK ÖLMEMESİ GEREK!.. HAH HAH HA
İŞTE SENİ KAPANA SOKTUM ALTAR. ŞİMDİ YAPACAĞIN TEK ŞEY ELİNDEKİ KILICI ATIP TESLİM OLMANDIR.
Alanlı savaşçılar beylerinin isteği üzerine Altar'a ilişmediler. Fakat onu kendi usullerince daire içine alıp, sinir bozan haykırışlarıyla etrafında dönmeye başladılar..

Altar, etrafında bağırarak fır dönen Alanlıların ortasında kalmıştı.
BENİ ÇEVİRMEKLE TESLİM ALMIŞ SAYILMAZSIN KOSTOK. ŞUNU BİLKİ, ELİNDE SİLAHI OLAN BİR TÜRK HİÇ BİR ZAMAN TESLİM OLMAYI AKLINDAN GEÇİRMEZ.
BİZE YİĞİTLİK SÖKMEZ GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR!.. CANLI OLARAK ELE GEÇİRMEK İSTEMESEYDİM, ADAMLARIM SENİ ÇOKTAN PARÇALAMIŞLARDI!..
Kostok'un sözleri bitmeden..
Altar birdenatını Alanlıların üstüne sürdü.
HAYDİ BAKALIM KÖPEK SÜRÜSÜ. ÖYLEYSE PARÇALAYIN BENİ!..

AHH
AL!
Altar yıldırım gibi hücuma geçti ve en yakınındaki Alanlıya öldürücü bir darbesini indirdi.

Şimdi Altar'ın kılıcı kendine yaklaşmak isteyen düşmanlarına ölüm saçmaya başlamıştı. Atıyla anî dönüşler yaparak kendini kollamaya çalışıyordu.

Fakat ansızın ensesine inen bir kılıç kabzası onu durdurmaya yetti..
AH!

ONA KILICININ KABZASIYLA DEĞİL, AĞZI İLE VURMAK İSTERDİM!
Altar'a arkasından vuran Kostok'un iri yarı adamıydı.
Altar yediği müthiş darbe ile atından süzülürcesine kayıp, yerdeki kayalar üzerine sırt üstü serildi kaldı.
Kostok muzaffer bir kumandan gibi gelip, çizmesini Altar'ın göğsüne dayadı.
HAH HAAAA!.. BÜYÜK KONUŞTUN ALTAR. ESAS ŞİMDİ SENİ, AZRAİL GELSE ELİMDEN ALAMAZ!
İŞTE AYAĞIMIN DİBİNDESİN!.. AMA SENİ HEMEN ÖLDÜRMEYECEĞİM.
Kostok adamlarına dönüp emir verdi.
GETİRİN BURAYA, ŞU GÜMÜŞ EYERLİ ATI!.

HEY!. NE OLUYOR BU HAYVANA!?
Kostok'un adamları, Altar'ın atını yakalamak için atıldılar, fakat...

Sahibinin üzerinden düştüğünü gören hayvan, huzursuzlanmış, şaşlanıp, acı acı kişnemeye başlamıştı. Bir müddet kendini yakalamak isteyen adamların arasında döndü..

Sonrada aralarından bir yel gibi kayarak, aşağılara doğru koşmaya başladı.

EYVAH!. YAKALAYIN ŞUNU SERSEMLER!. KALEYE DÖNMEMESİ LÂZIM!-ANLIYOR MUSUNUZ!? YAKALAYIN ONU!.

HAYT!
Altar'ın atı yıldırım gibi taşı toprağı birbirine katarak yokuş aşağı uçuyordu. Kostok'un iki adamı hemen peşine düştüler.
Binicisiz at yakalanmamak için, canını dişine takıp, peşindekilerle arayı bir hayli açmıştı. Nihayet takipçiler bir tepeyi aşınca..
GÖRÜNÜRDE YOK!. BUAT RÜZGÂRDAN DAHA HIZLI!..
EVET.. ONUN PEŞİNDEN GİTMEMİZ BOŞUNA. FAKAT, KOSTOK YAKALAYAMADIĞIMIZ İÇİN BİZE ÇOK KIZACAK.
Adamlarının elleri boş döndüklerini gören Kostok sinirinden deliye dönmüştü.
İKİ KİŞİ BİR ATI YAKALAYAMADINIZ, KÖPEKLER!. GÜMÜŞ EYERİ ELİMDEN KAÇIRDIĞIM GİBİ..
KALEDEKİ BÜTÜN TÜRKLER PEŞİME DÜŞECEKLER!..

ÇABUK BİR İPLE ŞUNUN ELLERİNİ BAĞLAYIN!.
PEKİ KOSTOK!.
Kostok'un iri yarı adamı büyük bir zevkle beylerinin emrini yerine..
..getirmek için Altar'a çullandı.
Bu arada kendine gelmeye çalışan Altar, üzerinde ki adamına ağırlığına karşı..
koyamadı. Elleri kalın bir iple iyice bağlanmıştı. Fakat dizleri üzerine doğrulup da ipin diğer ucunun Kostok-un bindiği atın eyerine bağlı olduğunu görünce de dehşetle irkildi.
NE ?!... VAY KÖPEK!.
S.BURAK
NE O ŞAŞIRDIN DEĞİLMİ ?!
MERAK ETME, ŞİMDİ SENİ OĞLUN TAN'IN YANINA GÖTÜRECEĞİM!..
HAA HAHAA!..

Kostok, birden atını mahmuzladı, altında kı at şahlanarak ileriye fırladı. Altar yattığı yerden sarsılarak doğruldu.

SENİNLE ŞÖYLE ZEVKLİ BİR GEZİNTİ YAPACAĞIZ DOSTUM ALTAR!.. HAYDİ!.

Kostok atını olanca hızıyla yokuş aşağı sürerken ipin ucuna bağlı olan Altar da ok gibi peşi sıra fırladı.

SONUM GELDİ KURTULAMAM ARTIK BUNDAN..

Altar'ın bu ölüm yolculuğundan kurtulması..
Artık imkânsızdı.
Kostok onu kayalar arasından, yokuş aşağı yıldırım gibi peşinden sürüklüyordu.
Kostok'un delice bir zevk içinde nara atarak düşmanını öldürmek istediği belliydi
HAYT!
S.B
..Ve Kostok bir ara atına sıkı bir dönüş yaptırınca Altar bütün hızıyla bir kayaya çarptı..
AGH!

Altar, artık kendini kollayacak halde değildi. Döne döne, sağa sola çarparak, Kostok'un peşinden sürüklenerek gidiyordu.
Bir müddet sonra düzlüğe inince Kostok atını durdurdu.
EH ARTIK DOSTUMUZ ALTAR'IN LEŞİ ÇIKMIŞTIR!..
GÜMÜŞ EYERLİNİN CESEDİNİ NE YAPACAĞIZ KOSTOK?..
EVET, ONU ORTADA BIRAKMAYALIM..
TAMAM!.. ONU KİMSENİN BULAMAYACAĞI BİR YER BİLİYORUM.
HAYDİ DEH!
Kostok işi çabuk bitirmek için atını tekrar delice mahmuzladı.

Kostok, Altarı peşinden sürükleyerek uçarcasına gidiyordu.
ONU NEREYE GÖMECEĞİMİ ŞİMDİ GÖRECEKSİNİZ!..
HAH HAA HAA!..
GEYİKLER MEZARINA GİDİYORUZ!.
GEYİKLER MEZARINA!
İŞTE GELDİK HAZIROL, DOSTUM ALTAR!
Kostok'un geyikler mezarı dediği yer mızrak gibi sivri boynuzlu geyik iskeletleriyle dolu derin bir çukurdu.
S.B
1. Bölümün Sonu

GELECEK MACERA

GÜMÜŞ EYER
II

BÜTÜN KİTAP SATIŞ NOKTALARINDA

TARKAN DİZİSİ

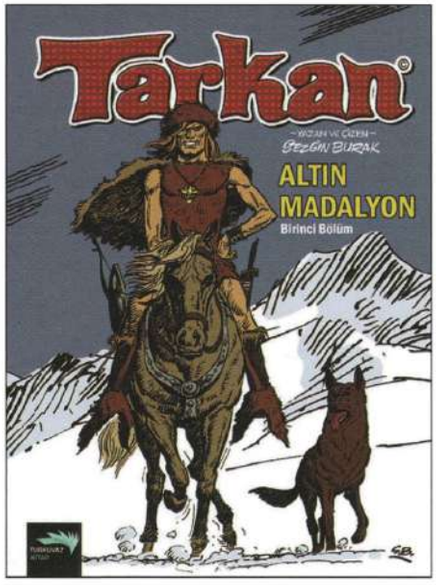

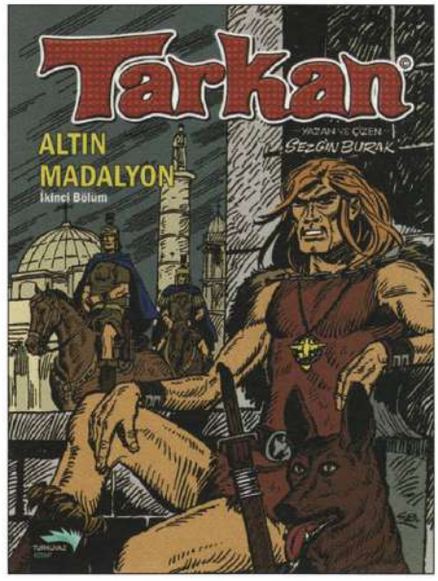

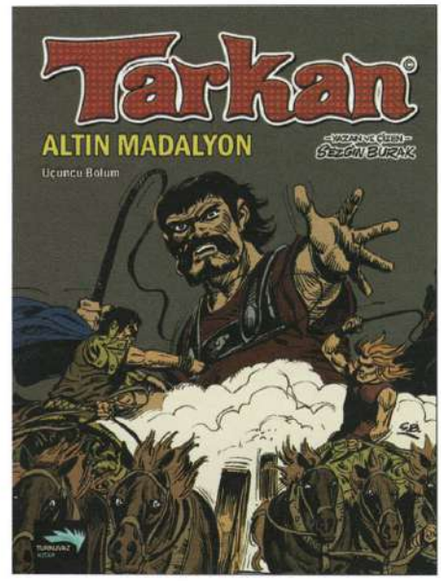

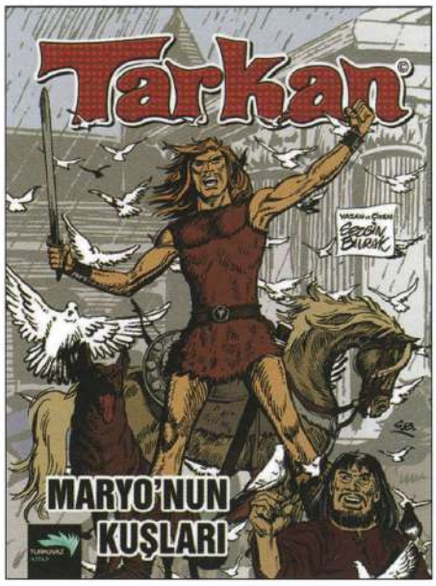

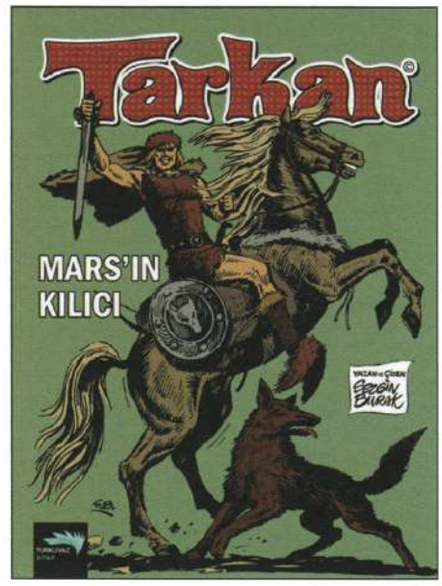

Tarkan®
GÜMÜŞ EYER-1

Batıya doğru büyük bir hızla ilerleyen Büyük Türk-Hun İmparatorluğu, Alan ülkesini de kendisine katmıştır. Tarkan'ın babası yiğit Altar'ın kumanda ettiği küçük kale de bu ülkedeki uç karakollarından biridir. Bir gün kaleye yanında son derece güzel bir kadınla gelen Alan Beyi Kostok, onun Akatzir Prensesi Goşha olduğunu söyler. Altar bu beklenmedik konukları ağırlarken avdan dönen oğlu Tan'la Goşha arasında gizemli bir bağ oluşur. Goşha boynundaki kolyeyi Tan'a vererek oradan ayrılırken genç adamın nişanlısını terk ederek peşinden geleceğine emindir. İstediği de olur, Tan atına atlayıp sonunu bilmediği, tehlikelerle dolu bir serüvene doğru yola çıkar. Ancak Goşha'nın hesaba katmadığı bir şey vardır: Yiğit Altar oğlunun izini sürecek ve onu kurtarmaya çalışacaktır.

www.tarkan.com.tr

14 TL

ISBN 605-5596-70-5

9 786055 596705

KİTAP

Tarkan©

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

GÜMÜŞ EYER

İkinci Bölüm

TURKUVAZ KİTAP

Tarkan©

GÜMÜŞ EYER

2

— YAZAN VE ÇİZEN —
SEZGİN BURAK

TURKUVAZ
KİTAP

Tarkan serüvenlerinde Sezgin Burak'ın kullandığı özgün yazım ve dile sadık kalınmıştır.

© Sezgin Burak / Turkuvaz Kitapçılık Yayıncılık A. Ş. (2009)

Her hakkı saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayınevi: Barbaros Bulvarı, No: 153, Cam Han, Kat: 8 34349 Beşiktaş / İstanbul
Tel: 0212 354 30 00 Faks: 0212 288 50 67
www.turkuvazkitap.com.tr

GENEL YAYIN YÖNETMENİ İlknur Özdemir

KAPAK VE RENKLENDİRME Selim Sarı
GRAFİK Mahmut Hakan Güngör

1. BASIM Eylül 2010, İstanbul
GENEL YAYIN 311 *ÇİZGİ ROMAN* 7
ISBN 978-605-5596-75-0
BASILDIĞI YER Turkuvaz Matbaacılık Yay. A.Ş. (0216) 585 90 00

Turkuvaz Kitap bir TURKUVAZ MEDYA GRUBU kuruluşudur.

SEZGİN BURAK (1935-1978)

Türk ve Avrupa basınında değerli eserler veren Sezgin Burak 1935 yılında Adapazarı'nda doğdu. İlk karikatürleri ilkokul çağlarında *Doğan Kardeş* dergisinde yayınlandı. Profesyonel anlamda ilk eserlerini D.G.S.A.'nın (İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin) Resim Bölümü'ne girdiği 1952 senesinde üretmeye başladı. Akbaba'da karikatürler, *Ayda Bir, Yirminci Asır, Bütün Dünya* ve *Hafta* mecmualarında resimler ve illüstrasyonlar çizdi. D.G.S.A.'dan 1957 yılında Süsleme Sanatları (Grafik ve İç Dekorasyon) bölümündeki yüksek öğrenimini tamamlayarak mezun oldu. Aynı yıl, Cumhuriyet gazetesinde Fakir Baykurt'un YILANLARIN ÖCÜ isimli eserini resimledi. 1958'de Cumhuriyet gazetesinde karikatürist olarak çalışmaya başladı ve iki yıl süreyle gazetenin günlük siyasi karikatürlerini çizdi. Aynı zamanda çeşitli tiyatrolar için sahne dekorları da hazırlayan sanatçı yine Cumhuriyet gazetesinde Yaşar Kemal'in ALAGEYİK isimli romanını resimlendirdi. SES ve HAYAT mecmualarında yayınlanan roman ve hikâye dizileri için hazırladığı illüstrasyonların yanı sıra kitap kapakları ve İstanbul Reklam için sinema reklamları da hazırlayan sanatçı, 1964 yılında BİZİMKİLER (HÜDAVERDİ) adlı sevilen bant karikatür tipini yarattı. Bu eseri uzun yıllar günlük olarak Hürriyet gazetesinde yayınlandı. Sanatçı 1965 yılında İtalya'nın Milano şehrinde ünlü sanat ajansı STUDIO D'AMI'de bir süre çalıştı. EL-COUGAR isimli western kahramanını yarattı. İtalyan bir ressamla beraber KOLOSSO adlı bir çizgi kahramanı resimledi. 1966'da Avrupa Reklam Yarışması'nda hazırladığı iki reklam afişi ile ülkesi adına birincilik ödülleri kazandı. Aynı yıl, en ünlü eseri olan çizgiroman kahramanı TARKAN'ı yarattı. TARKAN, ilk olarak 14 Nisan 1967'de HÜRRİYET gazetesinde günlük olarak yayınlanmaya başladı. TARKAN'ın maceraları daha sonra beyazperdeye de aktarılarak seri halinde beş film çevrildi. Sezgin Burak, 1968-1969 yılları arasında Yaşar KEMAL'in ünlü romanı İNCE MEMED'i (1.ve 2.bölüm), bunu takiben de 1970'de AĞRI DAĞI EFSANESİ romanlarını resimlendirdi. 1976 yılında ÇOBAN ÇANTASI adlı çizgi kahramanını yarattı. Son olarak çeşitli akrilik ve yağlıboya tablo çalışmaları da yapan sanatçı TARKAN'ın son macerası olan MİLANO'YA GİDEN YOL'u tamamlayamadan 1978 yılında hayata veda etti.

Tarkan

GÜMÜŞ EYER (II. Bölüm)

"TARKAN'ın DOĞUŞU"

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

TARKAN'ın Babası
Kumandan ALTAR

Büyücü GOŞHA

Alan Beyi KOSTOK

TARKAN'ın Ağabeyi TAN
ve ERKA

1. Bölümün Özeti

Batıya doğru büyük bir hızla ilerleyen Büyük Türk-Hun İmparatorluğu, Alan ülkesini de kendisine katmıştır. Tarkan'ın babası yiğit Altar'ın kumanda ettiği küçük kale de bu ülkedeki uç karakollarından biridir. Bir gün kaleye yanında son derece güzel bir kadınla gelen Alan Beyi Kostok, onun Akatzir Prensesi Goşha olduğunu söyler. Altar bu beklenmedik konukları ağırlarken avdan dönen oğlu Tan'la Goşha arasında gizemli bir bağ oluşur. Goşha boynundaki kolyeyi Tan'a vererek oradan ayrılırken genç adamın nişanlısını terk ederek peşinden geleceğine emindir. İstediği de olur, Tan atına atlayıp sonunu bilmediği, tehlikelerle dolu bir serüvene doğru yola çıkar. Ancak Goşha'nın hesaba katmadığı bir şey vardır: Yiğit Altar oğlunun izini sürecek ve onu kurtarmaya çalışacaktır. Alan Bey'i Kostok ise baş düşmanı Altar'ı beklenmedik bir tuzağa düşürür.

Kostok, çukurun önüne gelince, atını sağa çevirip sert bir kavis çizdi. İpe bağlı olan Altar ohızla çukura doğru gitti.
YOLCULUK İŞTE BURADA BİTİYOR ALTAR!
Kostok, hemen İPİ eyerden kurtarıp...
Bıraktı...
HAYDİ!
İP eyerden kurtulunca Altar boşluğa uçtu.

Altar, karanlık çukurun dibindeki kocaman geyik boynuzlarının üzerine düştü.
HAH HAA HAA.!...
BU ALTAR BELASINDAN KURTULDUK. ŞİMDİ SIRA KALEDEKİ DİĞER TÜRKLERE GELDİ, KOSTOK.!
EVET, İŞTE BÜTÜN ALANLILARA YILLARDAN BERİ DEHŞET SALAN GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR'IN SONU. ÇOK GEÇMEDEN LEŞ KOKUSUNU ALAN AKBABALAR BAŞINA ÜŞÜŞECEKLER.!

Çok geçmeden çukurun yükseklerin de iri gölgeler belirdi. Bunlar, havada geniş daireler çizerek çirkin sesler çıkaran aç akbabalardı.
Ve aşağıdaki adamların gitmesini sabırsızlıkla bekliyorlardı.
İŞTE AKBABALAR, GELİYOR!.
S.B.
Kostok orada daha çok beklemenin gereksizliğini görerek, atını mahmuzladı.
HAYDİ!. AKBABALARIN İŞTAHINI KAÇIRMADAN GİDELİM BURADAN!. ESAS KOSTOK'UN KİM OLDUĞUNU BUNDAN SONRA GÖRECEKLER!.

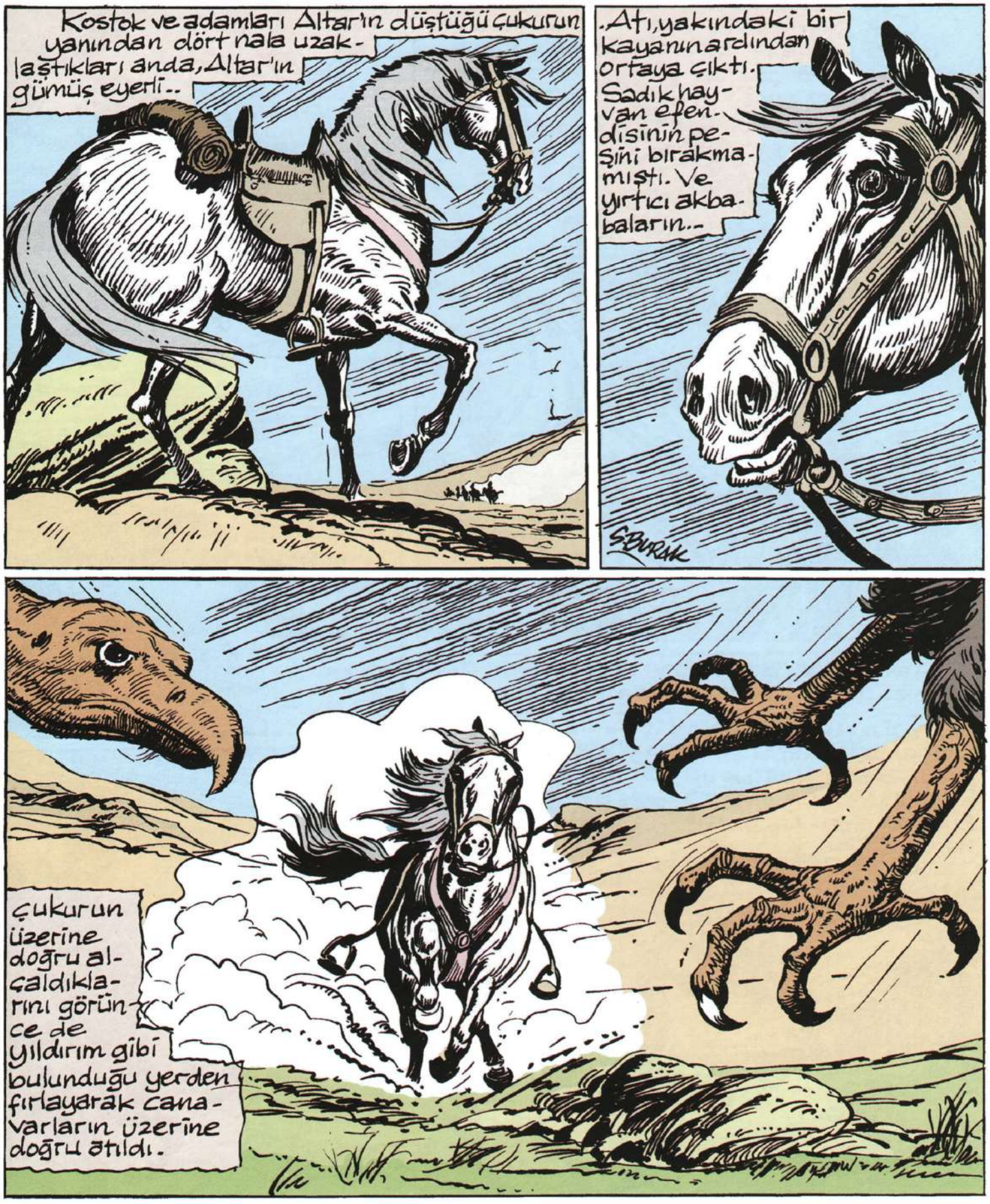
Kostok ve adamları Altar'ın düştüğü çukurun yanından dört nala uzaklaştıkları anda, Altar'ın gümüş eyerli..
Atı, yakındaki bir kayanın ardından ortaya çıktı. Sadık hayvan efendisinin peşini bırakmamıştı. Ve yırtıcı akbabaların..
S.BURAK
çukurun üzerine doğru alçaldıklarını görünce de yıldırım gibi bulunduğu yerden fırlayarak canavarların üzerine doğru atıldı.

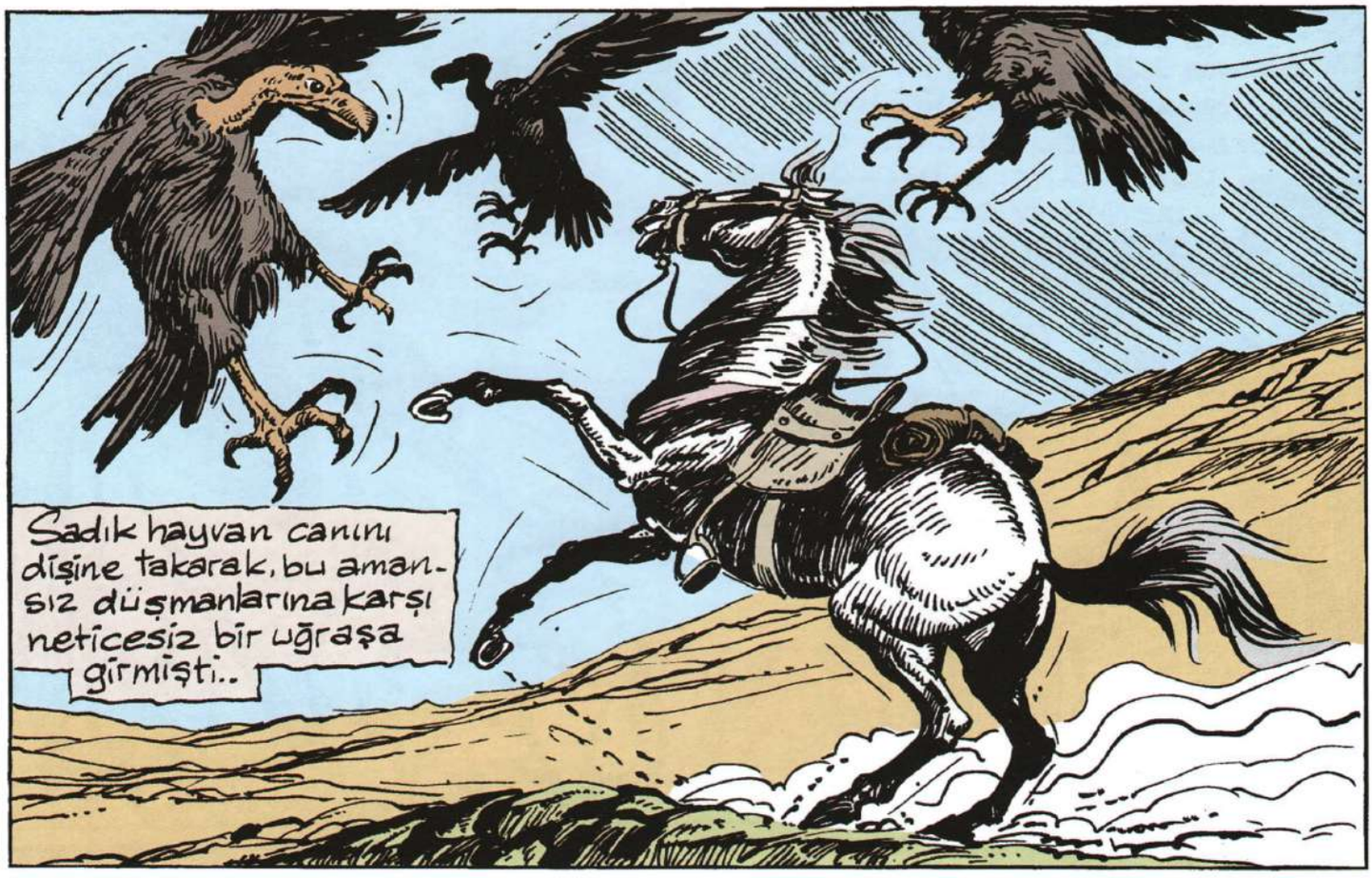
Sadık hayvan canını dişine takarak, bu amansız düşmanlarına karşı neticesiz bir uğraşa girmişti..

Fakat, uzun süren bir çabanın sonunda onlarla baş edemeyeceğini anlayınca.

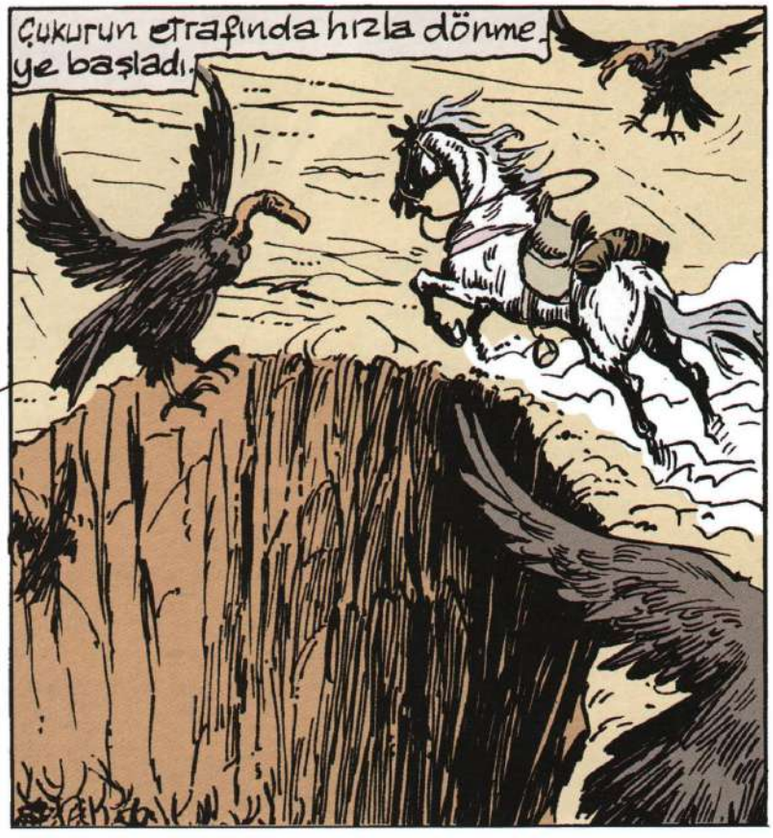
Çukurun etrafında hızla dönmeye başladı.

Altar'ın sadık atı canavarları çukura indirmemek için dört dönerken canavarlardan biri hışımla çukura daldı, Boynuzların üzerinde yatan Altar'ın bacaklarının üzerine kondu..
Ve ilk parçayı koparmak için hamle yaptığı anda..
Yukarıdan vınlayarak gelen bir kama sırtına gömüldü..
GAEK

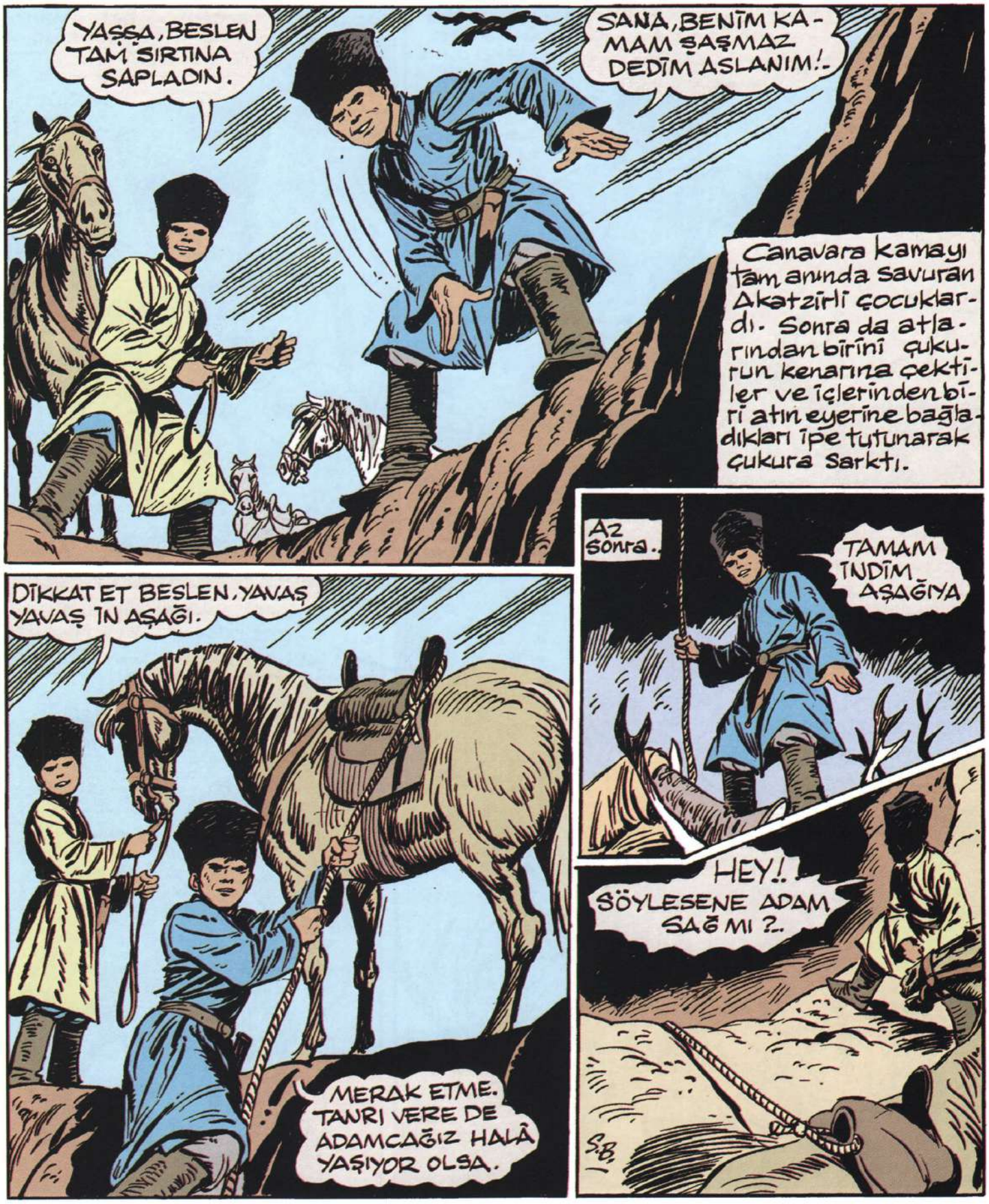
YAŞŞA, BESLEN TAM SIRTINA SAPLADIN.
SANA, BENİM KAMAM ŞAŞMAZ DEDİM ASLANIM!..
Canavara kamayı tam anında savuran Akatzirli çocuklardı. Sonra da atlarından birini çukurun kenarına çektiler ve içlerinden biri atın eyerine bağladıkları ipe tutunarak çukura sarktı.
DİKKAT ET BESLEN, YAVAŞ YAVAŞ İN AŞAĞI.
MERAK ETME. TANRI VERE DE ADAMCAĞIZ HALÂ YAŞIYOR OLSA.
AZ SONRA..
TAMAM İNDİM AŞAĞIYA
HEY!..
SÖYLESENE ADAM SAĞ MI ?..
S.B.

Çukura inen Akatzir delikanlısı kamasını canavarın sırtından çekip çıkardı. Fakat onun daha ölmeyip saldırmak istediğini görünce arka arkaya bir kaç darbe indirdi.
VAY CANINA !. AL, AL BİR DAHA!

Sonra da hemen Altar'ın yanına çömelip başını göğsüne koyarak dinledi. Ve sevinçle doğruldu.
ÖLMEMİŞ, ÖLMEMİŞ. DAHA !.. NEFES ALIYOR..

Kuyuya sarktığı uzun ipin ucunu Altar'ın beline sarıp sıkıca bağladı..
HEY-!.. ŞİMDİ ADAMI YUKARIYA ÇEKECEKSİN !. HAYDİ, YAVAŞ YAVAŞ DEHLE ATI !..

Yukarıdaki delikanlı ipin bir ucu eyere bağlı olan atı çukurun kenarından uzaklaştırmaya başladı.
ÖLMEDİĞİNE SEVİNDİM, YOKSA UĞRAŞMAMIZ BOŞA GİDECEKTİ.

At, çukurun kenarından uzaklaştıkça İpe bağlı olan Altar'ı yukarıya doğru çekiyordu.
HAH OLDU İŞTE.
Şimdi Altar çukurdan çıkmıştı. Çocuk, onun belindeki İpi çözüp, aşağıda bekleyen arkadaşına attı.
Az sonra o da yukarıya çıkmıştı.
GÖRÜYORMUSUN NEFES ALIYOR. DİNLE BAK İNLEMEYE BAŞLADI.
Beslen arkadaşının verdiği su dolu tulumu Altar'ın ağzına dikti.
SU ONA İYİ GELECEK.
BANA BAK, KİM DERSİN BU ADAM?. YAMAN VE DAYANIKLI BİR SAVAŞÇI. KAÇ KİŞİYLE DÖVÜŞTÜĞÜNÜ GÖZLERİMİZLE GÖRDÜK. BAK, GÖĞSÜNDE KURT BAŞLI BİR MADALYON VAR.

Altar'ın, suyu içince gözleri yavaş yavaş aralandı. Baş ucunda iki karaltının durduğunu görünce sordu.
İŞTE GÖZLERİNİ AÇIYOR.
GÖZLERİM SEÇEMİYOR... KİMSİNİZ SİZ?.
BİZ, ŞU YÜKSEK DAĞLAR ARDINDA OTURAN AKATZİRLERDENİZ
EVET AKATZİRİZ.
Altar, Akatzir cevabını alınca birden heyecanla yerinden doğruldu.
NE?!. AKATZİR Mİ DEDİNİZ?.
EVET ÖYLE..
O HALDE SİZ, PRENSES GOŞHA'YI TANIYORSUNUZ?!
Goşha ismini duyunca, Akatzirli çocukların gözleri dehşetle büyüdü.
GOŞHA MI!?.
GOŞHA DEDİ!.. AMAN TANRIM!.

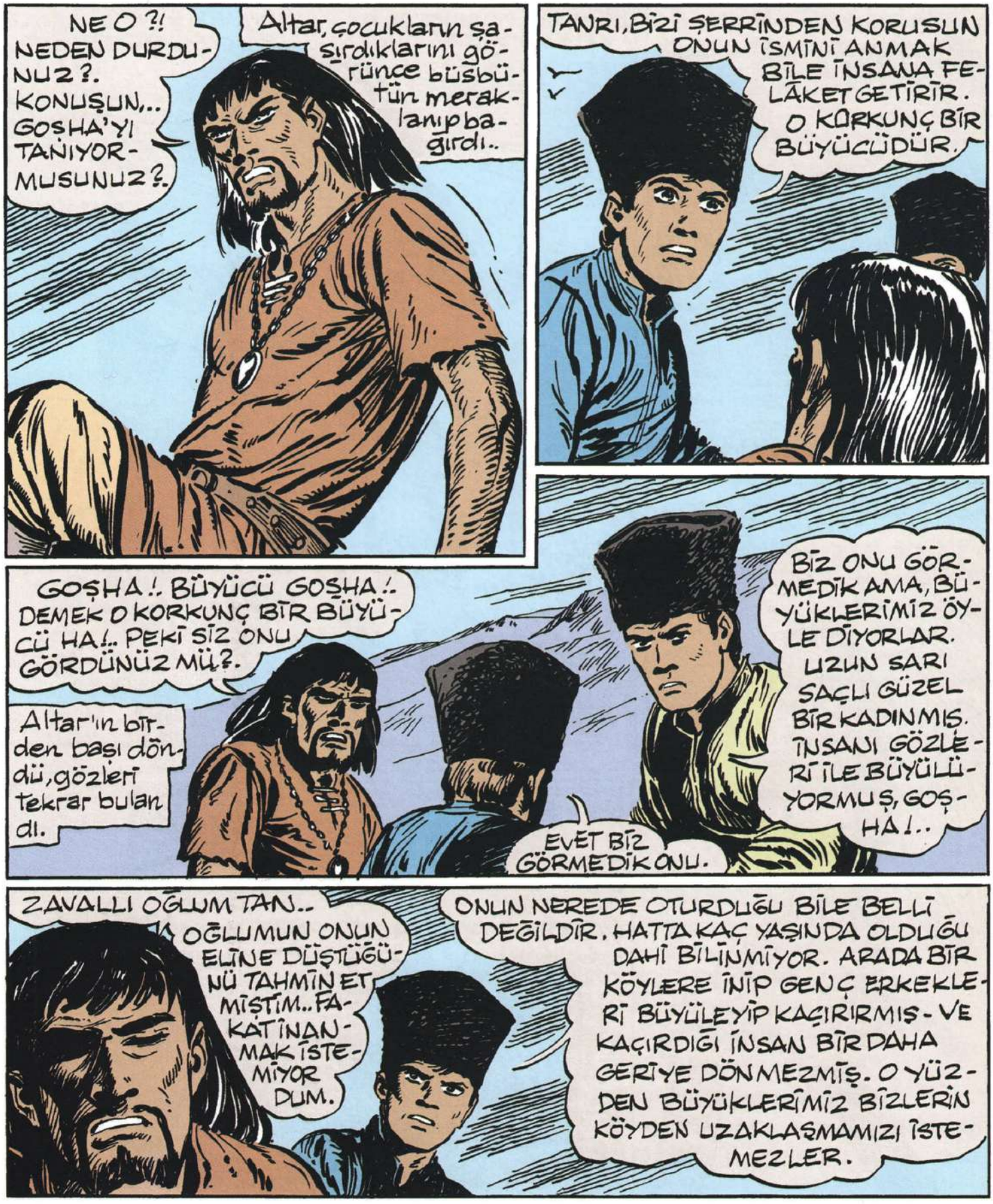
NE O ?! NEDEN DURDUNUZ ?. KONUŞUN,.. GOŞHA'YI TANIYORMUSUNUZ ?.
Altar, çocukların şaşırdıklarını görünce büsbütün merak-lanıp bağırdı..
TANRI, BİZİ ŞERRİNDEN KORUSUN ONUN İSMİNİ ANMAK BİLE İNSANA FELAKET GETİRİR. O KORKUNÇ BİR BÜYÜCÜDÜR.
GOŞHA !. BÜYÜCÜ GOŞHA !. DEMEK O KORKUNÇ BİR BÜYÜCÜ HA !.. PEKİ SİZ ONU GÖRDÜNÜZ MÜ ?.
Altar'ın birden başı döndü, gözleri tekrar bulandı.
BİZ ONU GÖRMEDİK AMA, BÜYÜKLERİMİZ ÖYLE DİYORLAR. UZUN SARI SAÇLI GÜZEL BİR KADINMIŞ. İNSANI GÖZLERİ İLE BÜYÜLÜYORMUŞ, GOŞHA !..
EVET BİZ GÖRMEDİK ONU.
ZAVALLI OĞLUM TAN..
OĞLUMUN ONUN ELİNE DÜŞTÜĞÜNÜ TAHMİN ETMİŞTİM.. FAKAT İNANMAK İSTEMİYORDUM.
ONUN NEREDE OTURDUĞU BİLE BELLİ DEĞİLDİR. HATTA KAÇ YAŞINDA OLDUĞU DAHİ BİLİNMİYOR. ARADA BİR KÖYLERE İNİP GENÇ ERKEKLERİ BÜYÜLEYİP KAÇIRIRMIŞ - VE KAÇIRDIĞI İNSAN BİR DAHA GERİYE DÖNMEZMİŞ. O YÜZDEN BÜYÜKLERİMİZ BİZLERİN KÖYDEN UZAKLAŞMAMIZI İSTEMEZLER.

BÜYÜCÜ GOŞHA HA!..
Altar'ın bakışları sabitleşmiş, kin ve nefret, gözlerine bir bıçak gibi saplanmıştı.
Birden umulmayan bir çeviklikle bacaklarının üzerinde doğrulup, bütün gücüyle haykırdı.
ELİMDEN KURTULAMAYACAKSIN BÜYÜCÜ KARI!.. OĞLUMUN İNTİKAMINI ALACAĞIM SENDEN!..
KOSTOK İTİ!.. SENİDE...
Altar'ın haykırısı yarıda kaldı. Bacağında duyduğu müthiş bir acıyla sendeledi..
Ve sırtüstü düşerek kendini kaybetti..
ŞURAYA BAK BACAĞI KAN İÇİNDE!.. KIRILMIŞ BACAĞI!..

Çocuklar şimdi ne yapacaklarını şaşırmışlardı.

EN İYİSİ ONU ATININ TERKİSİNE ATARAK KÖYE GÖTÜRMEK. FAKAT BU DA NE?!.

ŞURAYA BAK, BESLEN BİR SÜRÜ ATLI GELİYOR!.

SAKIN BUNLAR, ALANLI EŞKİYALAR OLMASIN!. ONU KURTARDIĞIMIZI GÖRÜNCE BİZİ PARÇA PARÇA DOĞRARLAR!.

ÇABUK ATLARA!. HEMEN KAÇALIM BURADAN!.

BİZİ GÖRDÜLER!.. PEŞİMİZDEN GELİYORLAR!..
MAHMUZLA ATINI!.. YAKALANIRSAK YAY HALİMİZE!..
Akatzirli çocuklar bir grup atlının yaklaştığını görünce, atlarına sıçrayıp, dört nala kaçmaya başladılar.
Çocuklar, o hızla kurtulabileceklerini sanırlarken, birden karşılarındaki tepenin ardından bir gurup atlı daha çıktı.
HEY!.. ŞURAYA BAK!..
BİZİ SARMAK İSTİYORLAR!.. DURMA!.. BU TARAFA!..
Fakat, atlarını çevirdikleri an, iyice sarıldıklarını gördüler.
EYVAH!..

Bunlar, kumandanları yiğit Altar'ı bulmak için Kaf'kas dağlarına doğ-
ru guruplar halinde yayılıp
at süren yiğitlerdi.
DURUN BAKALIM KİMSİNİZ SİZ?!..
YÜZBAŞI MUNCUK ŞU İLERDE Kİ ÇUKURUN YANINDA YATAN BİRİ VAR. BAŞINDAKİ ATDA KUMANDANIN ATI OLACAK!..

Yüzbaşı Muncuk hemen atını çukurun yanına sürdü.
EVET!.. BU KUMANDAN YİĞİT ALTAR!... TANRIYA ŞÜKÜR Kİ HENUZ YAŞIYOR.

ONU HEMEN KALEYE GÖTÜRMELİYİZ. YALNIZ BACAĞI KIRILMIŞ. ÇABUK İKİ AT ARASINA BİR DÖŞEK GERİN!...

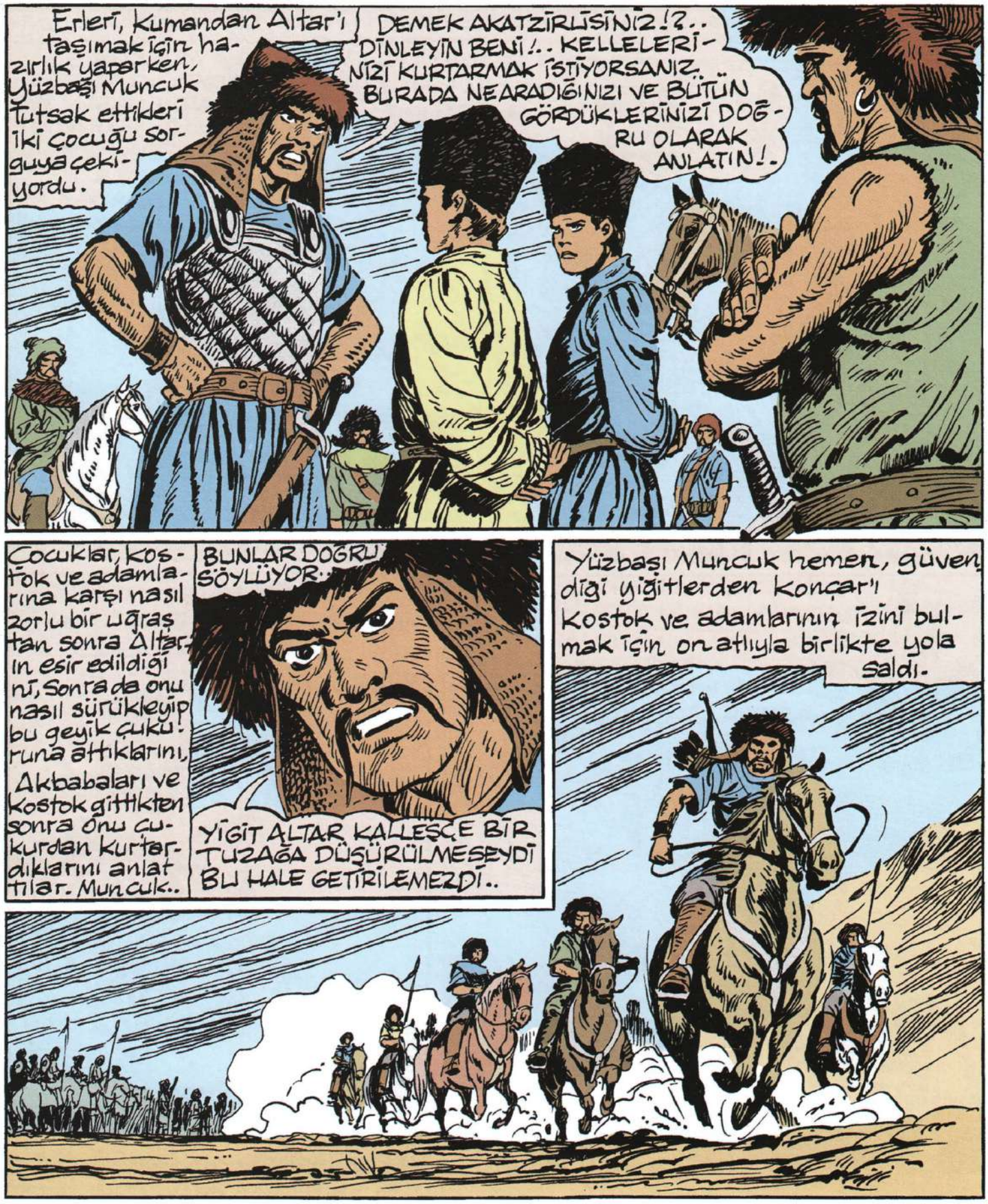
Erleri, kumandan Altar'ı taşımak için hazırlık yaparken, Yüzbaşı Muncuk Tutsak ettikleri iki çocuğu sorguya çekiyordu.
DEMEK AKATZİRLİSİNİZ!?.. DİNLEYİN BENİ!.. KELLELERİNİZİ KURTARMAK İSTİYORSANIZ.. BURADA NEARADIĞINIZI VE BÜTÜN GÖRDÜKLERİNİZİ DOĞRU OLARAK ANLATIN!..
Çocuklar, Kostok ve adamlarına karşı nasıl zorlu bir uğraştan sonra Altar'ın esir edildiğini, sonra da onu nasıl sürükleyip bu geyik çukuruna attıklarını, Akbabaları ve Kostok gittikten sonra onu çukurdan kurtardıklarını anlattılar. Muncuk..
BUNLAR DOĞRU SÖYLÜYOR..
YİĞİT ALTAR KALLEŞÇE BİR TUZAĞA DÜŞÜRÜLMESEYDİ BU HALE GETİRİLEMEZDİ..
Yüzbaşı Muncuk hemen, güvendiği yiğitlerden Konçar'ı Kostok ve adamlarının izini bulmak için on atlıyla birlikte yola saldı.

Konçar ve adamları Kostok'u bulmak için Kafkas dağlarının eteklerinde gözden kayboluncа, Yüzbaşı Muncuk beraberinde yaralı kumandanları Altar ve iki genç tutsak olduğu halde kaleye doğru yola çıktı.

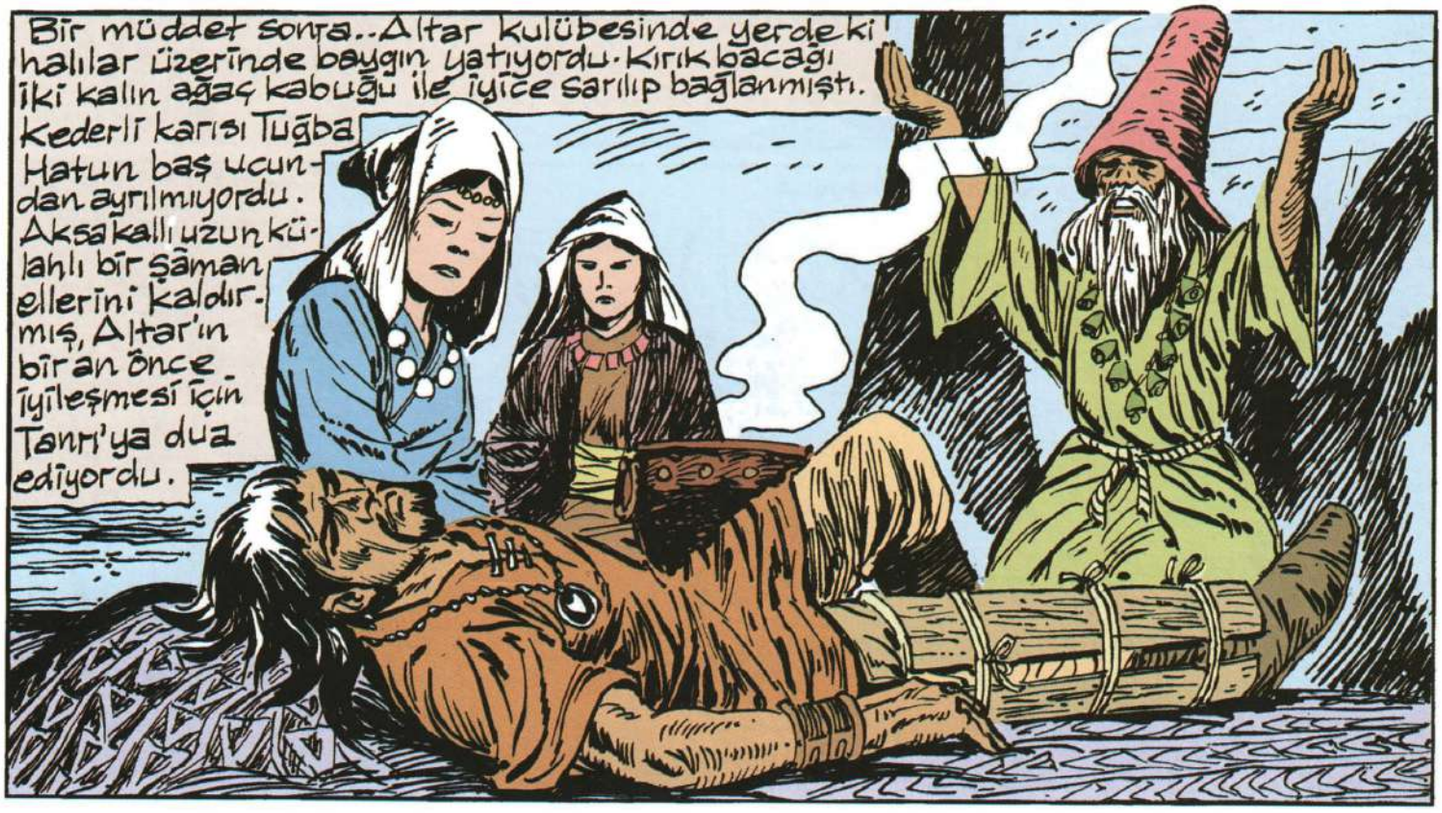
Bir müddet sonra.. Altar kulübesinde yerdeki halılar üzerinde baygın yatıyordu. Kırık bacağı iki kalın ağaç kabuğu ile iyice sarılıp bağlanmıştı.
Kederli karısı Tuğba Hatun baş ucundan ayrılmıyordu. Aksakallı uzun külahlı bir şaman ellerini kaldırmış, Altar'ın bir an önce iyileşmesi için Tanrı'ya dua ediyordu.

Aradan tam yedi gün geçmiş, kumandan Altar'ın bacağı henüz tam olarak iyileşmemişti. Kendini çukurdan kurtaran iki Akatziri çocuğu hemen serbest bırakti. Artık onlardan öğreneceği fazla bir şey kalmamıştı. Şimdi biran önce iyileşip Kostok'la hesaplaşmak için can atıyordu.
O KÖPEĞİN PEŞİNE SALDIĞIN YİĞİT KONÇAR'DAN BİR HABER YOK MU, YÜZBAŞI MUNCUK?
BU BENİ DE ENDİŞELENDİRMEYE BAŞLADI, KUMANDAN ALTAR. FAKAT, DURUN.. DIŞARIDA BİR GÜRÜLTÜ VAR!..
S.B
Yüzbaşı Muncuk hemen dışarıya fırladı. Bu sırada, sırtına iki ok saplı bir yiğit kale kapısından dört nala girip karargâhın önünde durmuştu. Bu, günlerce evvel on atlıyla Kostok'u takibe giden Konçardı.

Yüzbaşı Muncuk, Atının üzerinde iki bükülüm durmaya çalışan yaralı yiğiti kucaklayıp yere indirdi.
UH..
DAYAN KONÇAR!.. NE OLDU SÖYLE!..
Konçar, Muncuk'un kucağında bir an öylece hareketsiz uzandı. Ve birden son gücüyle doğrulmak istedi..
DUR!.. YORMA KENDİNİ. SÖYLE KİM BUNLAR
ALANLAR.. BİZİ... TUZAĞA DÜŞÜRDÜLER...
Fakat başı tekrar geriye düştü.
ZAVALLI KONÇAR
YİĞİTLERİN... HEPSİ... ÖL....
HAYDİ YÜZBAŞI, HERKES ATLARA BİNSİN GİDİYORUZ!..
Yüzbaşı Muncuk, yiğit Konçar'ın ölüsü kucağında, başını öne eğmiş, kalmıştı. Birden yakınında duyduğu gür bir sesle irkilip, bakınca şaşırdı..
FAKAT, BU... KUMANDAN ALTAR!..

Altar, bacağındaki bağları atmış, iki bacağı üzerinde dimdik karargâhın önünde duruyordu.
NEDEN ŞAŞIRDIN YÜZBAŞI. HAZIRLANIN YOLA ÇIKIYORUZ DEDİM.!
Yüzbaşı Muncuk geriye erlere dönüp yüksek sesle kumandanın emrini tekrarladı.
HERKES ATLARA BİNSİN. YOLA ÇIKIYORUZ!..
Bu küçük uç kalesinin bir avuç kahraman erleri, gümüş eyerli atının üzerinde dimdik duran kumandanlarının peşi sıra atlarını mahmuzlayıp yıldırım gibi kaleden çıktılar.
ONLARDAN BANA BAŞ KALDIRMANIN HESABINI SORACAĞIM.!
FAKAT ŞU KOSTOK DOMUZUNU BİR ELE GEÇİREBİLSEM.!..

Türk akıncıları başlarında kumandanları yiğit Altar olduğu halde, süratle Alan topraklarına girdiler.
Karşılarına çıkan ilk düşman köyüne yalın kılıç daldılar..
KADINLARA VE ÇOCUKLARA DOKUNMAYACAKSINIZ.. KARŞI KOYANA ACIMAYIN!..
Altar, Alan beyi hain Kostok'u yakalamak için yaptığı bu baskında değil Kostok, Köyde bir tek canlıya bile rastlamadı. Evleri ateşe verip dörtnala köyden çıktılar..
HİÇ VAKİT KAYBETMEDEN DİĞER KÖYLERİ BASACAĞIZ. İZLERİNİ BULUNCAYA KADAR!..

Fakat, bütün çabalarına rağmen Abanlılardan bir tekine bile rastlamadılar. Altar, gün boyu peş peşe yaptığı hücumlardan hiç bir netice alamadı..

Sakat bacağıyla, büyük bir hırsla çıktığı bu yıldırım akınları Altar'ı oldukça sarsmıştı..

HAİNLERİN HİÇ BİRİ ORTADA YOK KARANLIK BASMADAN KALEYE DÖNELİM.

Güneş, Kafkas dağları ardında kaybolurken, Altar can düşmanı Kostok'u ele geçirmek için çıktığı bu ani baskınlardan yorgun ve oldukça da ümitsiz kaleye dönüyordu..

Alanlıların üzerine yapılan netîcesiz akından sonraki günlerde kaleye derin bir sessizlik çökmüştü. Altar ve karısı Tuğba hatun oğulları Tan'ın acısını unutamıyorlardı. Kostok-un peşine salınan yiğitler elleri boş döndüler. Altar'ın içinde yanan intikam atesi kırık bacağındaki dayanılmaz ağrıyı bile unutturuyordu.

Gene böyle, Tuğba hatun kocasıyla büyük acılarını paylaştığı bir gün..

Kale duvarlarının dibinde ellerinde beyaz bir bayrak taşıyan iki Alanlı belirdi..

BEN ALAN BEYLERİNDEN SORKOFUM. KUMANDAN GÜMÜŞEYERLİ ALTAR İLE KONUŞMAK İSTİYORUM.

Haber içeriye, Altar'a iletildi. Alanlı bir elçinin geldiğini öğrenince Altar'ın müthiş kini gözlerine gene bir bıçak gibi oturdu.

BİR ALAN BEYİ HA!. BU KÜSTAH ADAMLAR BENİMLE KONUŞMAYA NASIL CESARET EDEBİLİYORLAR.. FAKAT.. BELKİ OĞLUM TAN HAKKINDA BİR ŞEY ÖĞRENEBİLİRİM. ALIN ONLARI İÇERİYE!.

Altar, Alan elçisini karargâhın önünde dimdik ayakta karşıladı.
SÖYLE.. ALAN KÖPEKLERİNİN ELÇİSİ!.. NEDEN BENİ GÖRMEK İSTEDİN?.
BÜYÜK HUN İMPARATORLUĞUNA BAĞLI OLAN BİZ AŞAĞI ALAN TOPRAKLARINDA..
YAŞAYANLAR ADINA KUMANDAN YİĞİT ALTARI SELAMLARIM. ASİ KOSTOK VE BİR GRUP ADAMI YÜZÜNDEN, EMNİYET ALTINDA YAŞAYAN BİZ ALANLILARIN DA HUZURU KAÇTI. SİZ KUDRETLİ KUMANDANA BİZLERİN SUÇSUZ OLDUĞUMUZU. SÖYLEMEYE, BÜYÜK HUN KRALI RUA'YA BAĞLILIĞIMIZI BİLDİRMEYE GELDİM.
BU SÖZLERİN BİZE BAĞLI OLDUĞUNU GÖSTERİYOR İHTİYAR ELÇİ SORKOF.
YALNIZ... O KÖPEK KOSTOK VE BÜYÜCÜ GOŞHA BULUNMADIKÇA OĞLUM TAN'IN VE DİĞER ERLERİMİN İNTİKAMI ALINMADIKÇA..
SEZGİN BURAK
SİZLERİN İYİ NİYETLİ OLDUĞUNUZA İNANMAYACAĞIM.. SÖYLE GOŞHA NEREDE, KOSTOK NEREDE?..
İNANINIZ, OĞLUNUZ GENÇ TAN'IN O LANET BÜYÜCÜ GOŞHA TARAFINDAN KAÇIRILMASI SİZİN KADAR BİZLERİ DE ÜZMÜŞTÜR.. FAKAT, BÜYÜCÜNÜN VE KOSTOK'UN YERİNİ HİÇ KİMSE BİLMİYOR. BİLDİĞİMİZ KOSTOK'UN O KADININ SADIK KÖPEĞİ OLUŞUDUR.

Kumandan Altar, ihtiyar elçinin sözleri karşısında bir an düşündü. Sonra kararını verdi:
PEKİ...
SİZLERİN TEKRAR KÖYLERİNİZE YERLEŞMENİZE İZİN VERİYORUM. YALNIZ BİR ŞARTLA. KOSTOK KÖPEĞİ İLE İŞBİRLİĞİ YAPTIĞINIZI ÖĞRENİRSEM, BÖLGEMDE BİR TEK ALANLI SAĞ KALMAYACAKTIR.
BÜTÜN ALAN KÖYLERİ ADINA SÖZ VERİYORUM. YİĞİT KUMANDAN ALTAR.
Elçi, Gümüş eyerli Altar'ın eteğini öperek teşekkür ettiğ ve atına atlayarak sevinçle kaleden ayrıldı.
Alanlar, saklandıkları dağlardan inip tekrar köylerine yerleştiler. Böylece günler geçti. Kış bastırmış, Kafkas dağları ve etekleri karla kaplanmıştı

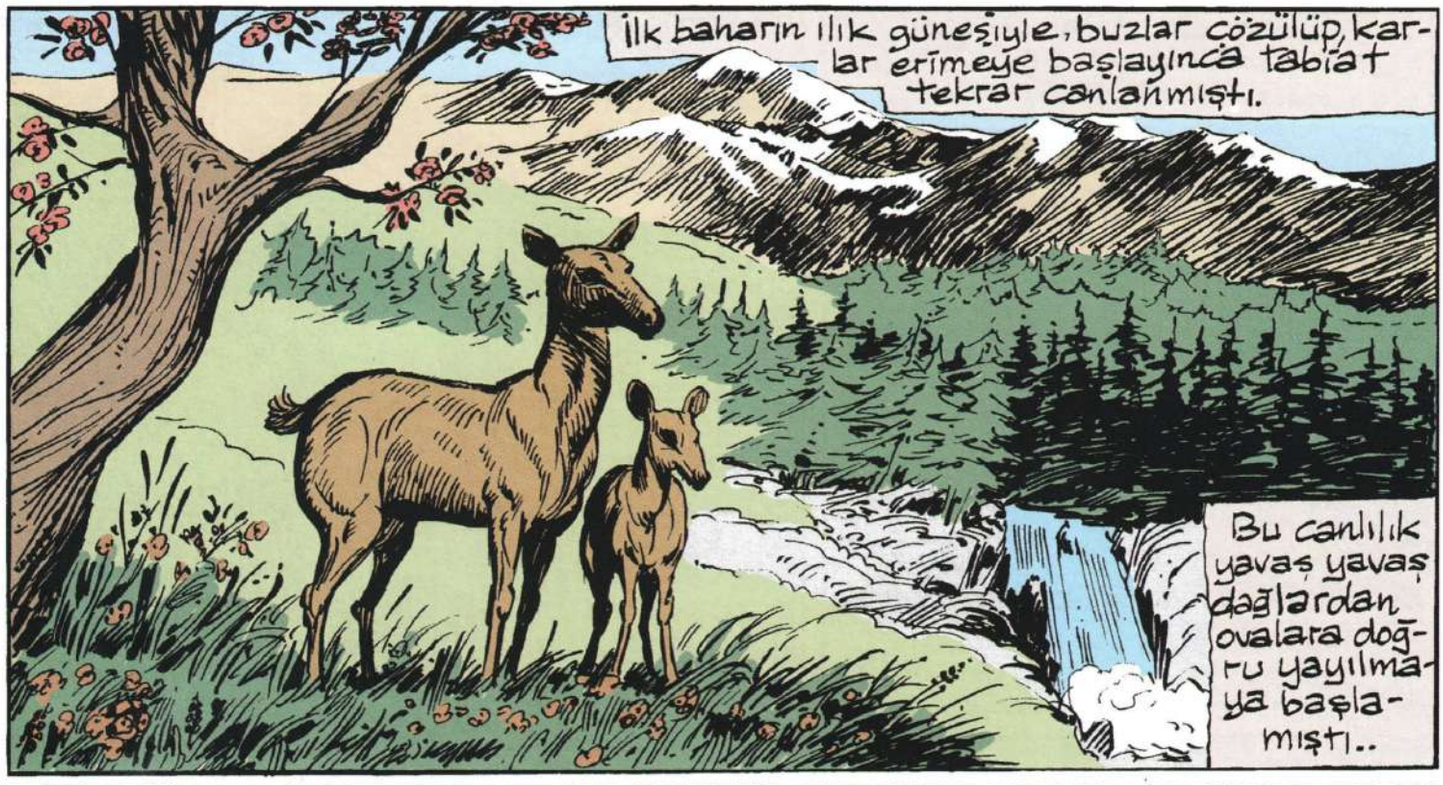
İlk baharın ılık güneşiyle, buzlar çözülüp, kar-lar erimeye başlayınca tabiat tekrar canlanmıştı.
Bu canlılık yavaş yavaş dağlardan ovalara doğru yayılmaya başlamıştı..

Kumandan Altar yiğitleriyle kapalı kaldığı bu küçük uç kalesinde uzun ve sıkıntılı bir kış geçirmişti. Nihayet, bütün kafkas eteklerindeki ovalar dağ çiçeklerinin kokularıyle dolunca kaleye tekrar bir canlılık bir heyecan gelmişti. Altar, ılık bahar rüzgârlarına karşı durup, kollarını kavuşturmuş sabırsızlıkla içeriden gelecek haberi bekliyordu. Nihayet...
GÖZÜN AYDIN YİĞİTİM. GÖZÜN AYDIN BİR OĞLUN OLDU!..BİR KOÇUN OLDU!..
S.B.

Kumandan Altarın sevinçle gözleri parladı, dudakları yayıldı. İşte tanrıdan dilediği olmuştu.
KOÇ GİBİ BİR OĞLAN MI DEDİN ?! DEMEK BİR YİĞİTİM BİR OĞLUM OLDU.
GÖK TANRI SANA ŞÜKÜRLER OLSUN!. BANA BİR OĞUL VERDİN. OĞLUM GENÇ TAN'IN ACISINI UNUTTURACAK BİR YİĞİT VERDİN.
Bu sevinçli haberi duyan kaledeki yiğitler Altarın etrafına toplandılar. Hep birden kılıçlarını havaya kaldırıp kumandanlarına yeni bir oğul kazandıran Tuğba Hatunu selamladılar.
YAŞASIN TUĞBA HATUN
YAŞASIN TUĞBA HATUN
YAŞASIN TUĞBA HATUN!..
YAŞASIN TUĞBA HATUN

Altar, sabırsızlığını ve heyecanını belli etmemeye çalışarak, mağrur adımlarla yiğitlerinin arasından sıyrılarak karısının doğum yaptığı kulübeye girdi. Karısı Tuğba Hatun odanın bir köşesindeki döşek üzerinde yatıyor, yanında da bir beşik duruyordu.
Yerdeki döşeğe doğru yürüdü ve eğilip karısını alnından öptü.
Sonra da beşikte hiç bir şeyden habersiz uyuyan oğlunu kocaman elleri arasına alıp doğruldu. Altar, o an küçüğün gözlerinin aralanıp kendine dikkatle baktığını görünce bir kat daha sevindi neşelendi.
BAK HELE!. ÇELİK GİBİ BAKAN GÖZLERİ VAR BUNUN. BENİM OĞLUM BÜYÜK BİR YİĞİT OLACAK.

Altar, avuçlarına aldığı bu küçücük yavrusunu uzun, büyük bir hazla seyretti.
BU BAKIŞLAR İLERİDE ONUN ZORLU BİR SAVAŞÇI OLACAĞINI GÖSTERİYOR. EVET, BENİM OĞLUM DÜNYANIN DÖRT BUCAĞINA AT KOŞTURAN BİR YİĞİT OLACAK
Sezgin Buyrak
Kumandan Altar yüzünde mutlu bir ifadeyle, dışarıda sevinç gösterileri yapan yiğitlerinin karşısına dikildi.
ŞİMDİ BENİ DİNLEYİN YİĞİTLERİM... BÜYÜK KEDERİMİZİ UNUTTURMAK İÇİN TANRININ BİZE VERDİĞİ BU YAVRUYA HEP BERABER BİR AD KOYACAĞIZ..
BU ADIN ÖYLE BİR AD OLMASINI İSTİYORUM Kİ ONU ANAN EN GÜÇLÜ DÜŞMANIN KORKUYLA TİTREMESİ, ONU ANAN DÜŞKÜNÜN, YOKSULUN SEVİNÇLE DİRİLMESİ GEREK. ŞUNA İNANIYORUM Kİ BU OĞLUM BİR GÜN GELECEK GENÇ TANIN ÖCÜNÜ HAİN VE SİNSİ DÜŞMANLARIMIZDAN ALACAKTIR. BÖYLESİNE GÜÇLÜ BİR SAVAŞÇIYA KOYACAĞIMIZ AD, BİZ TÜRKLERİN KAHRAMANLIK, YİĞİTLİK, ÖNDERLİK VE MERTLİK GİBİ GELENEKSEL VE ASİL KARAKTERİNİ BELİRTSİN. EVET.. KOÇ YİĞİTLERİM, SAKALINA AK DÜŞMÜŞ SAVAŞÇILARIM, ŞİMDİ BANA BÖYLE BİR AD SÖYLEYİN..

Yaşlı bir savaşçı olan Othan ileriye çıktı.
KUMANDANIMIZ YİĞİT ALTAR UYGUN GÖRÜRSE BUNU BEN SÖYLEMEK İSTİYORUM.
İLERİDE BÜYÜK BİR SAVAŞÇI OLACAK BU YAVRUNUN ADI TARKAN OLSUN.
TARKAN!.. BU ADI BEĞENDİM İHTİYAR..
EVET... OĞLUMUN ADINI TARKAN KOYUYORUM.
Yiğitler ellerinde ki kılıçları tekrar havaya kaldırıp sevinçle haykırdılar..
YAŞASIN TARKAN!...

Altar, oğlunu yanında duran ihtiyar kadına verdi, sonra...
ATALARIMIN ASIRLARCA GÖĞÜSLERİNDE TAŞIDIKLARI BU MADALYONU ARTIK BENİM OĞLUM TAŞIYACAK.
Boynunda asılı duran kurt başlı madalyonu çıkarıp oğlunun boynuna taktı.
BU KURT BAŞI ONA UĞUR GETİRSİN VE ONU KARŞILAŞACAĞI BÜYÜK TEHLİKELERDEN KORUSUN.
Aradan geçen günler Altar ve Tuğba hatuna kederlerini unuttur-muştu. Ve küçük Tarkan gün geçtikçe inanılmayacak bir hızla gelişiyordu.
YİĞİTLERİM.. BU, TANRININ ACIMIZI UNUTTURMAK İSTEDİĞİNE BİR İŞARETTİR. ONUN İÇİN KURBANLAR KESİP BÜYÜK BİR ŞÖLEN YAPACAĞIZ.
Tarkan kırk günlük olup da emeklemeye başlayınca. Bu haber bütün kalede bir bayram havası yaratmıştı. Kumandan Altar o sevinçle yiğitlerine seslendi..

BU ŞÖLENE, KUVVETİMİZ ALTINDAKİ BÜTÜN CİVAR KABİLELERİ DAVET EDİYORUM. YÜKSEK DAĞLARDAKİ AKATZİRLERE DE HABER SALINSIN.
BİZE BAĞLILIKLARINI GÖSTEREN ALANLILARDA GELSİNLER.
YALNIZ, KONUKLARDAN HİÇ KİMSE SİLAHLI OLARAK KALEYE GİRMEYECEKTİR.
SEZGİN BURAK

Kumandan Altarın emriyle birlikte hemen üç atlı kaleden ok gibi fırlayıp üç yöne dağıldılar.

Tarkan'ın doğuşuyla bir bayram sevincine giren kaledekiler, hızla büyük şölenin hazırlıklarına giriştiler. Kurbanlar kesildi, öbek öbek ateşler yakıldı. Büyük et parçaları kızartılmak için sopalara geçirilip çatallara yerleştirildi. Koca bulgur kazanları fokurdamaya başladı. Fıçılarla ayranlar, kımızlar hazırlandı.

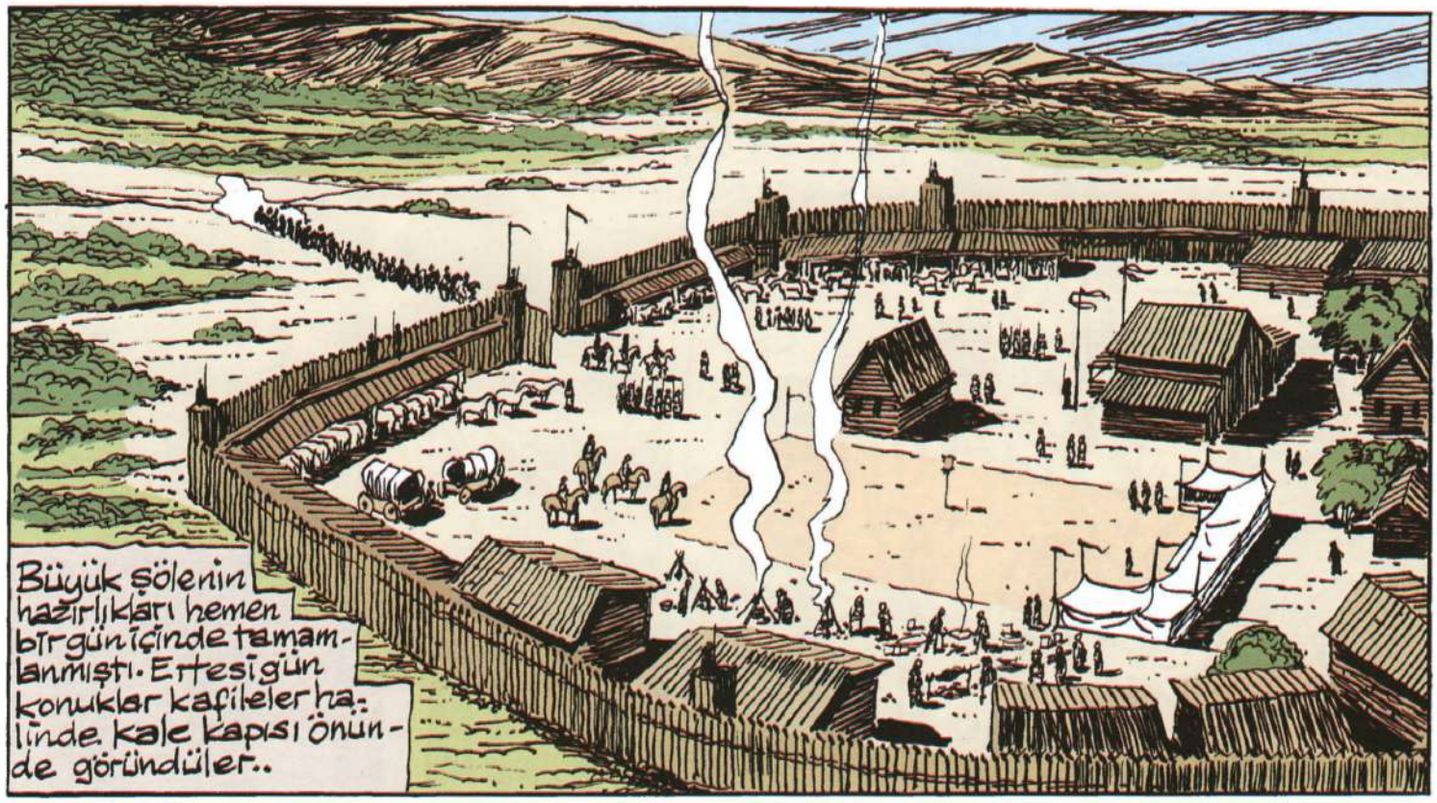
Büyük şölenin hazırlıkları hemen bir gün içinde tamamlanmıştı. Ertesi gün konuklar kafileler halinde kale kapısı önünde göründüler..

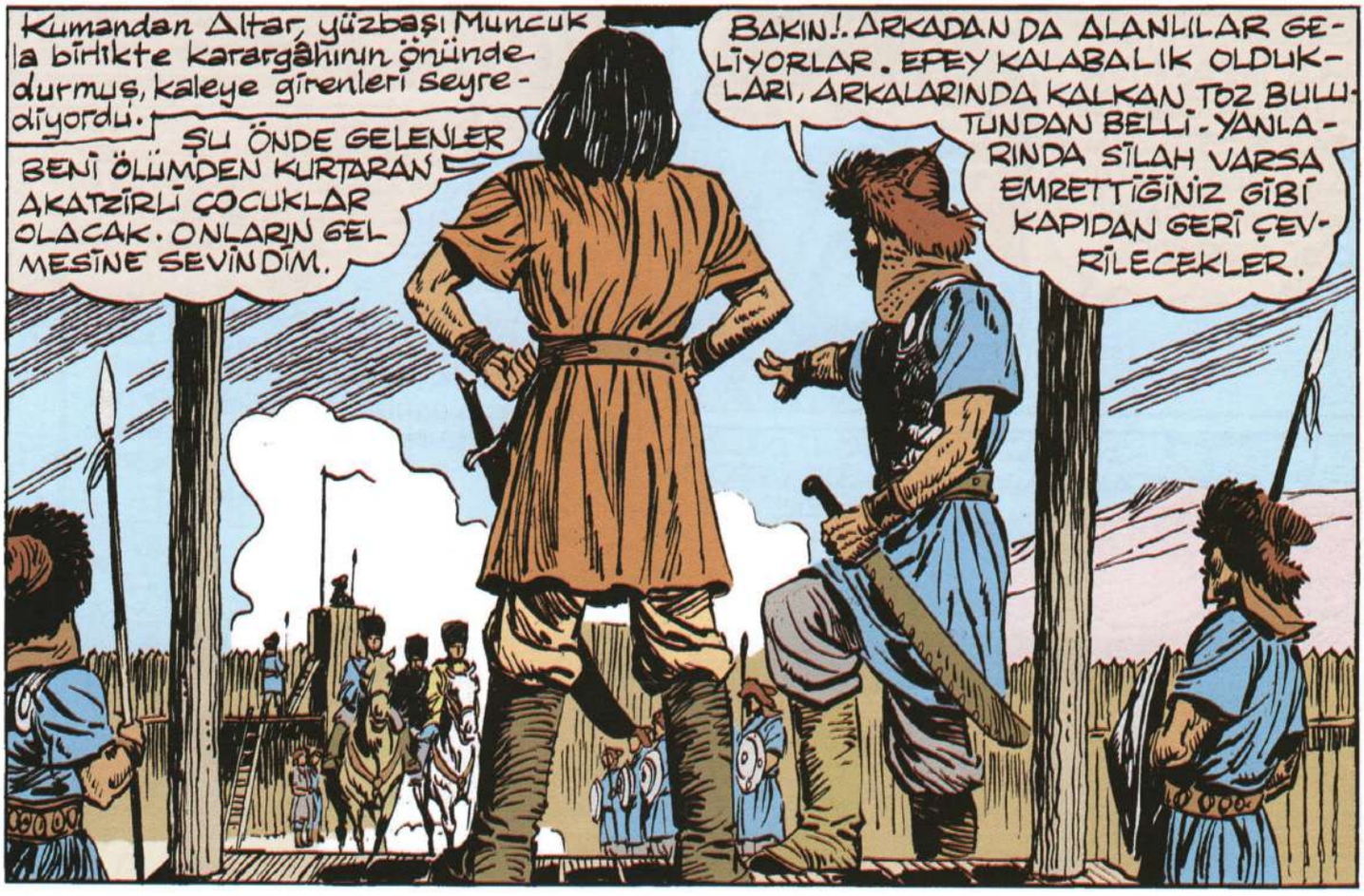
Kumandan Altar, yüzbaşı Muncuk la birlikte karargâhının önünde durmuş, kaleye girenleri seyrediyordu.
ŞU ÖNDE GELENLER BENİ ÖLÜMDEN KURTARAN AKATZİRLİ ÇOCUKLAR OLACAK. ONLARIN GELMESİNE SEVİNDİM.
BAKIN!. ARKADAN DA ALANLILAR GELİYORLAR. EPEY KALABALIK OLDUKLARI, ARKALARINDA KALKAN TOZ BULUTUNDAN BELLİ. YANLARINDA SİLAH VARSA EMRETTİĞİNİZ GİBİ KAPIDAN GERİ ÇEVRİLECEKLER.

İhtiyar Alan beyi Sorkof ardında silahsız fakat kalabalık bir atlı gurubuyla kale kapısından içeriye girdi. Ve atından inerek kumandan Altar'ı selamladı.
GÜMÜŞ EYERLİ KUMANDAN YİĞİT ALTAR'I HÜRMETLE SELAMLARIM. BÖYLESİNE SEVİNÇLİ BİR ÇAĞRIYA UYMAK BİZ SADIK DOSTLARINIZ ALANLILAR İÇİN BÜYÜK BİR ŞEREFTİR.!
SELAM!.. BÜYÜK TÜRK HUN İMPARATORLUĞUNA BAĞLILIĞINI GÖSTEREN AŞAĞI ALAN ÜLKESİNİN TEMSİLCİSİ SORKOF.!..
Az sonra bütün konuklar uzun şölen masasında ki yerlerini aldılar. Altarın sağında sevgili karısı Tuğba Hatun oturuyordu. Muncuk, Alan beyi Sorkof ve iki Akatzirli çocuk aynı masada yer aldılar. Kalenin ileri gelenleri de diğer Alanlılarla birlikte kenarda ki masalara yerleştiler. Şimdiye kadar kalede ilk defa böyle bir şölen oluyor ve Alanlılarla birlikte bir masaya oturuyorlardı. Kumandan Altar elinde kadehiyle ayağa kalktı..
KONUKLARIM, SEVGİLİ OĞLUM TARKAN'IN ŞEREFİNE VERDİĞİM BU ŞÖLENE HOŞ GELDİNİZ.

Kumandan Altar'ın sözlerine karşılık bütün konuklar...
..ayağa fırlayarak kadehlerini havaya kaldırdılar.
OĞLUM TARKAN VE TUĞBA HATUNUN ŞEREFİNE..
Altar bir dikişte elindeki kımız dolu kadehi sondamlasına kadar bitirdi..
Ve boş kadehi tahta masaya hızla vururken gürledi..
ŞİMDİ EĞLENCELER BAŞLASIN!.
Altarın bu işareti üzerine bir atlı yıldırım gibi ortaya fırladı..
O hızla atının iki tarafındaki davullara büyük bir ustalıkla vurarak masaların önündeki geniş alanı dolandı..

Davul çalan yiğit meydanda büyük bir tur atıp kenara çekildi. Onun ahenkli temposu devam ederken meydanın diğer ucunda bekleyen beş atlı ellerinde yaylarıyla ortaya fırladılar..

Atlarını yıldırım gibi süren savaşçılar hedef tahtasının etrafında geniş bir tur attılar, en önde kı tam hedefin önünden geçerken..

Davulun hızlı bir vuruşuna uyarak okunu fırlattı..

GÜMÜ

..Ok hedefin tam ortasına saplanmıştı..

ZING

Davulun ahenkli temposuyla, beş yiğidin okları da teker teker, İnsan vücudu şeklinde ki deri hedefe saplandı.
Kumandan Altar yiğitlerinin hareketlerini büyük bir zevkle seyrediyordu..
BRAVO ASLANLARIM!.. BRAVO ÇOK GÜZEL!
Atlıların çeşitli hünerleri bir birini takip etti.
Gösteriler uzadıkça şarap ve kımız kadehleri peş peşe dolup boşalıyordu. Konuklar oldukça neşelenmiş, vakit ilerlemişti. Güneş yavaş yavaş yüksek..
dağların ardına çekiliyordu. Altar ayağa kalktı ve Akatzirli küçük konuklarına döndü.
KONUKLARIM!.. ŞİMDİ; BENİ ÖLÜMDEN KURTARAN KÜÇÜK DOSTLARIM BİZLERE BIÇAKLA HÜNERLERİNİ GÖSTERECEKLER..

Altar'ın işaretiyle Akatzirli çocuklar atlarına sıçrayarak meydana atıldılar. Bıcak kullanmakta usta olan Beşlen kamasını kınından sıyırarak..
Atını hedefe doğru hızla koşturdu. Ve tam önüne gelince de kamayı savurdu..
Geniş ağızlı kama insan şeklinde ki hedefin tam başının ortasına gömüldü.
KÜT!oo
Konuklar bir an şaşkınlıkla hedef tahtasında sallanan bıçağa ve çocuğa baktılar. Alanlı ihtiyar Sorkof ise hayretini gizleyemedi.
FAKAT!.. BU NASIL OLUR?!.. BU ÇOCUK SEYTANIN TA KENDİSİ!..
HAH HA HAA!.. EVET!. O BIÇAĞA VE ÇOCUĞA BÖYLE KORKARAK BAKMAKTA HAKLISIN SORKOF!. SOYDAŞIN VE CAN DÜŞMANIM KOSTOK BENİ YARALI OLARAK ÇUKURA ATIP ÖLMEMİ BEKLERKEN, BENİ KURTARAN GENE BU ÇOCUK VE BU BIÇAKTI!..

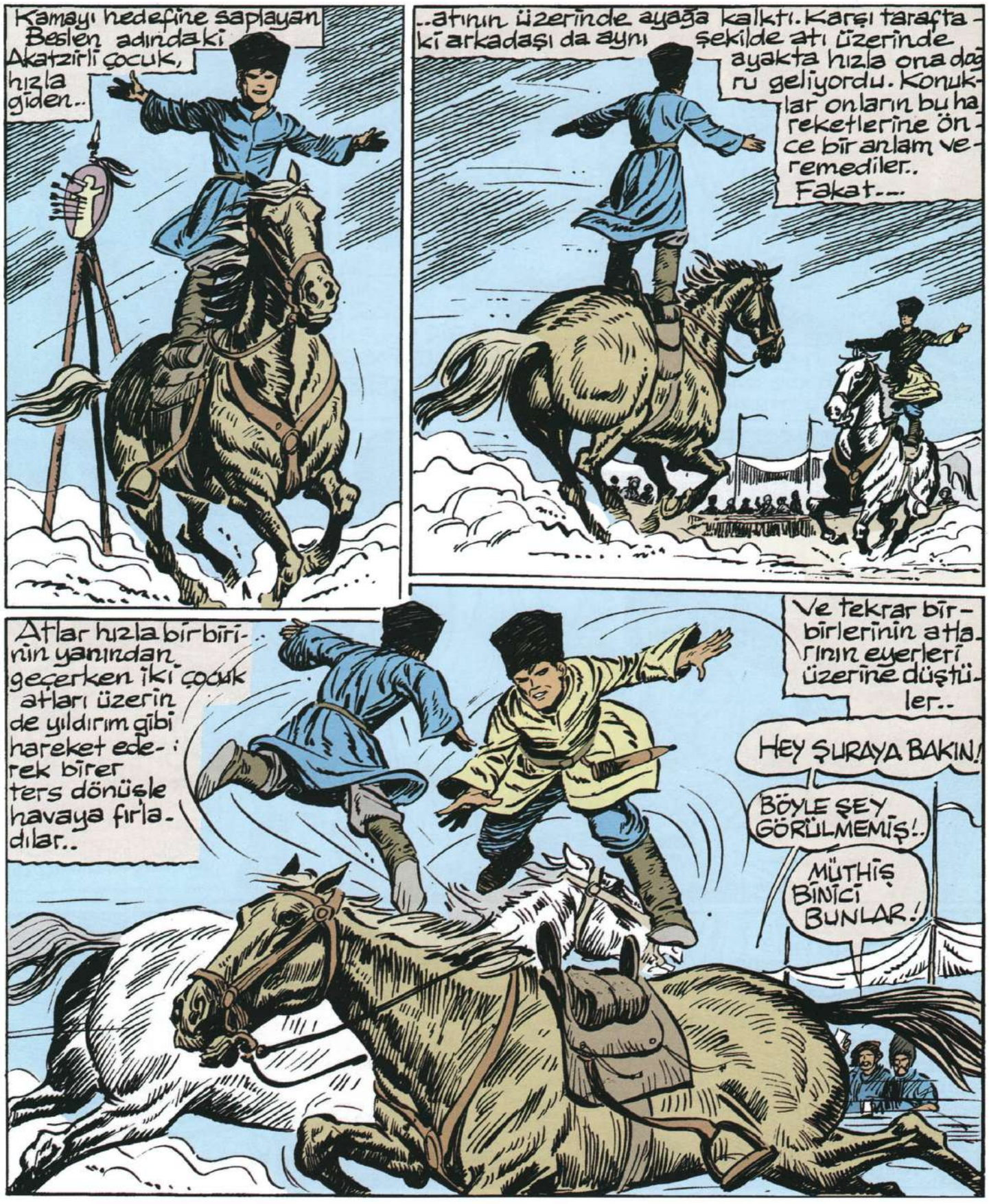
Kamayı hedefine saplayan Beslen adındaki Akatzirli çocuk, hızla giden..
..atının üzerinde ayağa kalktı. Karşı taraftaki arkadaşı da aynı şekilde atı üzerinde ayakta hızla ona doğru geliyordu. Konuklar onların bu hareketlerine önce bir anlam veremediler. Fakat...
Atlar hızla birbirinin yanından geçerken iki çocuk atları üzerinde yıldırım gibi hareket ederek birer ters dönüşle havaya fırladılar..
Ve tekrar birbirlerinin atlarının eyerleri üzerine düştüler..
HEY ŞURAYA BAKIN!
BÖYLE ŞEY GÖRÜLMEMİŞ!..
MÜTHİŞ BİNİCİ BUNLAR!

YAŞŞAA!.. ÇOK GÜZEL.
BRAVO!..
HAH HAH HAA!..
DOĞRU.. SU ŞIMDİ.. YE KADAR BÖYLE BİR ŞÖLEN GÖRÜLMEDİ YAŞAYIN
Hava iyice kararmış, şölen alanının ortasında öbek öbek ateşler yakılmıştı. Eğlenceler bitmemiş daha da hızlanmıştı.

Ortadaki ateşlerin göğe yükselen alevleri arasında sazlar çalıyor çeşitli oyunlar sürdürülüyordu

Akatzirli çocuklar tekrar ortaya fırlayıp büyük bir ustalıkla bıçak oyunlarına başladılar. Fakat, böylesine zevkli çılgınca devam eden eğlencenin tam ortasında canhıraş bir çığlık ortalığı kapladı..
YİAAAH!..

İçki ve eğlencelerin sarhoşluğu içinde olan kalede kiler, ne olduğunu anlayamadan..
DURUN!.. BİRŞEYLER OLUYOR!..
HEY!.NEREDEN GELDİ BU SES?!..
..Bu çığlığı diğer nöbetçilerin peş peşe feryatları takip etti.
AGH!..
ZING
Karanlıklar içinde ıslık çalarak gelen oklar, kale duvarları üzerindeki..
AAHHH
bütün nöbetçileri birada devirince..
Bütün kaleyi müthiş bir şaşkınlık ve panik havası kapladı. İlk kendine gelen, kumandan Altar oldu..
BASKIN!.. BASKINA UĞRADIK!.. BU KALLEŞ KÖPEKLER BİZE OYUN ETTİ!
ÖLÜM!.. ALTAR'A VE ADAMLARINA ÖLÜM!
O anda da Alan beyi ihtiyar Sorkaç pelerinin altında gizlediği bıçağını çekti. Onun bu işaretini bekleyen diğer Alanlılar da..
Koyunlarında gizledikleri bıçakları na davrandılar.

Görünüşte silahsız olan Alanlılar..
ÖLÜM!.. HUN TÜRKLERİNE ÖLÜM!..
..aslında kaleye hazırlıklı gelmişler ve hepsi de birer adam kollamışlardı. Bir anda kale içinde müthiş bir katliam başlamıştı..
Alan beyi Sorkof hançerini bütün gücü ile yanında oturan ihtiyara sapladı.
GEBER
Az önce şölen meydanında yanan ateşlerin ortasında bıçak gösterileri yapan Akatzirli çocuklar gördükleri bu dehşet karşısında şaşırıp kalmışlardı. Fakat..
VAY İHTİYAR KÖPEK!.. ALSANA!..
Beslen hemen kendini toparlayıp kamasını, etrafa ölüm saçan Sorkof'a savurdu.
EYVAH!.. SORKOF BEYİ VURDULAR!
ÇABUK KOŞUN!.. KALE KAPISINI AÇIN!..
OAGHH!..

DİKKAT ET BESLEN, KORU KENDİNİ!..
Fakat, arkadaşının uyarması fayda etmedi ve İriyarı bir alanlı atılıp
Kamasını hızla Beslen'in karnına gömdü..
SORKOF'u VURDUN HA!.. GEBER!..
AAHH!..
Öbür Akatzirli çocuk yay gibi gerilip ileriye atıldı. Elindeki kama sapına kadar adamın göğsüne daldı.
AGH

AL KÖPEK!.. ÇABUK BURADAN KAÇIP TARKAN'IN YANINA KOŞ TÜĞBA HATUN
Altar ve Muncuk kendilerini ilk darbelerden kurtarıp Alanlılarla boğaz boğaza müthiş bir uğraşa girdiler.

Bu sırada kale dışında oklarıyle nöbetçileri deviren Alanlılar geride ki tepeler üzerinde bekleyen atlılara işaret verdiler.

Atlıların başında Altar'ın can düşmanı olan Alan beyi Kostok vardı. İşareti alan Kostok gürledi.
İŞTE BEKLEDİĞİMİZ ÂN GELDİ ARKADAŞLAR!.. BU, GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR'IN SONU OLACAKTIR!.. İLERİİİ!..

Altar tehlikenin büyüğünün dışarıdan geleceğini anlamıştı. Boğuşma sırasında yüzbaşı Muncuk'a seslendi.
BEN BUNLARI OYALARIM!. SEN ADAMLARI TOPLAYIP KAPIYA KOŞ!. DAŞARIDAKİ KUVVETLERİN KALEYE GİRMELERİNİ ÖNLEMEYE ÇALIŞ!..
Fakat, kapıyı tutan yiğitler içerideki düşmanın ani saldırısı karşısında tutunamadılar..
Yüzbaşı Muncuk dağılan kuvvetlerini toparlamaya vakit bulamadan tek başına kale kapısının önüne dikildi.
EYVAH YETİŞEMEDİM!..
HAAYYYT!..
Kapı açılmış, ön saftaki mızraklı Alan süvarileri hışımla içeriye dalmışlardı. Yüzbaşı Muncuk elinde kılıcı tek başına karşılarında duruyordu..

Düşmanları kaleye sokmamak için kapıya dikilen korkusuz yüzbaşı Muncuk'un..
..göğsüne üç mızrak birden girdi.

Muncuk mızraklardan birini yakaladı, fakat direnmesi boşunaydı. Atlar onu bir anda..
..altına alıp, çiğneyip geçtiler..

Muncuk'un kendini kahramanca feda ettiği sırada Tuğba Hatun oğlu Tarkan'ın yanına varmak için çabalıyordu.
BU ALTARIN KARISI!..

YAKALADIM SENİ!..
Bir Alanlı Tuğba Hatun'u görüp üzerine atıldı..
AYYY!.. YETİŞ ALTAR!.. İMDAAAAAT!..
Altar, karısının çığlığını duymuştu..
BU TUĞBA HATUNUN SESİ!..
İMDAT!.. İMDAAAT!..
Alanlı, zavallı Tuğba Hatunu hemen altına alarak elindeki kamayı insafsızca arka arkaya indirdi..

Tuğba Hatun'a son bir bıçak darbesi daha indirmek isteyen Alanlının eli havada kaldı, ağzından boğuk bir ses çıktı.
AOG!..
GEBER!.. PİS HAYDUT!.
Akatzir genci kamasını Alanlının sırtından çekince adam bir külçe gibi devrildi..
Tam o sırada kumandan Altar etrafındakileri dağıtıp karısı Tuğba Hatun'un yardımına koşmuştu.
FAKAT..! TUĞBA HATUN!.. EYVAH YETİŞEMEDİM!..
Altar, hemen sevgili karısını kolları arasına aldı.
TUĞBA HATUN!.
TUĞBA HATUN!. ÖLDÜ!. ALÇAKLAR!. ÖLDÜRDÜLER ONU!..

Tuğba Hatun'un öldürülmesiyle Altar'ın bütün dünyası başına yıkılmıştı. Gözü hiçbir şey görmüyor, kulakları sanki duymuyordu.
KUMANDAN ALTAR, BAKIN!.. GELİYORLAR!.. GELİYORLAR!
Altar, Akatzirli çocuğun uyarmasıyla kılıcını kavradı. Kale içine dalan Alanlı süvariler korkunç bir ölüm dalgası halinde geliyorlardı..
KÖPEKLER!

Kumandan Altar yalın kılıç, büyük bir hırsla Alan atlılarının içine daldı. Elindeki çifte suverilmiş kurtbaşlı kılıcı şimşek gibi inip kalkıyor, sağına soluna ölüm saçıyordu. Kılıcın her darbesinde bir Alanlı feryadı basıp devriliyordu. Hırsını alamayan Altar kolunu bacağını kaptığı düşmanlarını atlarından aşağı çekiyor, yerde tepeliyordu.

Altar, canını dişine takmış, üzerine gelenleri teker teker devirirken can düşmanı Kostok'un iğrenç sesini duydu.
GÖRÜYORSUN KİNE YAPSAN ARTIK BOŞUNA!.
HAH HAH!.. KALEDE CANLI OLARAK BİR TEK SEN KALDIN..
BU, SENİN VE ALAN ÜLKESİNDEKİ HUN TÜRKLERİNİN SONUDUR. GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR!..
BU KOSTOK KÖPEĞİ. İŞTE NİHAYET KARŞIMDA!
AHH!..
Altar, Kostok'a ulaşmak için son gücüyle bir hamle yaparak ileriye atıldı.
ŞİMDİ SIRA SANA GELİYOR KOSTOK!..

Altar, nihayet önündekileri dağıtıp can düşmanıyla karşı-karşıya gelmişti..
İŞTE ŞİMDİ KOZUMU ZU PAYLAŞACAĞIZ KOSTOK!.ARTIK ÖLSEM DE GAM YEMEM!..

Altar Kostok'a darbesini indirmek için kılıcını kaldırdı. Fakat o anda hiç beklemediği bir şey oldu. Müthiş bir darbe elindeki kılıcı koparırcasına aldı..
AL!

BAKALIM ŞİMDİ SİLAHSIZ NE YAPACAKSIN GÜMÜŞ EYERLİ!?
Bu Kostok'un İriyarı adamıydı.

Akatzirli çocuk bir sundurmanın altına gizlenmiş dehşet içinde olan biteni izliyordu.
ONA YARDIM ETMEYE KALKSAM BENİ DE ÖLDÜRÜRLER. YİĞİT KUMANDAN SİLAHSIZ BUNLARLA BAŞEDEMEYECEK. ONU DA ÖLDÜRECEKLER
İri yarı Alanlı seri bir dönüş yaparak atını Altar'ın üzerine sürdü.
Altar onun öldürücü darbesini eğilerek savuşturdu. Ve bir kedi çevikliğiyle sıçrayıp...
At üzerindeki Alanlının kılıç tutan bileğini yakaladı.
SEZGİN BURAK

Altar ve irî yarı Alanlı o hızla atın üzerinden aşağıya düşerlerken adamın elindeki enli kılıç kenara
fırladı.. Altar uzanıp, hemen adamın düşürdüğü kılıcı kavradı..
..Ve altına aldığı Alanlının koca kellesine olanca gücüyle indirdi..
YIAAAH
Bütün bunlar göz açıp kapayıncaya kadar kısa bir anda olmuştu. Altar daha doğrulmaya fırsat bulamadan, üzerine gelen üçatlının kendine doğru çevrilmiş mızrakları ile karşılaştı.

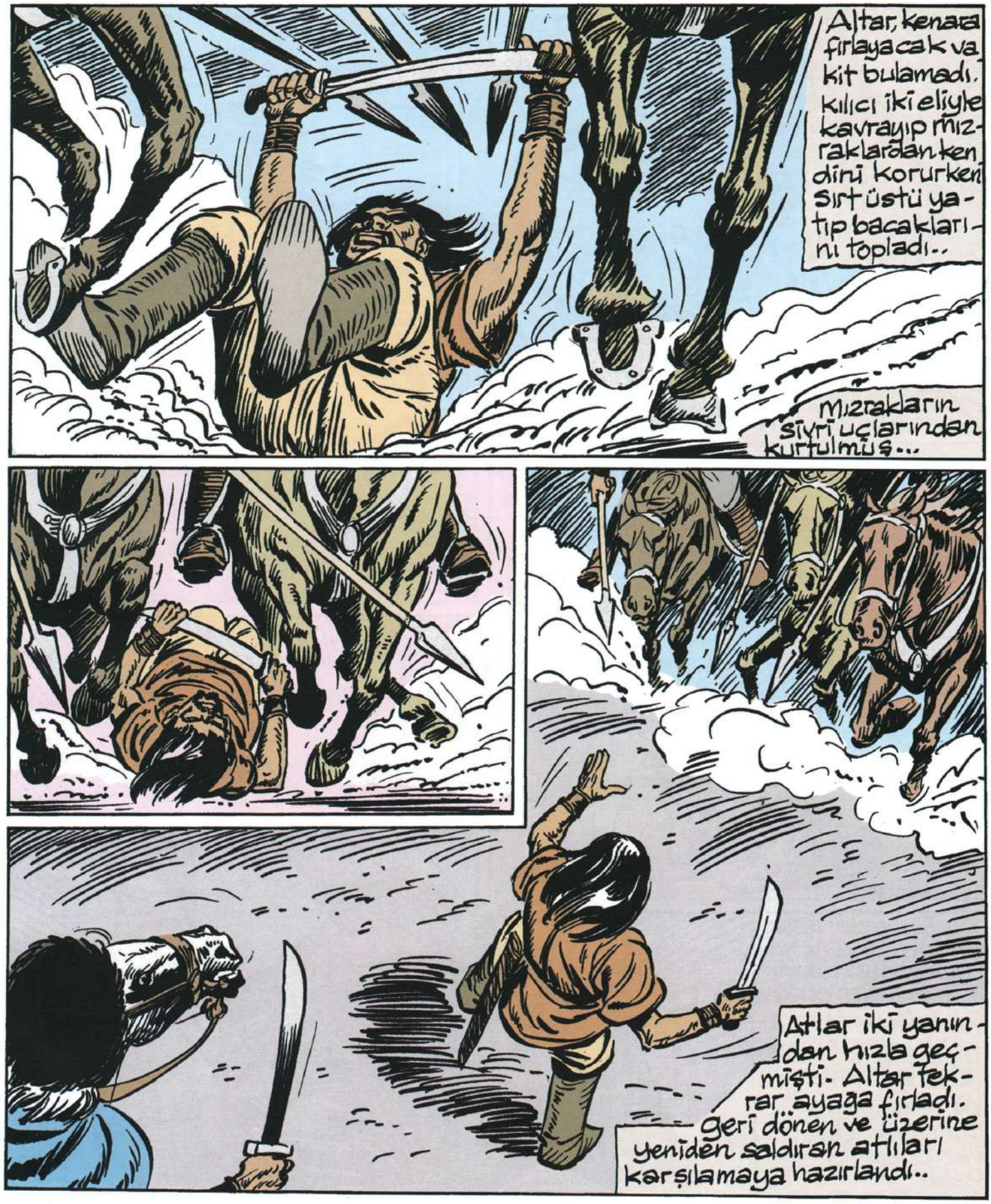
Altar, kenara fırlayacak vakit bulamadı. Kılıcı iki eliyle kavrayıp mızraklardan kendini korurken sırt üstü yatıp bacaklarını topladı..
Mızrakların sivri uçlarından kurtulmuş...
Atlar iki yanından hızla geçmişti. Altar tekrar ayağa fırladı. Geri dönen ve üzerine yeniden saldıran atlıları karşılamaya hazırlandı..

YETTİN ARTIK!.
GEBER!..
Kalleş Kostok, yiğit Altar'ın mertçe öldürülemeyeceğini görünce arkasına sokularak gene kalleşçe darbesini indirdi..
Kostok'un kılıcı Altar'ın sırtını boydan boya yarıp parçaladı. Altar acı bir çığlık atarak dizleri üzerine yere düştü
Az önce darbelerinden kendini korumaya hazırlandığı mızraklar bu kez hedeflerini hızla buldu. Yiğit Altar, düştüğü yerde son bir direniş yaptı. Sonra da olduğu yerde kıvrıldı kaldı.

Kostok, yerde cansız yatan yiğit Altar'ın başında müthiş bir zafer narası attı..
..ARKADAŞLAR!.. İŞTE GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR'IN SONU!
ARTIK AŞAĞI ALAN ÜLKESİNDE HUN TÜRKLERİNİN İDARESİ ORTADAN KALKMIŞTIR. BUNDAN SONRA ALAN ÜLKESİNDE BENİM SÖZÜM GEÇECEK BENİM İDAREM ALTINDA YAŞAYACAKSINIZ!
Akatzirli çocuğun gözleri korku ile açılmış, Altar-ın böylesine kalleşce öldürülüşü karşısında dehşetiçin-de donakalmıştı.
Savaşcıları Kostok'a bağlılıklarını coşkun çığlıklar atarak gösterdiler. Kostok, kalleşce elde ettiği bu zafer karşısında vahşi arzuları bitmeyen kudurmuş bir köpeğe dönmüştü..
ŞİMDİ DE SIRA ALTAR'IN YENİ DOĞAN OĞLU TARKAN'DA.. ONU BULUP ÖLDÜRMEDİKÇE ZAFERİMİZ TAM OLAMAZ..
ONU KENDİ ELİMLE PARÇALAMAK EN BÜYÜK ZEVKİM OLACAK.
VE ALTAR'IN SOYU ONUN ORTADAN KALKMASIYLA KURUYACAKTIR.

Kale içindeki bütün evler aranmış, fakat bir tek canlıya rastlanmamıştı. Aranan evler teker teker ateşe verildi. Alanlılar, nihayet küçük Tarkan'a bakan, sütannenin kapısına da yandılar..
Kapı içeriden iyice sürgülenip destek'lenmişti. Alanlılar kalın bir ağaçla kapıya yüklendiler.. Zavallı sütanne kucağındaki çocuğa sımsıkı sarılmış, korkuyla sonunu bekliyordu..
Az sonra kapı çatırdayarak kırılmış, hain Kostok'ri cüssesiyle içeriye dalmıştı. Kostok ağzından köpükler saçarak bağırıp, elini çocuğu kapmak için uzattı.
KADIN!.. VER O ÇOCUĞU BANA!..
ONA DOKUNMAYIN, ACIYIN!. ONUN YERİNE BENİ ÖLDÜRÜN ALÇAKLAR!.

AHH!..
BEY VER DEDİ ÇOCUĞU, ŞANA! AL ÖYLEYSE!
Zavallı kadın korku ve dehşet içinde geriledi. Fakat, Kostok'un adamlarından biri atılıp hançerini karnına saplayınca

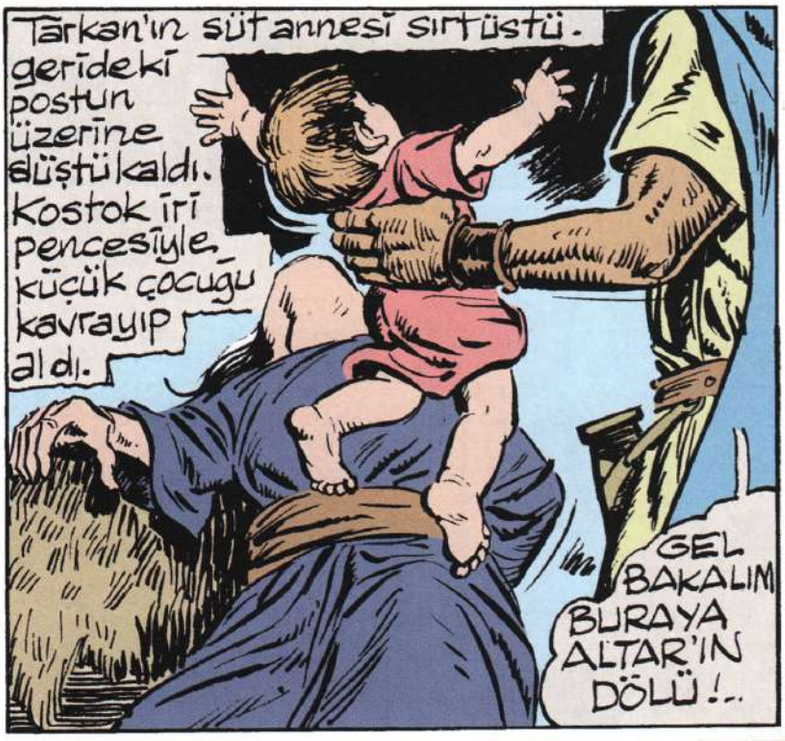
Tarkan'ın süt annesi sırtüstü gerideki postun üzerine düştü kaldı. Kostok iri pençesiyle, küçük çocuğu kavrayıp aldı.
GEL BAKALIM BURAYA ALTAR'IN DÖLÜ!..

HAH HAH HA!.. İŞTE GÜMÜŞEYERLİ ALTAR'IN SOYU BENİM ELİMLE SON BULUYOR.

Gaddar Kostok'un kılıcı insafsızca bir kaç kere körpecik vücuda indi kalktı. Bütün bunları duvardaki bir tahta aralığından gören Akatzirli çocuk dehşet içinde elleri ile gözlerini kapadı.
TANRIM!.. PARÇALADI!.. BU KÖPEK ZAVALLI TARKAN'I PARÇALADI!..

Kostok kanlı kılıcını kınına koydu. Sadist kahkahası ve coşkunluğu geçmemişti.
HAH HAH HAA!.. İŞTE ALTARIN GÜMÜŞ EYERİ.. SENELERCE BU EYERE SAHİP OLMAK İÇİN BEKLEDİM HAH HAA!..
AMA, ARTIK GÜMÜŞ EYER BENİM ALTIMDA OLACAK!.. HAH HAA!...
Kostok Altar'ın atalarından kalma gümüş eyerini omuzladı.
HAYDİ, TOPARLANIN GERİYE DÖNÜYORUZ BU ZAFERİMİZİ BÜYÜK BİR ŞÖLENLE KUTLAYACAĞIZ. ATLARA BİNMEDEN BÜTÜN KALEYİ ATEŞE VERİN!.
Kostok ve adamları kulübeden çıktılar. Akatzirli çocuk ise hâlâ dehşetle içeriye bakıyordu..
KOSTOK O GÜMÜŞ EYERİDE ALDI. FAKAT!.. KADIN KIMILDIYOR ÖLMEMİŞ DAHA !...

Sütanne düştüğü postun üzerinden büyük bir acıyla kıvrılarak doğrulmaya çalıştığı sırada.. Geniş etekliğinin altında bir çocuk başı göründü..
AHH!!HI

Azsonra ortaya boynunda madalyonu ile emekleyen küçük Tarkan çıkmıştı.
TARKAN!.. OH TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN!..
KURTULDUN TARKAN!..

Akatzirli çocuk büyük bir şaşkınlık ve sevinç içinde onlara bakıyordu.
OLAMAZ!..
GÖZLERİME İNANAMIYORUM.. BU ÇOCUK TARKAN!..
BOYNUNDA BABASININ MADALYONU VAR. PEKİ KOSTOK'UN ÖLDÜRDÜĞÜ ÇOCUK KİMDİ?..

YİĞİT BEYİM ALTAR'IN SOYU KURUMAKTAN KURTULDU ARTIK. OH TANRIM!..
TARKAN'I KURTARMAKİÇİN KENDİ OĞLUMU FEDA ETTİM. PARÇALADILAR ONU
FAKAT.. SENİ BURADAN KAÇIRMAM GEREK..!

DEMEK BU KADIN ONU KURTARMAK İÇİN KENDİ ÖZ OĞLUNU FEDA ETTİ..
İÇERİYE GİRİP TARKAN'I BURADAN KAÇIRMANIN YOLUNU BULMALIYIM.
Fakat içeriye girmek için köşeyi dönünce..
EYVAH!.. GÖRDÜLER BENİ...
ORADA BİRİ VAR!.. KAÇIYOR!
VAY KÖPEK!.. ŞİMDİ YAKALARIM SENİ!..
Görüldüğünü anlayan çocuk var kuvveti ile yakındaki samanlığa doğru fırladı..
BU BİR AKATZİRLİ ÖLDÜR ONU!..

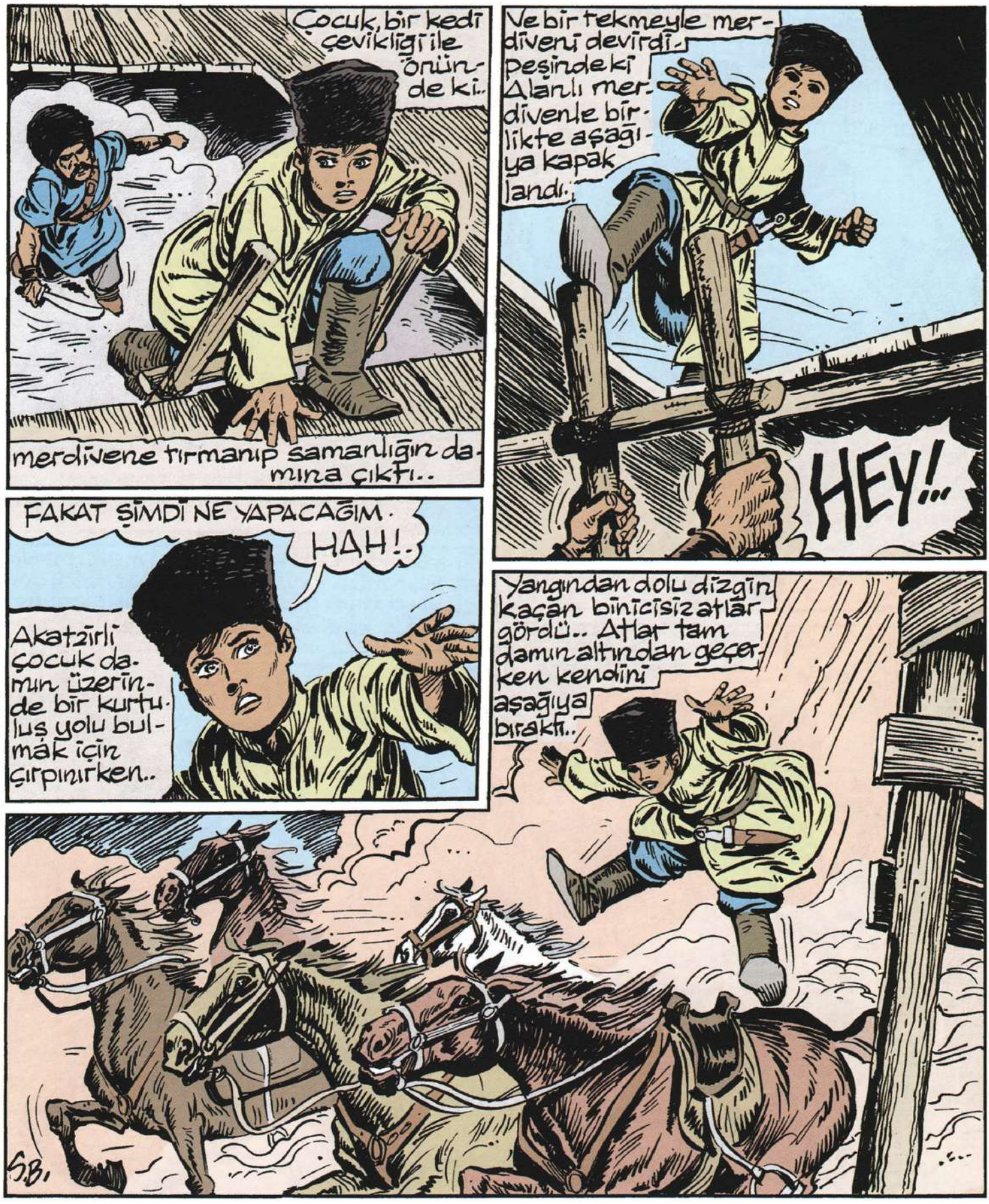
Çocuk, bir kedi çevikliği ile önünde ki..
merdivene tırmanıp samanlığın damına çıktı..
Ve bir tekmeyle merdiveni devirdi.
peşindeki Alanlı merdivenle birlikte aşağıya kapaklandı.
HEY!..
FAKAT ŞİMDİ NE YAPACAĞIM.
HAH!..
Akatzirli çocuk damın üzerinde bir kurtuluş yolu bulmak için çırpınırken..
Yangından dolu dizgin kaçan binicisiz atlar gördü.. Atlar tam damın altından geçerken kendini aşağıya bıraktı..
S.B.

Akatzirli çocuk atlardan birinin tam üzerine düşüp dizginlere yapıştı. Şimdi, atlar daha hızlanmış delice kale kapısına doğru koşuyorlardı.
SEZGİN BURAK
Yanan kulübelerin arasından kişneyerek bir sel gibi koşan atlar, hızla Koştok'un önünden geçtiler.
BAKIN!.. ÇOCUK ATLARLA BİRLİKTE KAÇIYOR!.. ÖNÜNÜ KESİN!.. YAKALAYIN!!
Bir kaç atlı kale kapısını tutmak istediler. Sürünün önünde olan Akatzirli çocuk yıldırım gibi geldi ve atını kaldırarak kapı önünde duranların üzerinden uçarak geçti..
HEY!

Akatzirli çocuğun atı kapı önündeki engeli aşıp kalenin dışına fırladı..
APTALLAR!. BİR ÇOCUKLA BAŞ EDEMEDİNİZ!. TAKİP EDİN, YAKALAYIN ŞUNU!
TARKAN'LA YARALI KADIN KALEDE KALDILAR. KURTARAMADIM ONLARI..
Kostok, adamlarını kaçan çocuğun peşine saldı, yakalanıp öldürülmesini istiyordu. Çünkü bu müthiş katliamdan bir tek o kalmıştı. Akatzirli çocuk atını deli gibi mahmuzlayıp tepelere vurdu.
Bu sırada kaledeki yangın her tarafı sarmıştı.
ALEVLER KULÜBEYİ SARIYOR!. TANRIM BANA YARDIM ET TARKAN'I KURTARMALIYIM!..
S.BURAK

Fedakâr sütanne küçük Tarkan'ı kucaklayıp, alevlerin sardığı kulübeden çıkardı. Aldığı yaranın müthiş ağrısı değil çocuğu kendini bile..
YARDIM ET BANA TANRIM.. BU ÇOCUĞU KURTARMALIYIM..
taşımasına imkan vermiyordu.
Düşe kalka yanan kulübelerin arasından ilerledi.
OH!.. İŞTE AZ KALDI KAPIYA YAKLAŞTIM..
Sütanne nihayet kucağında Tarkan, kaleden çıkmayı başarmıştı.
KURTULDUN TARKAN! KURTULDUN!

Az sonra, fedakâr sütanne güçlükle taşıdığı Tarkan'la birlikte ileride ki tepelerin yamaçlarına varmış, büyük bir kederle aşağıda, üzerinden dumanların yükseldiği kaleye bakıyordu..

ALÇAKLAR!.. HEPSİNİ ÖLDÜRDÜLER. BABAN YİĞİT ALTAR, TUĞBA HATUN... HEPSİ ÖLDÜLER, TARKAN.. SENİ BURADAN, KİMSENİN BULAMAYACAĞI UZAKLARA GÖTÜRMELİYİM TARKAN...

Kadıncağız, karnından aldığı yaranın müthiş acısına olağan üstü bir direnişle kucağında çocuk, tekrar yüksek kayalara tırmanmaya başladı..

Hava kararmış, ay dağların üzerinde yükselirken kayaların koyu gölgeleri altından bir takım çirkin hayvan siluetleri harekete geçmiş, sonra tek bir yöne doğru sürünürcesine hızla ilerlemeye başlamıştı.

Nihayet bulduğu küçük bir mağara ya sığınan sütanne, karnında ki yaranın acısına dayanamayarak kendinden geçmek üzereydi. Birden, çok yakınında duyduğu korkunç ulumalarla irkildi..
EYVAH!.. ÇAKALLAR!..

Kan kokusunu alan çakallar, mağaranın hemen karsısında ki kayanın üzerinde çirkin şekilleriyle, gözleri mağara ağzında bir ölüm sessizliği içinde öylece duruyorlardı.

BU CANAVARLAR, YARAMDAN AKAN KANIN KOKUSUNU ALMIŞLAR ÖLMEMİ BEKLİYORLAR. SONRADA ÜZERİME ATILIP PARÇALAYACAKLAR!.. BEN AZ SONRA ÖLECEĞİM FAKAT ZAVALLI TARKAN NE OLACAK?! YAŞAMALI O~.. BUNA BİR ÇARE BULMALIYIM. EVET, EVET YAŞAMASI LÂZIM ONUN..

Sütanne ani bir kararla küçük Tarkan'a veda ederek ayağa kalktı. Sendeleyerek mağara ağzına çıktı. Çakalların korkunç siluetleri az ilerisinde duruyordu..

TANRI SENİ KORUSUN TARKAN..

TANRIM SEN BANA KUVVET VER!. BANA ACI ÇEKTİRME.. İŞTE CANAVARLAR KARŞIMDA!. NE KORKUNÇ GÖZLERİ VAR..
ZAVALLI TARKAN, HİÇ BİR ŞEYDEN HABERİ YOK.. CANAVARLARI PEŞİME TAKIP MAĞARADAN UZAKLAŞTIRMALIYIM. OH! YÜRÜYEMEYECEĞİM..

Çakalların gözleri mağaradan çıkan avlarındaydı. Onun her hareketini vahşi parıltılarla izliyorlardı.
Az sonra, bu iğrenç gölgeler kadının peşi sıra bekledikleri..

kayadan aşağıya süzüldüler..

Sütanne mağaradan ancak on onbeş adım kadar uzaklaşabilmişti ki... müthiş bir acıyla kıvrıldı ve olduğu yere yıkılıp hareketsiz kaldı..

Birden ortalığı iğrenç ve korkunç hayvan çığlıkları sardı. Çakallar, zavallı kadının cesedinin üzerine atıldılar..

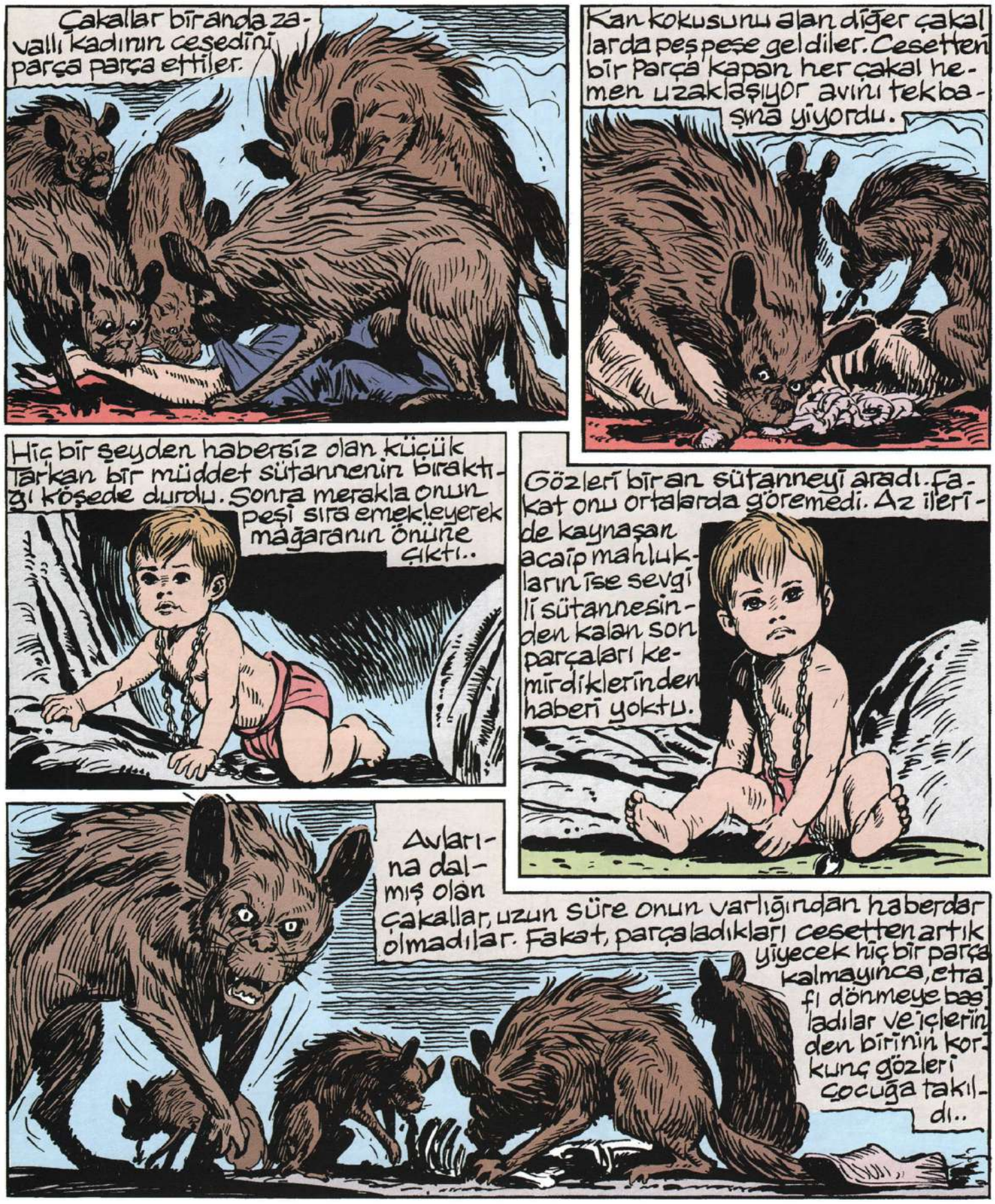
Çakallar biranda zavallı kadının cesedini parça parça ettiler.
Kan kokusunu alan diğer çakallarda peş peşe geldiler. Cesetten bir parça kapan her çakal hemen uzaklaşıyor avını tek başına yiyordu.
Hiç bir şeyden habersiz olan küçük Tarkan bir müddet sütannenin bıraktığı köşede durdu. Sonra merakla onun peşi sıra emekleyerek mağaranın önüne çıktı..
Gözleri biran sütanneyi aradı. Fakat onu ortalarda göremedi. Az ileride kaynaşan acaip mahlukların ise sevgili sütannesinden kalan son parçaları kemirdiklerinden haberi yoktu.
Avlarına dalmış olan çakallar, uzun süre onun varlığından haberdar olmadılar. Fakat, parçaladıkları cesetten artık yiyecek hiç bir parça kalmayınca, etrafı dönmeye başladılar ve içlerinden birinin korkunç gözleri çocuğa takıldı..

Öndeki çakal hırlayarak Tarkan'a doğru atıldı..
..Peşinden diğerleri de yelelerini kabartarak bu körpe ava bir an önce ulaşmak için fırladılar. Küçük Tarkan için artık hiç bir kurtuluş ümidi kalmadığı anda..
Birden ortalığı tüyler ürpertici korkunç bir uluma kapladı. Çakallar,
UUUUUUUUUUUU
Çakalların korku ile kulakları kısıldı, tüyleri dikildi.
Onlara böylesine dehşet salan, az ileri deki bir kaya tepesinde yay gibi gerilmiş uluyan büyük bir Bozkurttu.
..Sanki yıldırımla vurulmuş gibi bir anda oldukları yere çakılı kaldılar..
S.B

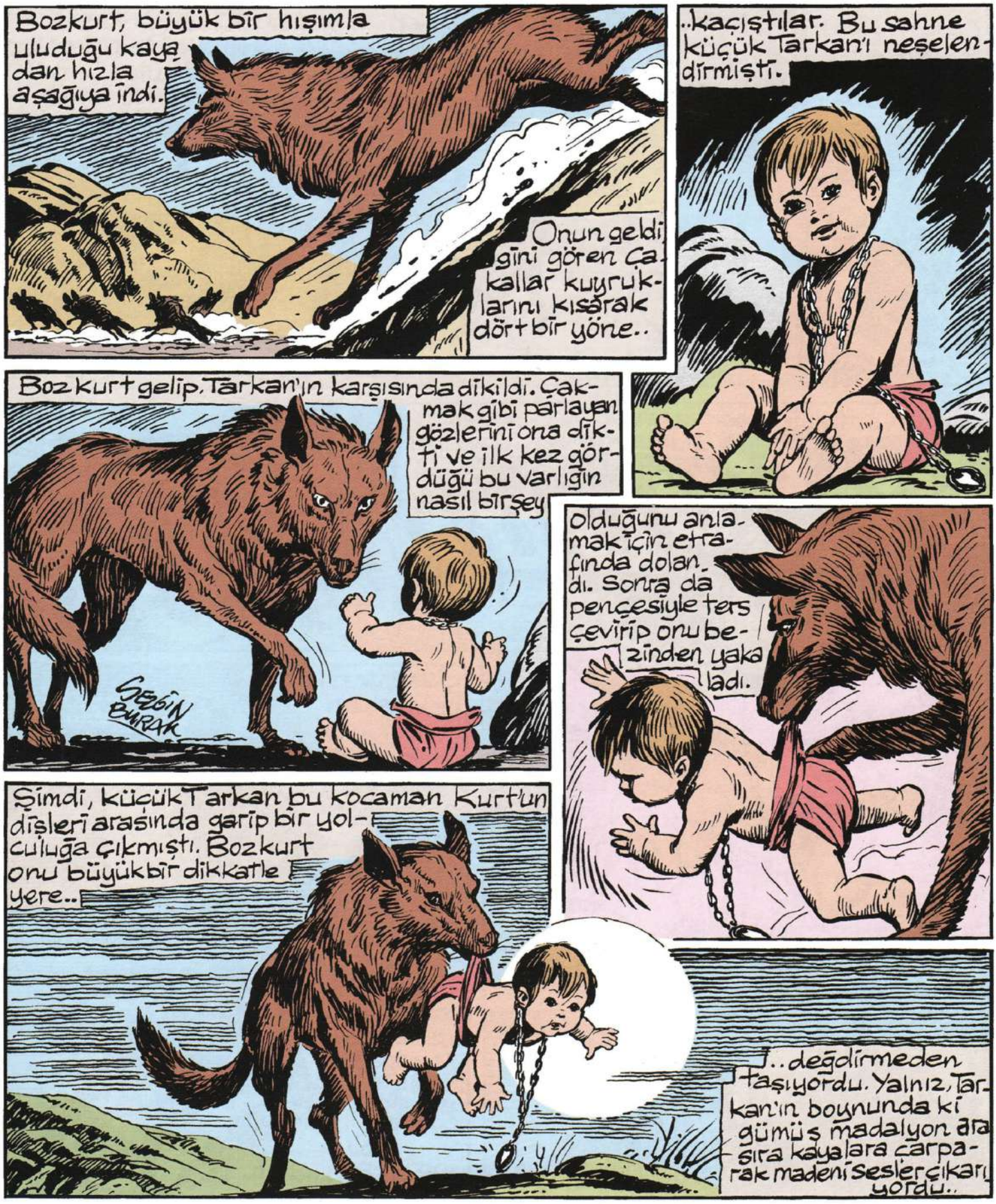
Bozkurt, büyük bir hışımla uluduğu kayadan hızla aşağıya indi.
Onun geldiğini gören Çakallar kuyruklarını kısarak dört bir yöne..
..kaçıştılar. Bu sahne küçük Tarkan'ı neşelendirmişti.
Bozkurt gelip, Tarkan'ın karşısında dikildi. Çakmak gibi parlayan gözlerini ona dikti ve ilk kez gördüğü bu varlığın nasıl birşey
SEBİN BURAK
olduğunu anlamak için etrafında dolandı. Sonra da pençesiyle ters çevirip onu bezinden yakaladı.
Şimdi, küçük Tarkan bu kocaman Kurt'un dişleri arasında garip bir yolculuğa çıkmıştı. Bozkurt onu büyük bir dikkatle yere..
..değdirmeden taşıyordu. Yalnız, Tarkan'ın boynunda ki gümüş madalyon ara sıra kayalara çarparak madeni sesler çıkarıyordu..

Bozkurt Küçük Tarkan'ı kayalardan vadilerden aşırarak Kafkasların yüksek tepelerine çıkarttı. Nihayet..
..Sarp bir kayanın doruğunda büyük bir mağara ağzından içeriye daldı. Burası..
..Bozkurt'un inıydi. Mağaranın bir köşesinde yere uzanmış olan dişisi yavrularını emziriyordu.
Erkek kurt Tarkan'ı dişisinin yanına bıraktı. Yavrularını emzirmekte olan dişi kurt başını kaldırdı, erkeğinin getirdiği bu acaip konuğa uzun uzun baktı.
Tarkan minik elini..
kurta doğru uzattı. Kurt kendine uzanan bu insan elini kokladı, yaladı. Zavallı sütannenin onun kurtuluşu için Tanrıya ettiği dualar boşa gitmemiş..
SEZGİN BURAK
Gerçekten bir mucize olmuş ve küçük Tarkan kendine bir yuva bir kurtarıcı bulmuştu.
Artık Sevgili kahramanımız Tarkan böylesine çetin bir yaşantının ve tabiat şartlarının içinde yoğrulup gelişerek gerçek gücünü, kişiliğini bulacaktı.
2. Bölümün Sonu

GELECEK MACERA

GÜMÜŞ EYER

3

BÜTÜN KİTAP SATIŞ NOKTALARINDA

Tarkan

GÜMÜŞ EYER-2

Oğlu Tan'ı büyücü Goşha'nın elinden kurtarmak isteyen Altar, Alan Beyi Kostok'un eline düşmüştür. Atılıp ölüme terk edildiği derin bir çukurdan onu Akatzirli iki delikanlı kurtarır. Aynı sırada kumandanları Altar'ı aramak üzere yola çıkan yiğitler de Kafkas dağlarına doğru at sürerler ve sonunda onu bitkin şekilde bulurlar. Altar, oğlunun intikamını almaya, Kostok'u öldürmeye ant içmiştir. Ancak Kostok da boş durmaz ve işbirliği yaptığı Alanlıları dost kisvesi altında Altar'ın yanına yerleştirir. Bir süre sonra Altar'la karısı Tuğba Hatun'un bir oğlu olur, adını Tarkan koyarlar. Büyük oğlu Tan'ı kaybetmenin acısını az da olsa unutan ve yeni doğan çocuğunun onuruna büyük bir şenlik düzenleyen Altar'ı ve koruduğu kaleyi korkunç bir tehlike beklemektedir. Altar ve yiğitleri kalelerini korumayı ve hayatta kalmayı başarabilecekler midir yoksa bu yeni tehlike onların sonu mu olacaktır?

www.tarkan.com.tr

14 TL

ISBN 605-5596-75-0

Tarkan©

GÜMÜŞ EYER

Üçüncü Bölüm

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

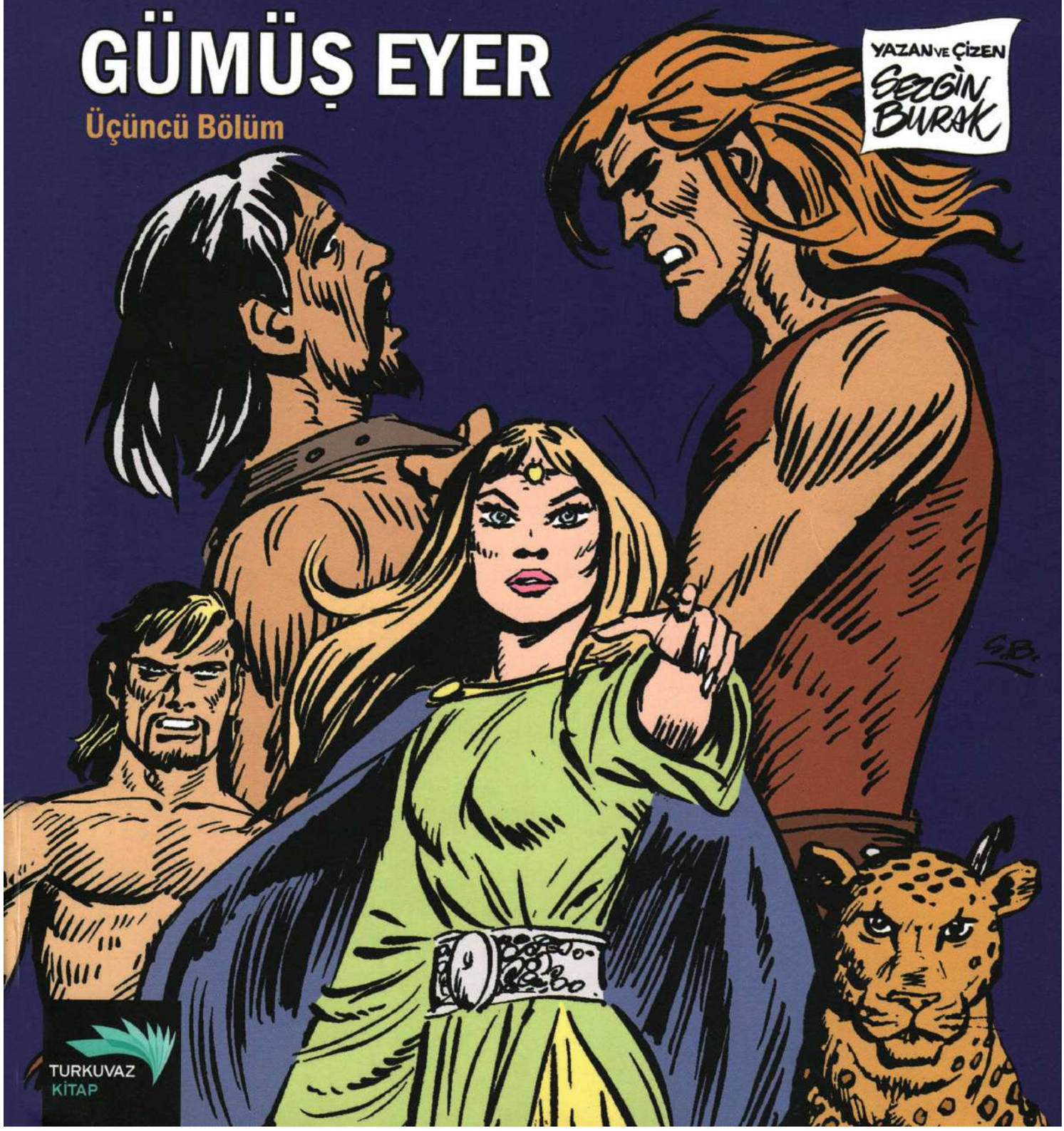

TURKUVAZ KİTAP

GELECEK MACERA

GÜMÜŞ EYER

4

BÜTÜN KİTAP SATIŞ NOKTALARINDA

Tarkan©

GÜMÜŞ EYER

3

– YAZAN VE ÇİZEN –
SEZGİN BURAK

TURKUVAZ
KİTAP

Tarkan serüvenlerinde Sezgin Burak'ın kullandığı özgün yazım ve dile sadık kalınmıştır.

© Sezgin Burak / Turkuvaz Kitapçılık Yayıncılık A. Ş. (2009)

Her hakkı saklıdır. Tanıtım amaçlı kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni olmadan hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Yayınevi: Barbaros Bulvarı, No: 153, Cam Han, Kat: 8 34349 Beşiktaş / İstanbul
Tel: 0212 354 30 00 Faks: 0212 288 50 67
www.turkuvazkitap.com.tr

GENEL YAYIN YÖNETMENİ Selçuk Güven

KAPAK VE RENKLENDİRME Selim Sarı
GRAFİK Mahmut Hakan Güngör

1. BASIM Ekim 2010, İstanbul
GENEL YAYIN 317 *ÇİZGİ ROMAN* 8
ISBN 978-605-5596-81-1
BASILDIĞI YER Turkuvaz Matbaacılık Yay. A.Ş. (0216) 585 90 00

Turkuvaz Kitap bir TURKUVAZ MEDYA GRUBU kuruluşudur.

SEZGİN BURAK (1935-1978)

Türk ve Avrupa basınında değerli eserler veren Sezgin Burak 1935 yılında Adapazarı'nda doğdu. İlk karikatürleri ilkokul çağlarında *Doğan Kardeş* dergisinde yayınlandı. Profesyonel anlamda ilk eserlerini D.G.S.A.'nın (İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi'nin) Resim Bölümü'ne girdiği 1952 senesinde üretmeye başladı. Akbaba'da karikatürler, *Ayda Bir, Yirminci Asır, Bütün Dünya* ve *Hafta* mecmualarında resimler ve illüstrasyonlar çizdi. D.G.S.A.'dan 1957 yılında Süsleme Sanatları (Grafik ve İç Dekorasyon) bölümündeki yüksek öğrenimini tamamlayarak mezun oldu. Aynı yıl, Cumhuriyet gazetesinde Fakir Baykurt'un YILANLARIN ÖCÜ isimli eserini resimledi. 1958'de Cumhuriyet gazetesinde karikatürist olarak çalışmaya başladı ve iki yıl süreyle gazetenin günlük siyasi karikatürlerini çizdi. Aynı zamanda çeşitli tiyatrolar için sahne dekorları da hazırlayan sanatçı yine Cumhuriyet gazetesinde Yaşar Kemal'in ALAGEYİK isimli romanını resimlendirdi. SES ve HAYAT mecmualarında yayınlanan roman ve hikâye dizileri için hazırladığı illüstrasyonların yanı sıra kitap kapakları ve İstanbul Reklam için sinema reklamları da hazırlayan sanatçı, 1964 yılında BİZİMKİLER (HÜDAVERDİ) adlı sevilen bant karikatür tipini yarattı. Bu eseri uzun yıllar günlük olarak Hürriyet gazetesinde yayınlandı. Sanatçı 1965 yılında İtalya'nın Milano şehrinde ünlü sanat ajansı STUDIO D'AMI'de bir süre çalıştı. EL-COUGAR isimli western kahramanını yarattı. İtalyan bir ressamla beraber KOLOSSO adlı bir çizgi kahramanı resimledi. 1966'da Avrupa Reklam Yarışması'nda hazırladığı iki reklam afişi ile ülkesi adına birincilik ödülleri kazandı. Aynı yıl, en ünlü eseri olan çizgiroman kahramanı TARKAN'ı yarattı. TARKAN, ilk olarak 14 Nisan 1967'de HÜRRİYET gazetesinde günlük olarak yayınlanmaya başladı. TARKAN'ın maceraları daha sonra beyazperdeye de aktarılarak seri halinde beş film çevrildi. Sezgin Burak, 1968-1969 yılları arasında Yaşar KEMAL'in ünlü romanı İNCE MEMED'i (1.ve 2.bölüm), bunu takiben de 1970'de AĞRI DAĞI EFSANESİ romanlarını resimlendirdi. 1976 yılında ÇOBAN ÇANTASI adlı çizgi kahramanını yarattı. Son olarak çeşitli akrilik ve yağlıboya tablo çalışmaları da yapan sanatçı TARKAN'ın son macerası olan MİLANO'YA GİDEN YOL'u tamamlayamadan 1978 yılında hayata veda etti.

Tarkan

GÜMÜŞ EYER-3

"TARKAN'ın BÜYÜK İNTİKAMI"

YAZAN VE ÇİZEN
SEZGİN BURAK

Büyücü
GOŞHA

TATAR Savaşçısı
SUTA AKAY

TARKAN'ın Ağabeyi TAN

Özet

Alan beylerinden Kostok ve Büyücü Goşha'nın Tan'ı kaçırmasının ardından Tarkan'ın doğumu Yiğit Altar'ın acısını biraz hafifletir. Bu doğumu kutlamak üzere Altar, kalede büyük bir şölen düzenlenmesini emreder ve civardaki halkların ileri gelenlerini kutlama için kaleye davet eder. Bunu fırsat bilen Kostok ve adamları, Altar'ın kalesini ele geçirmek için hain bir plan hazırlar.

Müthiş bir çarpışma sonrasında, hain Kostok ve yanındaki Alanlar Tarkan'ın babası Yiğit Kumandan Altar'ın kalesini yakıp yıkarak herkesi kılıçtan geçirirler. Kostok, Altar'a Hun İmparatoru Attila tarafından hediye edilen gümüş eyeri alarak kendi atına vurur.

Bu katliamdan süt annesinin fedakarlığı sayesinde kurtulan Tarkan, tek başına kaldığı doğada çakallara yem olmaktan son anda araya giren bir Bozkurt sayesinde kurtulur. Bozkurt, onu alıp kendi yuvasına götürür ve dişi kurt da onu kendi yavrularından birisiymiş gibi emzirir. Böylece Tarkan bir mucize eseri hayatta kalır. Artık kurtlarla birlikte atılacağı mücadelelerle dolu hayatı başlamıştır.

Tarkan, kurtlar arasındaki çetin yaşantısına alışmış, vahşi tabiat içinde yoğrularak bir kaya gibi sert, bir kurt kadar çevik ve kuvvetli yetişmişti. Bir gün henüz serpilme çağında iken, hain Kostok'un elinden kurtulan Akatzirli genç tarafından bulunmuştu. Tarkan'ı boynundaki kurt başlı madalyonundan tanıyan Akatzirli onu alıp kendi köyüne götürmüş, kısa bir zamanda Tarkan..

..bu savaşçı insanlardan ata binmeyi, silah kullanmayı ve hatta çeşitli dillerde okuyup yazmasını öğrenmişti. Ona kim olduğunu, ırkını, soyunu öğreten gene onlar olmuştu. Tarkan, Akatzirlerden ayrılıp..

SEZGİN BURAK

Bir gün..

..Tekrar sarp kayalar tepesindeki mağarasına dönmüş, sevgili kurtlarıyla birlikte yaşamaya başlamıştı. Ailesine ve kendi yaşantısına ait öğrendiklerini yazdığı büyük, deri kaplı kitabı her eline alışta, müthiş bir kin gelip gözlerine saplanıyor, beyaz iri dişleri gerilen dudakları arasında gıcırdayarak parlıyordu. Şimdiye dek bir çok zorlu uğraş geçirmiş, gitmediği ülke, aşmadığı dağ deniz kalmamıştı. Fakat hiçbirinde de ne büyücü Goşha'ya ne de hain Kostok'a ait bir iz bulamamıştı..

Beyaz bir güvercin, tepeleri karla örtülü yüksek..
..Kafkas dağlarının üzerinde yorgun kanatlarını çırparak uçuyordu..
Küçük yuvarlak gözleri, büyük bir dikkatle kaya doruklarını tarıyordu. İşte nihayet aradığı kayayı bulmuştu..
Beyaz güvercin son kanat çırpışlarıyla aşağıya süzüldü ve mağaranın karanlık ağzından içeriye daldı.
AKATZİRLİ DOSTUMUN BANA YENİ BİR HABERİ OLMALI.. GEL BAKALIM KÜÇÜK KUŞ!..

Beyaz güvercinin mağaraya girdiğini gören Tarkan avucunu açtı, kuş bir kaç kanat çırpışıyla kendine doğru uzanan ele kondu.
GEL BAKALIM KÜÇÜK DOSTUM, HAH ŞÖYLE..
Tarkan, hemen güvercinin bacağına sarılmış olan kağıdı çıkardı.
ŞADIK DOSTUM BİZE ÖNEMLİ BİR HABER GÖNDERMİŞ OLSA GEREK.
Tarkan elindeki küçük mektuba şöyle bir göz attı. Ve birden heyecanla yerinden fırladı.
NE?!
İŞTE, SENELERDİR BEKLEDİĞİM HABER, AKATZİRLİ DOSTUMUN DUYDUĞU DOĞRUYSA, BABAM YİĞİT ALTAR'IN GÜMÜŞ EYERİNİ BİR TATAR BEYİ GÖRMÜŞ.. KUZEYDE YAŞAYAN BİR TATAR BEYİ..
Tarkan'ın çelik gibi gözlerinde şimdi bir ümit ışığı parlamıştı. Gümüş eyerin peşinden giderek can düşmanı Kostok'u bulma ümidi..
S.B

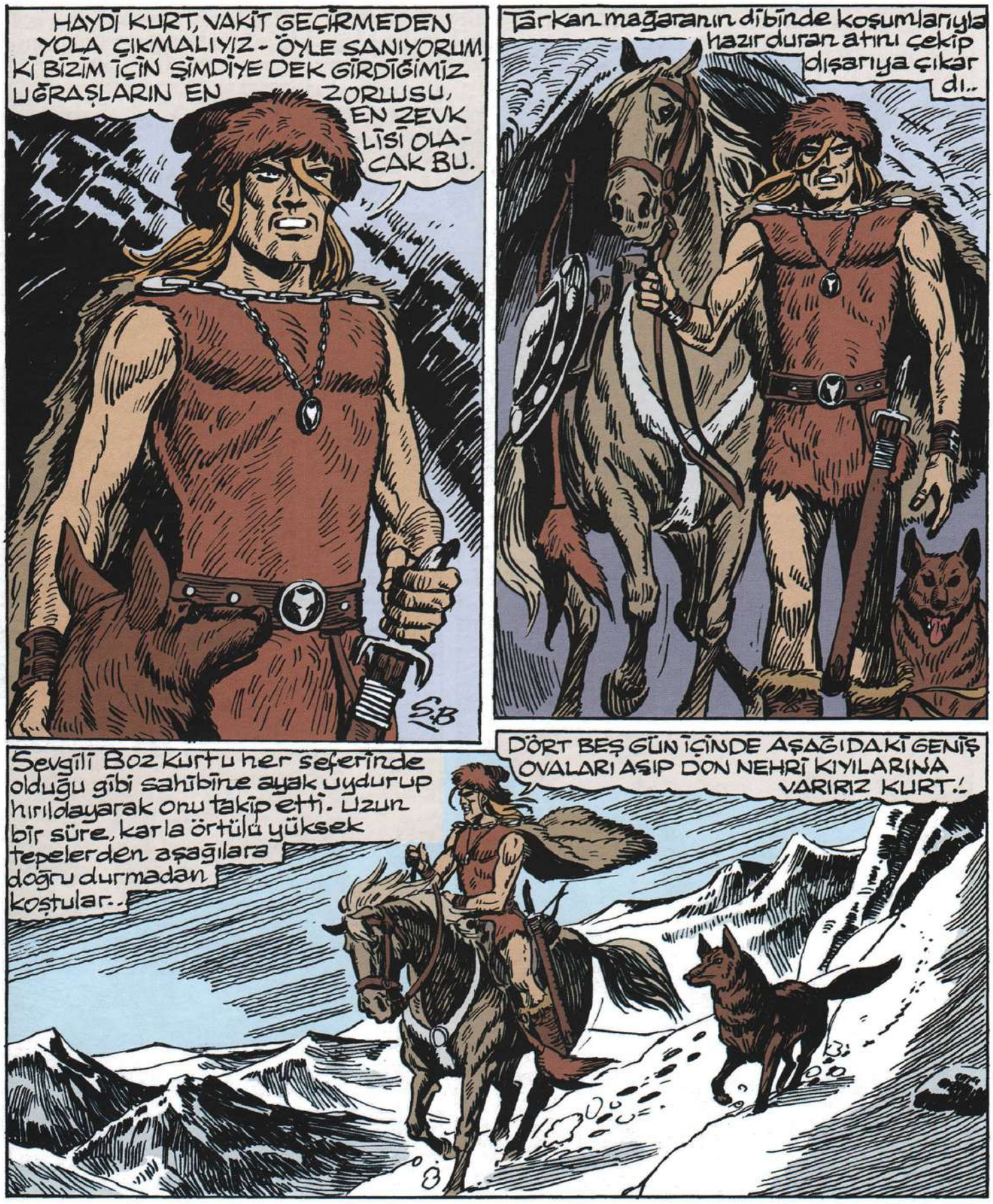
HAYDİ KURT, VAKİT GEÇİRMEDEN YOLA ÇIKMALIYIZ - ÖYLE SANIYORUM Kİ BİZİM İÇİN ŞİMDİYE DEK GİRDİĞİMİZ UĞRAŞLARIN EN ZORLUSU, EN ZEVKLİSİ OLACAK BU.
Tarkan mağaranın dibinde koşumlarıyla hazır duran atını çekip dışarıya çıkardı..
Sevgili Boz Kurtu her seferinde olduğu gibi sahibine ayak uydurup hırıldayarak onu takip etti. Uzun bir süre, karla örtülü yüksek tepelerden aşağılara doğru durmadan koştular..
DÖRT BEŞ GÜN İÇİNDE AŞAĞIDAKİ GENİŞ OVALARI AŞIP DON NEHRİ KIYILARINA VARIRIZ KURT.!

Tarkan Kurtun hırlamasıyla birden uyanıp kartalbaşlı kılıcına sarıldı..
HEY NE OLUYOR? DUR SEN KURT!.
HIIR.

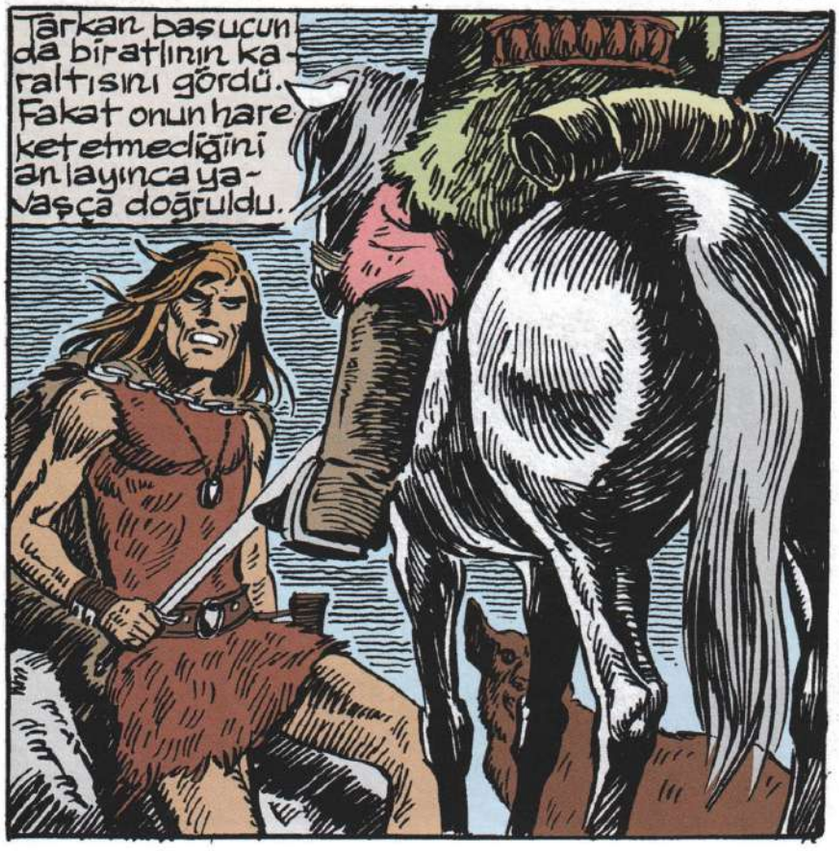
Tarkan başucunda bir atlının karaltısını gördü. Fakat onun hareket etmediğini anlayınca yavaşça doğruldu.

Ve dikkatle bakınca atlının ay ışığında yuvalarından fırlamış gözleriyle karşılaştı.

Adamın irî dişlerini çevreleyen dudakları geri-ildi.
Tarkan merak ve şaşkınlıkla adamın yüzüne bakıyordu.
BU ADAM BANA BİR ŞEYLER SÖYLEMEK İSTİYOR..
..FAKAT BECEREMİYOR AĞZI KAN İÇİNDE..
Adam, birden atının üzerine kapaklandı. O anda da Tarkan, iki büklüm olmuş adamın sırtına saplanmış okları görünce dehşetle irkildi.
!

Adam atın üzerinde tutunamadı. Üzengiden aşağıya sarktı. Tarkan atılıp onu havada yakaladı.

YENİ VURULDUĞU BELLİ.. AMA KİM BUNLAR?!

Tarkan yaralı adamı yere indirdi. Başını dizine dayayarak konuşturmaya çalıştı.

SÖYLE, SENİ KİM VURDU!.. ANLAT..

----BE-NİI.. --- OH!..

Adamın kan dolu ağzı konuşmak için bir kaçkere zorlukla açılıp kapandı.. Fakat başı birden geriye gitti..

ÖLDÜ!..

Şafakla beraber Tarkan kafasında türlü düşüncelerle yola çıktı. öldürülen adamın cesedini de diğer ata yüklemişti.

Şimdi uçsuz bucaksız bozkırda Tarkan, yedeğinde ölen Tatar savaşçısının cesedini yüklediği atı çekerek ilerliyordu. Bir müddet sonra da koku alan akbabalar üslerinde dönmeye başladılar.
KIZGIN GÜNEŞ CESEDİ KOKUTUYOR. TEPEMİZDE DÖNEN BU CANAVARLAR ARTIK PEŞİMİZİ BIRAKMAZLAR.

Tarkan, akşam olunca gene bir kaya dibinde mola veriyor, akbabalar da hemen kayanın üzerine tüneyip cesede çullanmak için fırsat kollıyorlardı. Kurtun sivri dişleri hersefeninde onları püskürtmeye.

Yetiyordu. Üç uzun gün boyu kızgın güneş ve akbabaların takibi altında ilerledi-ler.

Bu sıralarda bir Tatar köyünde
BÜTÜN SAYILI YİĞİTLER GELDİLER. ARTIK YOLA ÇIKMAK İÇİN DAHA ÇOK BEKLEMEYELİM.
DURUN BİRAZ!..
SUTA AKAY BU!.. ONUN GELMESİ BENİ SEVİNDİRDİ.
GÜM.. GÜM
Tatar beyleri kulak kesildiler.. Çok uzaklardan bir davul sesi geliyordu. Az sonra da dolu dizgin bir Tatar yiğidi göründü.
GÜMM.
GÜMM!..
GÜM.. GÜM..
Bütün Tatar yiğitleri, birbirlerini çok uzaklardan, eyerlerine bağlı küçük davulların seslerinden tanıyorlardı. İşte bekledikleri yiğit Suta Akay da eliyle davulunu gümbürdeterek geliyordu.

BÖYLE BİR GÜNÜMDE YARDIMA KOŞMAN BENİ MEMNUN ETTİ, YİĞİT SUTAAKAY. BÖYLECE ARAMIZDAKİ ESKİ KIRGINLIK DA SONA ERİYOR.

GERÇEK BİR DOST BÖYLE ZAMANDA ORTAYA ÇIKAR. YİĞİT ÇUTİAKAY SENİN YARDIMINA KOŞMAK BANA ŞEREF KAZANDIRIR.

Bu gelen Tarkan'dı. O da uzaktan ileridekî çadırların önündekî kalabalığı görmüştü.
YANILMIYOR SAM ORADA ATLARINA BİNMİŞ SAVAŞÇILARVAR..
Çuti Akay ve dîğerleri meraklı gözlerinî..
..yaklaşanlardan ayırmadan beklediler..
Tarkan, yorgun atının üzerinde dimdik ilerledi Şimdî onlara epeyce yaklaşmıştı..
ANLAŞILAN İYİCE YAKLAŞMAMI BEKLİYORLAR. GİYSİLERİNDEN BU SAVAŞÇILARIN BİRER BEY OLDUKLARI BELLİ. HERNEYSE, TETİKTE DURMAK GEREK..
Tâtar beylerî atlarının üzerinde hîç kıpırdamadan büyük bir sessizlik îçinde put gibî duruyorlardı. Şüphe ve merakla dolu çekik gözleri at üzerîndekî yabancıya, yedeğinde çektîgî ata ve önde ilerleyen kurt'a gidip geliyordu.

Bütün Tatar beyleri bir ölüm sessizliği içinde atlarının üzerinde bekliyorlardı. Şimdi gözleri Tarkan'a değil de yedeğinde..
..cektiği ata dikilmişti. Özellikle Çuti Akay'ın çekik gözleri müthiş bir endişe ile kaplanmış, kemikli yüzü sapsarı kesilmişti.

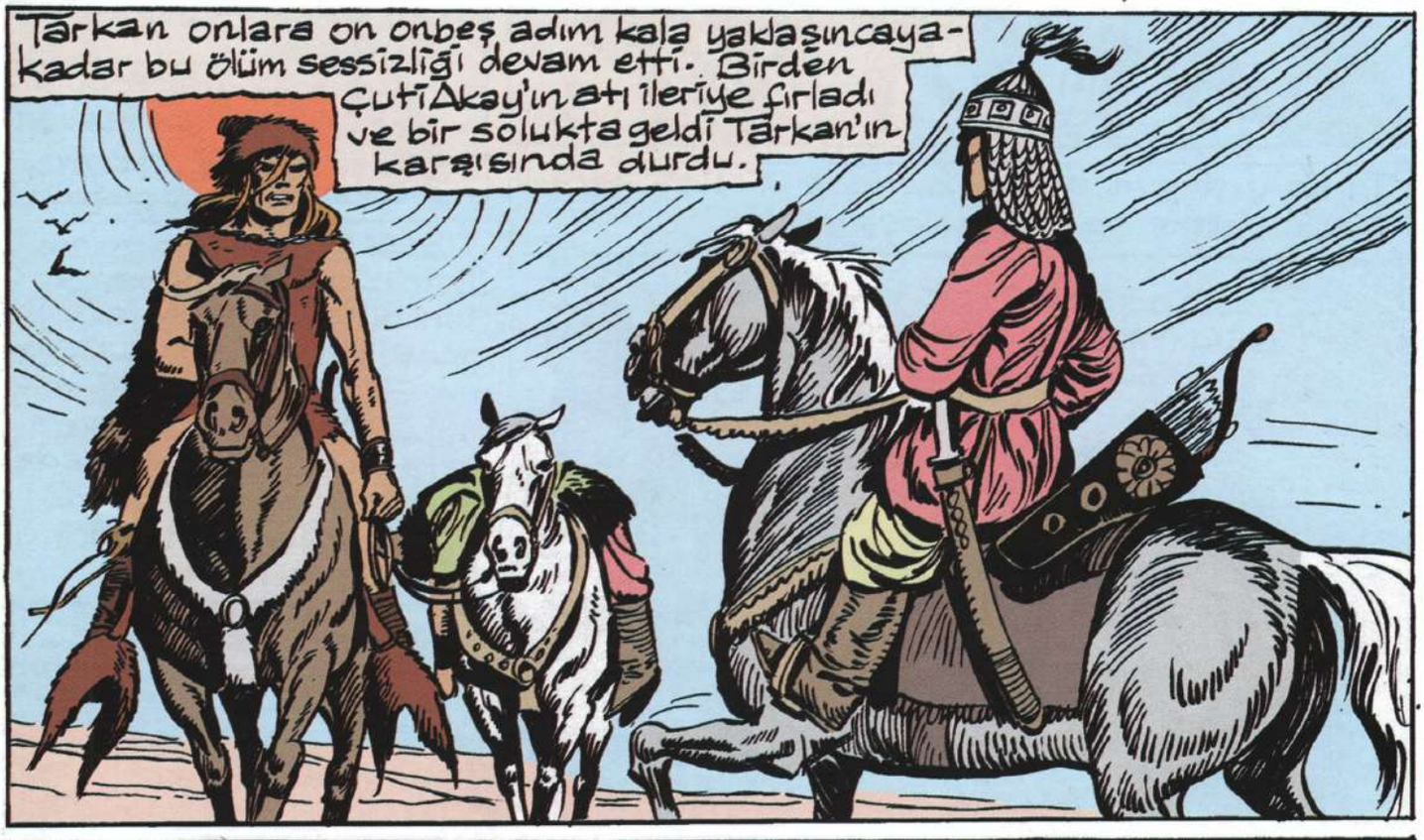
Tarkan onlara on onbeş adım kala yaklaşıncaya kadar bu ölüm sessizliği devam etti. Birden Çuti Akay'ın atı ileriye fırladı ve bir solukta geldi Tarkan'ın karşısında durdu.

Çuti Akay'ın gözleri bir an Tarkan'ın gözlerine dikildi kaldı..
Tarkan kendine dikilen bu bir çift esrarengiz göze bir anlam veremedi, bekledi..

Çuti Akay, sonra da gidip atın üzerindeki cesedin sarkmış olan başını kaldırıp baktı..
KARDEŞİM ÇUÇİ AKAY BU İŞTE KORKTUĞUM BAŞIMA GELDİ. BU HUNLU'NUN YEDEĞİNDE BİRATLA YAKLAŞTIĞINI GÖRÜNCE ONUN ÖLÜSÜNÜ GETİRDİĞİNİ ANLAMIŞTIM.
Çuti Akay arkadaşlarına doğru döndü, titreyen kederli bir sesle mırıldandı.
YİĞİT KARDEŞİM ÇUÇİ AKAY'I ARAMAYA ÇIKMAMIZA ARTIK LÜZUM KALMADI, ARKADAŞLAR. O KENDİSİ GERİYE DÖNDÜ!..
Çuti Akay, Tarkan'ın elinden yedekteki atın dizginlerini aldı. çekti, yürüdü.
Yiğit Tatar beyleri başlarını eğerek Çuçi Akay'ın ölüsünü selamladılar.

Çuti Akay kardeşinin cesedini çadırların önüne çekti. İki Tatar çerisi cesedi attan alıp içeriye taşıdılar.
S.B
ADAMIN KİM OLDUĞU ANLAŞILDI. AMA, KİMLER TARAFINDAN VE NİÇİN ÖLDÜRÜLDÜĞÜ BELLİ DEĞİL.
İKİ TATAR BEYİ ATLARIYLA ARKAMA DOLANDILAR. BENİ BURADAN KOLAY BIRAKMAYACAKLARI BELLİ.
KARDEŞİM ÇUÇİ AKAY YİĞİTÇE YAŞADI VE YİĞİTÇE DÖVÜŞEREK ÖLDÜ. RUHU BÜYÜK TATAR SAVAŞÇILARININ RUHLARI İLE BERABER OLSUN.
Bu sırada büyük çadırın içinde Çuti Akay, kardeşi Çuçi Akay'ın baş ucuna çömelmişti. Çuti Akay belinden kılıcını çıkarıp, dualar mırıldanarak kardeşinin göğsüne koydu.

Çuti Akay çadırdan çıktı ve at üzerinde duran Tarkan'a doğru ilerledi..
SAVAŞÇI.. GİYSİLERİNDEN, YANINDAKİ KURTTAN VE TEK BAŞINA NOGAY ARAZİSİNE GİRİŞİNDEN SENİN TARKAN OLDUĞUNU ANLADIM. ŞİMDİ..
KARDEŞİMİ ÖLÜ OLARAK BULDUĞUNA İNANIYORUM. YALNIZ, ONU NEREDE BULDUĞUNU SÖYLE, TARKAN.
BÜYÜK KAFKAS DAĞLARINA BİR GÜNLÜK YOLDA BULDUM ONU. SIRTINDA İÇ OK SAPLIYDI.. HİÇ BİR ŞEY KONUŞAMADAN ÖLDÜ
S.B
DEMEK KİMİN VURDUĞUNU SÖYLEYEMEDEN ÖLDÜ HA?! BÜTÜN BUNLAR HEP O GÜMÜŞ EYER'İN YÜZÜNDEN..
Tarkan hiç beklemediği bir anda gümüş eyer sözünü işitince şaşırmıştı.
NE ?!.. GÜMÜŞ EYER MİŞ?! ONUN BAŞINA GÜMÜŞ EYER MİŞ FELAKET GETİRDİ NASIL?

Tarkan merak ve sabırsızlıkla atından aşağıya indi.
SÖYLE, GÜMÜŞ EYER KARDEŞİN ÇUÇİ AKAY'A NEDEN FELAKET GETİRDİ?!..
BU GÜMÜŞ EYER SENİ ÇOK ALÂKADAR ETMİŞE BENZİYOR TARKAN.. KARDEŞİM ONU BİR ALAN BEYİNİN ATINDA GÖRMÜŞTÜ. ELDE ETMEK İÇİNDE PEŞİNDEN GİTTİ. BİR DAHA ONU AYLARCA GÖREMEDİK. VE İŞTE NİHAYET ARAMAYA ÇIKACAĞIMIZ SIRADA SEN ONUN ÖLÜSÜNÜ BİZE GETİRDİN.
DEMEK GÜNLERCE YEDEĞİMDE ÖLÜSÜNÜ ÇEKTİĞİM BU ÇUÇİ AKAY BABAM ALTAR'IN GÜMÜŞ EYERİNİ GÖREN ADAM DI HA?!.
S.B.
EYER'İN ÜZERİNDE GÖRDÜĞÜ ADAM DA KOSTOK OLMALI. EVET.. KOSTOK KÖPEĞİDİR O.
Bu sırada Tarkan'ın yedeğinde getirdiği çuçi Akay'ın atı birden acı acı kişnedi ve hızla atılıp dişlerini Suta Akay'ın bindiği atın göğsüne geçirdi...
HEY!

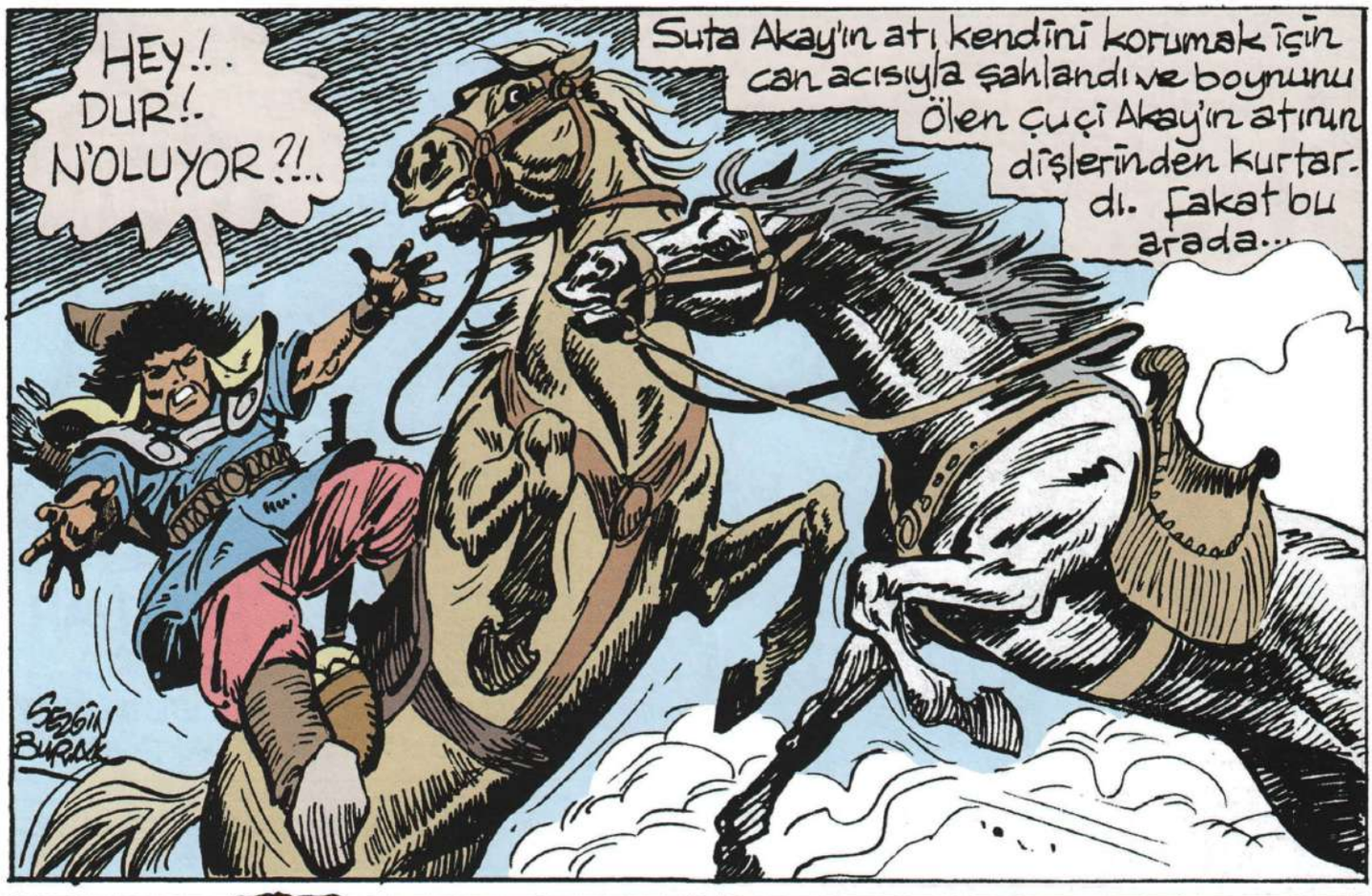
HEY!.. DUR!. N'OLUYOR?!..
Suta Akay'ın atı kendini korumak için can acısıyla şahlandı ve boynunu ölen çuçi Akay'ın atının dişlerinden kurtardı. Fakat bu arada...
SEDGİN BURAK

..Sahibi Suta Akay'ı da sırtından aşağıya attı..
OF!..

Bu düşüş sırasında sadağından fırlayan bir ok gelip Tarkan'ın ayakları üzerine yattı..

Suta Akay büyük bir hırsla yerden doğruldu.
VAY MERET HAYVAN!.. KUDURDU MU NE?!.
Onun böylesine ansızın atından yere kapaklanması, epeydir suratları asık duran diğer Tatar beylerini bile güldürmüştü.
HAH HAH HAAA!..
ŞURAYA BAKIN!.. KOCA YİĞİT SUTAAKAY DURDUĞU YERDEATTAN DÜŞTÜ!.
.Ona azevvel ayağının dibine düşen oku uzattı.
AL! BU OK SADAĞINDAN DÜŞTÜ SUTA AKAY!.
Suta Akay bu gülüşmeler arasında da atına doğru ilerliyordu. Tarkan..
DUR BİRAZ!..
S.B

Suta Akay, Tarkan'ın elinden okunu çekti, aldı.
ONU DÜŞÜRDÜĞÜMÜ FARK ETMEMİŞTİM. SENİ TANIDIĞIMA MEMNUN OLDUM, TARKAN!
Ve atının dizginlerine yapışıp bir çırpıda eyere sıçradı.
Az ileride çadırın önünde dikilen Çuti Akay'a dönerek seslendi.
SANA YARDIMCI OLMAK KISMETTE DEĞİLMİŞ. BAŞIN SAĞOLSUN ÇUTİ AKAY!. HOŞÇA KAL!.
SAĞOL SUTA AKAY. BANA OLAN DOSTLUĞUNA İNANIYORUM. GÜLE GÜLE.

Suta Akay davulunu gümbürdeterek uçsuz bucaksız ovada büyük bir tozbulutu bırakarak gözden kayboldu.

BU YİĞİT, SENİN SADIK DOSTLARINDAN BİRİ OLSA GEREK ÇUTİ AKAY!.

ÖYLE, TARKAN YALNIZ, YAKIN ZAMANA KADAR ARAMIZDA UFAK BİR KIRGINLIK VARDI. ŞİMDİ BANA YARDIMA KOŞARAK DOSTLUĞUNU TEKRAR GÖSTERDİ.

FAKAT, ÇOK ACELESİ OLAN BİR DOST BU. ÇENAZE TÖRENİNİ BEKLEMEDEN GİTTİ..

NEYSE.. HAYDİ, HOŞÇA KAL ÇUTİ AKAY.

Tarkan atını mahmuzlayıp, Tatar obasından dörtnala uzaklaştı.

HENÜZ GÜMÜŞ EYER'İN İZİNİ KAYBETMİŞ SAYILMAYIZ, KURT.

Tatar obasından ayrılıp, akşama dek at koşturan Suta Akay karanlık basınca yolu üzerinde kî bîr hanâ vardı. Atını bağlayıp içeriye daldı.
HOŞ BULDUK ŞİŞKO!.
HOŞ GELDİN, BİZE ŞEREF VERDİN YİĞİT SUTA AKAY
ŞÖYLE GEÇ, BİRAZ DİNLEN. KIZIM SANA GEYİK BUDUYLA ŞARAP GETİRSİN.
Hemen oradaki masalardan birine çöktü. Az sonra da hancının kızının getirdiği ete büyük bir İstahla dişlerini geçirdi.
Kızarmış etten henüz bir parça koparmıştı ki ansızın çelik gibi bir kol avucunda tuttuğu üç oku tam önüne sapladı.
KÜT!

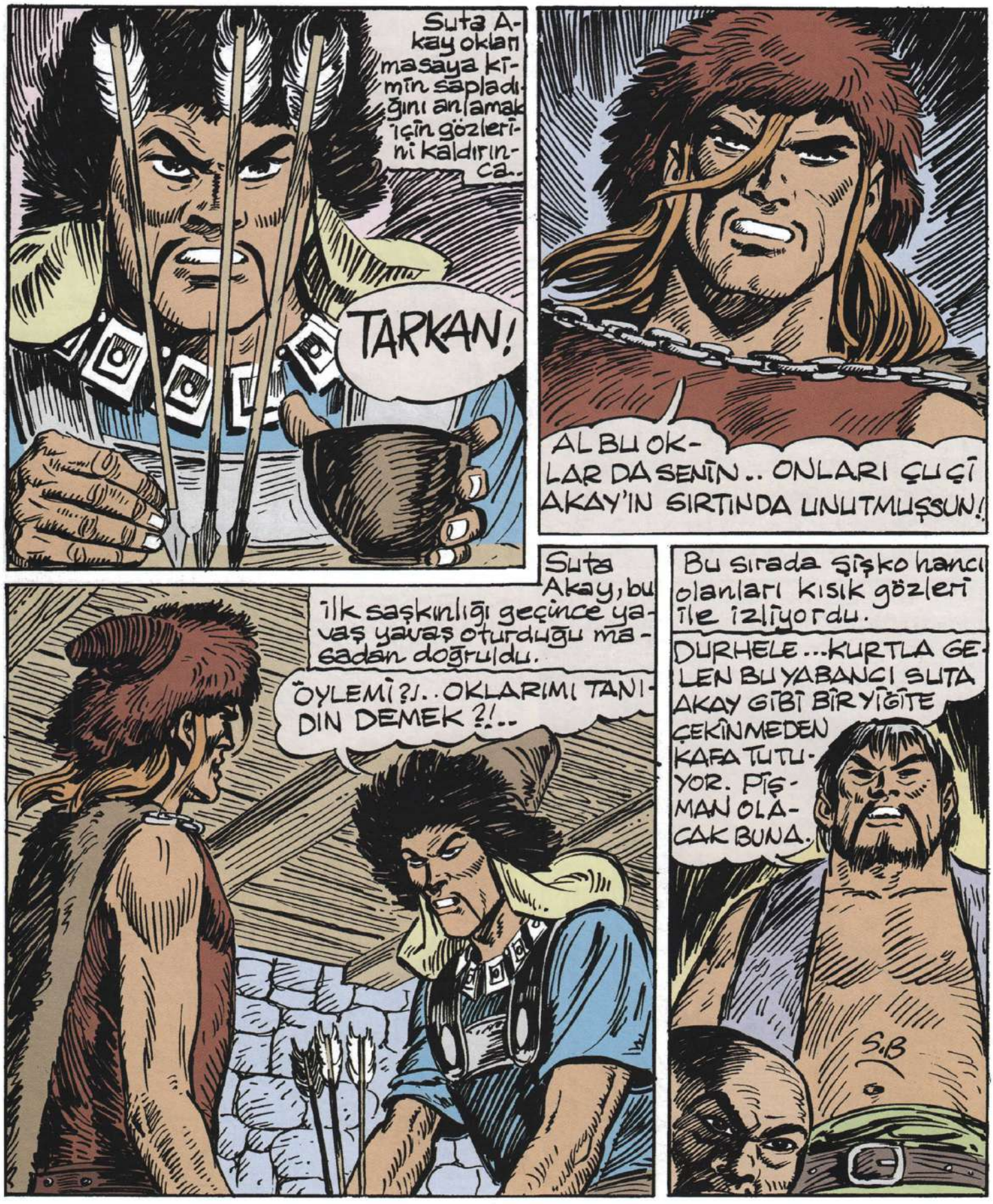
Suta Akay okları masaya kimin sapladığını anlamak için gözlerini kaldırınca..
TARKAN!
AL BU OKLAR DA SENİN.. ONLARI ÇUÇİ AKAY'IN SIRTINDA UNUTMUŞSUN!
Suta Akay, bu ilk şaşkınlığı geçince yavaş yavaş oturduğu masadan doğruldu.
ÖYLEMİ?!.. OKLARIMI TANIDIN DEMEK?!..
Bu sırada Şişko hancı olanları kısık gözleri ile izliyordu.
DURHELE... KURTLA GELEN BU YABANCI SUTA AKAY GİBİ BİR YİĞİTE ÇEKİNMEDEN KAFA TUTUYOR. PİŞMAN OLACAK BUNA.
S.B

Ansızın geniş ağızlı bir bıçak vınla yarak uçtu, masanın üzerindeki okları biçip geçti.
ÇAT...
Ve arkasından şişko hancının çatlak kahkahası ortalığı çınlattı..
HAH HAH HAAA!..
Tarkan bıçağın kahkaha atan sahibini görmek için başını çevirdiği anda..
?
Suta Akay'ın müthiş bir yumruğu suratında patladı.
OKLARIMI TANIDIN AMA, BENİ DAHA HİÇ TANIMIYORSUN.!..
SEZGİN BURAK

Tarkan yumruğu yiyince gerideki masanın üzerine kapaklandı. Suta Akay, arkasından hemen üzerine atıldı. Fakat seri bir dönüş..

OGH!

..yapan Tarkan'ın müthiş bir ters vuruşu onu havada durdurdu. Bu sırada kurt da hırlayarak Şişko hancıya doğru ilerliyordu..
GEL!. GEL!.. BOĞUVEREYİM SENİ!.

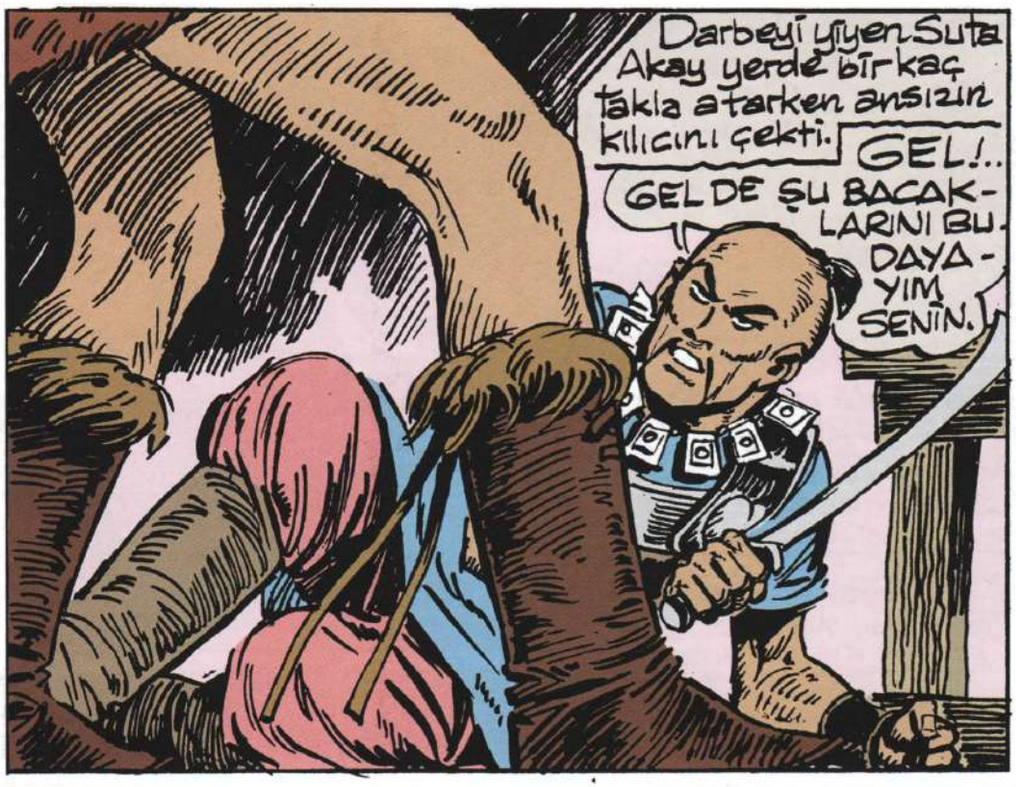
Darbeyi yiyen Suta Akay yerde bir kaç takla atarken ansızın kılıcını çekti.
GEL!..
GEL DE ŞU BACAKLARINI BU DAYAYIM SENİN.

Tarkan onu kılıcını çekmiş görünce olduğu yere çakıldı.
BU ADAM SANDIĞIMDAN DAHA ÇEVİK VE DAYANIKLI ÇIKTI..!..

Şimdi Suta Akay birden ayağa fırlayıp ona kılıcını çekecek vakit bırakmamıştı.
ŞAŞIRDIN DEĞİLMİ?! BANA DALAŞTIĞINA PİŞMAN OLDUN AMA ARTIK VAKİT GEÇTİ TARKAN.!

Bu sırada Kurt, yay gibi gerilip Şişko hancının üzerine boşandı. O anda da hancının iri pençeleri boynuna yapıştı.

Suta Akay'ın kıvrık kılıcı Tarkan'a gittikçe daha çok yaklaşıyordu. Nihayet Tarkan arkasına bir masa gelince duraladı.
Suta Akay beklediği bu fırsatı kaçırmaya rak kılıcını savurdu. Tam anında eğilen Tarkan keskin kılıcın ağzından
AL!
UH
saçları budanarak güç kurtuldu. Suta Akay'ın kılıcı tekrar havalandığı anda da tekmesini yapıştırdı.

Şişko hancı iri pençelerini boynuna geçirdiği kurtla birlikte yere yuvarlandı. Kurt, adamın yağlı gırtlağına yapışmak için çabaladı. Fakat kuvvetli pençelerden kendini kurtaramadı..
SEZGİN BURAK

Bu sırada Tarkan'ın amansız tekmesini suratına yiyen Suta Akay'ın bacakları yerden kesildi..
Geriye doğru uçtu. Ve o hızlada, yerde boğuşmakta olan kurtla hancının üzerlerine düştü..

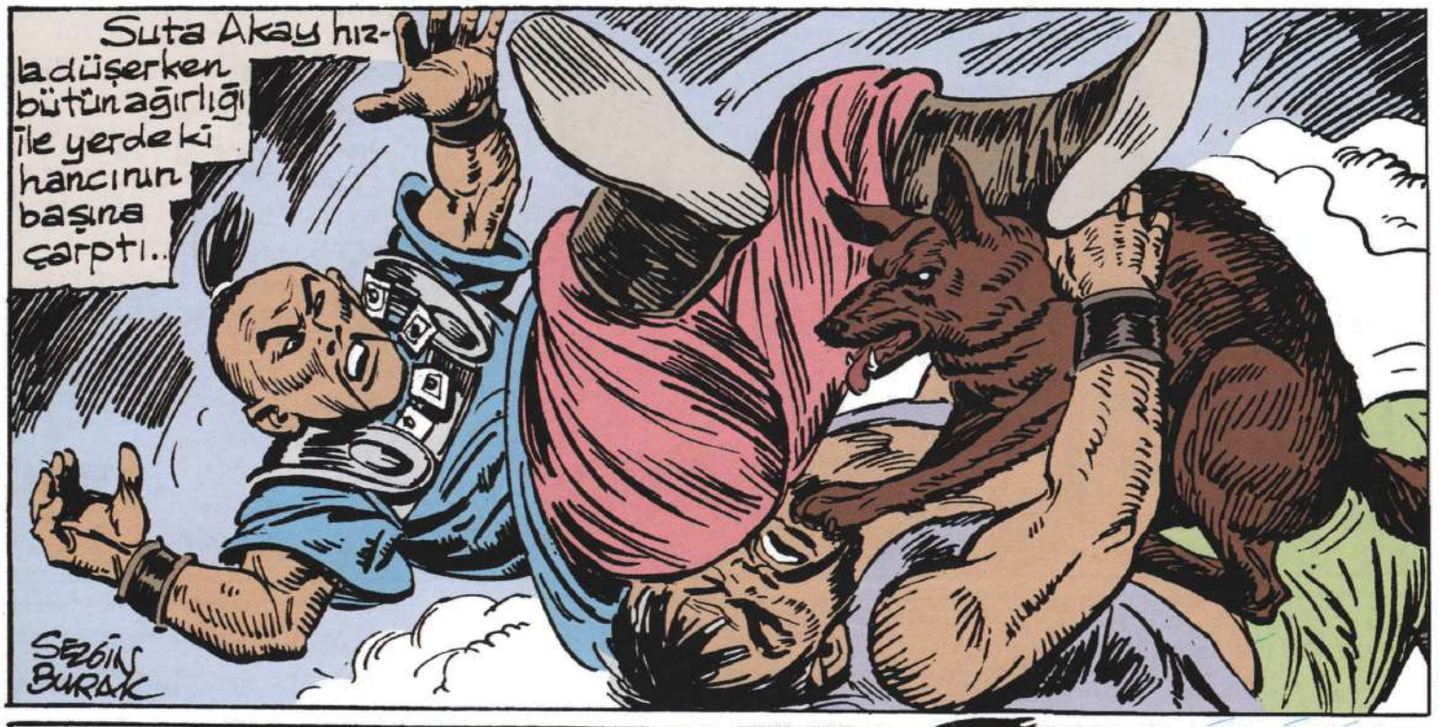
Suta Akay hızla düşerken bütün ağırlığı ile yerdeki hancının başına çarptı..
SEZGİN BURAK

Sendeleyen hancının parmakları arasından kendini kurtaran kurt hemen atılıp sivri dişlerini şişkonun gırtlağına geçirdi..
YİEAAAA..
Dehşet içinde kalan Suta Akay yerinden fırlayıp canını kurtarmak için hızla kapıya doğru atıldı.

KAÇIYOR!

Suta Akay canhavliyle yıldırım gibi handan dışarıya fırladı. O hızla bir hamlede atına sıçrayıp mahmuzladı.
Ercan Burak

Arkasından Tarkanda kapıya doğru atılırken kurta seslendi HEY KURT!.
BIRAK ARTIK ONU.

Dışarıya çıkınca Suta Akay'ın karanlıkta arkasında beyaz bir toz bulutu bırakarak dört nala uzaklaştığını gördü.. peşinden bağırdı..
KAÇAMAZSIN BENDEN SUTA AKAY!

ONU ELİMDEN KAÇIRMAMALIYIM YOKSA GÜMÜŞ EYERİN İZİNİ KAYBETMİŞ OLURUM.
Şişko hancıyı tepeleyen kurt, handan fırlayarak Tarkanın peşi sıra atıldı.
Az sonra GÖZDEN KAYBOLDU. AMA BİZİ ATLATAMAYACAK KURT..
Suta Akay uzun zaman doğu yönünde deli gibi at sürdü. Geniş bir suyun başına gelince atının dizginlerine asılıp geriye baktı..
ARAYI OLDUKÇA AÇTIM. ONU TAM OLARAK ATLATMAK İÇİN..
Suta Akay atını nehre vurdu. Suyun karşı sahilini takip ederek nehir boyunca atını koşturdu.
BU SU BOYUNU TAKİP ETMELİYİM. BÖYLECE İZİMİ KAYBEDECEK.

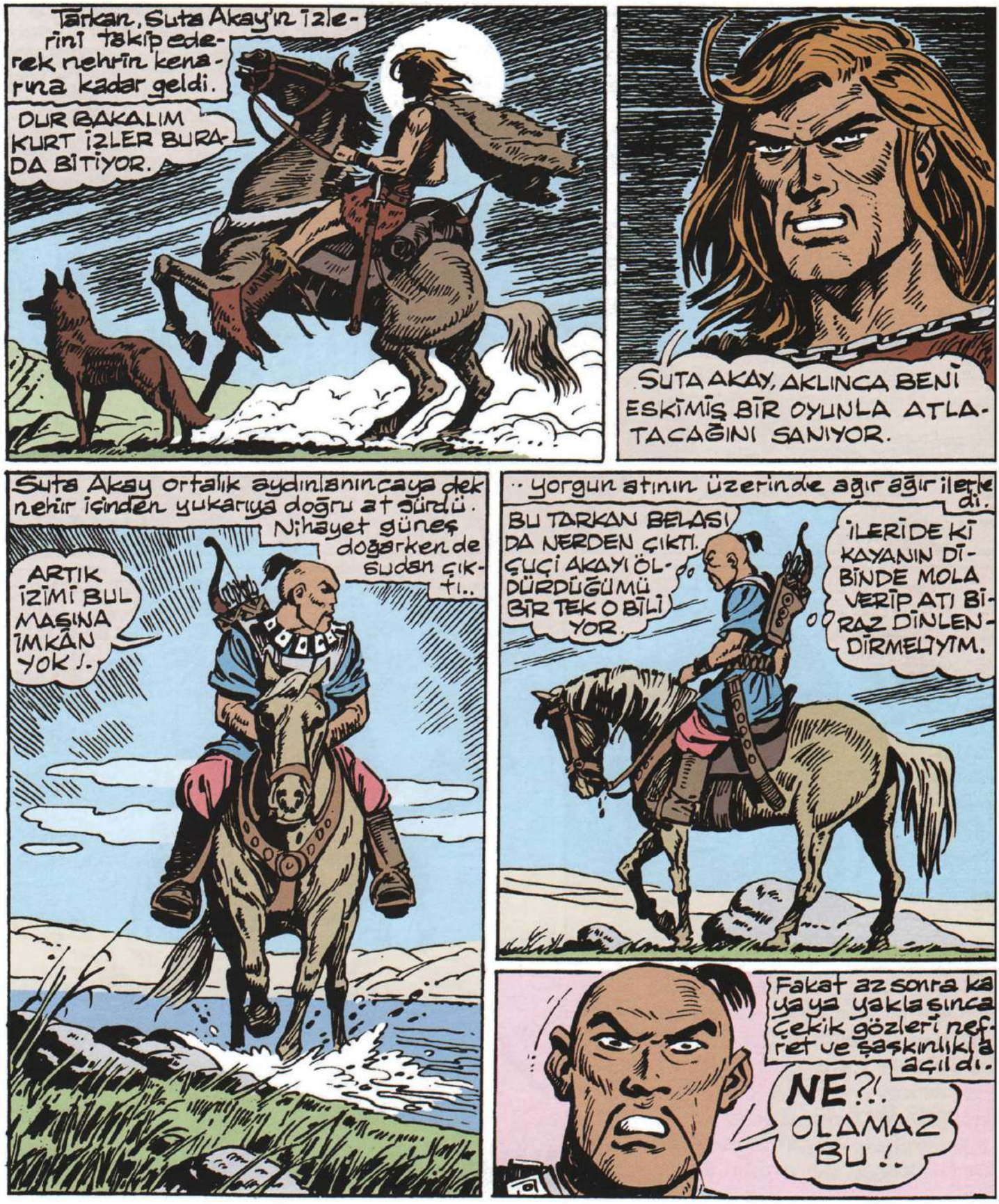
Tarkan, Suta Akay'ın izlerini takip ederek nehrin kenarına kadar geldi.
DUR BAKALIM KURT İZLER BURADA BİTİYOR.
SUTA AKAY, AKLINCA BENİ ESKİMİŞ BİR OYUNLA ATLATACAĞINI SANIYOR.
Suta Akay ortalık aydınlanıncaya dek nehir içinden yukarıya doğru at sürdü. Nihayet güneş doğarken de suda çıktı..
ARTIK İZİMİ BULMAŞINA İMKÂN YOK !.
.. yorgun atının üzerinde ağır ağır ilerledi.
BU TARKAN BELASI DA NERDEN ÇIKTI. ÇÇÇİ AKAYI ÖLDÜRDÜĞÜMÜ BİR TEK O BİLİYOR.
İLERİDE Kİ KAYANIN DİBİNDE MOLA VERİP ATI BİRAZ DİNLENDİRMELİYİM.
Fakat az sonra kayaya yaklaşınca çekik gözleri nefret ve şaşkınlıkla açıldı.
NE ?!. OLAMAZ BU !.

Suta Akay, az ilerisinde ki kayanın üzerinde dimdik duran Tarkan'ın Kurtunu görmüştü.
OLAMAZ BU!. YOKSA HAYAL MI GÖRÜYORUM. BU ONUN KURTU.. EVET, EVET ONUN KURTU BU!. FAKAT ORTADA KENDİ YOK!..
O sırada Tarkan. atıyla ağır ağır kayanın arkasından ortaya çıktı..
GÖRÜYORSUN Kİ BENİ ATLATAMADIN SUTA AKAY!. DİNLE ŞİMDİ BENİ!..
BANA CANLI OLARAK LAZIMSIN!. O YORGUN ATINLA KAÇMAYA ÇALIŞMA. YOKSA KURTUM SENİ BİR HAMLEDE YAKALAYIP PARÇALAMAYA HAZIR, BEKLİYOR.
BANA DALAŞTIĞIN İÇİN PİŞMAN OLACAKSIN TARKAN!. ŞİMDİ SEN BENİ DİNLE!. O UYUZ KURTUNU BİR OKLA TEMİZLEMEK BENİM İÇİN ÖRDEK VURMAK KADAR KOLAY. KENDİNE GÜVENİYORSAN, OKUNU YAYINI ELİNE AL, ATINDAN İNİP.
KARŞIMA ÇIK. HAYDİ!
Suta Akay böylesine beklemediği bir olay karşısında deliye dönmüştü. Hırsla ağzına gelen küfürleri basarken atıyla olduğu yerde dört dönüyordu. Onlardan kaçamayacağını artık kendi de anlamıştı.

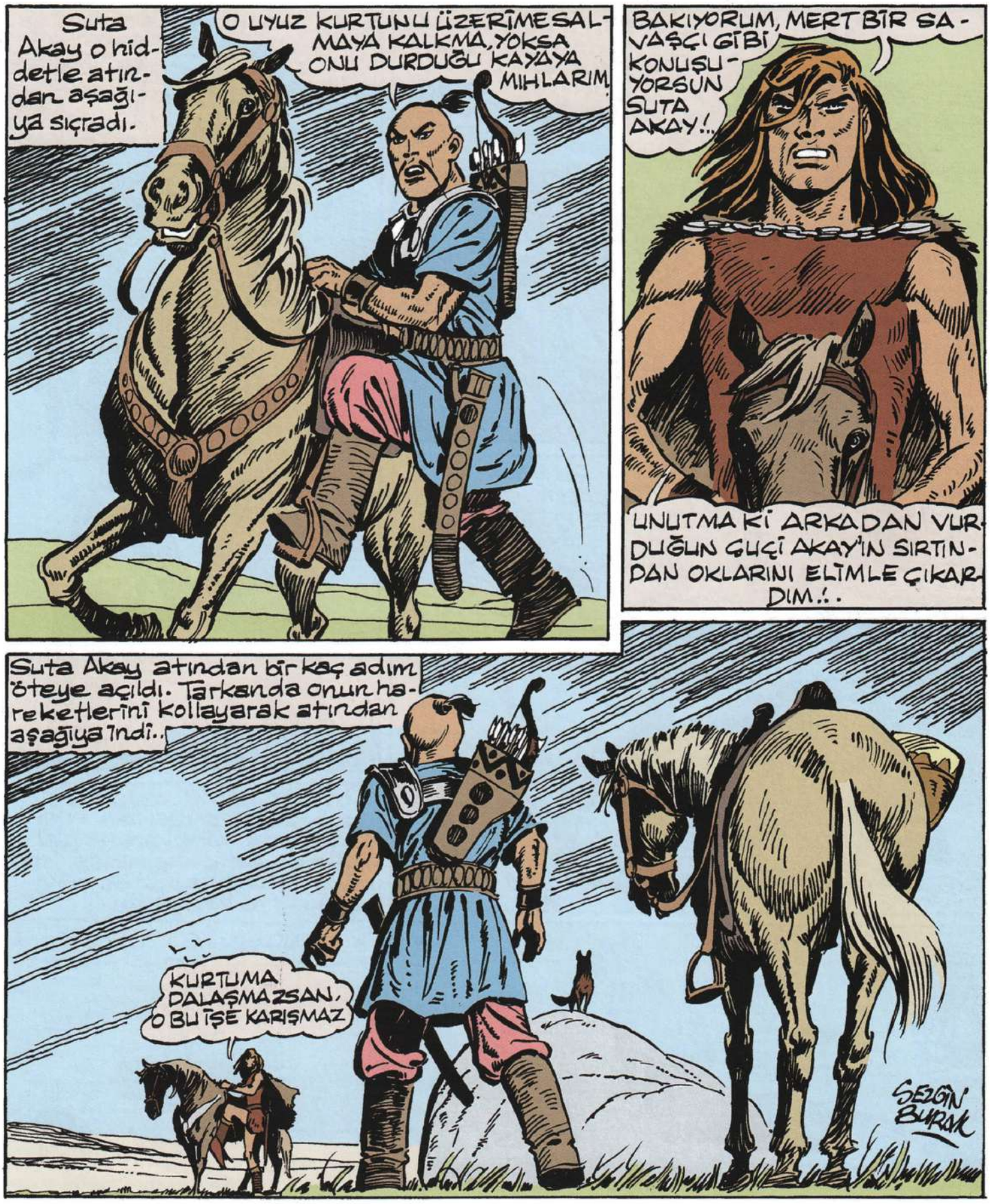
Suta Akay o hiddetle atından aşağıya sıçradı.
O UYUZ KURTUNU ÜZERİME SALMAYA KALKMA, YOKSA ONU DURDUĞU KAYAYA MIHLARIM.
BAKIYORUM, MERT BİR SAVAŞÇI GİBİ KONUŞUYORSUN SUTA AKAY!..
UNUTMA Kİ ARKADAN VURDUĞUN GÜÇİ AKAY'IN SIRTINDAN OKLARINI ELİMLE ÇIKARDIM!..
Suta Akay atından bir kaç adım öteye açıldı. Tarkanda onun hareketlerini kollayarak atından aşağıya İndi..
KURTUMA DALAŞMAZSAN, O BU İŞE KARIŞMAZ
SEZGİN BURAK

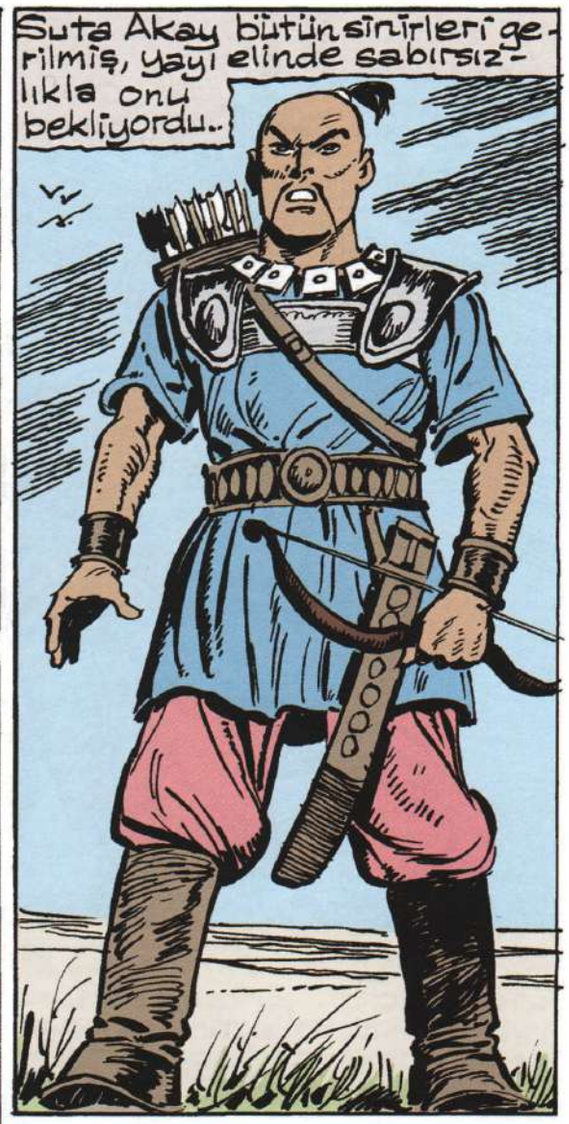

Şimdi, iki adam ucsuz bucaksız bozkırın ortasında elleri yaylarında karşı karşıya gelmişlerdi. Artık kaçınılması imkânsız acaip ve müthiş bir hesaplaşma başlıyordu.

HAYT!..
Birden Suta Akayın eli yıldırım gibi sadağına gitti..
Onun hareketle geçmesiyle Tarkan da elini sadağına atıp hızla bir ok çekti..
Tam yayına yerleştirecegi anda. Suta Akay'ın..
VIIIJ
!?..
oku ıslık çalarak elindeki kemik uçlu oku ikiye biçti.
Suta akay'ın ellerı gene yıldırım gibi çalıştı..
ÖNCE SENİ TEPELEMEK LAZIM.
ikinci okunuda yan tara fa kayanın üzerinde..
duran kurt'a salladı..
Kurt acı bir haykırışla yerinde sıçradı.
SEDGİN BURAK

BÖYLESİNE OK KULLANACAĞI HİÇ AKLIMA GELMEZDİ AL SUTA AKAY!.
Tarkan, bu kez yayına ok yerleştirmeye vakit bulabilmişti.
SEZGİN BURAK
Suta Akay Tarkan'ın nişan alıp savurduğu oktan, kendini bir kedi çevikliğiyle..
yere atarak kurtardı.
Suta Akay'ın yere düşüp kalkması ve yayını gerip bırakması bir oldu..
İkinci okunu hazırlamakta olan Tarkan, ansızın gelen bu oktan yana sıçrayarak zor kurtuldu..
..ok belindeki sadağa saplandı.

AGH!
Suta Akay elini tekrar sadağına atmak için kaldırdığı anda Tarkan'ın oku avucuna saplandı.
Fakat Tarkan, onun avucunu parçalayarak giren oku çekip çıkardığını dehşetle gördü.
BU PİS OKUNU ŞİMDİ SENİN KALBİNE GÖMECEĞİM TARKAN.
YİAAH!..
Suta Akay büyük bir delik açılan eline aldırış etmeden yıldırım hızıyla hareket etti. Tam oku yayına takacağı anda..
YETTİN ARTIK SUTA AKAY!.
SEZGİN BURAK

Suta Akay, Tarkan'ın okunu göğsüne yiyince geriye devrildi. Sonra ağır ağır yerden doğruldu. Güçlükle nefes alıyordu. Bağırmak için hırsla birkaç defa
!
..ağzını açtıysa da başaramadı. Birden geriye döndü.. Sendeleyerek atına doğru ilerledi.
ŞEZGİN BURAK
Tarkan olduğu yerde çakılıp kalmıştı. Suta Akay güçlükle atına varıp, yaralı elini eyere uzattı..
Geride, Tarkan merak ve endişeyle onun hareketlerini takip ediyordu.

Suta Akay'ın yaralı eli eyere yapıştı. Kendini eyere çekmek için son gücünü harcadığı belliydi. Fakat az sonra vücudu atın gövdesine yaslandı kaldı. Bu sırada kurt..
..ayağına saplı okla gelip, hırsla düşmanına doğru atılmak istedi..
DUR, KURT!. ONUN BİR YERE GİDEBİLECEĞİNİ SANMIYORUM.
SEZGİN BURAK
Eyere yapışan eli yavaş yavaş çözüldü, aşağıya kaydı. Ve Suta Akay atın bacakları dibine düştü..
SONUN GELDİ SUTA AKAY, BOŞUNA UĞRAŞMA!.
..Tarkan da bunu bekliyordu Suta Akay'a yaklaştı.

AZ SONRA ÖLECEKSİN, SUTA AKAY!. SÖYLE, GÜMÜŞ EYER NEREDE?.. KOSTOK NEREDE?..
Suta Akay'ın dudakları kıpırdadı, güçlükle..
Bi.. Bi.. BİLMİYORUM...
Tarkan büyük bir hırsla eğildi ve Suta Akay'ın tepesindeki saça yapıştı..
YALAN!.. YALAN SÖYLÜYORSUN!.. ÇUCİ AKAY'I NEDEN ÖLDÜRDÜN?!. EYER NERDE? KONUŞ!.
AGH!.
Suta Akay son bir güçle konuştu. Sesi gırtlağından bir hırıltı gibi çıktı.
GÜMÜŞ EYER'İN.. YERİNİ BİLİYORUM.. ÇUÇİ AKAY'I.. ÖCÜMÜ ALMAK İÇİN ÖLDÜRDÜM.. ONU.. BATIDAKİ BÜYÜK ORMAN... İÇİNDE KISTIRDIM.. ON SENE ÖNCE AVDA.. KARDEŞİMİ ÖLDÜRMÜŞTÜ.
ONU, YALNIZ ÖÇ ALMAK İÇİN ÖLDÜRMÜŞ.. BENİMSE.. BÜTÜN DÜŞÜNDÜKLERİM TERS ÇIKTI..
Suta Akay'ın başı öne düştü.. Tarkan onu çimenlerin üzerine bıraktı. Gözleri şaşkınlık ve endişe ile dolmuş Suta Akay'ın cesedi başında öylece kalmıştı.. Demek, bu Suta Akay gümüş eyerin yerini bilmiyor ve can düşmanı Kostokla da bir ilgisi yoktu..

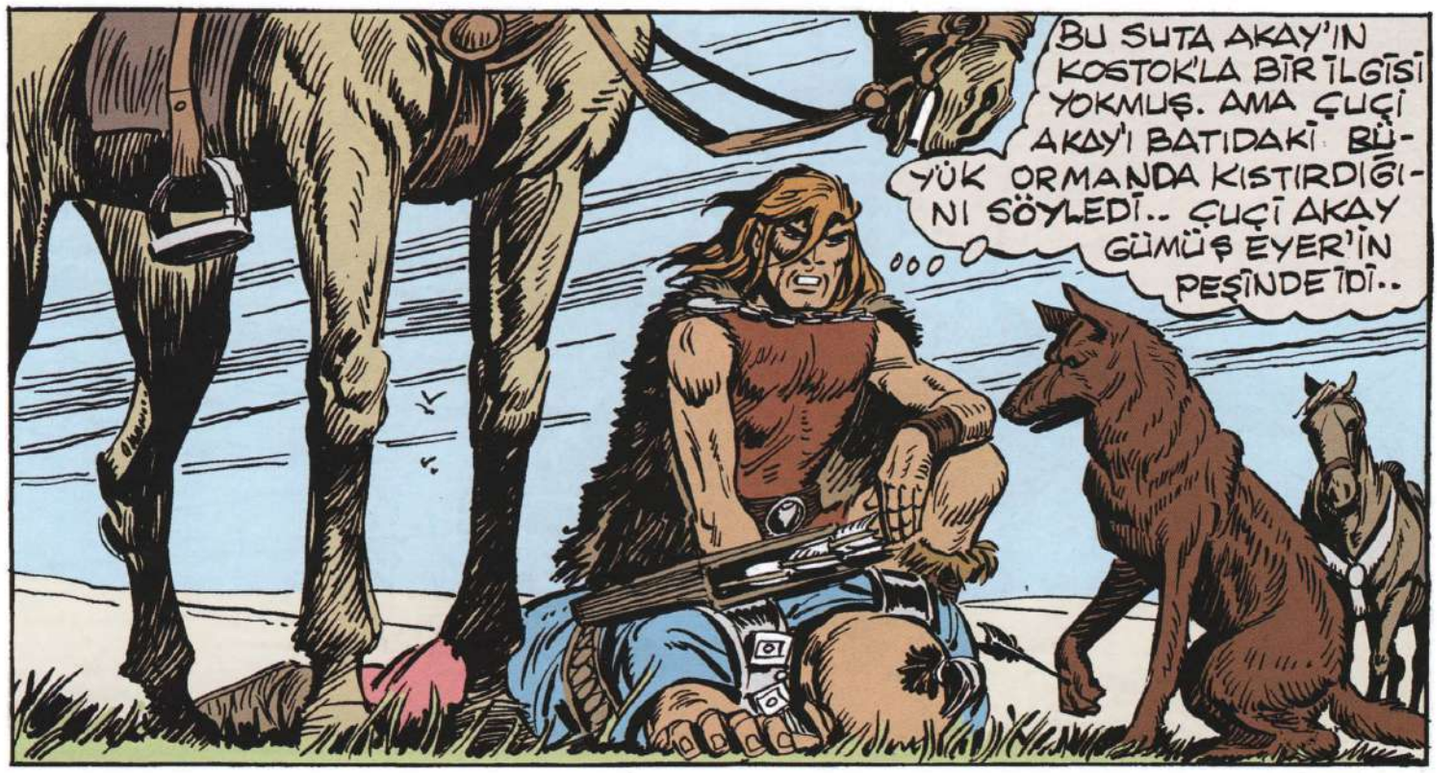
BU SUTA AKAY'IN KOSTOK'LA BİR İLGİSİ YOKMUŞ. AMA ÇUÇİ AKAY'I BATIDAKİ BÜYÜK ORMANDA KIŞTIRDIĞINI SÖYLEDİ.. ÇUÇİ AKAY GÜMÜŞ EYER'İN PEŞİNDEYDİ..

GEL KURT, ÖNCE SENİ ŞU ACIDAN BİR KURTARALIM.. SONRA DA BATIDAKİ BÜYÜK ORMANA DOĞRU YOLA ÇIKACAĞIZ.. DUR KURT!
SEZGİN BURAK

Tarkan, etraftan topladığı taşlarla Suta Akay'ın cesedini örttü. Atına sıçradı, ayağı yaralı olan sevgili kurtunu da atın terkisine oturttu.
BU YAMAN SAVAŞÇININ CESEDİNİ AKBABALARIN YEMESİNİ İSTEMEDİM. HAYDİ GİDELİM KURT!..

BATIDA Kİ BÜYÜK ORMANIN GÜMÜŞ EYER'LE BİR BAĞLANTISI OLMALI.. ÇUÇİ AKAY EYERİN PEŞİNDEYDİ VE BU ORMANDA SUTA AKAY TARAFINDAN KIŞTIRILARAK ÖLDÜRÜLDÜ.
SEZGİN BURAK

Tarkan, arkasında Kurt olduğu halde uzun zaman batı yönünde at sürdü.
Nihahet büyük ormanın eteklerine vardı.

İLK İŞ OLARAK ŞU SUDA SENİN YARANI TEMİZLE YELİM KURT..

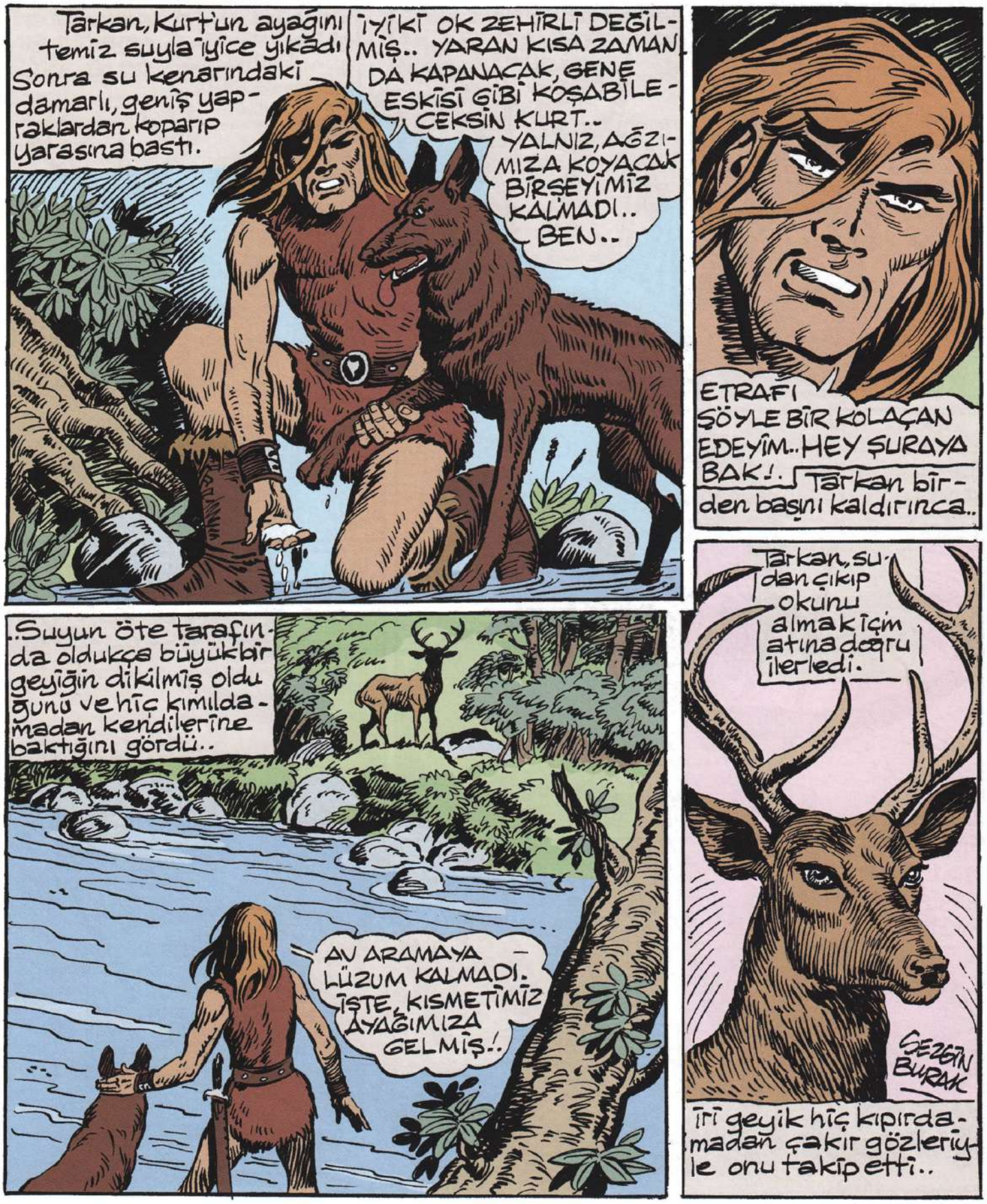
Tarkan, Kurt'un ayağını temiz suyla iyice yıkadı Sonra su kenarındaki damarlı, geniş yapraklardan koparıp yarasına bastı.
İYİKİ OK ZEHİRLİ DEĞİLMİŞ.. YARAN KISA ZAMANDA KAPANACAK, GENE ESKİSİ GİBİ KOŞABİLECEKSİN KURT.. YALNIZ, AĞZIMIZA KOYACAK BİRŞEYİMİZ KALMADI.. BEN..
ETRAFI ŞÖYLE BİR KOLAÇAN EDEYİM.. HEY ŞURAYA BAK!.
Tarkan birden başını kaldırınca..
..Suyun öte tarafında oldukça büyük bir geyiğin dikilmiş olduğunu ve hiç kımıldamadan kendilerine baktığını gördü..
AV ARAMAYA LÜZUM KALMADI. İŞTE, KISMETİMİZ AYAĞIMIZA GELMİŞ.!
Tarkan, sudan çıkıp okunu almak için atına doğru ilerledi.
İri geyik hiç kıpırdamadan çakır gözleriyle onu takip etti..
SEZGİN BURAK

Tarkan, sessizce eyerine asılı duran oklarını aldı..
BU İŞ KOLAY OLACAK. HÂLÂ YERİNDEN KIPIRDAMADI.
Koca geyik, iri çakır gözlerini Tarkan'dan ayırmadan suyun öbür tarafında bir heykel sessizliği ile duruyordu..
Tarkan, kemik uçlu okunu tam yayına takacağı anda..
ODA NESİ?! NEREYE GİTTİ BU GEYİK?!
SEZGİN BURAK
BİR ANDA NASIL DA KAYBOLDU?!.
SEN BURADA BEKLE KURT!
Tarkan, hemen kendini toparlayıp geyiğin peşinden suya atıldı..

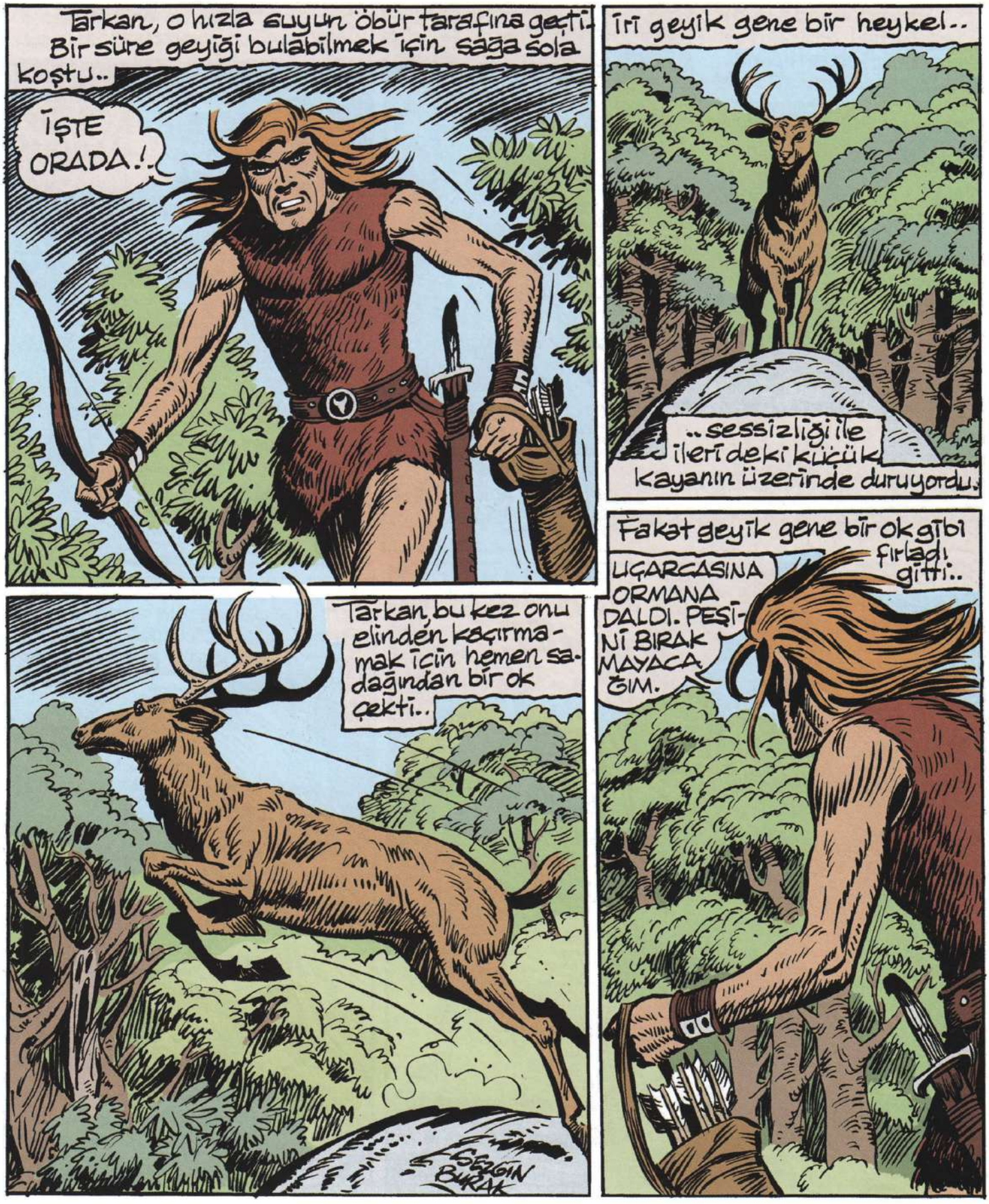
Tarkan, o hızla suyun öbür tarafına geçti. Bir süre geyiği bulabilmek için sağa sola koştu..
İŞTE ORADA.!
İri geyik gene bir heykel..
..sessizliği ile ileri deki küçük kayanın üzerinde duruyordu.
Tarkan, bu kez onu elinden kaçırmamak için hemen sadağından bir ok çekti..
SERGİN BURAK
Fakat geyik gene bir ok gibi fırladı gitti..
UÇARCASINA ORMANA DALDI. PEŞİNİ BIRAKMAYACAĞIM.

Tarkan elindeki ok sadağını beline takıp ormanın karanlığına daldı. Yıldırım gibi koşuyordu.
Orman içinde ufak bir açıklığa gelince birden durdu.
BU DA NE?! KOCA ORMANDA TEK BAŞINA YÜN EYİREN İHTİYAR BİR KADIN..
Bir kaya parçasına oturmuş olan ihtiyar kadın, onu nefes nefese görünce..
HEH HEH HEEE!
..Kısık sesiyle bir kahkaha attı. Sarı gür saçlarının altındaki iğrenç yüzü ciddileşti. Mavi gözlerini Tarkan'a dikti.
DEMEK SEN DE O GEYİGİN PEŞİNDESİN DELİKANLI?!..
SEZGİN BURAK

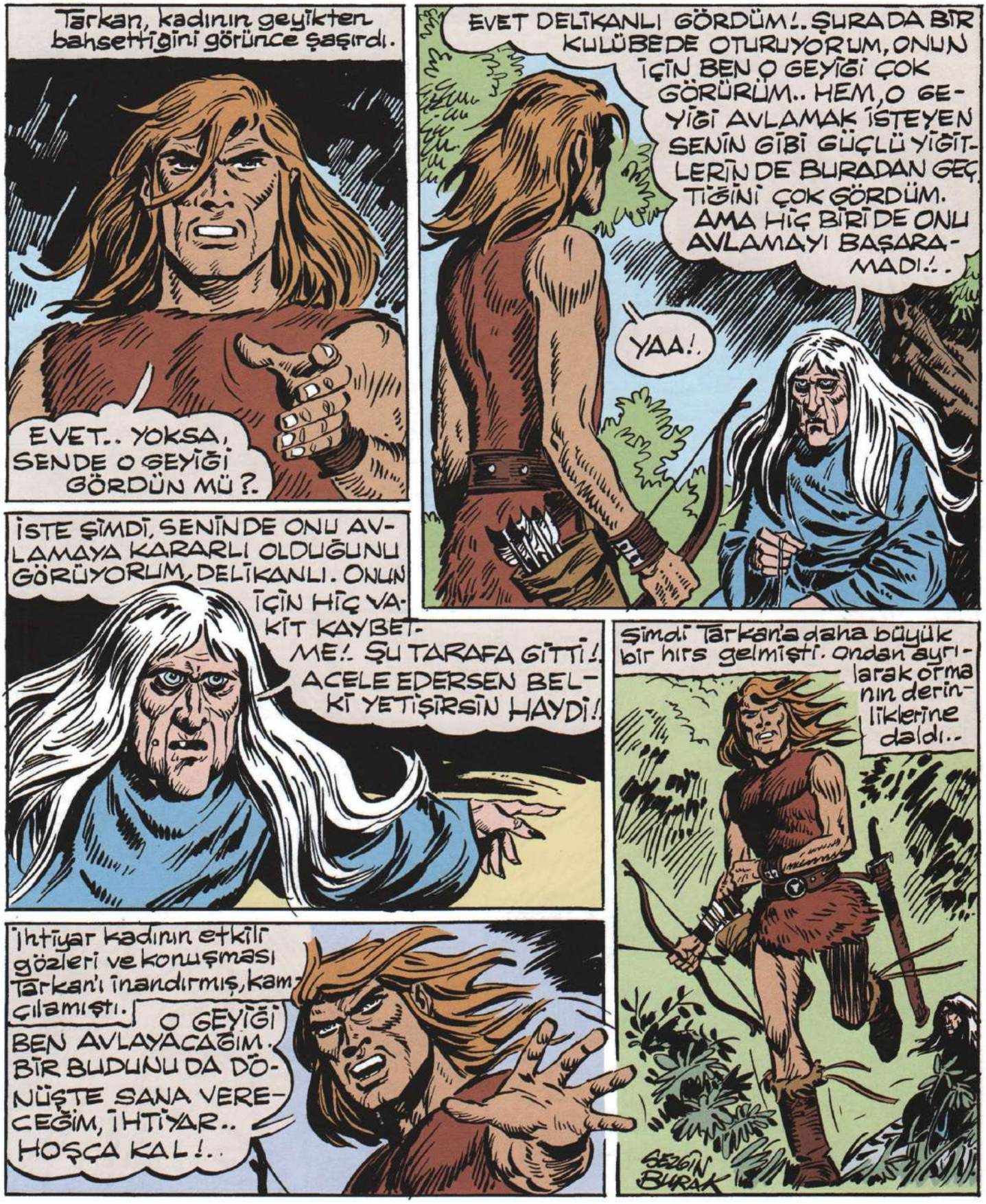
Tarkan, kadının geyikten bahsettiğini görünce şaşırdı.
EVET.. YOKSA, SENDE O GEYİĞİ GÖRDÜN MÜ?.
EVET DELİKANLI GÖRDÜM!.. ŞURADA BİR KULÜBEDE OTURUYORUM, ONUN İÇİN BEN O GEYİĞİ ÇOK GÖRÜRÜM.. HEM, O GEYİĞİ AVLAMAK İSTEYEN SENİN GİBİ GÜÇLÜ YİĞİTLERİN DE BURADAN GEÇTİĞİNİ ÇOK GÖRDÜM. AMA HİÇ BİRİ DE ONU AVLAMAYI BAŞARAMADI!..
YAA!.
İSTE ŞİMDİ, SENİNDE ONU AVLAMAYA KARARLI OLDUĞUNU GÖRÜYORUM, DELİKANLI. ONUN İÇİN HİÇ VAKİT KAYBETME!. ŞU TARAFA GİTTİ!. ACELE EDERSEN BELKİ YETİŞİRSİN HAYDİ!
İhtiyar kadının etkili gözleri ve konuşması Tarkan'ı inandırmış, kamçılamıştı.
O GEYİĞİ BEN AVLAYACAĞIM. BİR BUDUNU DA DÖNÜŞTE SANA VERECEĞİM, İHTİYAR.. HOŞÇA KAL!..
Şimdi Tarkan'a daha büyük bir hırs gelmişti. Ondan ayrılarak ormanın derinliklerine daldı..
SEZGİN BURAK

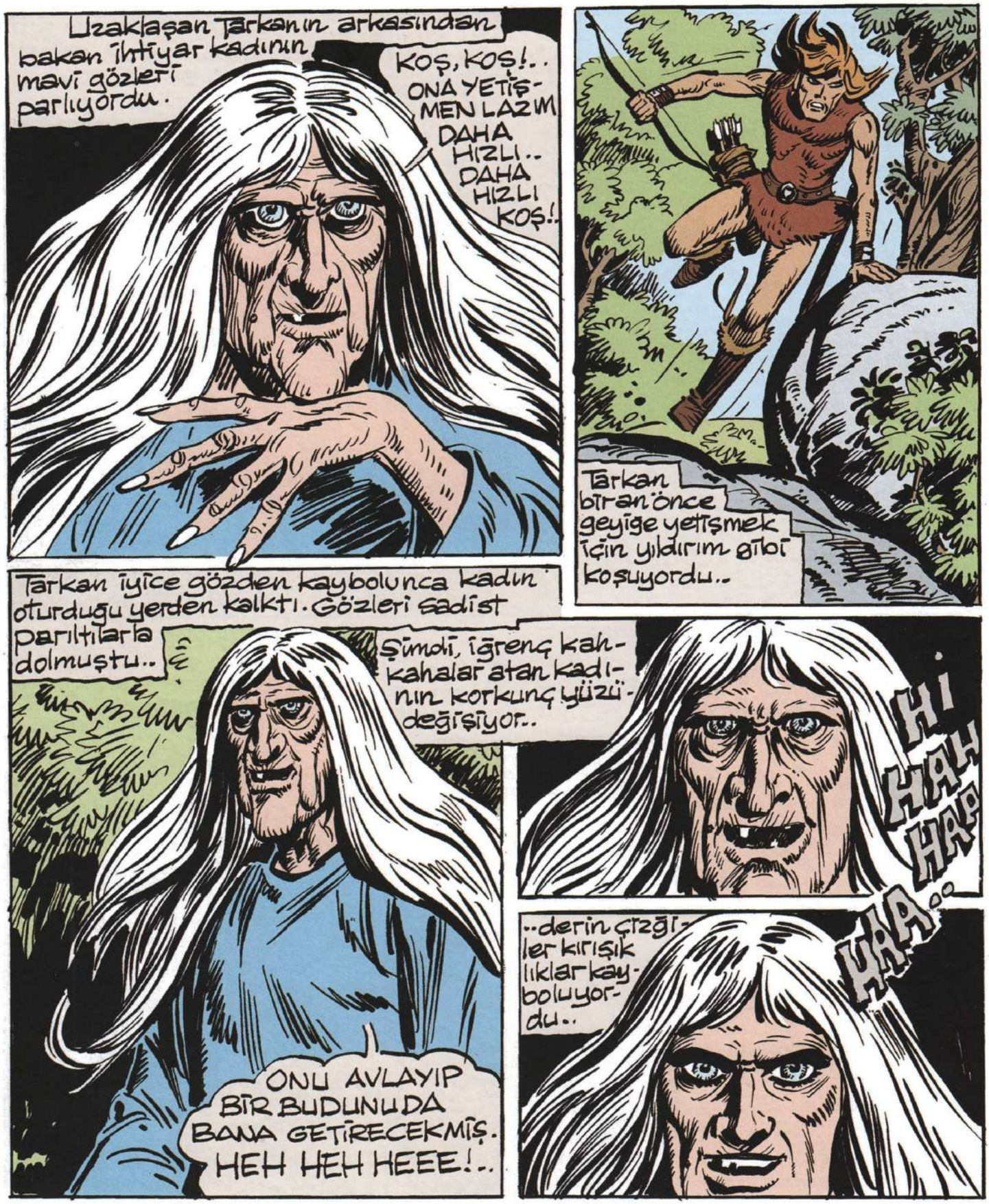
Uzaklaşan Tarkanın arkasından bakan ihtiyar kadının mavi gözleri parlıyordu.
KOŞ, KOŞ!.. ONA YETİŞMEN LAZIM DAHA HIZLI.. DAHA HIZLI KOŞ!
Tarkan bir an önce geyige yetişmek için yıldırım gibi koşuyordu..
Tarkan iyice gözden kaybolunca kadın oturduğu yerden kalktı. Gözleri sadist parıltılarla dolmuştu..
Şimdi, iğrenç kahkahalar atan kadının korkunç yüzü değişiyor..
HI HAH HAP
..derin çizgiler kırışıklıklar kaybolu yordu..
HA..
ONU AVLAYIP BİR BUDUNUDA BANA GETİRECEKMİŞ. HEH HEH HEEE!..

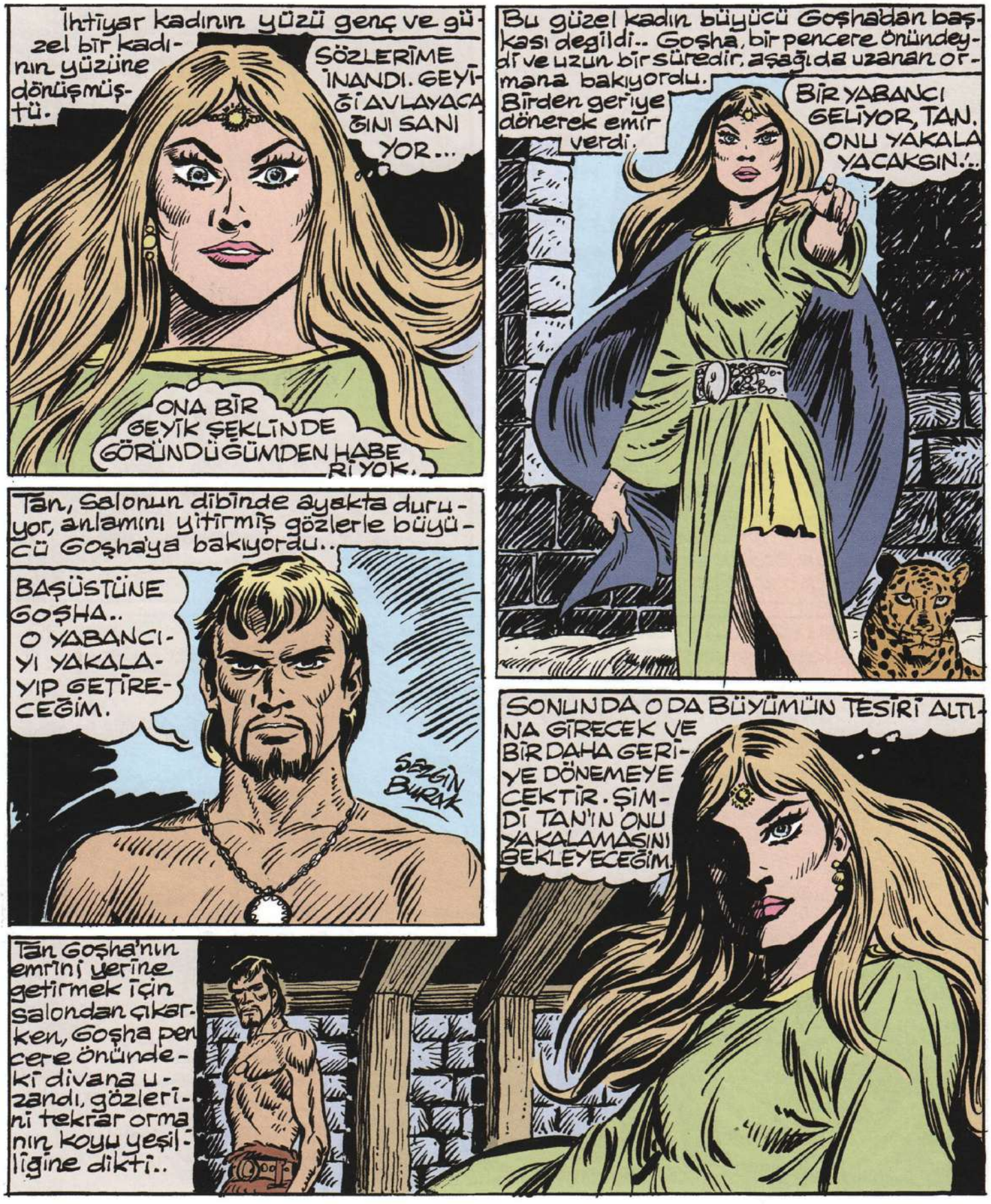
İhtiyar kadının yüzü genç ve güzel bir kadının yüzüne dönüşmüştü.
SÖZLERİME İNANDI. GEYİĞİ AVLAYACAĞINI SANIYOR...
ONA BİR GEYİK ŞEKLİNDE GÖRÜNDÜĞÜMDEN HABERİ YOK.
Bu güzel kadın büyücü Goşha'dan başkası değildi.. Goşha, bir pencere önündeydi ve uzun bir süredir, aşağıda uzanan ormana bakıyordu. Birden geriye dönerek emir verdi.
BİR YABANCI GELİYOR, TAN. ONU YAKALAYACAKSIN!..
Tan, salonun dibinde ayakta duruyor, anlamını yitirmiş gözlerle büyücü Goşha'ya bakıyordu..
BAŞÜSTÜNE GOŞHA.. O YABANCIYI YAKALAYIP GETİRECEĞİM.
SERGİN BURAK
SONUNDA O DA BÜYÜMÜN TESİRİ ALTINA GİRECEK VE BİR DAHA GERİYE DÖNEMEYECEKTİR. ŞİMDİ TAN'IN ONU YAKALAMASINI BEKLEYECEĞİM.
Tan Goşha'nın emrini yerine getirmek için salondan çıkarken, Goşha pencere önündeki divana uzandı, gözlerini tekrar ormanın koyu yeşilliğine dikti..

ONU GÖREMİYORUM AMA İZİNDE OLDUĞUMA EMİNİM. İÇİMDE ÖYLE BİR HİS VAR.
Bu sırada Tarkan hiç bir engel tanımadan geyiği yakalamak ümidi ile koşuyordu. Yüksek kayalardan atlıyor. Su boyunca koşuyor çağlayanlardan aşıyordu.
BELKİ DE ŞU KAYALARA DOĞRU KAÇMIŞTIR. EVET.. ORAYA SAKLANMIŞ OLMALI.
Tarkan ormanı geçince önünde yükselen kayalarla karşılaştı.
SEZGİN BURAK
FAKAT BU DA NE?!.
Olanca hızıyla kayaları tırmandı. Kayalar bittiği anda..

GEYİĞİN PEŞİNDEN KOŞARKEN BÖYLE BİR YERE VARACAĞIM HİÇ AKLIMA GELMEZDİ.

Tarkan, şimdi müthiş bir uçurumun önüne gelmişti. Uçurumdan hemen sonra başlayan sarp kayalar üzerinde yüksek kuleleri ile bir şato yükseliyordu.

KOVALADIĞIM GEYİK, HER HALDE BURADAN ŞU KARŞIDAKİ ŞATOYA UÇMUŞ OLAMAZ. ONDAN ÜMİDİMİ KESTİM ARTIK. FAKAT, BU ŞATO KİMİN?.. ORAYA NERDEN VE NASIL GİDİLİR?

Tarkan merakla etrafı dolanmaya başladı. Az sonrada derin uçurumun dar bir yerinde halatlarla gerilmiş asma bir köprüyle karşılaştı..

ŞEFİN BURAK

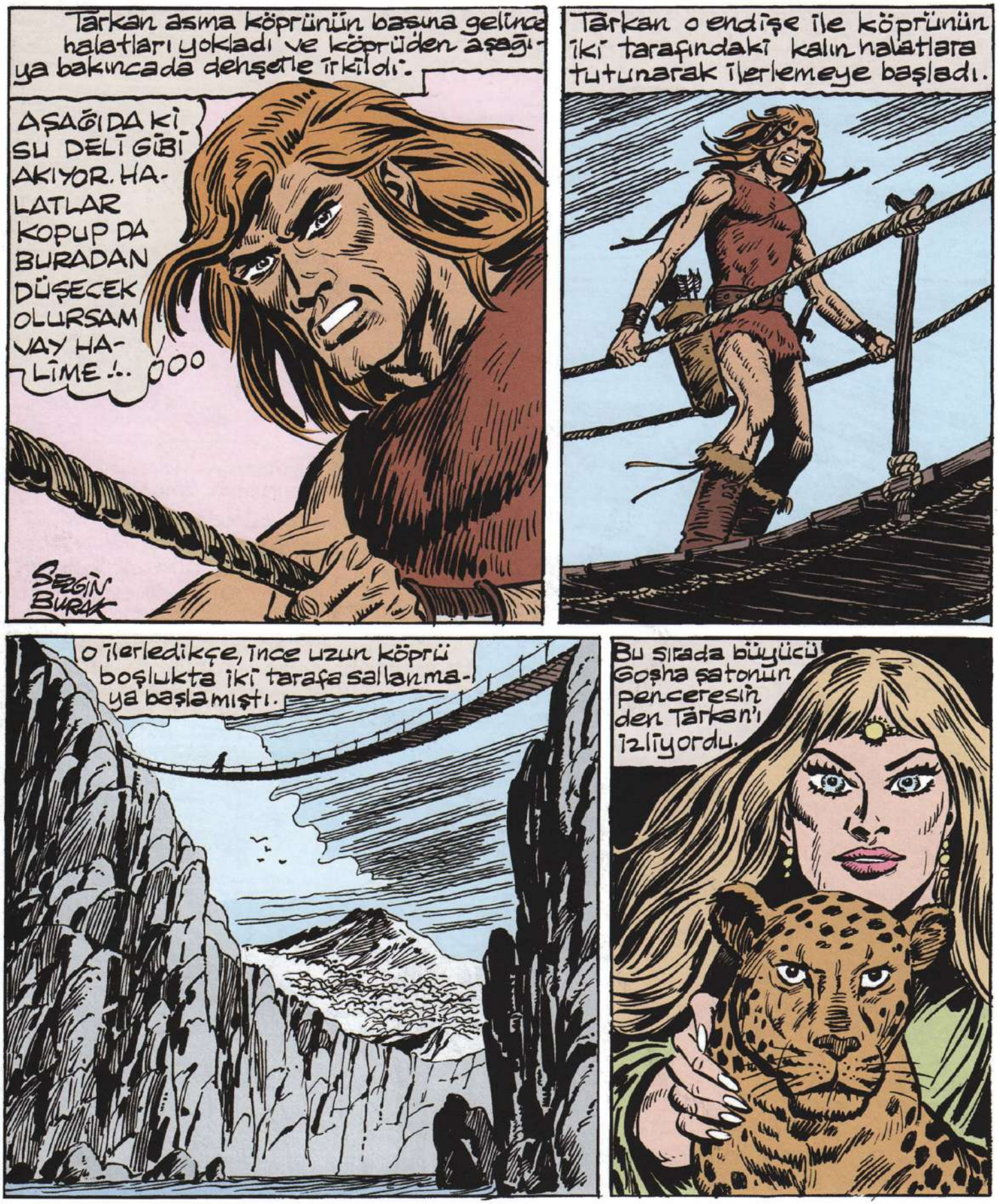
Tarkan asma köprünün başına gelince halatları yokladı ve köprüden aşağıya bakıncada dehşetle irkildi.
AŞAĞIDAKİ SU DELİ GİBİ AKIYOR. HALATLAR KOPUP DA BURADAN DÜŞECEK OLURSAM VAY HALİME!.. ÖOO
SEZGİN BURAK
Tarkan o endişe ile köprünün iki tarafındaki kalın halatlara tutunarak ilerlemeye başladı.
O ilerledikçe, ince uzun köprü boşlukta iki tarafa sallanmaya başlamıştı.
Bu sırada büyücü Goşha şatonun penceresinden Tarkan'ı izliyordu.

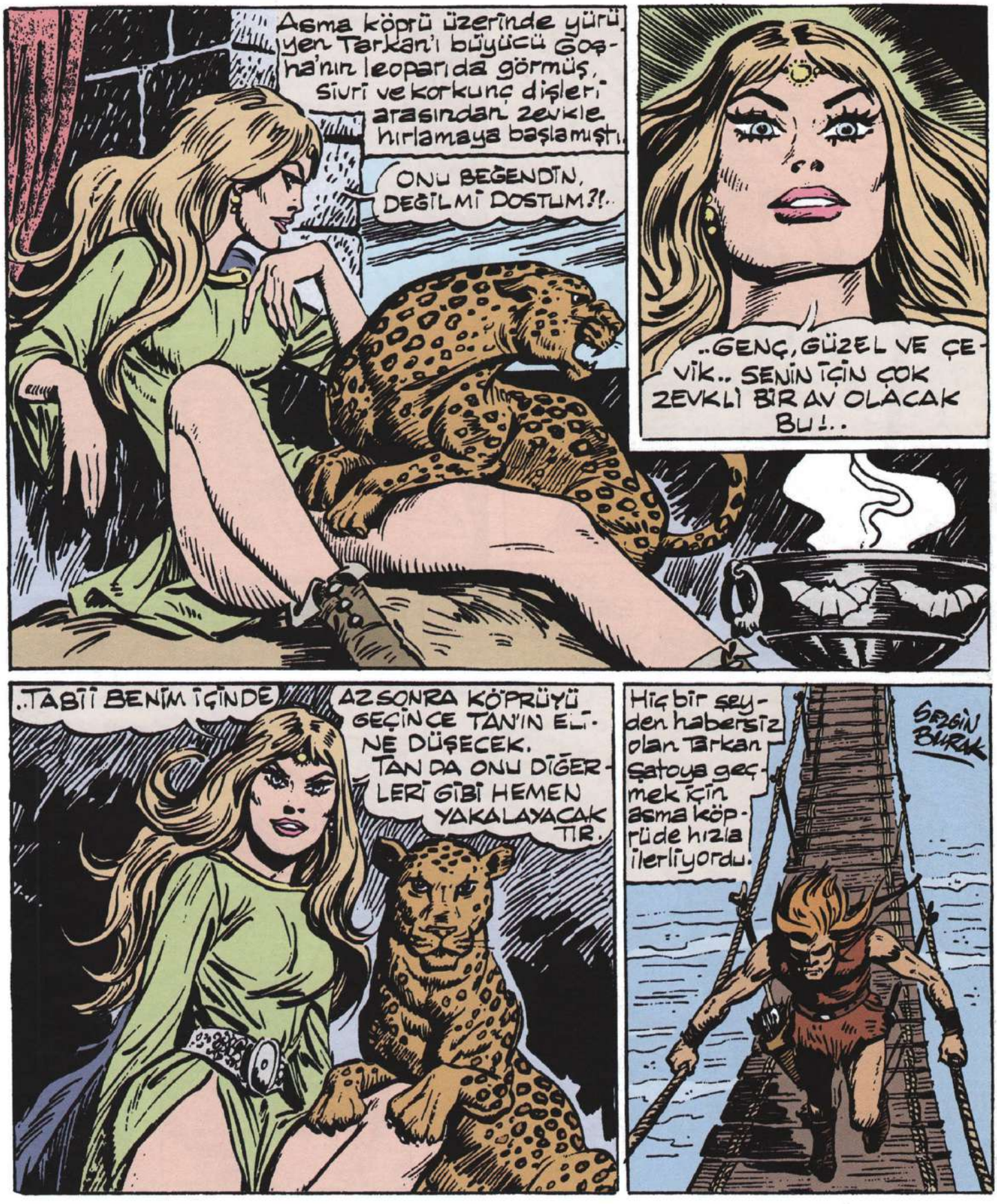
Asma köprü üzerinde yürüyen Tarkan'ı büyücü Goşha'nın leoparda görmüş, sivri ve korkunç dişleri arasından zevkle hırlamaya başlamıştı.
ONU BEĞENDİN, DEĞİLMİ DOSTUM?!..
..GENÇ, GÜZEL VE ÇEVİK.. SENİN İÇİN ÇOK ZEVKLİ BİR AV OLACAK BU!..
..TABİİ BENİM İÇİNDE
AZSONRA KÖPRÜYÜ GEÇİNCE TAN'IN ELİNE DÜŞECEK. TAN DA ONU DİĞERLERİ GİBİ HEMEN YAKALAYACAKTIR.
Hiç bir şeyden habersiz olan Tarkan şatoya geçmek için asma köprüde hızla ilerliyordu.
SEZGİN BURAK

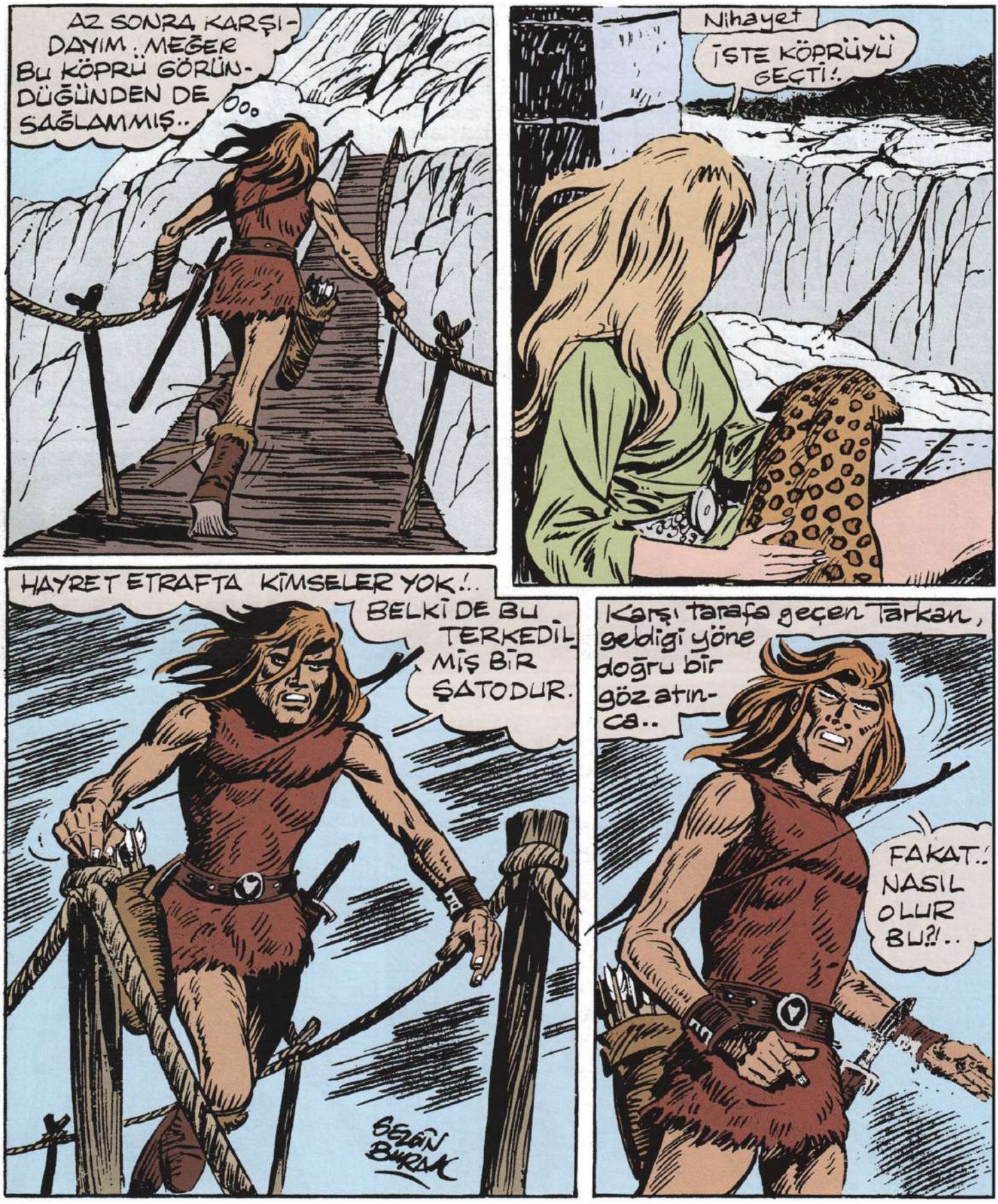
AZ SONRA KARŞI-DAYIM. MEĞER BU KÖPRÜ GÖRÜN-DÜĞÜNDEN DE SAĞLAMMIŞ..
Ooo
Nihayet
İŞTE KÖPRÜYÜ GEÇTİ!.
HAYRET ETRAFTA KİMSELER YOK!..
BELKİ DE BU TERKEDİL-MİŞ BİR ŞATODUR.
SEZGİN BURAK
Karşı tarafa geçen Tarkan, geldiği yöne doğru bir göz atınca..
FAKAT.. NASIL OLUR BU?!..

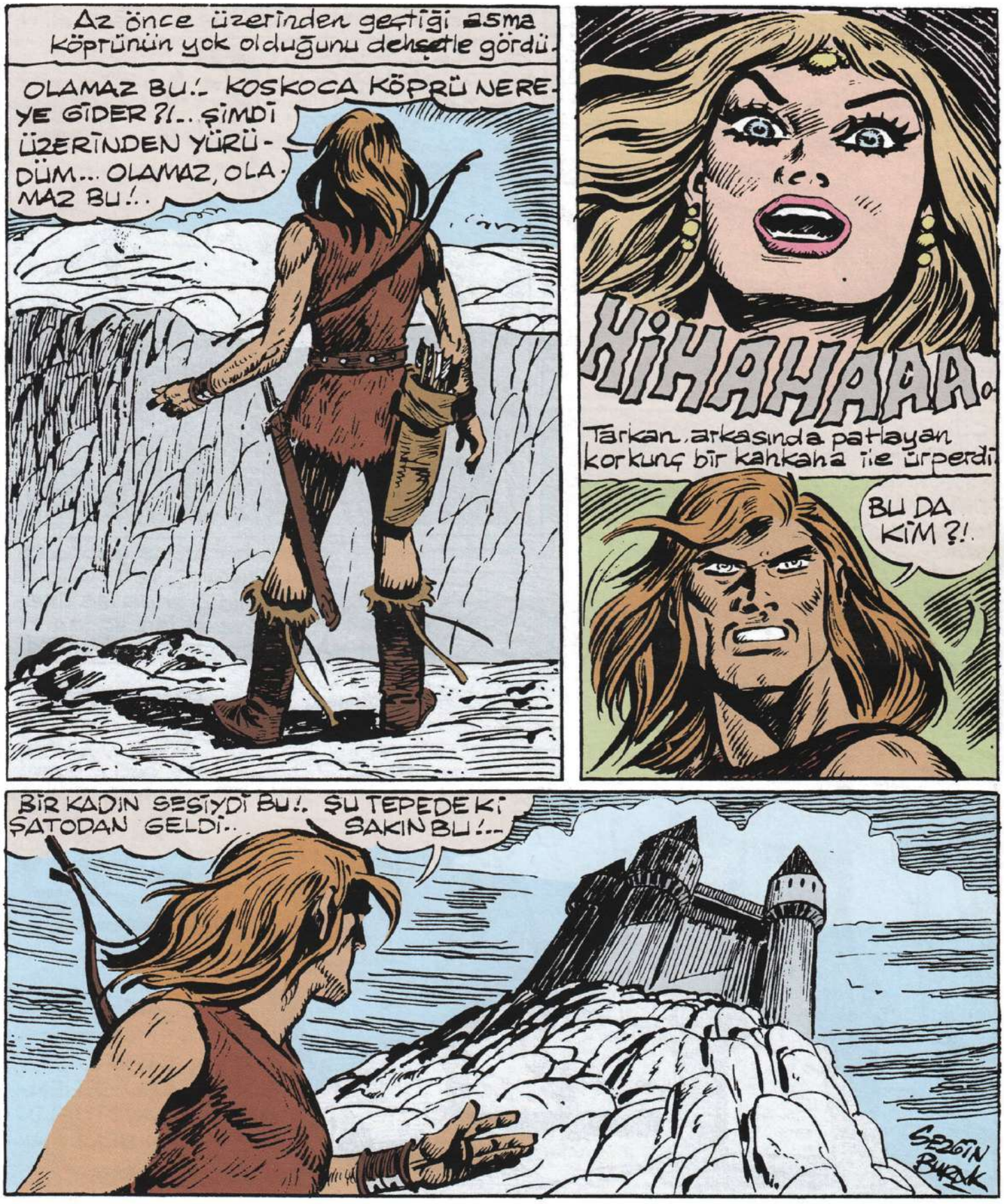
Az önce üzerinden geçtiği asma köprünün yok olduğunu dehşetle gördü.
OLAMAZ BU!.. KOSKOCA KÖPRÜ NEREYE GİDER?!.. ŞİMDİ ÜZERİNDEN YÜRÜDÜM... OLAMAZ, OLAMAZ BU!..
HİHAHAAA
Tarkan, arkasında patlayan korkunç bir kahkaha ile ürperdi.
BU DA KİM?!
BİR KADIN SESİYDİ BU!.. ŞU TEPEDEKİ ŞATODAN GELDİ..
SAKIN BU!..
SEZGİN BURAK

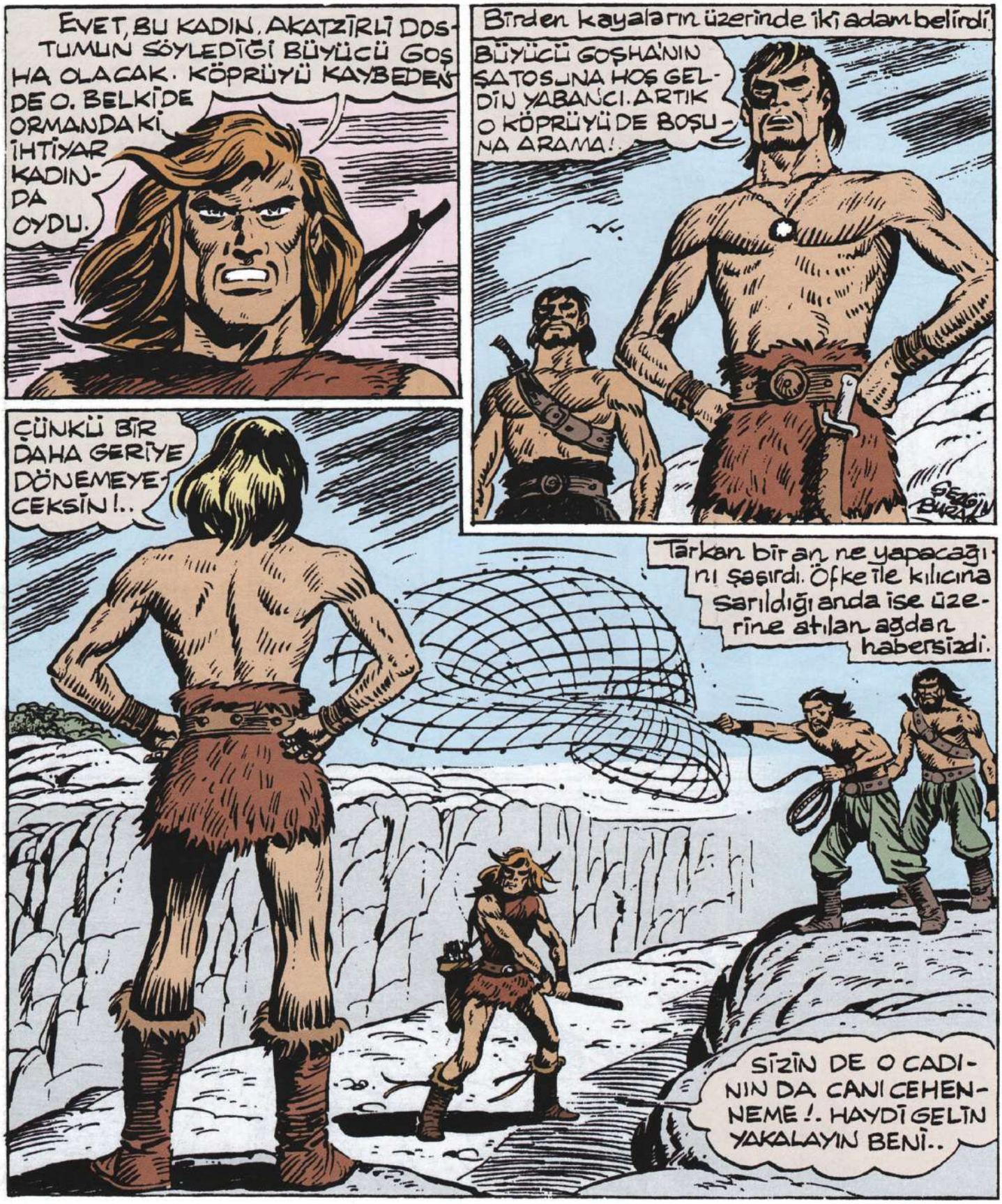
EVET, BU KADIN, AKATZİRLİ DOSTUMUN SÖYLEDİĞİ BÜYÜCÜ GOŞHA OLACAK. KÖPRÜYÜ KAYBEDEN DE O. BELKİ DE ORMANDAKİ İHTİYAR KADINDA OYDU.
Birden kayaların üzerinde iki adam belirdi.
BÜYÜCÜ GOŞHA'NIN ŞATOSUNA HOŞ GELDİN YABANCI. ARTIK O KÖPRÜYÜ DE BOŞUNA ARAMA!
ÇÜNKÜ BİR DAHA GERİYE DÖNEMEYECEKSİN!..
Tarkan bir an ne yapacağını şaşırdı. Öfke ile kılıcına sarıldığı anda ise üzerine atılan ağdan habersizdi.
SİZİN DE O CADININ DA CANI CEHENNEME!. HAYDİ GELİN YAKALAYIN BENİ..

VAY KALLEŞ HERİFLER!.
ATILIN!. YAKALADIM ONU!.
Geriden saurulan koca bir aş Tarkan'ın başına geçti.
KURTULAMAZ ARTIK!
Ve Tarkan kendini kollayacak vakit bulamadan, kayaların arkasından fırlayan bir takım adamlar hemen üzerine çullandılar.
KILICINI AL!.
SEDİN BURAK
Tarkan, elinden kılıcını kapan adama bir tekme savurdu. Tekmeyi yiyen adam dengesini kaybedip gerideki uçuruma yuvarlandı.
AH!

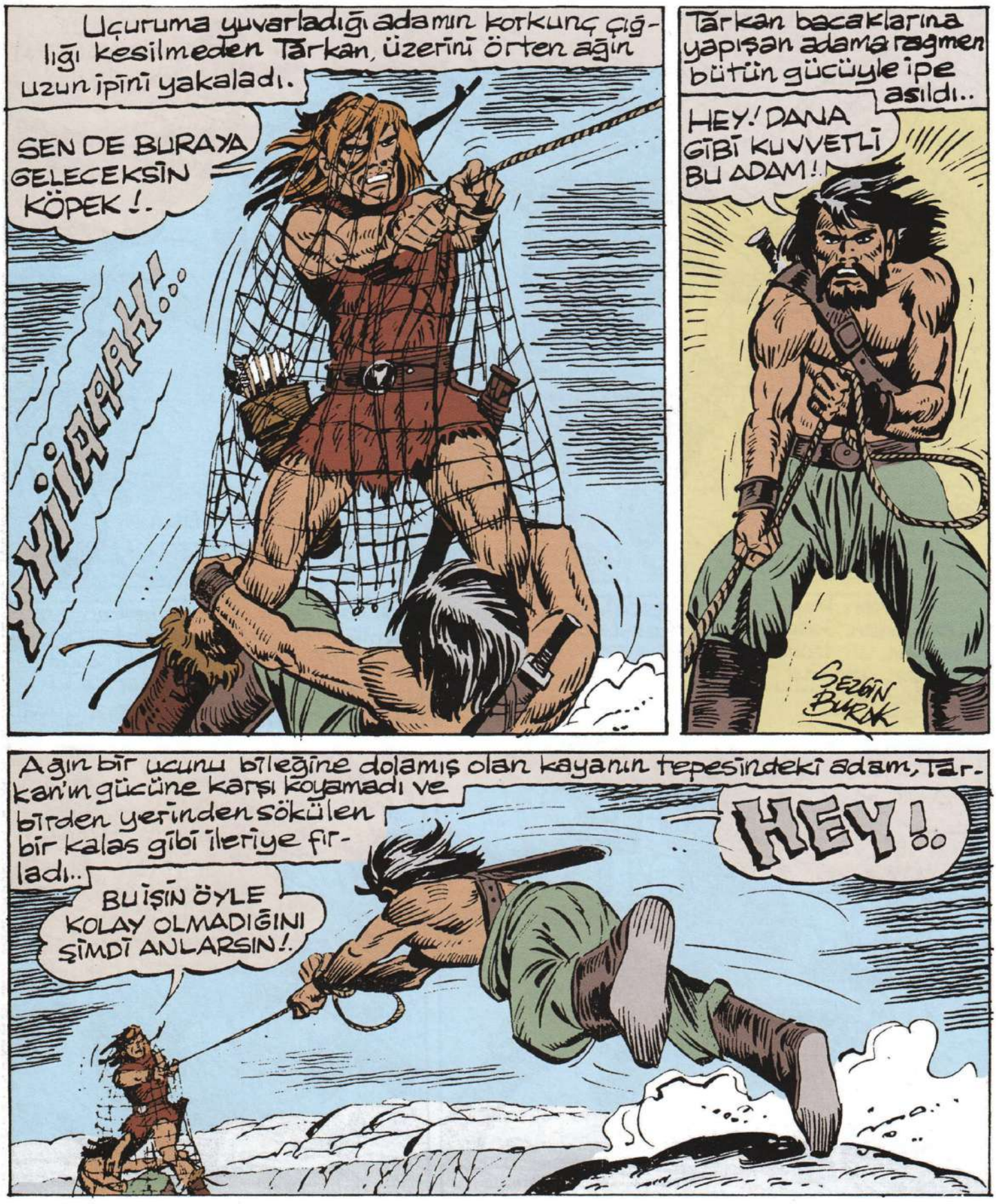
Uçuruma yuvarladığı adamın korkunç çığlığı kesilmeden Tarkan, üzerini örten ağın uzun ipini yakaladı.
SEN DE BURAYA GELECEKSİN KÖPEK!.
YYİIAAAH!..
Tarkan bacaklarına yapışan adama rağmen bütün gücüyle ipe asıldı..
HEY! DANA GİBİ KUVVETLİ BU ADAM!.
SEZGİN BURAK
Ağın bir ucunu bileğine dolamış olan kayanın tepesindeki adam, Tarkan'ın gücüne karşı koyamadı ve birden yerinden sökülen bir kalas gibi ileriye fırladı..
HEY!..
BU İŞİN ÖYLE KOLAY OLMADIĞINI ŞİMDİ ANLARSIN!.

GEL SENDE!.
Ağı atan adam, bir an havada uçtu. Ve o hızla yere kapaklandı. Fakat, bu sırada Tarkan'ın bir bacağına yapışan diğer adam...
AHHH!
SEZGİN BURAK
..Birden dikilince Tarkan'ın ayakları yerden kesildi, olduğu yere sırt üstü düştü.
Tarkan uçurumun tam kenarına düşmüştü. Adam, vakit kaybetmeden tekmesini indirdi. Fakat Tarkan'ın çelik pençeleri de o anda ayağına yapıştı.
DUR BAKALIM!

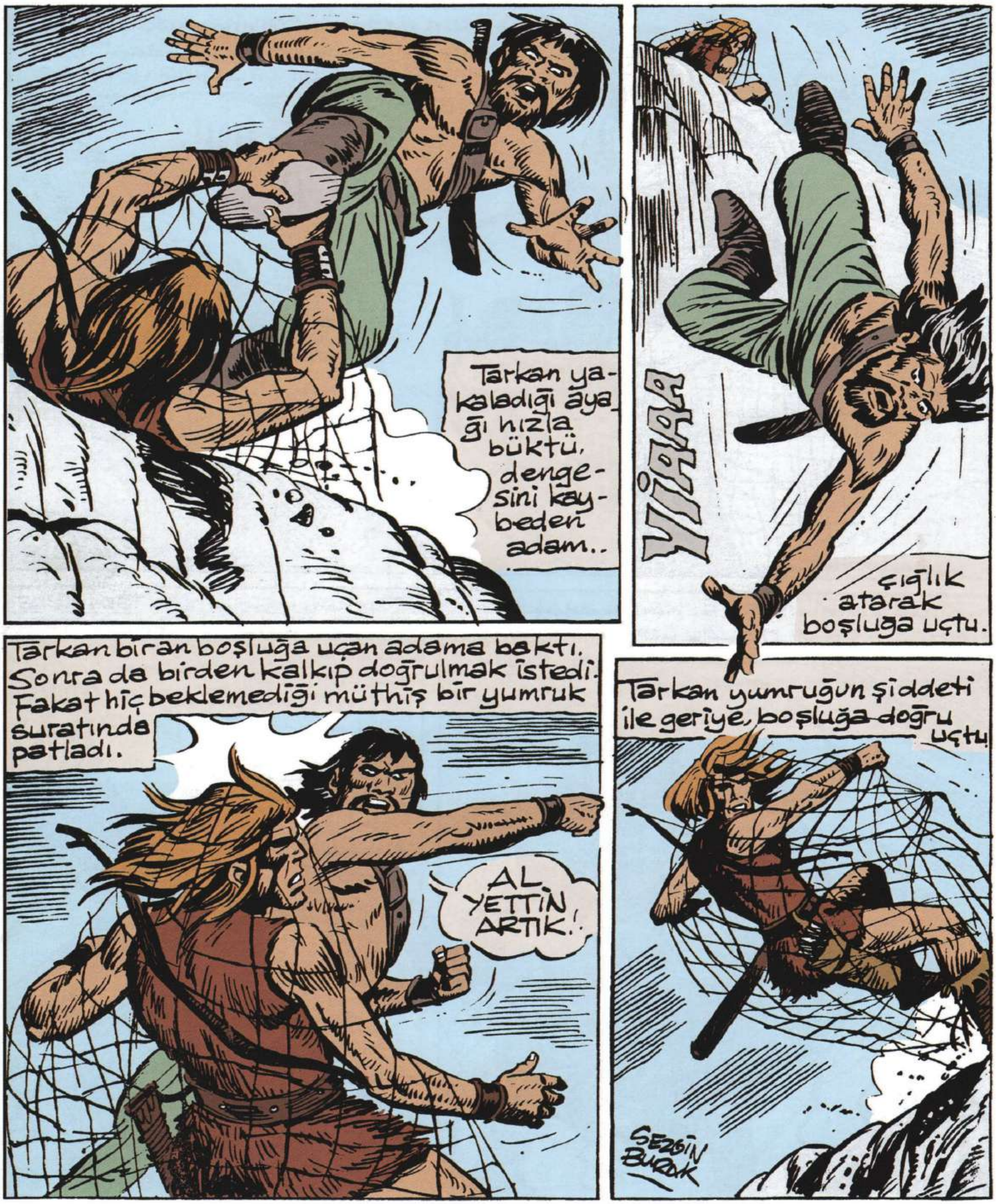
Tarkan yakaladığı ayağı hızla büktü, dengesini kaybeden adam..
YİAAA
çığlık atarak boşluğa uçtu.
Tarkan biran boşluğa uçan adama baktı. Sonra da birden kalkıp doğrulmak istedi. Fakat hiç beklemediği müthiş bir yumruk suratında patladı.
AL YETTİN ARTIK!
Tarkan yumruğun şiddeti ile geriye, boşluğa doğru uçtu.
SEZGİN BURAK

Tarkan boşluğa düşerken ağır kalın ipini yakalamayı başarabilmişti..
Fakat ağı tutan yerdeki adam, onun ağırlığını karşılayamadığı için, hızla uçuruma doğru kaymaya başlamıştı..
NE YAPTIN, SALAK!.
ÇABUK ÖTEKİNİN ÜSTÜNE BAS!
Bu ADAM UÇURUMA GİTSEYDİ, GOŞHA HEPİMİZİ MAHVEDERDİ!.
Tan hızla atılıp ipi yakaladı.
Ve çekmeye başladı.
GEL BURAYA!. BAŞKA BİR ZAMAN OLSAYDI, SENİ UÇURUMA YOLLAMAK İÇİN CAN ATARDIK!.
SEZGİN BURAK

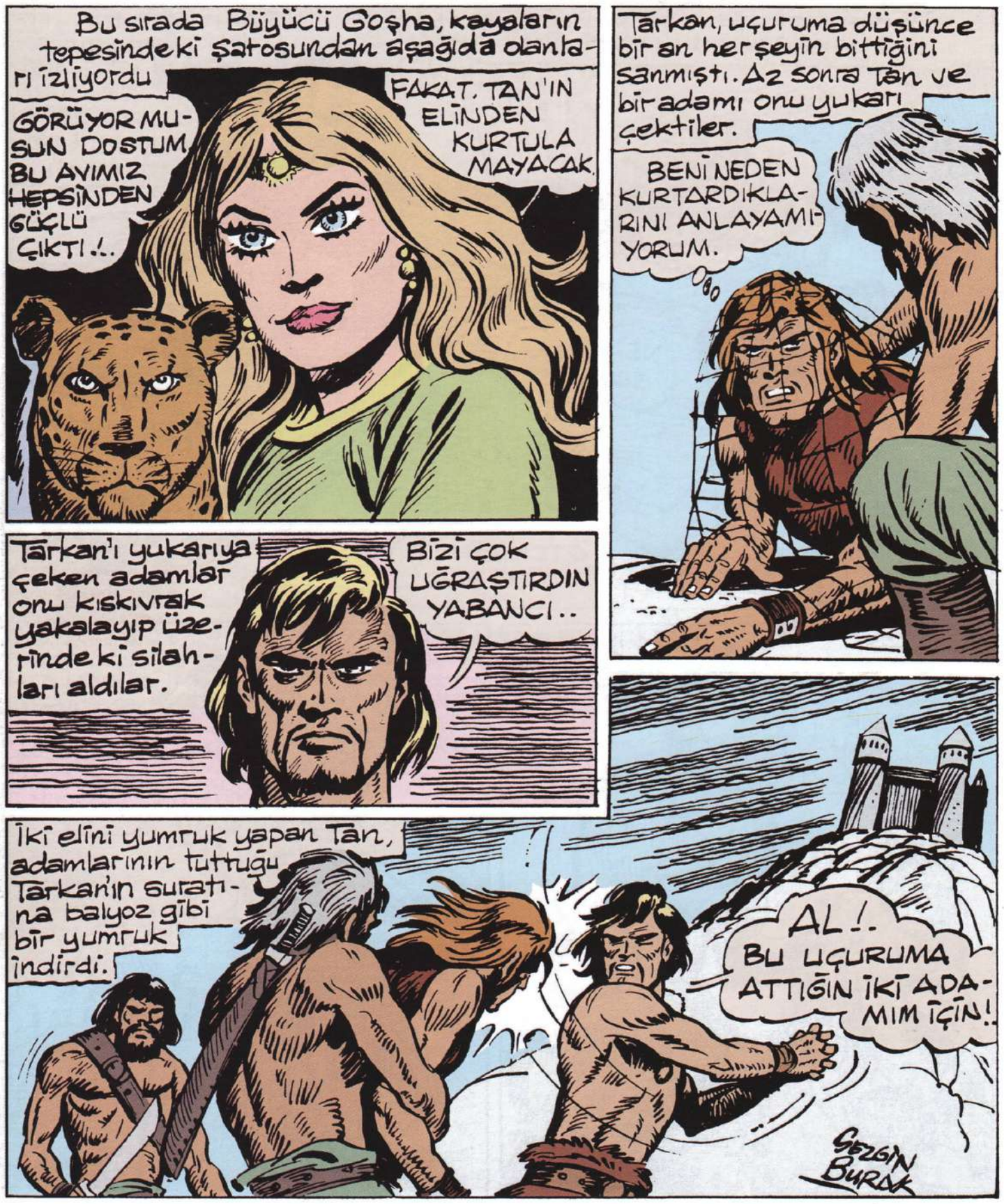
Bu sırada Büyücü Goşha, kayaların tepesindeki şatosundan aşağıda olanları izliyordu
GÖRÜYORMUSUN DOSTUM BU AYIMIZ HEPSİNDEN GÜÇLÜ ÇIKTI!..
FAKAT, TAN'IN ELİNDEN KURTULAMAYACAK.
Tarkan, uçuruma düşünce bir an herşeyin bittiğini sanmıştı. Az sonra Tan ve bir adamı onu yukarı çektiler.
BENİ NEDEN KURTARDIKLARINI ANLAYAMIYORUM.
Tarkan'ı yukarıya çeken adamlar onu kıskıvrak yakalayıp üzerindeki silahları aldılar.
BİZİ ÇOK UĞRAŞTIRDIN YABANCI..
İki elini yumruk yapan Tan, adamlarının tuttuğu Tarkan'ın suratına balyoz gibi bir yumruk indirdi.
AL!. BU UÇURUMA ATTIĞIN İKİ ADAMIM İÇİN!
SEZGİN BURAK

Tan hırsını alamamış bu kezde Tarkan'ın saçlarını kavrayıp, yumruklarını peş peşe indirmeye başlamıştı..
YETER ARTIK TAN, YOKSA BU ADAMI GOŞHA'YA CANLI GÖTÜREMEYECEĞİZ.!.
SEN SUS SALAK!. ONU ÖYLE BİR HALE GETİRECEĞİM KİBİR DAHA KARŞI KOYMAYA CESARET EDEMEYECEKTİR.
SEZGİN BURAK

TAN HA!. BU BENİM KARDEŞİM TAN OLACAK!
Yarı baygın halde olan Tarkan, Tan'ın ismini işitince gözlerini açtı ve yumruğunu havaya kaldırmış olan

karşısındaki adama baktı. Fakat hızla inen yumruk onu kendinden geçirmeye yetti.

İri yarı adam Tarkan'ı omuzuna vurdu. Tan da silahlarını aldı. Şatoya giden kayaları tırmanmaya başladılar..

Az sonra Tarkan'ı taşıyan adam ve Tan, şatonun mahzenindeki hücrelerden birine girdiler. karanlık hücrede postlar üzerinde oturan insan azmanı bir adam vardı...

Adam, Tek gözünü açarak kapıdan girenlere baktı, iğrenç ağzı yayıldı.. Boğuk bir sesle gülümsedi.
HI HIII... HAAAA!..

Tarkan'ı adamın ayakları dibine bıraktılar.
AL SANA, YENİ BİR ARKADAŞ GELDİ, ÇENGEL... ONA İYİ BAK!.
YENİ ARKADAŞ HA!. HII HIII HAAA!. BUNUN BUNUN AÇLIKTAN KEMİKLERİ FIRLAMIŞ.

Tan ve adamı, Tarkan'ı iri yarı gardiyanın bacakları dibine baygın bırakıp, hücreden çıktılar.
ANLAŞILAN, TAN BUNU İYİCE HIRPALAMIŞ, KENDİNE GELEMİYOR.
AMA BEN ŞİMDİ ONU AYILTIRIM!.
HII HIII HAA..
Tek gözlü insan azmanı fıçıdan bir taş şarap doldurup Tarkan'ın yüzüne boşaltı.
HIII HII HAAA!..
Az sonra Tarkan kendine gelip, yerinden fırlamak istedi. Birden karşısındaki adamı görünce olduğu yerde kaldı.
HI HAA
HEY NERDEYİM BEN?!..
... FAKAT KİMSİN SEN?!.

HAH HAA HAA!. NİÇİN DURDUN. HADİ ATLASANA ÜZERİME!..
BUNDAN KORKTUN DEĞİL Mİ?. HAH HAH HAAA!..
SENİN GİBİ BÜTÜN BURAYA GELENLER TATMIŞTIR BUNUN TADINI!. HAH HAH HAAA!..
SONRADA ONLAR, ŞU GÖZÜMÜ KÖR EDEN LEOPARA YEM OLDULAR ANLADINMI? HIII HAH HAAA!
BURADAN KURTULUŞ YOK SANA YABANCI. SONUNDA SEN DE O LEOPARIN DİŞLE..
HEY!
İnsan azmanı korkunç adam sözlerini tamamlayamadan oturduğu yerden birden havalandı..
SEZGİN BURAK

Tarkan ansızın bacağını kaptığı İnsan azmanını oturduğu kerevetten aşağıya yuvarladı.
CEZGİN BURAK
Bir elî çengelli olan adam, doğrulmak için çabalarken Tarkan, kenarda duran su dolu testiyi kavradı
BU HERİF KALKMADAN ŞUNU KAFASINA İNDİRMELİYİM.
Adam dizleri üzerinde doğrulduğu anda Tarkan olanca gücüyle testiyi savurdu..
Koca testi adamın kafasında parçalandı. Fakat onun ayağa kalkmasına engel olamadı.
HAH HAH HAAA!

Adamın sağ kolu havalanıp hızlandı.. Tarkan, kendini geriye atarak..
..korkunç çengellerin darbesinden yüzünü zor kurtardı.
BANA KURNAZLIK SÖKMEZ! O KURU SURATINA ÇENGELLİ GEÇİRECE. GIM!
İnsan azmanının çengelli kolu ikinci kez havalandı. Fakat birden Tarkan'ın sağ eli onu havada yakaladı. Arkasından hemen sol eliylede...
!
..kendi bileğine yapışarak adamın iri kolunu çapraza aldı.
SEZGİN BURAK
Adam cendereye giren kolunu kurtarmak isterken, Tarkan'ın müthiş bir diz darbesini..
OGH
..aşağısına yedi.

Tarkan'ın diz darbesini yiyen iri adamın ağzından boğuk bir..
OAGHH!..
Feryat çıktı, midesi bulanıp gözleri karardı. Tarkan yakaladığı çengelli kola bütün gücüyle abandı..
BU KOL BİR DAHA İŞİNE YARAMAYACAK SENİN!..
Arkasından çelmeyi taktı.. Dengesini kaybeden adamın iri vücudu geriye doğru devrilirken..
SEDGİN BURUK
Kırılan kemik sesi ve ardından kopan iğrenç bir haykırış, küçük odanın taş duvarlarını çınlattı..
YIAAAAA!

Tarkan, kolunu kırıp yere devirdiği düşmanının üzerine abandı. Ve adamın boynuna öldürücü ters vuruşlarını peş peşe indirdi. Artık kolu çengelli insan azmanının sesi soluğu kesilmişti..
Fakat, yorgunluk ve açlıktan bitik bir hale gelen Tarkan bir müddet olduğu yerde kaldı..
Adamın üzerinden doğrulup, gözleriyle yiyecek bir şeyler arandığı sırada dışarıdan gelen ayak seslerıyle irkildi.
?!
HEY, ÇENGEL!.. KAPIYI AÇ!. SENİN KONUĞA YİYECEK GETİRDİM.
S.B.

Tarkan, hemen kapıya yanaştı ve sürgüyü çekti..
İŞTE BU İYİ OLDU, YİYECEK GELİYOR.
Kapı açılınca, elinde ki toprak taş içinde yiyecek getiren adam içeriye girdi. Tarkan, ses sizce arkasından kapıyı kapatıp sürgüledi.
NERDESİN ÇENGEL?! FAKAT OLAMAZ, ÇENGEL YERDE.. PEKİ, KAPIYI AÇAN KİM?!
HEY!
Tarkan, ansızın adamın sırtındaki kılıcı sıyırıp çekince, adam büyük bir şaşkınlıkla geriye döndü.
SEN!
SESİNİ ÇIKARIRSAN KILICI GIRTLAĞINA GÖMERİM. ÖNCE, ŞU ELİNDEKİLERİ YERE BIRAK!
SELÇİN BURAK

Adam, elindeki yemek tasını kerevetin üzerine bıraktı. Ve..
BENİ OYUNA GETİRDİĞİNİ SANIYOR..
DUR HELE!..
BU O KADAR KOLAY DEĞİL YABANCI AL!.
Ani bir dönüşle Tarkan'ın koluna vurup kılıcı uzaklaştırdı.
Fakat..
UH
SEZGİN BURAK
Hiç beklemediği bir diz darbesini midesine yiyince iki büklüm oldu. Arkasından da Tarkan'ın müthiş bir el kesmesi boynuna indi.

Tarkan, adamı öldürmek niyetinde değildi. Ensesine indirdiği ters bir el kesmesi onu kendinden geçirmeye yetmişti. Adamın getirdiği etle ve fıçıdaki şarapla karnını doyurdu..
İŞTE KENDİNE GELİYOR. ŞİMDİ KONUŞTURABİLİRİM ONU.
HEY!. KALDIRŞU BAŞINI DA SORACAKLARIMA CEVAP VER!
OH! BENİ ÖLDÜRSEN DE BURADAN KURTULAMAYACAKSIN YABANCI. BENDEN ÖĞRENECEKLERİN SENİN İŞİNE YARAMAYACAKTIR.
ORASI BENİM BİLECEĞİM İŞ..
ŞİMDİ, SÖYLE BAKALIM. BÜYÜCÜ GOŞHA DENEN BU KADIN TUTSAK ETTİĞİ ADAMLARI NE YAPIYOR?

UGH!.. ŞU KILICI GIRTLAĞIMDAN BİRAZ ÇEKERSEN SANA BÜYÜCÜ GOŞHA'NIN ESİRLERE NE YAPTIĞINI SÖYLERİM.
PEKİ, HAYDİ ANLAT!. HAYDİ!.

..Büyücü Goşha özellikle genç erkekleri buraya çeker. Yakaladığımız esiri yüksek kayalardaki

..direğe çıplak olarak bağlarız. Esiri yalnız başına bırakıp kayalardan ineriz. Güneş batarken Büyücü Goşha kayalara gelir.
SEZGİN BURAK
Biz, uzaktan onun hareketlerini bir gölge gibi görürüz. Büyücü Goşha, esire yaklaşır, her seferinde olduğu gibi vücudunu saran tülü atar ve çırılçıplak..

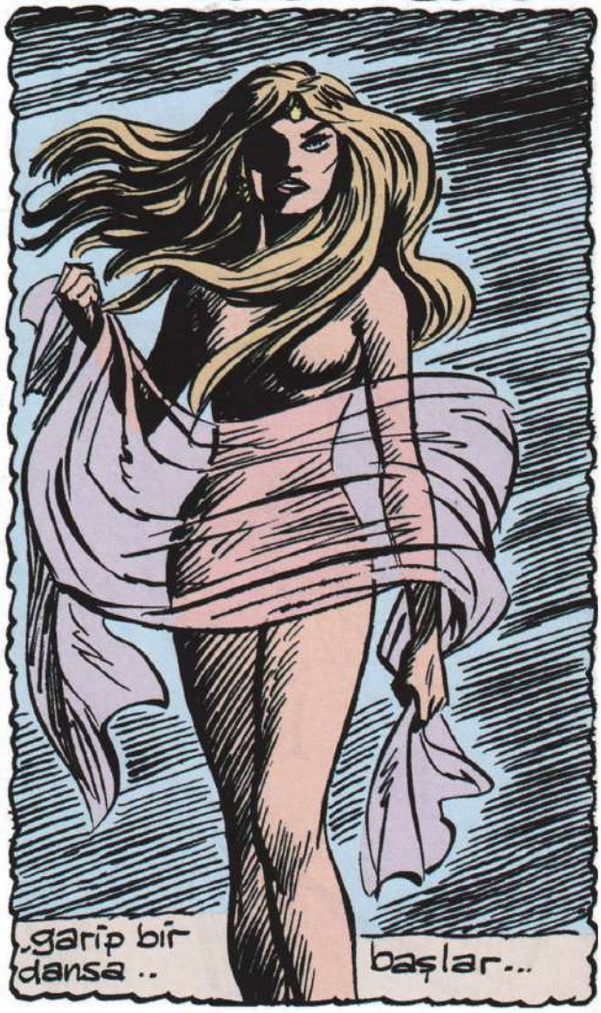
..garip bir dansa..
başlar...

Büyücü Goşha, direğe bağlı olan çıplak adamın önünde yaptığı bu acaip..
..dansını u-zun zaman sürdürür..
Güneş battığı vakitde ancak yorulur ve kendini adamın bacaklarının dibine atar..
SONRA?.. DURMA, DEVAM ET!. SONRA GOŞHA ADAMA NE YAPIYOR?!_
ŞEY!.. DUR..DUR!. ONU DA ANLA-TACAĞIM..

SONRA, BÜYÜCÜ GOŞHA DİREĞE BAĞLI OLAN ADAMIN BÜTÜN VÜCUDUNU DİŞLERİYLE PARÇALAR..
Kanı emilen adam korkunç çığlıklar atarak bu işkenceye..
YİİAAAAAKH..
..dayanmaya çalışır. Bir müddet sonra Goşha kayaların başında görünür ve aşağıya bize seslenir.
GELİN ŞİMDİ BURAYA!.. BU ADAMI ALIP ÇUKURA ATIN!..
HAH HAH HAAA!
Biz yarı baygın halde olan adamın ellerini çözüp kayaların dibindeki derin çukura bir iple sarkıtırız..
Adam orada kendine gelmeye çalışırken, Büyücü Goşha'nın leoparı büyük bir iştahla çukura İner..

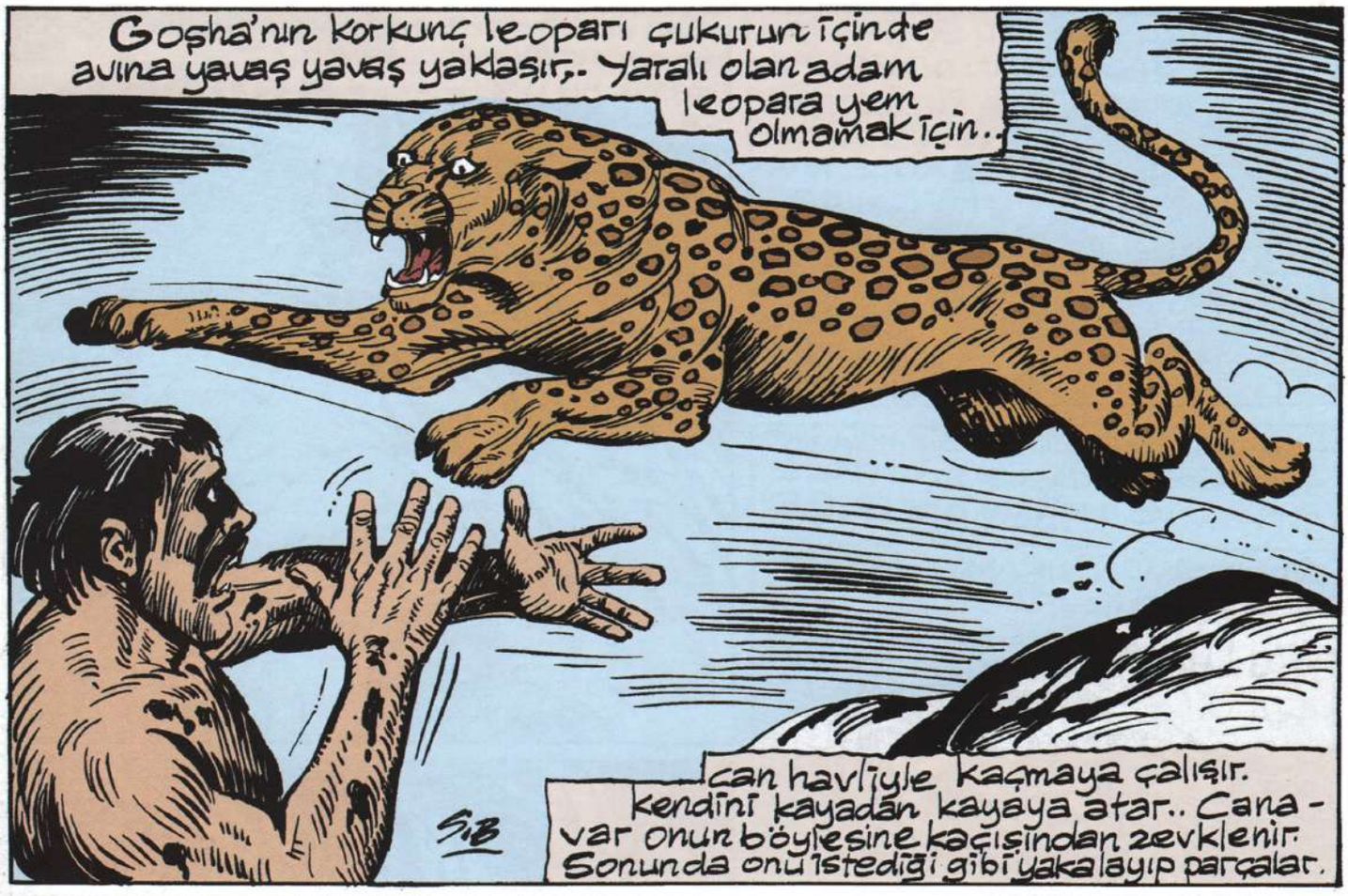
Goşha'nın korkunç leoparı çukurun içinde avına yavaş yavaş yaklaşır.. Yaralı olan adam leopara yem olmamak için..
can havliyle kaçmaya çalışır. Kendini kayadan kayaya atar.. Canavar onun böylesine kaçışından zevklenir. Sonunda onu istediği gibi yakalayıp parçalar.

Bu anlatılanları dehşetiçinde dinleyen Tarkan bir ürperti geçirir, sonra..
... SÖYLE ŞİMDİ O KOSTOK KÖPEĞİ NEREDE ?.

KOSTOK MU ?!.. ONUN YERİNİ BEN BİLMEM. GOŞHA, KOSTOK'LA KONUŞMAK İSTEDİĞİ ZAMAN TAN'I ONA GÖNDERİR. HEM, BUNLARI ÖĞRENMEK İŞİNE YARAMAZ SENİN. BİRAZ SONRA SENİ KAZIĞA BAĞLAMAK İÇİN GELECEKLER.

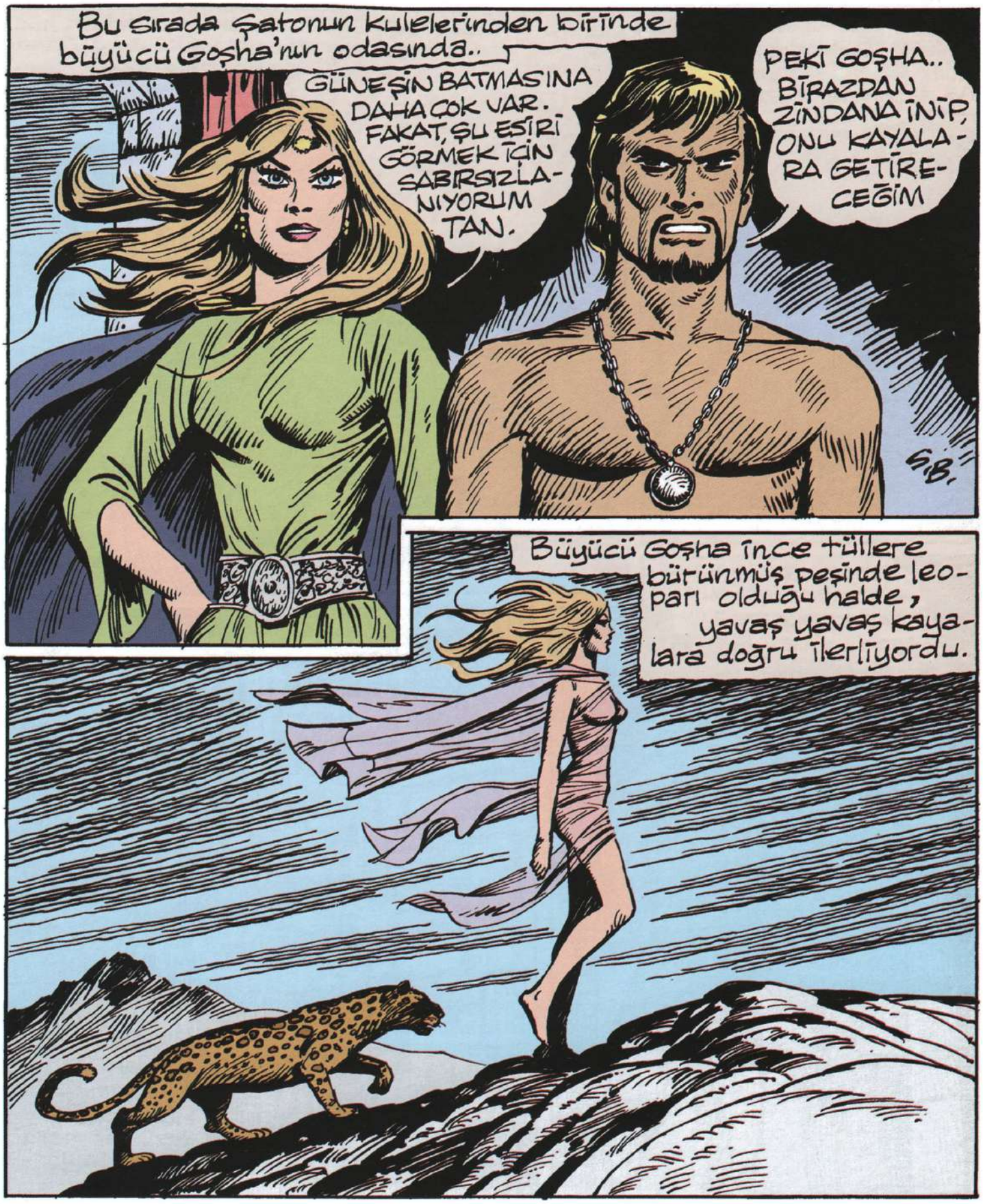
Bu sırada Şatonun kulelerinden birinde büyücü Goşha'nın odasında..
GÜNEŞİN BATMASINA DAHA ÇOK VAR. FAKAT, ŞU EŞİRİ GÖRMEK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM TAN.
PEKİ GOŞHA.. BİRAZDAN ZİNDANA İNİP, ONU KAYALARA GETİRECEĞİM
S.B.
Büyücü Goşha ince tüllere bürünmüş peşinde leoparı olduğu halde, yavaş yavaş kayalara doğru ilerliyordu.

Atın yanında bekleyen Kurt Tarkan'ın geriye dönmediğini görünce ormana dalmış ve onun ayak izlerini..
..Takip etmeye başlamıştı. Bu sırada Tarkan hücrede yakaladığı adamdan öğreneceği başka bir şey kalmadığını anlayınca..
BU KADARI BANA YETER!.
KÜT
UH!
S.B
Kılıcın kabzasını adamın başına indirdi. Sonrada kapıyı aralayıp dışarıyı dinledi.
AYAK SESLERİ.. GELENLER VAR!.
Bunlar, Tan ve iki adamıydı. Hücreye giden taş merdivenleri iniyorlardı.

Tarkan, hemen oradaki sütunlardan birinin ardına gizlendi..
ÖNDE KİTAN, ARKASINDAN DA İKİ ADAM GELİYOR. BİRİNİN EKSİLMESİ İŞİMİ KOLAYLAŞTIRACAK.
Ve en arkadan geleni sütunun arkasına çekti. Adamın gık diyecek vakit bulamadan nefesi kesildi.
BUNUN İŞİ TAMAM!..
HÜCRENİN KAPISI AÇIK! NEREDE BU ADAM?..
!
HEY TAN! ŞURA BAK!.
SEZGİN BURAK
BOŞUNA ARAMAYIN İŞTE KARŞINIZDAYIM.
HAYDİ BENİ YAKALAYIP BÜYÜÇÜNÜZE GÖTÜRÜN.
Tan geriye döndü, aradığı esiri elinde kılıçla karşısında görünce şaşırdı. Adamlarından biri de ayaklarının dibinde cansız yatıyordu.

KOCA ÇENGELİ NASIL HAKLADI BU ADAM?!. ELİNDE KILIÇ VAR, ACELE ETME. CANLI OLARAK YAKALAYACAĞIZ.
ONU, SEN BANA BIRAK TAN!..
Tan'ın yanındaki adam, sırtından kılıcını sıyırıp ileriye çıktı.

ÜZERİME ÖNCE TAN'IN GELMEMESİNE SEVİNDİM. ONA KİM OLDUĞUMU SÖYLEMEMİN BİR FAYDASI YOK. BÜYÜCÜNÜN TESİRİNDE O.

Tarkan üzerine gelen adamı rahatça karşılamak için sütunun dibinden uzaklaştı.
Bir elinde ip olan adam, büyük bir dikkatle ona doğru ilerledi.

HAYT!
Tan'ın adamı ansızın hücuma geçti. Elindeki kalın ip kırbaç gibi Tarkan'ın suratında şakladı..

Tarkan ipin darbesiyle sarsıldığı anda adamın kılıcı bütün hızıyla indi ve elinde kı kılıcı götürdü.. Tarkan birden toparlandı ve...
SEZGİN BURUK

..müthiş bir el kesmesini adamın ensesine indirdi.
UH!

Tarkan, üzerine atılan adamı sağlı sollu ters vuruşlarla bir anda aşağıya indirdi.
Tan, yabancının..
AKLIN SIRA KILICI MI DÜŞÜRÜP BENİ YAKALAYACAKTIN ÖYLE Mİ?
OGH
..bu çok kısa süren müthiş dövüşünü soğuk kanlılıkla seyretti..
ŞİMDİ SIRA BENDE YABANCI!.
ELİNDE KILIÇIN OLMADIĞI İÇİN BEN DE SENİNLE SİLAHSIZ DÖVÜŞECEĞİM YABANCI!.
DİNLE BENİ TAN!. BU İKİ YABANCININ DEĞİL, İKİ KARDEŞİN DÖVÜŞÜ OLACAK. ANLIYORMUSUN? AYNI ANA BABADAN OLAN İKİ KARDEŞİN. SANA BUNU ANLATMAM İMKÂNSIZ TAN, ÇÜNKÜ SEN BÜYÜLÜSÜN VE KİM OLDUĞUNU BİLMİYORSUN!.
SEZGİN BURAK
DÖVÜŞÜ KAZANIRSAM SENİ BURADAN, BU KORKUNÇ BÜYÜCÜNÜN ELİNDEN KURTARACAĞIM. AMA, KAYBEDERSEM..
..ÖLÜNCEYE KADAR BÜYÜCÜNÜN ESİRİ OLARAK KALACAKSIN!.

SENİ TANIMIYORUM YABANCI. BÜTÜN BUNLARI ELİMDEN KURTULMAK İÇİN UYDURUYORSUN. GÖREVİM SENİ GÖTÜRÜP KAZIĞA BAĞLAMAK, FAKAT, İYİ BİR DÖVÜŞÇÜ OLDUĞUNU GÖRDÜM..
SENİNLE KAPIŞMAK BENİM İÇİN ÇOK ZEVKLİ OLACAK.
SEZGİN BURAK

KOLLA KENDİNİ!..
Birbirinden güçlü İKİ kardeşin dövüşü artık kaçınılmaz olmuştu.
HAYDİ, ÖYLEYSE GEL BENİ YAKALAYIP, BÜYÜCÜNE GÖTÜR TAN!.

Tan, yıldırım gibi harekete geçti. Niyeti ilk yumrukta rakibini dağıtmaktı. Tarkan, beklediği hamleyi eğilerek savuştururken Tan'ın bileğini havada yakaladı.

Ve kaptığı kolu hızla kendine çekerken yan dönerek Tan'a havada bir yarım daire çizdirip üzerinden aşırdı..
HEY!..

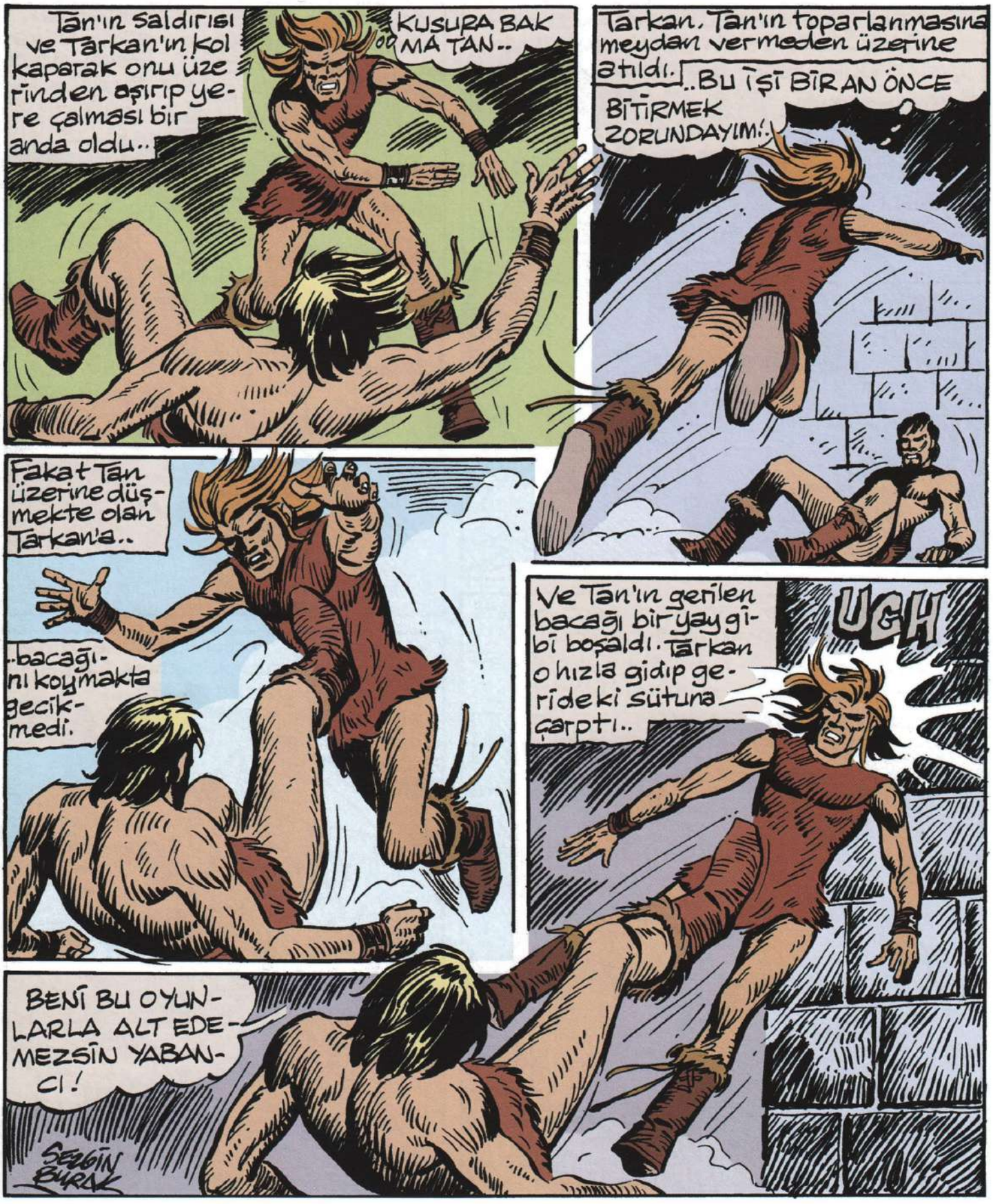
Tan'ın saldırısı ve Tarkan'ın kol kaparak onu üzerinden aşırıp yere çalması bir anda oldu..
KUSURA BAK MA TAN..
Tarkan, Tan'ın toparlanmasına meydan vermeden üzerine atıldı.
..BU İŞİ BİR AN ÖNCE BİTİRMEK ZORUNDAYIM!..
Fakat Tan üzerine düşmekte olan Tarkan'a..
..bacağını koymakta gecikmedi.
Ve Tan'ın gerilen bacağı bir yay gibi boşaldı. Tarkan o hızla gidip gerideki sütuna çarptı..
UGH
BENİ BU OYUNLARLA ALT EDEMEZSİN YABANCI!
SEZGİN BURAK

Tarkan'ın sırtüstü sütuna çarpması çok şiddetli olmuştu. Müthiş bir ağrıyla kıvrıldı.
Ayakta durmak için çabaladığı sırada Tan ok gibi yerinden fırlayıp onu yakaladı.
İŞTE ŞİMDİ ELİMDESİN YABANCI.
Tan, Tarkan'ın uzun saçlarını iki eliyle kavradı ve arkasındaki taş sütuna hızla çarptı.
Tarkan, büyük bir acıyla inledi, bir anda dünyası karardı. Yarı baygın bir halde ayakta güçlükle duruyordu. Bu kez Tan onun saçlarını tek eliyle tepesinden yakaladı.
BU YUMRUK ARTIK İŞİNİ BİTİRECEK VE BEN DE SENİ BİR ÇUVAL GİBİ YÜKLENİP, GÖTÜRÜP KAZIĞA BAĞLAYACAĞIM..
SEZGİN BURAK

Tan'ın kaldırdığı yumruğu havada kaldı. Tarkan son bir gayretle dizini Tan'ın midesine gömdü.
UGH
Tan diz darbesiyle iki bükülüm olunca, Tarkan arkasındaki sütundan destek alarak müthiş bir yumruk savurdu.
Şatonun mahzeninde iki kardeş arasında kıyasıya dövüş devam ettiği sırada, sahibinin izini takip eden kurt, uçurumun üzerindeki asma köprünün başına gelmişti.
BU DÖVÜŞÜ KAZANMAM GEREK TAN!
Tarkan'ın yumrukları peş peşe Tan'ın suratında patladı.
GEZBİN BURAK

Tarkan'ın arka arkaya indirdiği sağlı sollu yumrukları karşısında ayakta duracak..
..hali kalmayan Tan Taş döşemelere yığıldı kaldı..
İKİMİZİN DE KURTULMASI İÇİN, BENİM KAZANMAM LAZIMDI. TAN!..
Kaybedecek vakti olmayan Tarkan yerdeki kılıcı kapârak merdivenlere atıldı..
..İçerideki ler yüksek sesle konuşuyor kahkalar atıyorlardı..
BUGÜN GOŞHA ÇOK SABIRSIZ!.. HAH HAA!.. ERKENDEN KAYALARA GİDİP DANS ETMEYE BAŞLADI.
Mahzenden şatonun koridorlarına çıktı..
SEZGİN BURAK
Koridorları hızla geçerken, açık duran bir kapıdan gelen sesler duyarak olduğu yere çakıldı..

ESİRİN KILICI DA BANA KALDI!. HAH HAH HAAA!
ŞİMDİYE KADAR TAN ONU GÖTÜRÜP KAZIĞA BAĞLAMIŞTIR..
ADAMLARDAN BİRİNİN ELİNDE BENİM KARTAL BAŞLI KILICIM VAR!.
İçtikleri şarabın tesiri ile neşe içinde konuşan adamlar, birden karşılarında elinde kılıçla duran esiri görünce büyük bir dehşete kapıldılar.
NE!. SEN!.. OLAMAZ BU!. DUR!.
SEDİN BURNK
ŞİMDİ BEKLE BENİ, BÜYÜCÜ GOŞHA, GELİYORUM.
Onları haklamak Tarkan için zor olmadı.. Az sonra, kartal başlı kılıcını tekrar beline takmıştı..

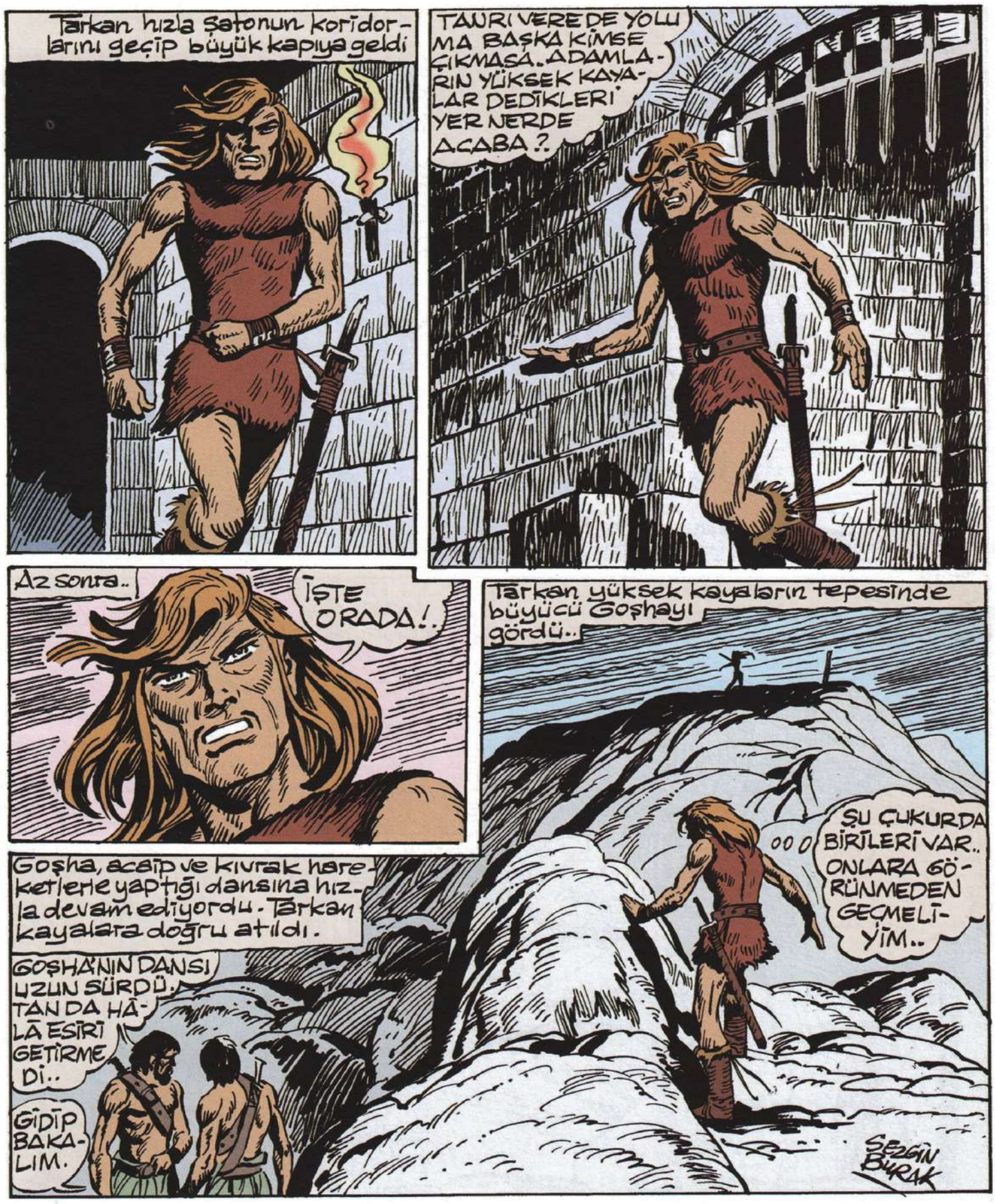
Tarkan hızla şatonun koridorlarını geçip büyük kapıya geldi
TANRI VERE DE YOLUMA BAŞKA KİMSE ÇIKMASA. ADAMLARIN YÜKSEK KAYALAR DEDİKLERİ YER NERDE ACABA?
Az sonra..
İŞTE ORADA!.
Tarkan yüksek kayaların tepesinde büyücü Goşhayı gördü..
ŞU ÇUKURDA BİRİLERİ VAR.. ONLARA GÖRÜNMEDEN GEÇMELİYİM..
Goşha, acaip ve kıvrak hareketlerle yaptığı dansına hızla devam ediyordu. Tarkan kayalara doğru atıldı.
GOŞHA'NIN DANSI UZUN SÜRDÜ. TAN DA HÂLÂ ESİRİ GETİRMEDİ..
GİDİP BAKALIM.
SEZGİN BURAK

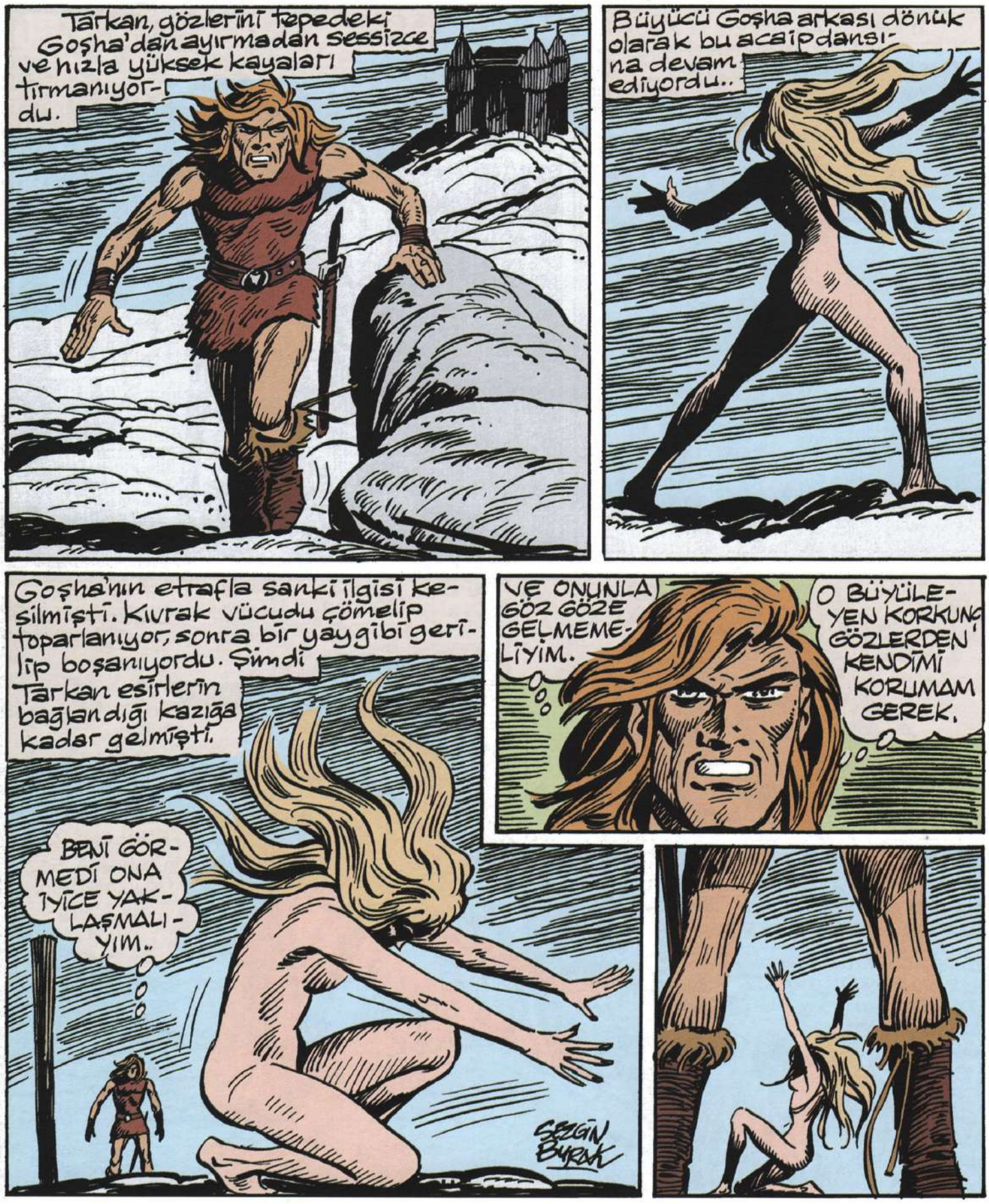
Tarkan, gözlerini tepedeki Goşha'dan ayırmadan sessizce ve hızla yüksek kayaları tırmanıyordu.
Büyücü Goşha arkası dönük olarak bu acaip dansına devam ediyordu..
Goşha'nın etrafla sanki ilgisi kesilmişti. Kıvrak vücudu çömelip toparlanıyor, sonra bir yay gibi gerilip boşanıyordu. Şimdi Tarkan esirlerin bağlandığı kazığa kadar gelmişti.
VE ONUNLA GÖZ GÖZE GELMEMELİYİM.
O BÜYÜLEYEN KORKUNÇ GÖZLERDEN KENDİMİ KORUMAM GEREK.
BENİ GÖRMEDİ ONA İYİCE YAKLAŞMALIYIM..
SEZGİN BURAK

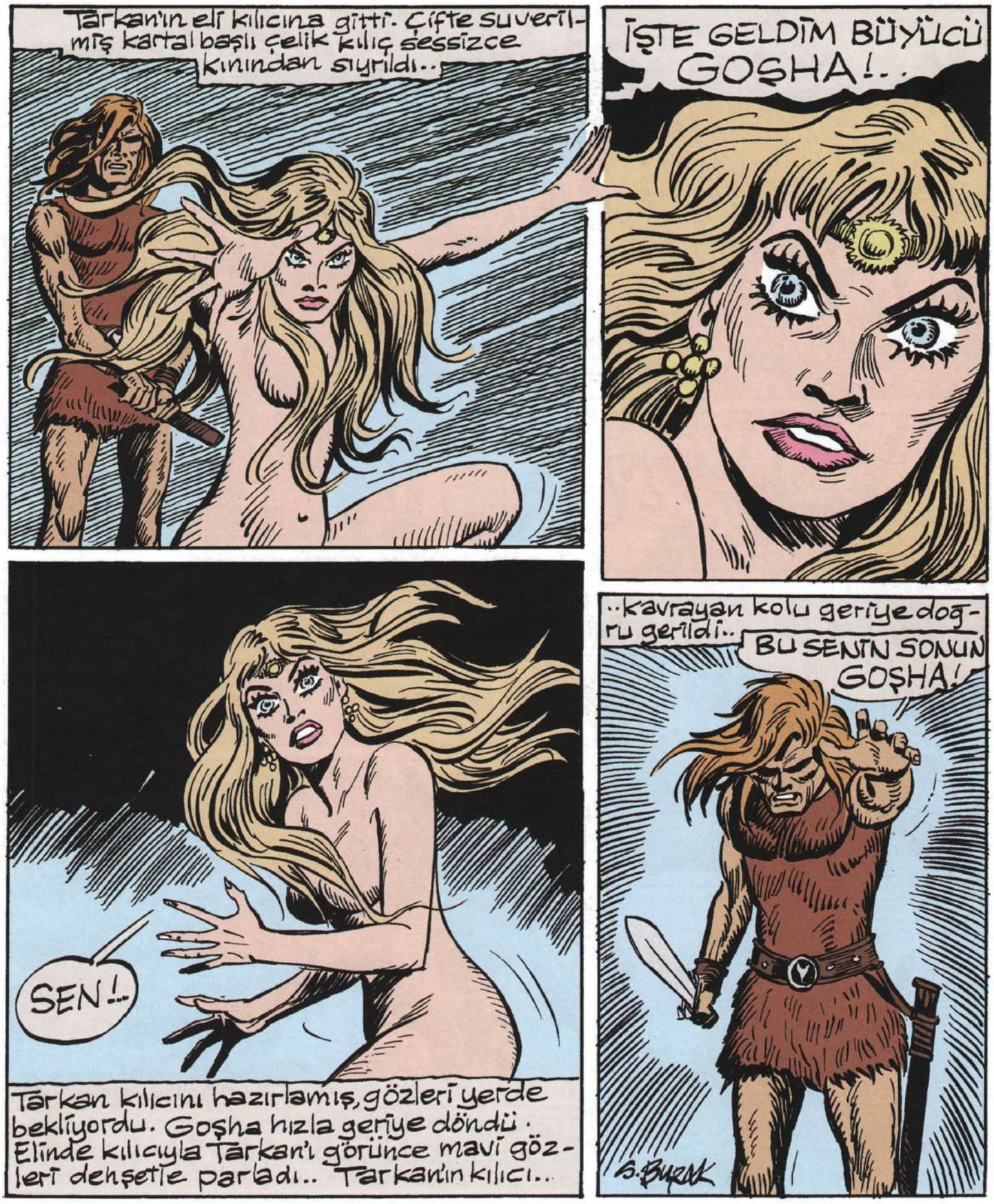
Tarkan'ın elî kılıcına gitti. Çifte suverilmiş kartal başlı çelik kılıç sessizce kınından sıyrıldı..
İŞTE GELDİM BÜYÜCÜ GOŞHA!..
SEN!..
Tarkan kılıcını hazırlamış, gözleri yerde bekliyordu. Goşha hızla geriye döndü. Elinde kılıcıyla Tarkan'ı görünce mavi gözleri dehşetle parladı.. Tarkan'ın kılıcı..
..kavrayan kolu geriye doğru gerildi..
BU SENİN SONUN GOŞHA!
S. BURAK

Tarkan, gözleri kapalı olarak olanca gücüyle kılıcını Goşha'ya sapladı..
AGOAHHHHH!...
O anda korkunç bir haykırış koptu. Tarkan kılıcını çekip dehşetle geriye sıçradı..
S. BURDK
VORGH
AMAN TANRIM BİR CANAVAR BU!.
Tarkan Goşha'ya kılıcını saplarken, büyücü kadın birden şekil değiştirip korkunç bir canavar haline gelmişti.

Goşha canavar şekline dönmekte geç kalmıştı. Tarkan'ın kılıcı göğsünde büyük bir yara açmıştı.
CANAVAR SENDELİYOR!
Korkunç canavar birden geriye doğru devrildi.
KILICI SAPLAMAKTA GECİKSEYDİM, BU CANAVARA YEM OLACAKTIM.
Canavarın can çekişmesi kısa sürdü. Tarkan onun yattığı yerde yavaş yavaş değiştiğini dehşetle gördü.
FAKAT!.. FAKAT BU ORMANDAKİ YAŞLI KADIN!

Tarkan, Büyücü Goşha'nın iğrenç cesedi başında dehşet içinde çakılı kalmıştı. Büyücünün cesedi yavaş yavaş kuruyor, bir iskelet haline geliyordu. Az önce kayaların üzerinde dans eden o güzel vücuttan hiç bir eser kalmamıştı. Yalnız sarı gür saçları bir kemik haline gelen iğrenç başın etrafında taşlara serilmiş olarak duruyordu.
Tarkan, ansızın arkasında duyduğu müthiş bir..
..kükreme ile irkildi.
Büyücü Goşha'nın korkunç leoparı beklediği çukurun başından fırtına gibi kopmuş, hırsla Tarkan'ın üzerine atılmıştı. Tarkan, geriye seri bir dönüş yaptı fakat kendini savunacak vakit bulamadı.
!?
VOORGG!..
SEZGIN BURAK

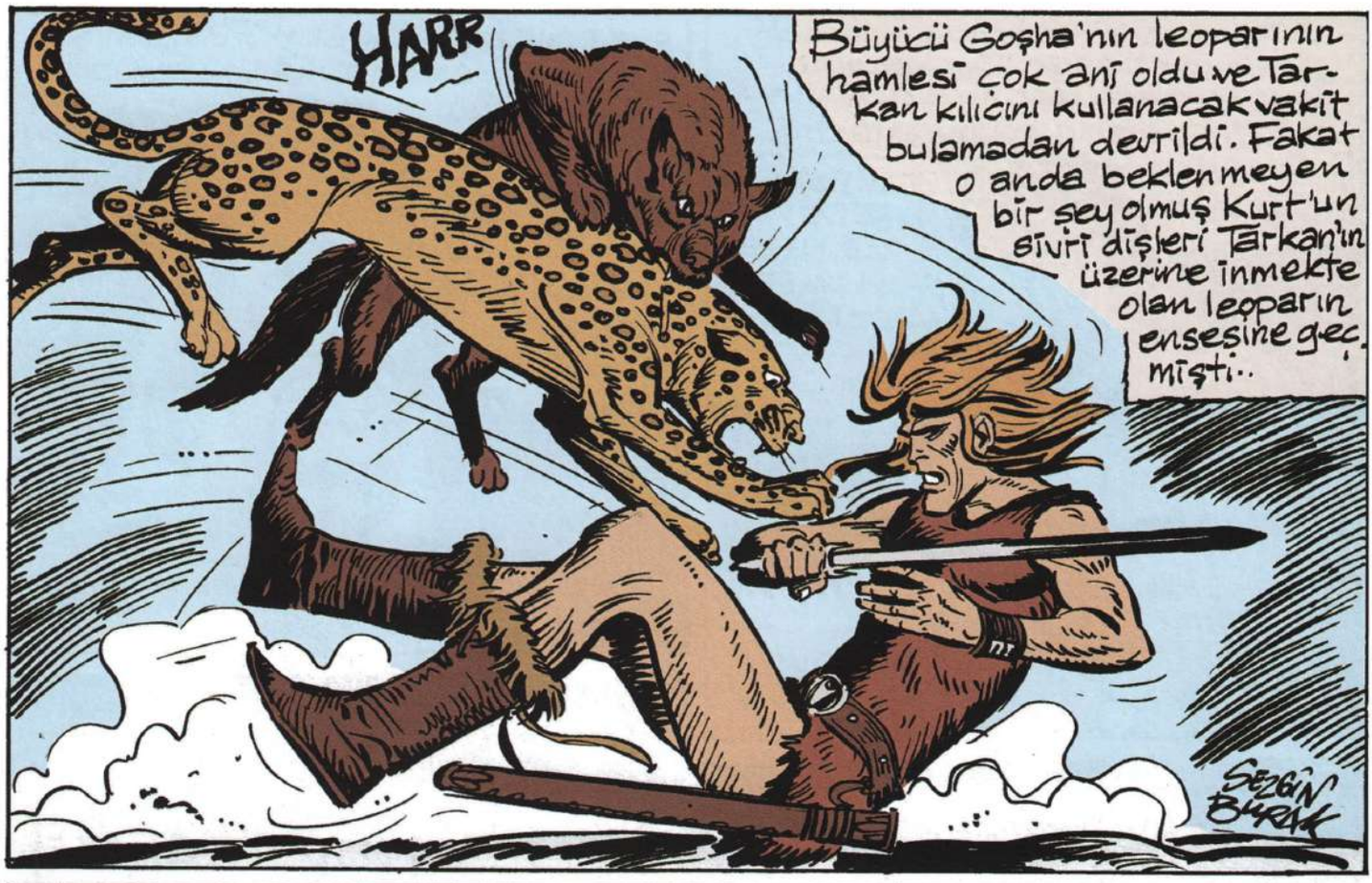
HARR
Büyücü Goşha'nın leoparının hamlesi çok ani oldu ve Tarkan kılıcını kullanacak vakit bulamadan devrildi. Fakat o anda beklenmeyen bir şey olmuş Kurt'un sivri dişleri Tarkan'ın üzerine inmekte olan leoparın enseşine geçmişti..
SEZGİN BURAK

Tarkan'ın sevgili Kurt'u son anda yetişmiş ve leoparın korkunç saldırısını havada önlemişti.

leopar enseşine geçen dişlerden kendini kurtarmak için çabalarken, Tarkan düştüğü yerden doğruldu.
YAŞŞA KURT!
BIRAKMA ONU!

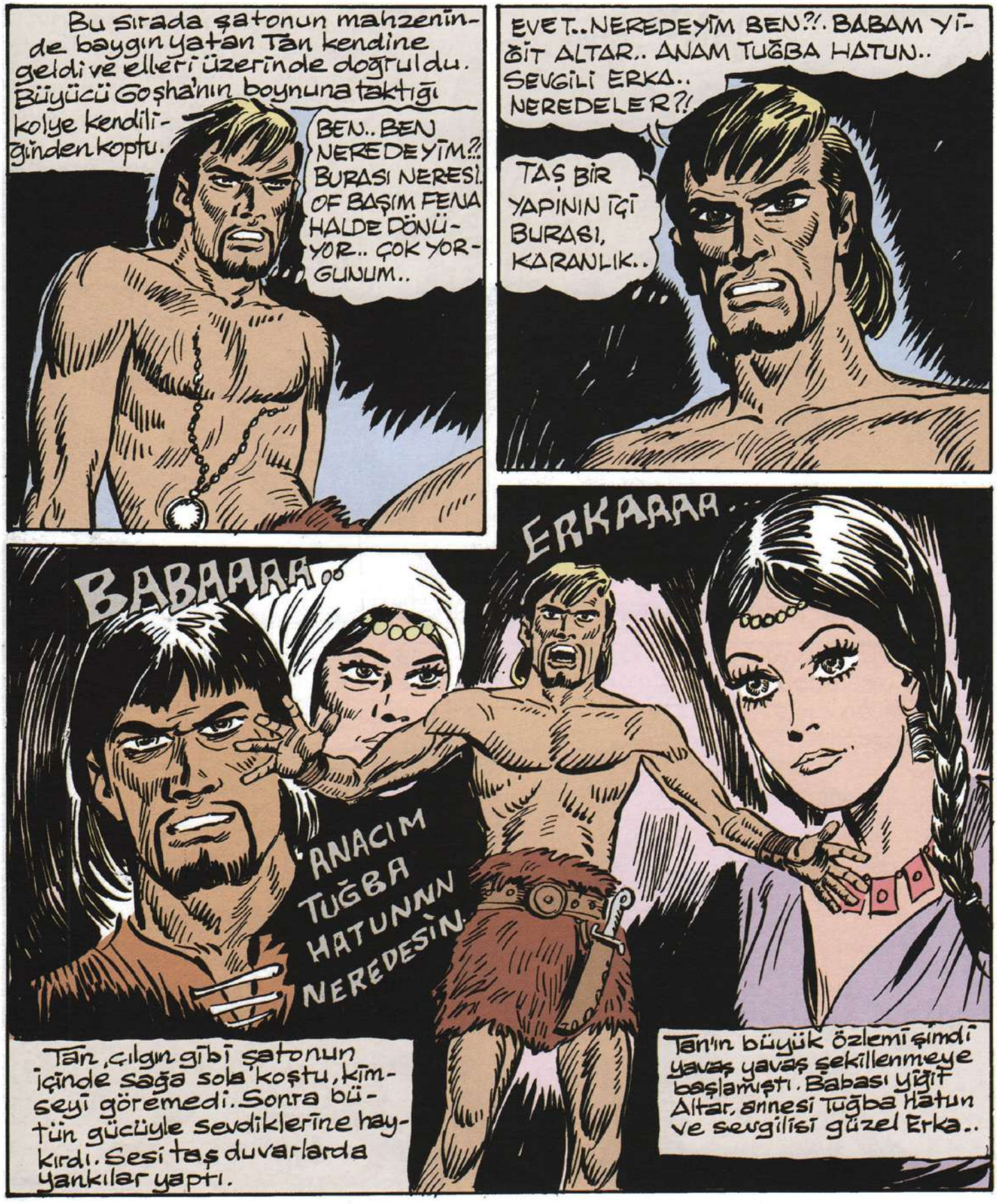
Bu sırada şatonun mahzeninde baygın yatan Tan kendine geldi ve elleri üzerinde doğruldu. Büyücü Goşha'nın boynuna taktığı kolye kendiliğinden koptu.
BEN.. BEN NEREDEYİM?! BURASI NERESİ! OF BAŞIM FENA HALDE DÖNÜYOR.. ÇOK YORGUNUM..
EVET.. NEREDEYİM BEN?!. BABAM YİĞİT ALTAR.. ANAM TUĞBA HATUN.. SEVGİLİ ERKA.. NEREDELER?!
TAŞ BİR YAPININ İÇİ BURASI, KARANLIK..
BABAAAA..
ERKAAAA..
ANACIM TUĞBA HATUNNN NEREDESİN.
Tan, çılgın gibi şatonun içinde sağa sola koştu, kimseyi göremedi. Sonra bütün gücüyle sevdiklerine haykırdı. Sesi taş duvarlarda yankılar yaptı.
Tan'ın büyük özlemi şimdi yavaş yavaş şekillenmeye başlamıştı. Babası yiğit Altar, annesi Tuğba Hatun ve sevgilisi güzel Erka..

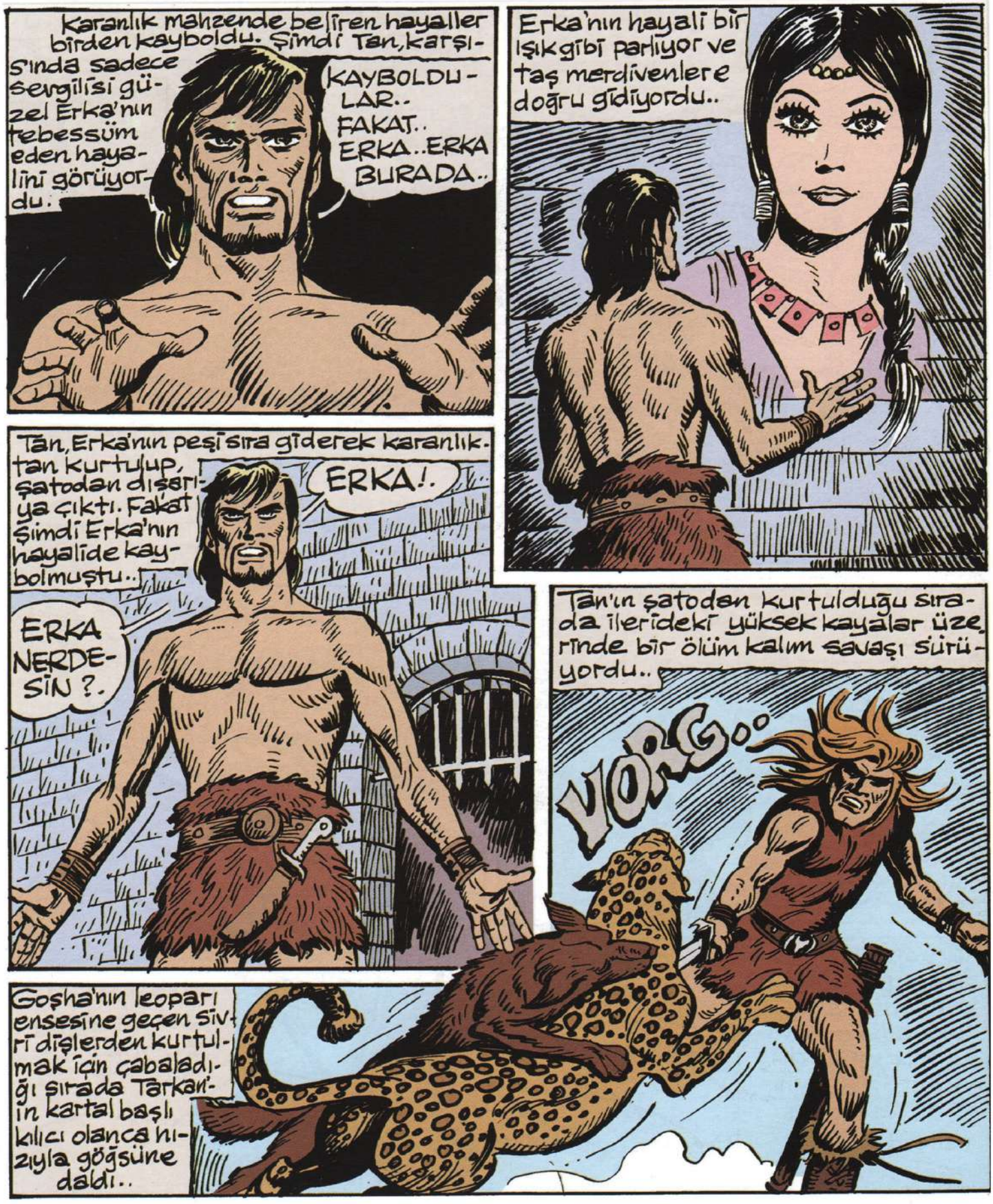
Karanlık mahzende beliren hayaller birden kayboldu. Şimdi Tan, karşısında sadece sevgilisi güzel Erka'nın tebessüm eden hayalini görüyordu.
KAYBOLDULAR.. FAKAT.. ERKA..ERKA BURADA..
Erka'nın hayali bir ışık gibi parlıyor ve taş merdivenlere doğru gidiyordu..
Tan, Erka'nın peşi sıra giderek karanlıktan kurtulup, şatodan dışarıya çıktı. Fakat şimdi Erka'nın hayalide kaybolmuştu..
ERKA!.
ERKA NERDESİN?.
Tan'ın şatodan kurtulduğu sırada ileridekî yüksek kayalar üzerinde bir ölüm kalım savaşı sürüyordu..
YORG..
Goşha'nın leoparı ensesine geçen sivri dişlerden kurtulmak için çabaladığı sırada Tarkan'ın kartal başlı kılıcı olanca hızıyla göğsüne daldı..

Goşha'nın leoparı göğsüne kılıcı yiyince birkaç kere debelendi..
TAM ZAMANINDA YETİŞTİN KURT.
HARRRR!..
..sonra da hareketsiz boylu boyunca uzandı kaldı..
Tan, kayaların üzerindekileri..
görünce oraya doğru merakla ilerledi..
Tarkan da uzaktan onun yaklaştığını görmüştü.
BU, KARDEŞİM TAN OLACAK.. AĞIR.AĞIR BURAYA GELİYOR. TANRIYA ŞÜKÜRLER OLSUN, KURTULDU ARTIK!..
TAN!.. TANN!.. BURAYA GEL!..
Tan onlara biraz daha yaklaşınca kayaların tepesindeki adamın elinde kılıç, yanında bir kurt olduğunu gördü ve bir an duraladı..
BENİ İSMİMLE ÇAĞIRIYOR!..
KİM BU ADAM?!.. BENİ NEREDEN TANIYOR?..

Tarkan kılıcını kınına soktu, tekrar Tan'a seslendi..
YAKLAŞ, TAN.. KORKMA!.
Tan, soran bakışlarla ilerledi, yanında kurtu ile dimdik duran Tarkan'ın karşısına gelip durdu..
SESİN BANA GÜVEN VERDİ. BABAM KUMANDAN YİĞİT ALTARIN KUDRETİ VAR SESİNDE.. SÖYLE YİĞİT KİMSİN SEN?..
Tarkan, karşısında duran kardeşi Tan'a..
..bir müddet hiç konuşmadan baktı. Tarkan'ın gözlerine merakla Tan, o anda vücudunda dolaşan kanın sıcaklığını hissetti.. Tarkan eliyle ona yan tarafı işaret etti. Tan başını o yöne çevirince dehşetle irkildi..
ŞURAYA BAK TAN.! ONU TANIYABİLECEKMİSİN?!.
SEZGİN BURAK

Nihayet, Tarkan ve sevgili kurtu, kafkas dağlarının yeşil eteklerinden süzülüp uçsuz bu caksız ovalara..

..indiler. Gün boyu hiç durmadan yol aldılar. Güneş son ışıklarını ovadan..

çekince, Tarkan küçük bir kaya dibinde molā verip ateş yak ti. Geceyle beraber müthiş..

..bir soğuk çıkmıştı. Tarkan ayı postundan yapılmış pelerinine sarınıp uykuya daldı. Aradan uzun bir zaman geçmişti. Kulakları kirişte uyuyan kurt yaklaşan bir gürültüyle birden hırlayarak doğruldu...
HURR

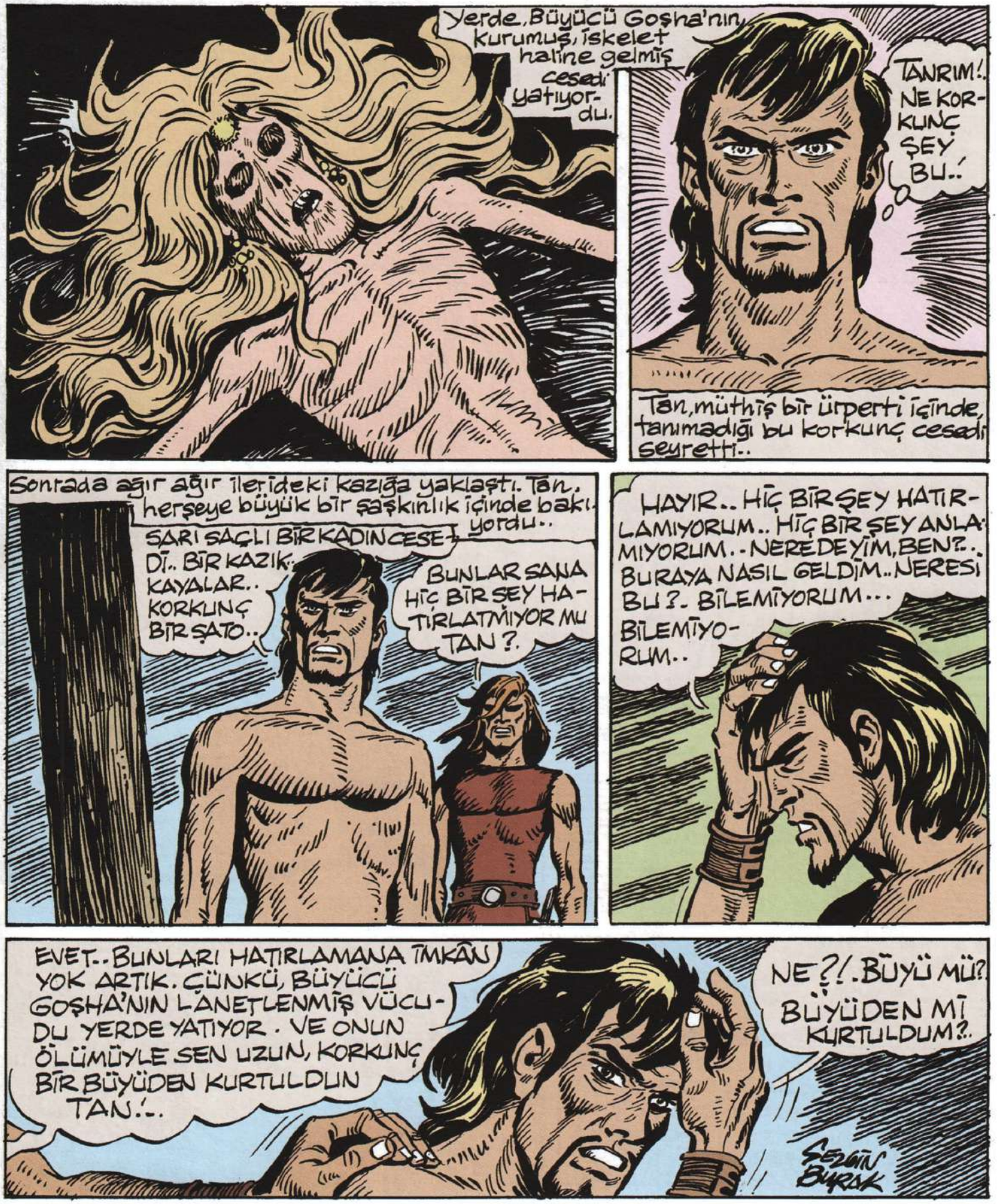
Yerde, Büyücü Goşha'nın kurumuş, İskelet haline gelmiş cesedi yatıyordu.
TANRIM!.. NE KORKUNÇ ŞEY BU..!
Tan, müthiş bir ürperti içinde, tanımadığı bu korkunç cesedi seyretti..
Sonrada ağır ağır ileridek kazığa yaklaştı. Tan, herşeye büyük bir şaşkınlık içinde bakıyordu..
SARI SAÇLI BİR KADIN CESEDİ.. BİR KAZIK.. KAYALAR.. KORKUNÇ BİR ŞATO..
BUNLAR SANA HİÇ BİR ŞEY HATIRLATMIYOR MU TAN?.
HAYIR.. HİÇ BİR ŞEY HATIRLAMIYORUM.. HİÇ BİR ŞEY ANLAMIYORUM.. NEREDEYİM, BEN?.. BURAYA NASIL GELDİM.. NERESİ BU?.. BİLEMİYORUM... BİLEMİYORUM..
EVET.. BUNLARI HATIRLAMANA İMKÂN YOK ARTIK. ÇÜNKÜ, BÜYÜCÜ GOŞHA'NIN LANETLENMİŞ VÜCUDU YERDE YATIYOR. VE ONUN ÖLÜMÜYLE SEN UZUN, KORKUNÇ BİR BÜYÜDEN KURTULDUN TAN!..
NE?!.. BÜYÜ MÜ? BÜYÜDEN Mİ KURTULDUM?..
ŞEZGİN BURAK

EVET, TAN.. UZUN SENELER KORKUNÇ BİR BÜYÜNÜN ETKİSİNDE KENDİNİ BİLMEDEN YAŞADIN VE BÜYÜCÜ GOŞHA'NIN VAHŞİ ARZULARINA HİZMET ETTİN..
BU SÖYLEDİKLERİNDEN HİÇ BİR ŞEY ANLAYAMIYORUM.
..YAKALADIĞIN ZAVALLI İNSANLARI..
BÜYÜCÜNÜN KORKUNÇ PENÇESİNE ATTIN. EĞER ŞATODAKİ DÖVÜŞÜ SEN KAZANMIŞ OLSAYDIN, ŞİMDİ GENE ONUN LANETİ ALTINDA OLACAK VE BENİ ŞU GÖRDÜĞÜN KAZIĞA BAĞLAYACAKTIN. BÜYÜCÜ DANSINI YAPIP BÜTÜN VÜCUDUMU PARÇALAYACAK, SONRADA BENİ LEOPARINA YEM YAPACAKTI.
KORKUNÇ BİR ŞEY BU..
..AMA BU ANLATTIKLARINA BENİ İNANDIRAMAZSIN..
..HEM, ÖĞRENMEK İSTEDİĞİM BİR ŞEY VAR. BENİ NEREDEN TANIYORSUN KİMSİN SEN?
ADIM TARKAN.. SENİ NEREDEN TANIDIĞIMA GELİNCE ONU ŞİMDİ ANLAYACAKSIN..
Ve Tarkan, bunları söylerken elini koynuna attı, boynunda taşıdığı kurt başlı madalyonu çıkarıp Tan'a gösterdi..
FAKAT.. BU, BABAMIN MADALYONU..

EKSİK SÖYLEDİN TAN!. BABAMIZ KUMANDAN YİĞİT ALTAR'IN MADALYONU BU..
BABAMIZ MI DEDİN?!
EVET TAN.. BABAMIZ DEDİM..
HERKES SENİN ÖLDÜĞÜNÜ SANIYORDU TAN. TANRIYA ŞÜKÜR İŞTE BULDUM SENİ..
TARKAN!. ŞİMDİYE KADAR BÖYLE YİĞİT BİR KARDEŞİM OLDUĞUNDAN HABERSİZ YAŞADIM.
SEDGİN BURAK
İKİ YİĞİT KARDEŞ SEVİNÇLE BİRBİRLERİNE SARILDILAR.. FAKAT O ANDA KOPAN MÜTHİŞ BİR GÜRÜLTÜ İLE İRKİLDİLER..
!!

YILDIRIMLAR!. GALİBA FIRTINA BAŞLIYOR, TARKAN RÜZGAR DA ÇIKTI!.
FIRTINA DEĞİL BU TAN!. TANRI GAZABA GELİYOR!
Ortalık ansızın kapkaranlık olmuş, birden korkunç gürültülerle yüksek kayaların tepesine yıldırımlar düşmeye başlamıştı.
BİRİ KAZIĞA İSABET ETTİ.
GÜM..
Tanrı, sanki gazaba gelmişti. Büyük bir öfkeyle bu lanetlenmiş kadının yattığı kayalar üzerine ateşler indiriyordu. Tan, dehşet içerisinde, düşen yıldırımlar arasında, öylece hareketsiz kalmıştı.
GÜMM!..
BAK TARKAN. BİRİ DE KADININ ÜZERİNE DÜŞTÜ.
DURMA TAN!. KAÇALIM BURADAN.

GÜMM!..

Tan, sağa sola inen müthiş yıldırımlar karşısında dehşet içinde şaşırmış dururken, Tarkan hızla onu aşağıya çekti. O anda Tan'ın bulunduğu yere büyük bir gürültü ile bir yıldırım düştü.

DİKKAT TAN!..

Tan, Tarkan'ın yanına kayalar üzerine yuvarlandı..

Tam o sırada..

EYVAH!.. ŞİMDİDE KAYALAR SALLANIYOR.!

S.B.

..Yüksek kayalar fırtınaya tutulmuş bir tekne gibi sallanmaya başlamıştı.

ÇABUK TAN!. DURMA, AŞAĞIYA!..

Tarkan ve Tan, bir nefeste kayalardan indiler.. Fakat sarsıntı durmamış, peşlerinden kocaman kayalar büyük gümbürtülerle düşüyordu.

TARKAN, KAYALAR ÜZERİMİZE GELİYOR!..

DURMA TAN!. KURTU TAKİP EDELİM. SANIRIM BİZİ KÖPRÜYE GÖTÜRÜYOR!..

S.B.

Az sonra Kurt'un peşinden..

..Asma köprüye geldiler. Köprünün üzerinde iki kişinin karşıya geçmek.

için çabaladıklarını gördüler..

KÖPRÜNÜN ÜZERİNDE ADAMLAR VAR TARKAN KİM BUNLAR?..

ONLAR DA SENİN GİBİ BÜYÜCÜNÜN TUTSAKLARIYDILAR... BİZ DE ACELE EDELİM TAN!.

Tarkan ve kardeşi Tan, sarsıntıdan sağa sola bir beşik gibi sallanan asma köprüye atıldılar.. Bu sırada köprü üzerindeki diğer iki kişi karşıya geçmişlerdi.
KÖPRÜYÜ GEÇEMEYECEĞİZ TARKAN. BU KAYALAR DA SALLANIYOR.!
Şimdi, yıldırımlar, büyük gürültülerle Büyücü Goşhanın..
şatosunun üzerinde patlıyordu..
TARKAN! KAYALAR KÖPRÜYE DÜŞÜYOR.!
Az sonra Şato bir taş yığını halinde, kayalarla birlikte aşağılara doğru inmeye başlamıştı. Yuvarlanan kayalar asma köprünün bulunduğu uçuruma müthiş bir uğultu halinde düşüyordu..
GERİYE BAKMA TAN!
SEDİN BURAK

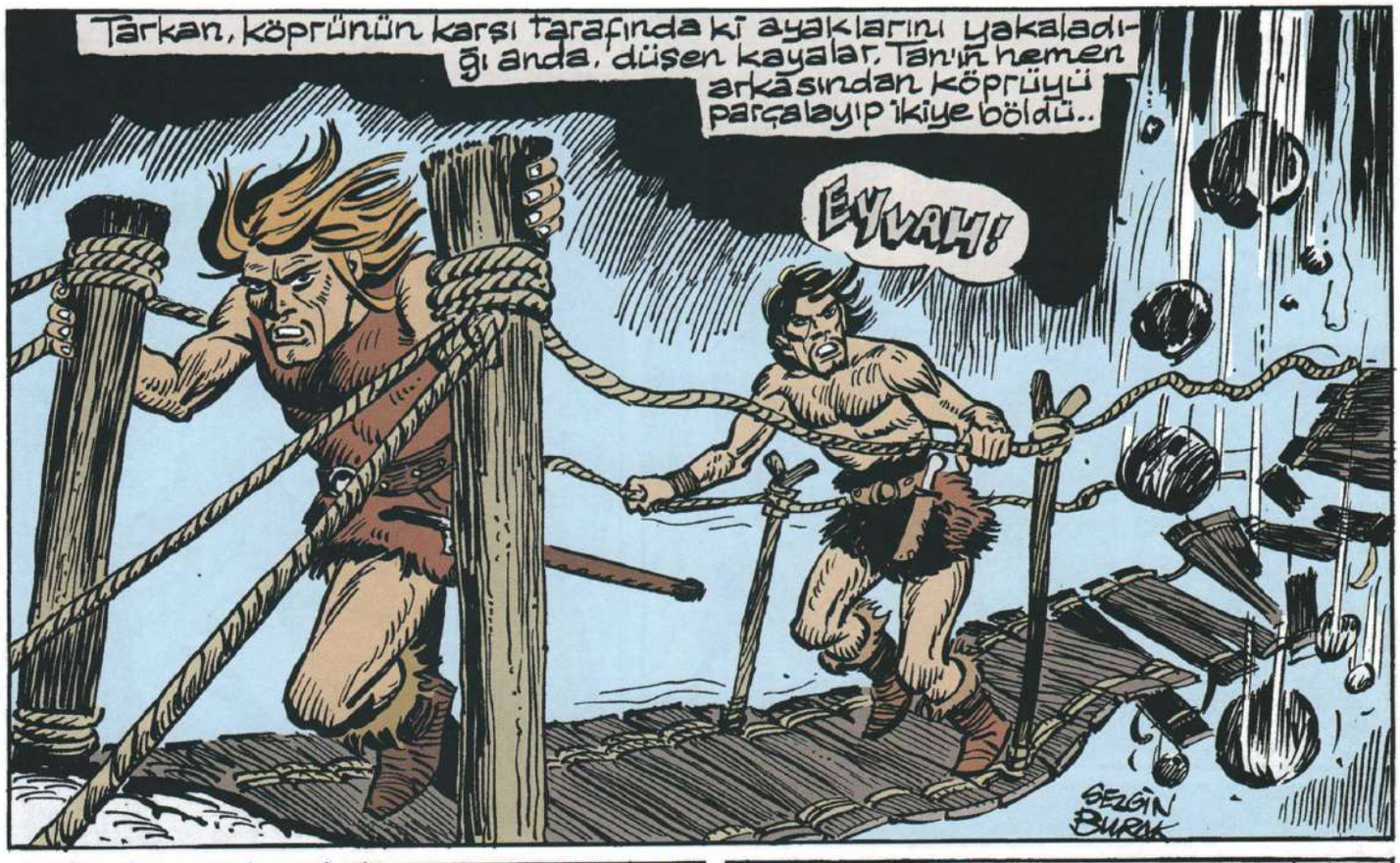
Tarkan, köprünün karşı tarafında ki ayaklarını yakaladığı anda, düşen kayalar, Tan'ın hemen arkasından köprüyü parçalayıp ikiye böldü..
EYVAH!
SEZGİN BURAK

TAN!..

..Ve Tan kopan köprüyle
boşluğa devrildi..

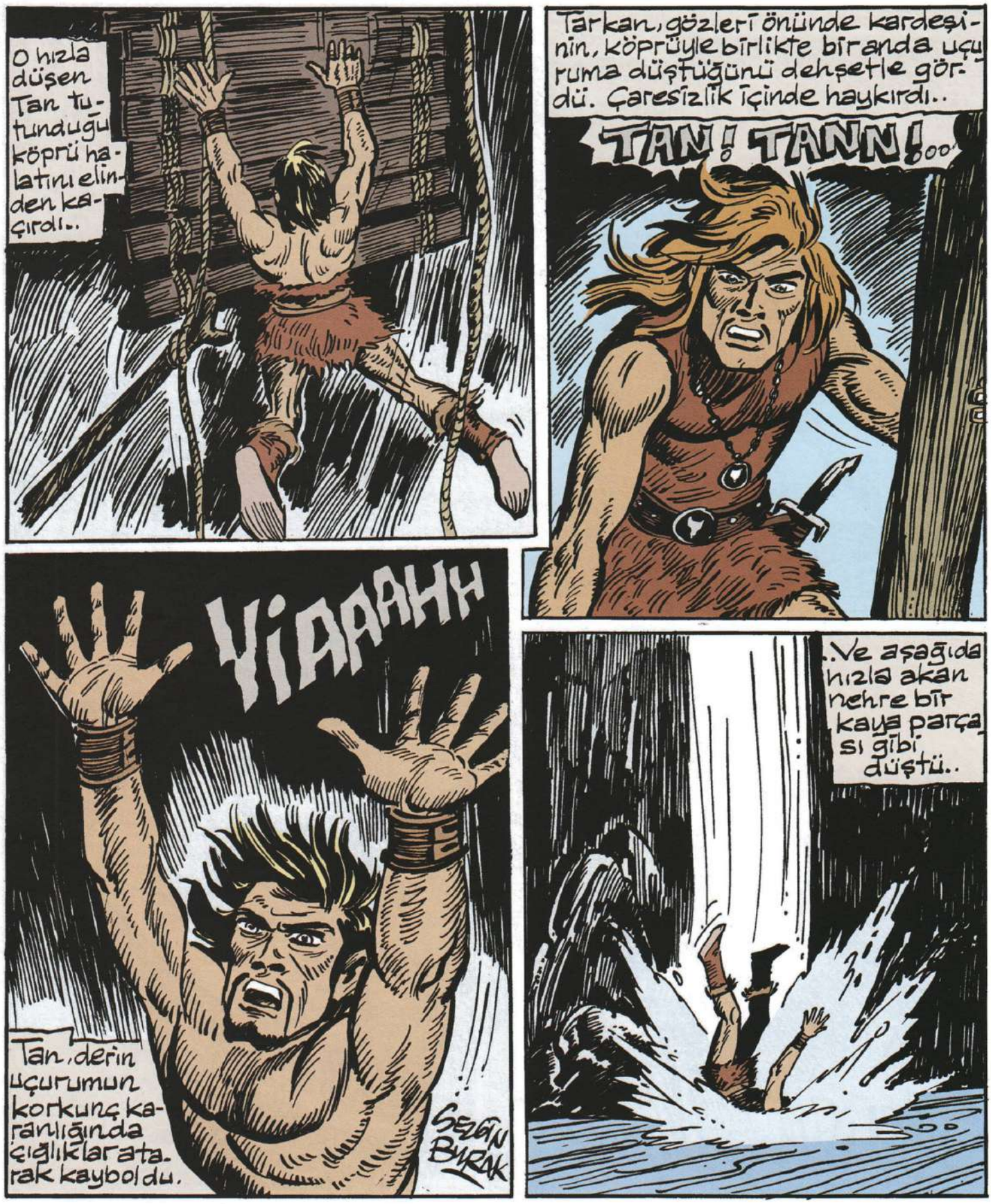
O hızla düşen Tan tutunduğu köprü halatını elinden kaçırdı..
Tarkan, gözleri önünde kardeşinin, köprüyle birlikte bir anda uçuruma düştüğünü dehşetle gördü. Çaresizlik içinde haykırdı..
TAN! TANN!..
YIAAAHH
Tan, derin uçurumun korkunç karanlığında çığlıklar atarak kayboldu.
SELÇUK BURAK
..Ve aşağıda hızla akan nehre bir kaya parçası gibi düştü..

Tarkan, kardeşinin korkunç çığlıklarını ve aşağıdaki suya düşünce çıkardığı gürültüyü çaresizlik içinde tüyleri ürpererek dehşetle dinlemişti.
GİTTİ!.. ZAVALLI TAN, GİTTİ ARTIK!.
SEZGİN BUYRAK
Tarkan uzun bir müddet uçurumun başından kalkamadı. Nihayet, doğruldu ve az önceki müthiş gürültüler dinmiş. Sadece esen rüzgarın hafif uğultusu kalmıştı.
SEVİNCİM ÇOK KISA SÜRDÜ. ONU BULMAMLA KAYBETMEM BİR OLDU.
TANRI, BELKİ DE BÜYÜCÜYE YARDIM ETTİĞİ İÇİN ONU DA CEZALANDIRDI.
(HAYRET!. ŞU LÂNETLENMİŞ KAYALARDA ARTIK HİÇ BİR HAREKET YOK. GOŞHA'NIN ŞATOSU DA KAYBOLMUŞ.
Şimdi, lânetlenmiş kayalarda ne yıldırımlar patlıyor, ne de kayalar yarılıp yuvarlanıyordu. Büyücü Goşha'nın şatosu da taş yığınları arasında kaybolup gitmişti..

Tarkan aşağıda korkunç bir uğultuyla akan suya tekrar arayan gözlerle baktı.
SU, TAN'IN CESEDİNİ SÜRÜKLEYİP GÖTÜRMÜŞ OLMALI.. YAZIK, BUNCA ÇABAM BOŞA GİTTİ, ZAVALLI KARDEŞİMİ KURTARAMADIM.

TANRININ LANETLEDİĞİ BÜYÜCÜ ORTADAN KALKTI. AMA, HÂLÂ O KOSTOK DENEN KÖPEKTEN BİR ESER YOK!.

Tarkan bir den yumruklarını sıkarak gürledi..
SENİ BULACAĞIM KOSTOK!. YEMİN EDERİM Kİ BULACAĞIM SENİ!..
KARDEŞİM TAN'IN, BABAM YİĞİT ALTAR'IN ANAM TUĞBA HATUN'UN..
RUHLARI İÇİN BULACAĞIM SENİ!. KOSTOK!.
S.B.

Tarkan, uçurumun başında bütün adaleleri gerilmiş, büyük bir kin ve büyük bir nefretle Kostok'a olan öcünü haykırdığı sırada, kurt hırlıyarak geride ki kayalara doğru seyirtti..
NE VAR KURT?.. BİR ŞEY MI DUYDUN?!.

Kurt'un peşinden Tarkan da ileri atıldı..
KURT, BİRŞEYLER HİSSETTİ..
EVET.. ORADA BİRİLERİ OLMALI.
Kayaların ardında iki adam gizlenmişti. Bunlar az önce köprüyü geçerek ölümden kurtulan Goşhanın iki adamıydı.
DUR KURT!
KILICINI ÇEK!. BU CANAVAR ÜZERİMİZE GELİYOR!.
Kurt, Tarkanı dinlemedi ve..
Kılıcına ilk davranan adamın üstüne hırsla atıldı..
S. BURAK

Kurt adamın kılıç tutan bileğine yapıştı. İkisi birden yere yuvarlandılar. O anda Tarkan kayanın üzerinde belirdi.

BURADAN SAĞ OLARAK KAÇACAĞINI MI SANIYORSUN ?!. AT O KILICI ELINDEN!..

HA !.. KIMSIN SEN ?..

AHH!..

Kurta saldırmakla kaçmak arasında kararsız olan adam, Tarkan'ın gürleyen sesiyle verdiği emre uyup kılıcını bıraktı..

PEKI... PEKI.. ATIYORUM.

YETER KURT !..

BIRAK O ADAMI ARTIK !.

S.B.

Kurt, Tarkan'ın verdiği sert bir emirle istemeyerek, adamın yakaladığı kolunu bıraktı.
HIIRRR...
YETİŞİN. BU CANAVARDAN KURTARIN BENİ!..

Tarkan, hâlâ dehşet ve korku içinde titreyen adamlara yaklaştı..
BAĞIŞLA CANIMIZI YİĞİTİM. İNAN Kİ KÖTÜ BİR NİYETİMİZ YOKTU. SADECE KENDİMİZİ KORUMAK İSTEDİK.
İNAN BİZE YABANCIYIZ. NEREDE OLDUĞUMUZU BİLMİYORUZ.

BURANIN YABANCISI OLDUĞUNUZU BİLİYORUM. AZ ÖNCE KÖPRÜDEN GEÇEREK CANINIZI KURTARDIĞINIZI DA GÖRDÜM.. YALNIZ..
SÖYLEYİN BANA. HANGİ MİLLETTENSİNİZ?

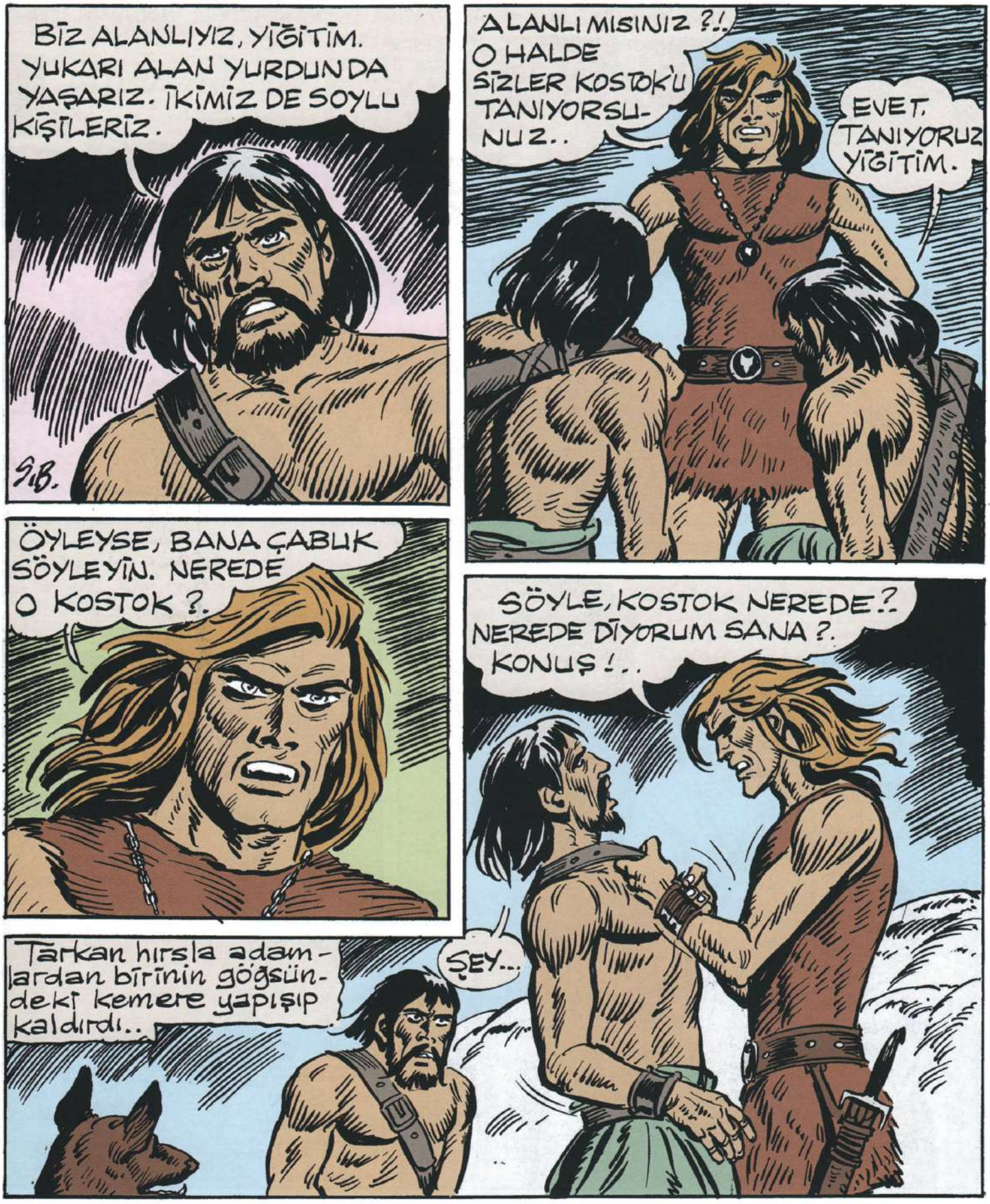
BİZ ALANLIYIZ, YİĞİTİM. YUKARI ALAN YURDUNDA YAŞARIZ. İKİMİZ DE SOYLU KİŞİLERİZ.
S.B.
ALANLI MISINIZ ?! O HALDE SİZLER KOSTOK'U TANIYORSUNUZ..
EVET, TANIYORUZ YİĞİTİM.
ÖYLEYSE, BANA ÇABUK SÖYLEYİN. NEREDE O KOSTOK ?.
SÖYLE, KOSTOK NEREDE ?. NEREDE DİYORUM SANA ?. KONUŞ !..
Tarkan hırsla adamlardan birinin göğsündeki kemere yapışıp kaldırdı..
ŞEY...

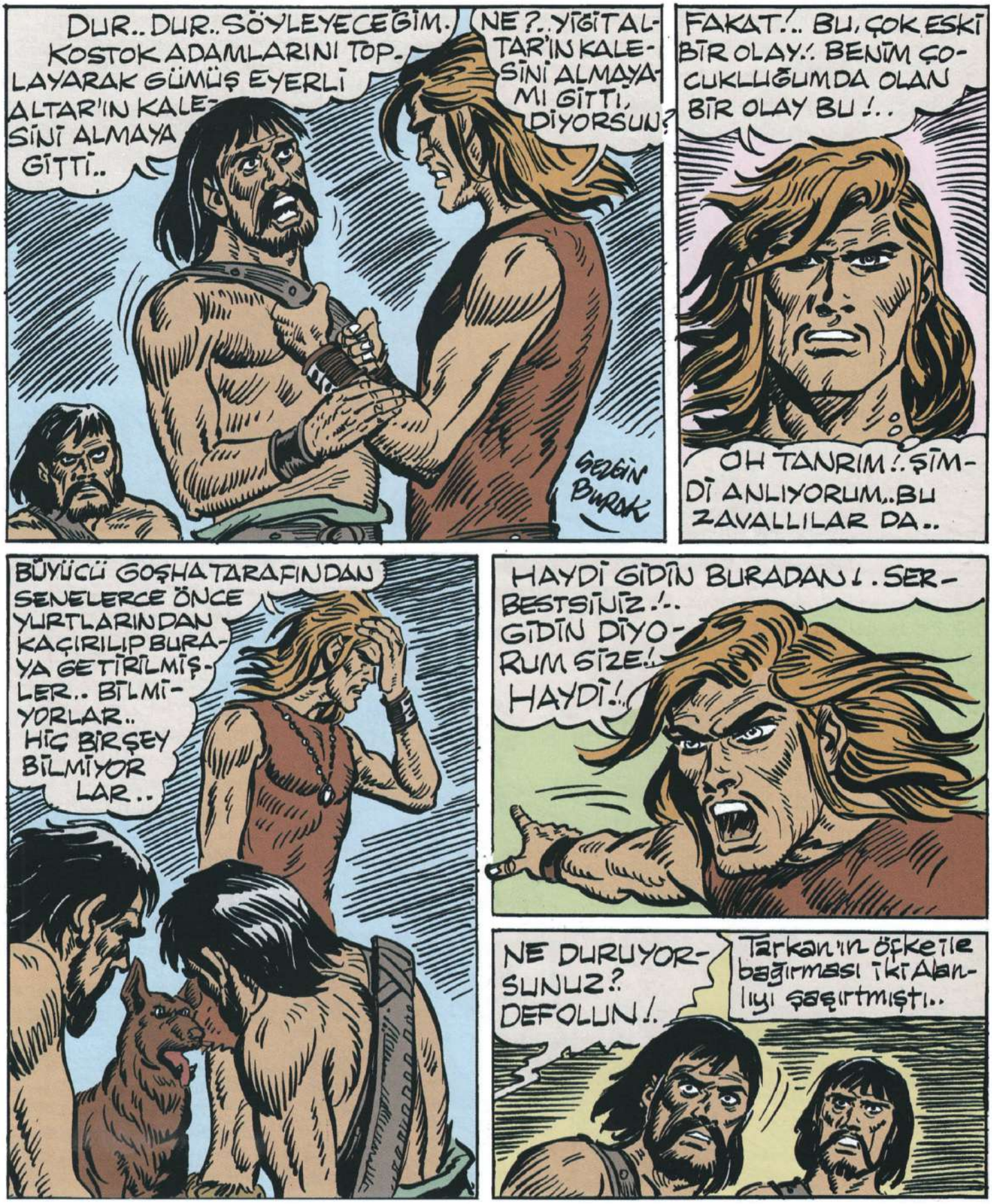
DUR.. DUR.. SÖYLEYECEĞİM. KOSTOK ADAMLARINI TOPLAYARAK GÜMÜŞ EYERLİ ALTAR'IN KALESİNİ ALMAYA GİTTİ..
NE?.. YİĞİT ALTAR'IN KALESİNİ ALMAYA MI GİTTİ, DİYORSUN?
SEZGİN BURAK
FAKAT!.. BU, ÇOK ESKİ BİR OLAY!. BENİM ÇOCUKLUĞUMDA OLAN BİR OLAY BU!..
OH TANRIM!. ŞİMDİ ANLIYORUM.. BU ZAVALLILAR DA..
BÜYÜCÜ GOŞHA TARAFINDAN SENELERCE ÖNCE YURTLARINDAN KAÇIRILIP BURAYA GETİRİLMİŞLER.. BİLMİYORLAR.. HİÇ BİRŞEY BİLMİYORLAR..
HAYDİ GİDİN BURADAN!. SERBESTSİNİZ!.. GİDİN DİYORUM SİZE!. HAYDİ!..
NE DURUYORSUNUZ? DEFOLUN!.
Tarkan'ın öfkeyle bağırması İki Alanlıyı şaşırtmıştı..

DURMA!. KURTU ÜZERİMİZE SALMADAN KAÇALIM, BURADAN!.
ÇOK ÖFKELENDİ.. BİZİ ÖLDÜRECEK!.
İki Alanlı korku içinde düşe kalka ormana doğru..
..uzaklaştılar. Tarkan adamlar kayboluncaya kadar kin dolu gözlerle onları takip etti..
S.B.
..Bütün olanlar, gözlerinin önünden bir bir geçti. Sırtına üç ok saplı olarak bulduğu Tatar beyi Çuçi Akay, Zorlu bir savaşçı olan ve öldürmeye mecbur kaldığı Suta Akay, Ormanda rastladığı geyik ve ihtiyar kadın.. Asma köprü, büyücünün şatosundaki kolu çengelli İnsan azmanı adam. Büyücü Goşha ve leoparı.. Nihayet sevgili kardeşi Tan. Onun uçuruma düşerken attığı korkunç çığlıklar.
Bütün vücudu müthiş bir öç alma hırsıyla yanıyordu. Çaresizlik içinde kayaların üzerine çöktü. Nefretle parlayan gözlerini uçurumun karşı tarafına, Büyücü Goşha'nın yıkılan şatosunun bulunduğu kayalara dikti..
Tarkan daldığı bu düşüncelerinden ancak sabahın ilk ışıkları üzerine düşünce sıyrılıp, ayağa kalktı..

Bir hamlede, büyük ormanı aşıp, su kenarında bir ağaca bağlı bıraktığı sevgili atının yanına vardı.
Yorgun başını atın beyaz alnına dayayarak dinlendi.
Sonra birden eyerin üzerine sıçradı..
HAYDİ KURT, GİDİYORUZ!..
Tarkan, atının dizginlerini önünde uzanan uçsuz bucaksız bozkıra doğru kırdı. Peşinden beyaz bir toz bulutu yükseldi.. Tarkan, yüreğinde gittikçe büyüyen, kabaran korkunç bir kinle, yükselen toz bulutunun içinde kayboldu.
SON
Pek Yakında
GÜMÜŞ EYER 4
BEGİN BURAK 970

Tarkan

GÜMÜŞ EYER-3

Akatzirlerin arasında yetişen Tarkan, onlardan babası Kumandan Yiğit Altar'ın ve kaledekilerin başlarına gelenlerin tek sorumlusunun Kostok olduğunu öğrenir. Bir gün Akatzirli dostu, Tarkan'a bir haberci güvercin göndererek Kostok'un izini bulduğunu bildirir. Altar'ın gümüş eyerini bir Tatar beyi görmüştür. Tarkan bu haberi alır almaz yanına sadık dostu Kurt'u da alarak Kostok'u gören Tatar beyine ulaşmak için Kafkas dağlarından ovaya iner. Günlerce ovada at süren Tarkan sonunda Tatarlarla karşılaşır ve onlardan Kostok ile gümüş eyer hakkında bilgi almaya çalışır. Kostok hakkında umduğu kadar ayrıntılı bilgi elde edemeyen Tarkan, Tatarlardan ayrılıp iz sürmeye devam eder. Bir av sırasında peşine düştüğü geyik onu Kostok, Büyücü Goşha ve yıllardır Goşha'nın büyüsünün tesirinde yaşayan ağabeyi Tan'ın da izlerini bulacağı, sürprizlerle dolu amansız bir maceranın içine sürükleyecektir.

www.tarkan.com.tr

18 TL

ISBN 605-5596-81-1

9 786055 596811

BEZGİN BURAK
Tarkan
GÜMÜŞ EYER-3
TÜRKUVAZ KİTAP